

சிவமயம்.

கவிச்சக்கரவர்த்தி
சயங்கொண்டார்

பாடிய

(926)

கலிங்கத் துப்பரணி

மூலமும்

அரும்பொருள்விளக்கமுதலியன

Kmm0926

D

இவை

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துப்பிரதமவித்துவான

ஸ்ரீ. உ - வே.

திரு. நாராயணையங்காரவர்கள்

மாணக்கருளெருவனாகிய

இராதாமங்கலம் - ஆலங்குடி.

அ. கோபாலையால்

திருப்பனந்தான் ஆதீனகர்த்தரும்

அருங்கலை வினோதருமாகிய

ஸ்ரீலஸ்ரீ - காசிவாசி

சொக்கரங்கத்தம்பிரான்கவாமி

அ. களின்

ருளுதவி கொண்டு

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம்,

சென்னை.

உருத்திரோத்காரிவரு வைகாசிமீ.

251
21/126

உரிமையாக்கல்.

பாங்குடன் சயங்கொண் டான்செய்
 பரணியிற் பின்சேர் குற்றந்
 தாங்கெட வினிதச் சேற்றுந்
 தகைபெற் வெணைப்பா வித்த
 வேங்கட ரமணையற் கிவ்
 வியன்பதிப் புரிமை யாக்கல்
 ஆங்கட னெனக்கென் றுக்கி
 யவன்குலம் வாழ்த்து வேனே.

[எனக்கு நெருங்கிய பந்துவும், ஆப்தரும், மகோபகாரியுமா
 யிருந்த நாகபட்டினந்தாலாகா ராதாமங்கலம் ஸ்ரீமான் ரா. வேங்
 கடரமண ஐயரவர்களுக்கு, அவர்கள் எனக்குச் செய்த நன்றியை
 யெண்ணி, இப்பதிப்பை புரிமையாக்குகின்றேன்.]

பொருளடக்கம்.

	பக்கம்.
க. முகவுரை.	1 - 6.
உ. விசயதரன் ஸ்ரீலாறு.	7 - 8.
ங. சீயங்கொண்டார் வரலாறு.	9 - 10.
ச. கலங்கத்துப்பராணி மூலம்.	க - அ. ௦.
க.—கடவுள் வாழ்த்து	க
உ.—கடைதிறப்பு	ச
ங.—காடுபாடியது	கக
ச.—கோயில்பாடியது	கச
ரு.—தேவியைப்பாடியது	கள
சு.—பேய்களைப்பாடியது	கக
எ.—இந்திரசாலம்	உஉ
அ.—இராசபாரம்பரியம்	உசு
க.—பேய்முறைப்பாடு	ஙக
க௦.—அவதாரம்	ஙச
கக.—காளிக்குக் கூளி கூறியது	சச
கஉ.—களங்காட்டியது	சுரு
கங.—கூழடுதல்	சுசு
ரு. அரும்பொருள்விளக்கம்.	அக - ககஉ.
சு. சோழவமிசாவளி	ககங.
எ. சோழவரசர்செய்த அருஞ்செயல்கள்.	ககச.
அ. தாழிசை முதற்குறிப்பகராதி	ககரு - ககசு.
சு. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.	கஉ௦ - கஙசு.

இங்நாலின்

அரும்பொருள் விளக்கத்தில் ஏடுத்தரண் நூல்தள்.

அகநானூறு.
இரங்கேசுவெண்டா.
இராசராசசோழனுலா.
இலக்கண விளக்கம்.
கணக்கதிகாரம்.
கம்பராமாயணம்.
குலோத்துங்கசோழனுலா.
சஞ்சயவிக்ரமாதிர்த்தன் சரித்திரம்.
சிலப்பதிகாரம்.
சிறுபாணற்றுப்படை.
சேவகசிந்தாமணி.
சோழவிசயசரித்திரம்.
தாலவனமாகாத்மியம்.
திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்.
திருக்குறள்.
திருநாளைக்காரோணப்புராணம்.
திருவாசகம்.

தேவாரம்.
தொல்காப்பியம்.
நன்னூல் - மயிலைநாதருரை.
பட்டினப்பாலை.
பழமொழி.
புறநானூறு.
பெரியபுராணம்.
பெருந்தேவபாணி.
பெரும்பாணற்றுப்படை.
பொருநராற்றுப்படை.
மகாவாரதம்.
மணிமேகலை.
மதுரைக்காஞ்சி.
விக்கிரமசோழனுலா.
வில்லிபாரதம்.
விஷ்ணுபுராணம்.
வீரசோழியம்.

தொண்டைமான் கதை, சிலாசாசனங்கள், பட்டயங்கள்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உரு	உரு	'அரசியானை'	2 'அரசியானை'
உக	௩௨	நெறிபுதுக்கி	நெறிபுதுக்கி
௬௪	௧௭	றபிதாவிட்	றபிதாவிட்
௭௩	௧௫	றண்ணிளி	றண்ணளி
௬௪	௩௬	அசுர	அசுரர்
௬௫	௬	கூறுகின்றது	கூறுகின்றது
௬௭	௩௫	பாந்தகன்	பராந்தகன்
௧௧௧	௫-௬	றுழை - இய	றுழைஇ - ய
௧௧௨	௨௦	நாடகங்கள்	நடகங்கள்
))	))	நாட	நட

முகவுரை.

அம்பிகை சீவபிரா னுனை மாழகன்
கலைமக ளெனுமிவர் கழல்கள்
நிலைபெற மலருமென் னேயமார் மனத்தே.

“பரணிக்கோர் சயங்கொண்டான்” என ஆன்றோராற் புகழப் பெற்றவரும் கவிசக்கரவர்த்தியும் ஆகிய சயங்கொண்டார் பாடிய இக் கலிங்கத்துப்பரணி, சொல்வளமும் பொருள்வளமும் நிரம்பப்பெற்றுப் பரணிகளுக்குட் சிறந்துவிளங்குவது. *‘தேய்வப்பரணி’ என ஓட்டக் கூத்தப்புலவராற் பாராட்டப்பெற்றது. இப்பரணிக்குத் தலைவன் விசயதரன் என்னும் சோழசக்கரவர்த்தி. இவனுக்குக் குகோத்துங்கன், சயங்கொண்டான் என்பனபோன்ற வேறு பலபெயர்களும் உண்டு. இவனிடத்து முதன்மந்திரியாயிருந்த வண்ணடைநகர்க் கருணாகரத் தொண்டைமான் இவனுக்குப்பிரதிரிதியாகக் கலிங்கப்போர்க்குச் சென்று கொண்ட வெற்றியை இவன்மேலேற்றிப் ‘புவிசக்கரவர்த்தி சயங்கொண்டானைக் கவிசக்கரவர்த்தி சயங்கொண்டான் பாடுதல் கடன்’ என்று சயங்கொண்டார் இப் பரணியைப் பாடி இவனது அவைக்களத்தே அரங்கேற்றினார் என்பர்.

இந்நூல் மகளிர் முன்னிலையிற் பாடுவதாகப் பாடப்பெற்றிருக்கிறது. இதனுள்ளே, பாட்டிடைத்தலைவனாகிய விசயதரனது விருத்தார்த்தத்திற் பிறப்பு வளர்ப்பு முதலிய முற்பாதி, காளி கூளிகளுக்குக் கூறியதாகவும், கலிங்கப்போர்க்குக் காரணம், போர், வெற்றி முதலிய பிற்பாதி, கூளி காளிக்குக் கூறியதாகவும் அமைக்கப்பெற்றிருத்தலின், அவற்றிற்கேற்ப முதலிற் காளியின் பிரஸ்தாபம் - காடுபாடியது, கோயில்பாடியது, தேவியைப்பாடியது என்னும் மூன்று பிரிவுகளினாலும், அதன்மேல் பேய்களின் பிரஸ்தாபம் - பேய்களைப்பாடியது என்னும் ஒரு பிரிவினாலும் கூறப்படுகின்றன. இவற்றிலிருந்து, பாலைவனத்

* “செருத்திற் திரிந்து கலங்கரோடத் தென்றமிழ்த் தேய்வப்பரணி கொண்டு, வருத்தந் தணிந்துல காண்ட பிராஅன் மைந்தற்கு மைந்தனை வாழ்த்தினவே” — தக்கயாசுப்பரணி.

தின் நடுவில் அமைக்கப்பட்ட கோயிலிலே பேய்கள் சூழக் காளி தேவி கொலுவீற்றிருந்தமைபெறப்படும். அப்பால் தா.143 (முதல்) கதைத்தொடர்ச்சி. அதி வருமாறு:—

முன்னொருகாலத்திலே தேவியின் கோபத்திற்கு அஞ்சி ஓடி இமயமலையில் ஒளித்திருந்து, அங்கே யிர்திரசாலித்தனையும் கரி கால்வளவன் எழுதிவைத்த சோழராசபாரம்பரியமும் கற்றுக் கொண்டு திரும்பிவந்த முதுபேய் ஒன்று, கொலுவீற்றிருந்த தேவியைத்தரிசித்து அவளுத்தரவு பெற்றுத் தான் கற்றுவந்த இர்திர சாலவித்தையைக் காட்டியும் சோழராசபாரம்பரியத்தைக் கூறியும் அவளை மகிழ்வித்தது. அந்நுனம் மகிழ்ந்த தேவி சோழராசபாரம்பரியத்தின் ஈற்றிற் கூறப்பட்ட விசயதரனைப் புகழ்ந்தாள். அதனைக் கேட்டபேய்கள், நாங்கள் விசயதரனது ஆட்சிக்குட்பட்ட வுயிராய்ப் பிறவாமல் பேய்களாய்ப்பிறந்து கெட்டேம்; “அகலங்கன் நமர்க்கிரங்கான் அரசரிடில் திறைக்கருள்வான் அவன்றன் யானே, நிகளம் பூண்டனவடியேய் நெடும்பசியான் அறவுலர்ந்து நெற்றய்அற்றேம்.” (தா. 205) “மூக்கருகே வழுநாறி முடைநாறி உதிகளுந் துடிப்ப வாயை, யீக்கதுவுந் குறியாலுயர் திருக்கின்றேம் அன்றாகில் இன்றே சா தும்.” (தா. 206) என்று முறையிட அவற்றைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த இர்திரசால்பேய் காளியை வணங்கி, ‘தாயே! இமயமலையிலிருந்து நான் வரும் வழியிற் கலிங்கதேசத்திலே சில தீநிமித்தங்களைக் கண்டேன்’ என்று, தான் கண்டவற்றை விரித்துக்கூறிற்று. உடனே பேய்கள் காளியைப்பார்த்து ‘அன்னை! என்கொல்வினைவு’ (தா. 212) எனக்கேட்க, காளி, எல்லாம் உங்களுக்கு நன்மைதான்; நமது கணிதப்பேய் ஒரு நற்கனவு கண்டதாகவும் அதற்குப் பலனாக ஒரு பரணிப்போர் ஏற்படும் என்றும் முன்னமே உரைத்திருக்கின்றது; அவ்வுரைப்படி உங்களுக்கு விரைவிற பரணிக்கூழ் கிடைக்கும் என்றனள். அவுவார்த்தையைக் கேட்டமாத் திரத்தில் பேய்கள் மகிழ்ந்து, தாயே! அப்பரணிக்கூழ் எங்கள் வயிற்றுக்குப் போதுமோ? என்று கேட்க, காளி அவற்றைப் பார்த்து நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம்; இலங்கைப் போரினும் மேம்பட்டது கலிங்கப்போர்; அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அந்தத்திருமாலே விசயதரனாக வுதித்திருக்கின்றான்; அவன் அவதார மகிமையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் என்றுதொடங்கி, விசயதரன் கங்கைகொண்டசோழ புரத்திற் பிறந்து வளர்ந்ததையும், கல்விகற்றுத் தேறிச் சக்கரவர்த்தி

யாகிச் சிலகாலஞ் சென்றபிறகு “பாலாற்றங் கரைமருங்கிற் பரிவேட் டையாழிதற்குப் பயுணம்” (தா. 265) என்று ஆடம்பரத்துடன் புறப்பிட்டு வழியிலே சிதம்பரத்தையும் திருவதிகையையும் தரிசித் துக்கொண்டு காஞ்சிபுரம் அடைந்ததையும் வித்தாரமாகச் சொல்லிக் கொண்டுநுக்கையில், கலிங்கப்போர்க்களத்திலிருந்து ஒருபேய் ஒடி வந்து பேய்களைப்பார்த்து “என்செயப் பாவிசான்ற கிருப்பதங் கிதற்கு முன்னே, வன்சிறைக் கழுகும் பாறும் வயிறுகள் பீறிப்போன.” (தா. 291) என்றது, அதுகேட்டே பேய்கள் களித்துக் கூத்தாடின. அப் பொழுது காளிதேவி ஒடிவந்த பேயைப்பார்த்துப் போர்நடந்த விவரத் தை உள்ளப்பிசொல்லுக என, அப்பேய் தாயே! “ஒருவர்க்கொருவாய் கொண்டிரைக்க வொண்ணா தெனினும் உண்டாகச், செருவைச் சிறி யேன் விண்ணப்பஞ் செய்யச் சிறிது கேட்டருளே” (தா. 300) என்று தொடங்கி, விசயதரன் பரிவேட்டையாழிக் காஞ்சிபுரத்தில் இருந்த பொழுது ஒருநாள், தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட அரசர்களுள்ளே கலிங்க தேசத்தரசனாகிய ‘அனந்தபன்மன்’ என்பவன் கப்பங்கட்டவில்லை யென்பதை அறிந்து உடனே தன் முதன்மந்திரியாகிய கருணாகரத் தொண்டைமானை அனுப்பினதையும், அவன் நால்வகைச்சேனைகளு டன் சென்று பொருது வெற்றிகொண்டு திரும்பிவந்ததையும் விரி வாகக்கூறிப் பின்னும் “தேவாசுர ராமாயண மாபாரதம் உளவென், ரோவாவுரை யோயும்படி யுளதப்பொரு களமே.” (தா. 459) என்று முடித்து, அக்களத்தைப் பார்த்தருளும்படி வேண்டிற்று. உடனே காளிதேவி யெழுந்து பேய்களுடன் சென்று போர்க்களத்தைக் கண்டு அதிசயித்து, அவ்வதிசயங்களை யெல்லாம் பேய்களுக்கு ஒருவாறுகாட் டிப் பிறகு “களமடையக்காட்டுதற்குமுடிவதன்று.....கூழ்அடிம்” (தா. 490) என்று கட்டளையிட, அவ்வாறே பேய்கள் கூழ்அட்டிப் படைத்து உண்டு களித்து ஆடிப் பாடி விசயதரனை வாழ்த்தின என் பதாம்.

இக் கலிங்கத்துப்பராணி இதற்குமுன் மூவரால் அச்சிடப் பட்டிருப்பினும் அப்பதிப்புக்களிலெல்லாம் பிழைகள் நிரம்பிக் கிடக்கின்றன வென்பது சென்ற 1921-ம் வருஷமுடிவில் எனக் குத் தெரியவந்தது. அதன்மேல், சென்னை யிராசாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையிலுள்ள இரண்டிபிரதிகளையும் வைத்து ஒப்பீட்டுத் திருத்தினேன். அதிலிருந்து மற்றுஞ்சில பிரதிகள் கிடைத்தால் ஒருவாறு பரிசோதித்து அச்சிடலாமெனத் தோன்

நிற்பது ; அங்ஙனஞ் செய்யவேண்டியது அவசியமென. நண்பர்களிற் சிலரும் என்னைத் தூண்டினார்கள். அவர்களுள் முதன்மைப்பாஷ்வர், தமிழ்க்கும் தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்கும் என்னைப்போன்ற வித்தியார்த்திகளுக்கும் களைகனையிருந்த ஸ்ரீமான் பாண்டித்தாஸ்தேவரவர்களின் அபிப்பிராயப்படி மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் கௌரவ காரியதரிசியாகி உழைத்துவருபவரும், மதுரைப் பிரபல வக்கீல் களுள் ஒருவரும் ஆகிய ஸ்ரீமான் T. C. ஸ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார்வர்கள் B. A., B. L., M. L. C. ஆதேசமபித்தில் சென்னையில் வசித்த யாழ்ப்பாணத்துத் திருக்கோணமலைத் தனக்கந்தரம்பிள்ளை B. A. அவர்கள் தங்கள் கைப்புத்தகத்திலிருந்த சில திருத்தங்களை எனக்குத் தெரிவித்தார்கள்.

அப்பால், சென்ற 1922-ம் வருஷத்துக் கோடை விடுமுறைக் காலத்தில், தஞ்சைக்குச் சென்று அங்கே, தமிழ்வரலாறு என்னும் அரிய ஆராய்ச்சினால் எழுதி வெளியிட்டிவரும் ஸ்ரீமான் ராவ்பகதூர் K. S. ஸ்ரீனிவாஸபிள்ளை அவர்களும், அரமணைச் சரசுவதிமாலின் கௌரவகாரியதரிசி ஸ்ரீமான் T. ஸாம்பழார்த்தி ராயர் B. A., B. L. அவர்களும் மனமுவந்து செய்த உதவிகளைக்கொண்டு இரண்டிவரமிருந்து சரசுவதிமாலிலுள்ள ஏழு ஏட்டுப் பிரதிகளையும் வைத்துப் பரிசோதித்தேன். அப்பரிசோதனைக்கு உடனிருந்து துணைபுரிந்தார் (1) திருவிடைமருதூரிலுள்ள திருவாவடுதுறையாதினம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீ K. S. பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயரவர்களும் (2) தஞ்சைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீ A. பொன்னண்ணக் களத்திலவென்றாரவர்களும் (3) தஞ்சை அரமணைச் சரசுவதிமாலின் காபியிஸ்ட் ஸ்ரீ V. S. இராமசுவாமி அய்யர் அவர்களும் (4) ஷை காபியிஸ்ட் ஸ்ரீ K. S. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியாரவர்களும் (5) தஞ்சை மானம்பூச்சாவடி E. L. M. ஸகிண்ட்ரி ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீ M. K. அந்தாச்சாரியாரவர்களும் (6) தஞ்சை மேலேவீதி அபிஜயண்ணுவட்டாரம் ஸ்ரீ R. வேங்கடராம சாஸ்திரியாரவர்களும் (7) தஞ்சைச்சரசுவதிமால் இரண்டாம் உதவிலைப்பேரியன் ஸ்ரீ N. V. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியார் அவர்களும் ஆவர். அவ்வாறு ஆராய்ந்ததிற் பல அரிய திருத்தங்களும், பாடபேதங்களும் கிடைத்தன.

அப்பால் டிஸம்பர்மீ கிரிஸ்துமஸ் விடுமுறைக்காலத்தில் மதுரைக்குச் சென்று ஐந்தாறுநாளிருந்து தமிழ்ச்சங்கத்திலுள்ளதோர்

● அருண்மயான ஏட்டுப்பிரதியையும் வைத்துப் பரிசோதித்தேன். ஆண்டு உடனிருந்தவியவர்கள், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலை உபாத்தியாயர் பண்டித ஸ்ரீ ச. ஹரிஹ்ரஐயரவர்களும், செந்தமிழ் உதவிப்படுத்திராதிபர் ஸ்ரீ T. K. இராமானுஜ ஐயங்காரவர்களும் ஆவர். அவ்வாறு ஆராய்ந்த பின்னர், என் ஆசிரியரவர்களையும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்திற் நூற்பரிசோதகர் வித்துவான் ஸ்ரீ சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்களையுங் கேட்டுச் சில சந்தேக நிரூபித்தி செய்து கொண்டு திரும்பினேன்.

திரும்புகாலில் திருப்பனந்தாள் ஆதீனகர்த்தர்களைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அப்பெருந்தகையாளரிருவரும் இந்தாலின் பெருமையை யும் என்சிரமத்தையும் அறிந்து இப்பதிப்புக்குரிய பொருளுதவியைத் தாங்கள் புரிவதாக மனமுவந்து வாக்களித்து அவ்வாறே யுதவினார்கள். இது காலத்தினுற் செய்த நன்றியாகும்.

இவ்வாறேற்பட்ட பல செளகரியங்களைக்கொண்டு இதனைப் புதிப்பிக்கத்தொடங்கிப் பதிப்பித்துவருகையில் இதற்குச் சுருக்கமான உரையொன்று எழுதவேண்டு மென்னும் அவா எனக்குண்டாயிற்று. அதனால் 'அரும்பொருள் விளக்கம்' என்னும் பெயரிட்டு ஒரு குறிப்புரை யெழுதினேன். அஃதெழுதிய காலத்தில் சரித்திர ஆராய்ச்சியின் சம்பந்தமான பல அரியவிஷயங்களைச் சென்னை யிராசதானி கலாசாலைச் சரித்திரபோதகாசிரியராகிய ஸ்ரீமான். அ. வா. வேங்கடராம ஐயரவர்கள் M. A., L. T., கீழ்ப்பாக்கம் ஸ்ரீ உ - வே. தி. கோ. ஆராவமுதையங்காரவர்கள் M. A., L. T., B. L. என்னும் இருவரிடமிருந்தும், மற்றுஞ்சில விஷயங்களை இச்சென்னைமாநகரிலுள்ள பெரியார் சிலரிடமிருந்துத் தெரிந்து கொண்டேன். மேற்கண்டவாறு பலவகையிலும் எனக்குதவிய யாவருக்கும் என் மனமார்த் நன்றியைச் செலுத்துகின்றேன்.

பழைய பதிப்புக்களுக்கும் இப்பதிப்புக்கும் உள்ள முக்கியமான வேறுபாடுகளாவன:—

1. கடைதிறப்பிலே அச்சப்பிரதிகளிலும் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் உள்ள சில தாழிசைகள் இடைச்செருகலென்று தோன்றினமையால் அவை மூலத்துடன் சேர்க்கப்படாமல் கூ - ௧0-ஆம் பக்கங்களின் கீழே தனியாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

• 2. காடுபரிசுதியின் ஈற்றிலிருந்த "அணிகொண்ட குரக்கினங்களிலேகடலுக் கப்பாலை, மணலொன்று காணாமல் வரையெடுத்து

மயங்கினவே.” என்னுந் தாழிசை அழகாயிருப்பினும், அஃது அவ்விடத்தி லிருக்கவேண்டிய தவசியமெனத்தோன்றாமையாலும் யான் பார்த்த வடுகளொன்றிலும் காணப்படாமையாலும் நீக்கப்பட்டது.

3. தா. 118, 352, 384, 385, 531, 568, 577, 578 இவ்வெட்டிம் சில நல்ல ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்பட்டமையாலும் அவ்வவ்விடங்களுக்கு அவசியமெனத் தோன்றினதனாலும் புதிதாகச் சேர்க்கப்பெற்றன.

4. அதிகாரப்பெயரும்முறையும் ஊங்கொண்டார் கொண்ட 2-ரு வந் தெரிதற்கிடமின்றிப் பிரதிகளிற் பலபடியாகப்பிறழ்ந்துகிடந்தமையால் அவற்றுட் சிறந்ததெனத்தோன்றிய ஒன்றைத்தழுவி 13 அதிகாரங்களாகப் பிரித்து முறைப்படுத்தியும், சில பிரதிகளிற் கண்டபடி தாழிசைகளுக்கு முதலிலே தொடர்ச்சியெண் கொடுத்தும் அச்சிடலாயிற்று.

இப்பதிப்பிலும் சில பிழைகள் காணப்படலாம். அறிஞர்கள் அவற்றை எனக்கு எடுத்துக்காட்டி அடுத்த பதிப்பில் திருத்திக் கொள்ளும்படி செய்யவேண்டுகிறேன்.

இப் பெரியவேலையில் மிகச்சிறியனாகிய என்னைத் தூண்டித் தோன்றாத்துணையாய் நின்று பூர்த்திசெய்வித்த எல்லாம்வல்ல இறைவனை வந்தித்து வாழ்த்துகின்றேன்.

மயிலாப்பூர்,
23 - 5 - 1923.

இங்ஙனம்,
அ. கோபாலயன்.

விசயதான் வரலாறு.

கி. பி. 10—11 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சோழராச்சியம் பிரபல மடைந்திருந்தது. அக்காலத்திலே சோழநாட்டுக்கு வடக்கிலிருந்த வேங்கி நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருந்த கீழைச்சளுக்கிய அரசர்கள் சோழ அரசர்களின் பெண்களை விவாகம் பண்ணிக்கொண்டு சினைக மாயிருந்தார்கள். 11 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்த ராசேந்திரசோழன் எப்பவன் திக்குவிசயம் செய்து இப்பகுதிகண்ட முழுதும் தன் கீர்த்தியைப் பரப்பிக் கங்கைகொண்டசோழன் என்னும் பெயரையும் பெற்று அரசாண்டான். அவன், தன் முன்னோர் வசித்த தஞ்சாவூரைவிட்டுத் தன் பெயராலே கங்கை கொண்ட சோழபுரம் என்றொரு நகரம் உண்டாக்கிக்கொண்டு அதிலே வசித்து வந்தான். அவனுக்கு அம்மங்காதேவி என்றொரு பெண்ணும் இராசாதித்தன், விசயராசேந்திரன், வீரராசேந்திரன் என்ற மூன்று பிள்ளைகளும் இருந்தார்கள். பெண்ணைக் கீழைச்சளுக்கிய ராசராசன் என்பவனுக்கு விவாகஞ் செய்துகொடுத்துச் சிலகால மிருந்து கி. பி. 1042 - ல் காலஞ்சென்றான்.

அப்பால் அம்மங்காதேவி கருப்பவதியாகிப் பிறந்தகத்துக்கு வந்து (உத்தேசம். 1043 - ல்) ஒரு புத்திரனைப்பெற்றாள். இக்குழந்தையினிடத்திற் சக்கரவர்த்திக்குரிய அடையாளங்கள் காணப்பட்டமையாலும், பாட்டனாகிய இராசேந்திரசோழன் இறந்துவுடனே இக்குழந்தை பிறந்ததனாலும் பாட்டியாகிய அவன்தேவி இக்குழந்தைக்கு இராசேந்திரன் என்று பெயரிட்டி மிகவும் அருமையாக வளர்த்துவந்தாள். அம்மான்மார் மூவரும் இக்குழந்தையினிடத்து மிகவும் அன்பு பாராட்டிவந்தார்கள்.

இக்குழந்தை கங்கைகொண்டசோழபுரத்திலேயே நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து கல்விகற்றுச் சகல கலா வல்லவனானான். இதனிடையே இவனுக்குப் பத்தாவது வயதில் முதல் அம்மானாகிய சோழசக்கரவர்த்தி இராசாதித்தன் இறந்துவிட (அவனுக்குச் சந்ததியின்மையால்) உடனே இரண்டாவது அம்மானாகிய விசயராசேந்திரன் பட்டத்திற்கு வந்தான். அவனுக்கு இராசமகேந்திரன் என்றொரு பிள்ளையும், மதுராந்தகி என்றொரு பெண்ணும் உண்டு. அப்பெண்ணைத் தன்சகோதரிமகனாகிய இவனுக்கே விவாகம் செய்துகொடுத்தான். பின்னர் இவனுக்குச்சற்றேறக்குறைய இருப

தாவது வயதில் விசயராசேந்திரனும் அவன்மகனும் இறந்துவிட. ஸ்ரீன்றாவது அம்மானாகிய வீரராசேந்திரன் சோழசக்கரவர்த்தியாகி (அவனுக்கும் நேரான சந்ததியின்மையால்) தமையன் மாப்பிள்ளையுமீ சகோதரிமகனுமாகிய இவனுக்கு இளவரசுப்பட்டங் கட்டினான். இச்சமயத்தில் வேங்கிநாட்டில் இவன் தகப்பனாகிய இராசசேனனும் இறந்துவிட, உடனே வீரராசேந்திரன், அந்நாட்டில் இவனுக்குப் பிரதிநிதியாகவிருந்து ஆண்டிவரும்படி இவன் சிற்றப்பன் விசயாதித்தனை நியமித்தான்.

அங்ஙனம் சிலகாலஞ் சென்றபிறகு விசயதரன் சோழநாட்டிலிருந்து ஒரு படையைத் திரட்டிக்கொண்டு வேங்கிநாட்டுக்கும் வடக்கேயிருந்த விரோதிகளை அடக்குக்பொருட்டு வயிராகரம், சக்கரக்கோட்டம் என்னும் இடங்களுக்குச் சென்றிருந்த சமயத்தில் வீரராசேந்திரன் காலஞ்சென்றுவிட, அச்செய்திகேட்டு உடனே திரும்பிவந்து கி. பி. 1070 -ல் சோழசக்கரவர்த்தியாகி அங்கே (அரசனின்மையால்) உண்டாகியிருந்த குழப்பத்தையடக்கிச் செங்கோல் செலுத்தத் தொடங்கினான். இதற்குள் மதுராந்தகி காலஞ்சென்று விட அப்பால் தியாகவல்லி ஏழிசைவல்லபி என்னும் இருவரைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டான். இவனுக்கு ஏழுபிள்ளைகளும் ஒரு பெண்ணும் உண்டு என்பர்.

இவன் 49 வருஷகாலம் சோழசக்கரவர்த்தியாயிருந்தான். விசயாதித்தனை அவனுள்ளமட்டும் (கி. பி. 1062 - 1077) வேங்கிநாட்டுக்குப் பிரதிநிதியாக வைத்திருந்து அவனுக்குப் பிறகு தன் பிள்ளைகளில் ஒருவனைப் பிரதிநிதியாக நியமித்தான். இவன் மிக்க அதிர்ஷ்டமும் திறமையும் உடையவனாதலால் தன் பாட்டனும் மாமன்மாரும் அரும்பாடுபட்டுத் தேடிக்கொடுத்த சக்கரவர்த்திப்பதவியிலிருந்த காலத்தில் இராச்சியமெங்கும் அமைதி நிலைபெற்றிருந்தது. ஏனையரசர் பலரும் இவனுக்கு அடங்கியிருந்தார்கள். அடங்காது சிலரையும் தன் சேனையை ஏவிப்ே அடக்கியாண்டிவந்தான்.

இவன் சக்கரவர்த்தியாகி 25 வருஷஞ் சென்றபிறகு கலிங்கப் போர் நிகழ்ந்தது. அதற்கும் தான் நேரிற் செல்லாமலே தன் முதன்மந்திரியாகிய கருணாகரத்தொண்டைமானைத் தனக்குப் பிரதிநிதியாக அனுப்பிச் சயங்கொண்டி 'சயங்கொண்டான்' என்னும் பெயர் பெற்று இப்பரணிபுனைந்து வாழ்ந்துவந்தான்.

சயங்கொண்டார் வரலாறு.

இப்புலவர் பெருமான் சோழவ்ளநாட்டிலே நன்னிலத்திற்கு அருகிலுள்ள தீபங்குடி என்னும் ஜைனகிராமத்திற் பிறந்தவர். இவர் வருணமும் சமயமும் நன்கு புலப்படவில்லை. தமிழ்நாவலர் சரிதை யில் "சயங்கொண்டார், அபயன், துமதூர்யாது" என்றுகேட்டபோது சொன்னகவி" என்னுந்தலைப்பின்கீழ்

*"செய்யும் வினையும் மிருளுண்பதுவர் தேனும் நறவும் மூலும் களவும் பொய்யும் கொலையும் மறமும் தவிரப் பொய்தீ ரததூல் செய்தார் தமதூர் கையும் முகீழும் மிதழும் விழியும் காலும் நிறமும் போலும் கமலம் கொய்யும் மடவார் கண்வா யதரம் கோபங் கமழும் தீபங் குடியே"

என்றதொருபாட்டுக் காணப்படுகின்றது. இதனைநோக்குமிடத்து இவர் ஜைனமதப் பற்றுடையவர் எனத்தோன்றும்; கலிங்கத்துப் பரணியின் கடவுள்வாழ்த்து முதலியவற்றை நோக்கிற் சைவமதப் பற்றுடையவரெனத் தோன்றும். ஆகவே, இவர் முதலில் ஜைனமதப் பற்றுடையவராயிருந்து, சைவசமயத்தினனாகிய அபயனையடுத்தபின் னர்ச் சைவமதப்பற்றுடையராயினார் என்பது பொருந்தும். இவர் வடமொழித் தொடர்களையும் சொற்களையும் ஆங்காங்குச் செவ்வனே யிசைத்துக் கவி (தாழிசை. 459, 134, 252, 552, 455, 242-பார்க்க) பாடியிருத்தலாலும், இராசபாரம்பரியத்தில் வேதத்தின் பிரிவுகளை அழகாக எடுத்துக் கூறியிருத்தலாலும் இவரை வேதசாத்திரங்கள் பயின்ற அந்தணர் என்னலாம்.

இவர் விசயதரன் காலத்தவரெனவே இவரதுகாலமும் 800 வருஷங்களுக்கு முற்பட்டதென்பது தெளிவாம்.

* இப்பாட்டு, சயங்கொண்டார் பாடிய 'தீபங்குடிப்பத்து' என்னும் பதிகத்தில் மூன்றாவதாகச் சிலபாட்பேதத்துடன் காணப்படுகின்றது. அப் பதிகத்தில் ஏழுபாட்டுக்கள் இப்பொழுது கிடைத்திருக்கின்றன. அவை:—

நீருங் கயீழ மிகுசோ லைகளு நிரைசேர் பழனக் கரையின் கமுகுங் காரும் பரவு மவனா டுதெனக் களிகூர் தமிழ்நா லீர்வாழ் புரியூர் சீரும் புகழும் பீணியும் பணியுந் திகழ்சிற் றிடையு நடையு மிருகண் கூரும் மகரக் குழையா ரதரம் கோபங் கடியுந் தீபங் குடியே. (க)

காலைப் பொழுது மாலைப் பொழுதுங் கல்விப் பொருளே செல்வப் பொருளாய் மேலைக் குருநற் குணனைக் கருதி மிகுமே தவமே புரிவார் தமதூர் சோலைக் குயில்வேள் வரவைப் பகரத் துணையைக் கருதி மனமும் றுருகுங் கோலப் பணிசேர் மடவா ரதரம் கோபங் கடியுந் தீபங் குடியே. (உ)

இவர் கவிகளிற் சீர்க்காக இடர்ப்பட்டிச் சொற்களைச் சிந்தையா. மலும், வீணை அடைமொழி யொன்றேனும் உபயோகியங்மலும், படிக்குந்தோறும் இனிமையுக்கும்படி விழுமியி ஒசையும் பொருளும் பொருந்தவும் இப்பரணி பாடியிருந்தலைக் கொண்டு இவ்வைக் கவிசுக்கரவர்த்தி யென்று துணிந்து கூறலாம். தஞ்சாவூர் அரீமனைச் சரசுவதி மாலிலுள்ள பழையதோர் ஏட்டுப்பிரதியின் ஈற்றிற் காணப்படும் “குலோத்துங்க சோழபெருமானுக்குத் தீபங்குடி கவிற்சண்டிதன் கவிசுக்கரவர்த்தி செயங்கொண்டார் பாடின கவிங்கத்துப் பரணி முற்றும்” என்னும் வாக்கியமும் அதனைவலியுறுத்தும்.

செய்யுள் வினையு மிருளுண் புதுவுந் தேனு நறவு முணுமுயிரும்
பொய்யுக் கொலையுக் களவுந் தவிரப் பொய்தீ ரதனால் செய்வார் தமதூர்
கையும் முகமும் விழியுக் குயமுந் காலுந் கமலம் பீபாலு மெனவே
கொய்யும் மடவார் கனிவா யதரந் கோபந் கடியுந் தீபந் குடியே. (ந)

வஞ்சந் கருதார் பிறனில் விழையார் வாமன் வழினால் வருவார் நிதமு
மிஞ்சொன் மிஞ்மா தவர்தா டொழுதே யியனல் லறமே புரிவார் தமதூர்
நஞ்சம் பயில்வான் கடன்மீ னளியா னயனக் கடையார் மதனுக் கிடையார்
கொஞ்சஞ் சுகமென் மொழியா ரதரந் கோபந் கடியுந் தீபந் குடியே. (ச)

அனகன் னமல னரியே நனையா னாதிப் பெருமா னலர்மேல் வருவோன்
பனகப் பீணிரீ ழலில்வா முருகன் பததா மரையே பணிவார் தமதூர்
கனகக் குழையார் தரளப் பணியார் காதார் விழியார் போதார் முலையார்
குனிவிந் புருவப் படையா ரதரந் கோபந் கடியுந் தீபந் குடியே. (ரு)

வண்டார் பிண்டிக் கிறைமுக் குடையான் வாமன் தருமத் திகிரிப் படையான்
தொண்டா கியமா தவருக் குரியன் றுகளார் மனமுந் தவருக் கரியன்
பண்டார் வேதப் பரமன் சரணைப் பரிவா னிதமும் பணிவார் தமதூர்
குண்டார் முலைமென் மடவா ரதரந் கோபந் கடியுந் தீபந் குடியே. (சு)

நிலைசேர் பொருளு நிலையில் பொருளு நிமல னெறியா லுலகுக் குரைசெய்
தலையா கியமா தவர்தா ணிதமுந் தலைகொண் டிதமே புரிவார் தமதூர்
மலையோ குடீமா மணிமா முடியோ வனசத் திளமா முகையோ முலையென்
கொலைவேல் விழியார் செவனை யதரந் கோபந் கடியுந் தீபந் குடியே. (எ)

இவ்வேழு பாடல்களும் வேறுசில பதிகங்களும் அடங்கிய கையெழுத்துப் பிரதியொன்றை ‘ஜெனகெஸட்’ என்னும் ஆங்கில மாதாந்தர பத்திரிகையின் அதிபர் ஸ்ரீமான் C. S. மல்லிநாதஜன் அவர்களிடமிருந்து வாங்கிச் சென்னை யிராசதானிகலாசாலைத் தத் துவ சாத்திர போதகாசிரியர் ஸ்ரீமான் A. சக்கரவர்த்தி M. A., I. E. S. அவர்கள் அன்புடன் எனக்குதவினார்கள்.

உ

சிவமயம்.

கவிங்கத் துப்பரணி.

க.—கடவுள் வாழ்த்து.

உமாபதி.

1. புயல்வண்ணன் புனல்வார்க்கப் பூமிசையோன்

1 ரொழில்காட்டப் புவன வாழ்க்கைச்
செயல்வண்ண நிலநிறுத்த மலைமகளைப்
புணர்ந்தவனைச் சிந்தை செய்வாம்.

(க)

2. அரு மறையி னெறிகாட்ட வயன்பயந்த

நிலமகளை யண்டங் காக்கு
முரிமையினிற் கைப்பிடித்த வுபயகுலோத்
தமனபயன் வாழ்குவென்றே.

(உ)

திருமால்.

வேறு.

3. ஒருவயிற்றும் பிறவாது பிறந்தருளி யுலகொடுக்குந்
திருவயிற்ற தொருகுழவி திருநாமம் பரவுதுமே.

(ங)

4. அந்நெடுமா லுதரம்போ லருளபயன் றனிக்கவிகை
யிந்நெடு 4 மா நிலமனைத்தும் பொதிந்தினிது வாழ்கவென்றே. (.)

(பிரதிபேதம்.)— 1 'சடங்கியற்ற' 2 'மறைகனெறி' 'ஒருவயிற்றிற்'

4 'மாலுலகனைத்தும்'

நான்முகன்.

5. உகநான்கும் பொருணன்கு முபநிடத மொருநான்கு
முகநான்கும் படைத்துடைய முதல்வனையாம் பரவுதுமே. (ரு)
6. நிலநான்குந் திசைநான்கு நெடுங்கடல்க ளொருநான்குந்
குலநான்குந் காத்தளிக்குங் குலதீபன் வாழ்கவென்றே. (சு)

சூரியன்.

7. பேராழி யுலகனைத்தும் பிறங்கவள நிருணங்க
வோராழி தனைநடத்து மொண்சடரைப் பரவுதுமே. (எ)
8. பனியாழி யுலகனைத்தும் பார்தகலி யிருணங்கத்
தனியாழி தனைநடத்துஞ் சயதுங்குன் வாழ்கவென்றே. (அ)

கணபதி.

வேறு.

9. காரணகா ரியங்களின்கட் டறுப்போர் யோகக்
கருத்தென்னுந் தனித்தறியிற் கட்டக் கட்டுண்
டாரணமா நாற்கூடத் தனைந்து நிற்கு
மைங் 1கரத்த தொருகளிற்றுக் கன்பு செய்வாம். (சு)
10. தனித்தனியே திசையானைத் தறிக ளாகச்
சயத்தம்பம் பலநாட்டி யொருகூ டத்தே
யனைத்துலகுங் கவித்ததெனக் கவித்து நிற்கு
மருட்கவிகைக் கலிப்பகைஞன் வாழ்க வென்றே. (க0)

முருகவேள்.

வேறு.

11. பொன்னிரண்டு வரைதோற்கும் பொருவரிய
நிறம் 2படைத்துப் புயமுங் கண்ணும்
பன்னிரண்டு மாறிரண்டும் படைத்துடையா
னடித்தலங்கள் பணிதல் செய்வாம். (கக)
12. ஒரிரண்டு திருக்குலமு நிலைபெறவந்
தொருகுடைக்கீழ்க் கடலுந் திக்கு
மீரிரண்டு படைத்துடைய விரவிசுலோத்
தமனபயன் வாழ்க வென்றே. (கஉ)

நாமகள்.

வேறு.

13. பூமாதா¹ சயமாதும்² பொருந்தி வாழும்.
புயத்திருப்பத்³ தனித்துயரத் திருப்பே மென்று
நாமாது கருதினள்போ⁴ னயந்து சென்னி
நாவகத்து ளிருப்பாளை⁵ நவிலு வாமே. (கந.)
14. எண்மடங்கு புகழ்மடங்கா நல்ல நெங்கோன்
யானவன்பா விருப்பதுநன் றென்பான் போல
மண்மடந்தை தன்சீர்த்தி வெள்ளை சாத்தி
மகிழ்ந்தபிரான் வளவர்பிரான் வாழ்க வென்றே. (கிச)

துர்க்கை.

வேறு.

15. செய்யதிரு மேனியொரு பாதிசுரி தாகத்
தெய்வமுத னாயகளை யெய்தசிலை மாரன்
கையின்மலர் பாதமலர்³ மீதுமணு காநங்
⁴கன்னிதன் மலர்க்கழல்கள் சென்னிமிசை வைப்பாம்.()
16. கறுத்தசெழி யன்கழல் சிவப்பவரை யேறக்
கார்முகம் வளைத்துதியர் கோமகன் முடிக்கட்
பொறுத்தமலர் பாதமலர்³ மீதணிய நல்கும்
பூழியர் பிரானபயன் வாழ்கவினி தென்றே. (கசு)

சத்தமாதார்கள்.

வேறு.

17. மேதி புள்ளலகை தோகை யேறுவணம்
வேழ மென்றகொடி யேழுடைச்
சோதி மென்கொடிக ளேழி னேழிரு
துணைப்ப தங்களை நினைத்துமே. (கௌ)
18. கேழன்⁵ மேழிகளி ருளி வீணைசிலை.
கெண்டை யென்றிணைய பல்⁶கொடி
தாழ மேருவி லுயர்ந்த செம்பியர்
தனிப்பு லிக்கொடி தழைக்கவே. (கஅ)

(பி - ம்.)—¹ 'பொலிந்துவாழ்ந்து' ² 'மிக்குயரத்திருப்பாளென்று நா
மாதா கலைமாதா மென்னச் சென்னி' ³ 'மீதணியநல்கும்' ⁴ 'கன்னி கடலக்
கழல்கள்' ⁵ 'மேழிகலை', 'மேழிகளி' ⁶ 'உயர்த்த'

அலுவகை வாழ்த்து.

வேறு.

19. விதிமறை யவர்தொழில் விளைகவே
விளைதலின் முகின்மழை பொழிகவே
நிதிதரு பயிர்வள நிறைகவே
நிறைதலி னுயிர்நிலை பெறுகவே.

(கக).

20. தல¹முழுதினுமனு வளர்கவே
சயதீர னுயர்புலி²தழைகவே
நிலவுமிழ் கவிக்கையும் வளர்கவே
நிதிபொழி கவிக்கையும் வளர்கவே.

(உஉ)

க.—கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஓரண்டாவது

கடை திறப்பு.

21. சூதள வளவெனு மிளமுலைத்
துடியள வளவெனு நுணுகிடைக்
காதள வளவெனு மதர்விழிக்
கடலமு தனையவர் திறமினே.

(க)

22. புடைபட விளமுலை வளர்தொறும்
³பொறையறி வுடையரு நினைதளர்ந்
திடைபடி வதாபட வருளுவீ
ரிடுகத வுயர்கடை திறமினே.

(உ)

23. சுரிசுழ லசைவுற வசைவுறத்
துயிலெழு மயிலென மயிலெனப்
பரிபுர வொலியெழ வொலியெழப்
பணிமொழி யவர்கடை திறமினே.

(ந)

24. கூடிய நன்கன வதனிலே 122

கொடைந் துங்கனொ டணைவுரு
தூடிய நெஞ்சினொ டேவீ
ருமது நெடிக்கடை திறமினோ.

(சு)

வேறு.

25. விடுமி னெங்கடிகில் விடுமி 1 நென்றுமுனி

வெகுளி மென்குதலை துகிலினைப்
பிடியி னென்றபொருள் வினைய நின்றருள்செய்
பெடைந் லீக்கங்கடை திறமினோ.

(ரு)

26. எனத் தங்கவினி வளவ துங்கனரு

ளெனம கிழந்திரவு கனவினிற்
றனத் தங்கண்மிசை நகந் டந்தகுறி
தடவு மாதர்க்கடை திறமினோ.

(சு)

27. இகலி ழந்தரசர் தொழுவ ரும்பவனி

யிரவு கந்தருளு கனவினிற்
பகலி ழந்தநிறை பெறமு யன்றுமொழி
பதறு மாதர்க்கடை திறமினோ.

(எ)

வேறு.

28. முனிபவ ரொத்திலராய் முறுவல் விளைத்தலுமே

2 முகிழ்கைக பெற்றமென மகிழ்நர் மணித்துவர்வாய்
கனிபவ ளத்தருகே வருதலு முத்துதிருங்
கயல்க ளிரண்டிடையீர் கடைதிற மின்றிறமின்.

(அ)

29. இத்தாயின் மெய்த்தாயிலே யென்று குறித்தினோ

ரிதுபுல விக்குமருந் தெனமனம் வைத்தடியிற்
கைத்தலம் வைத்தலுமே பொய்த்தாயில் கூர்நயனக்
கடைதிற வாமடவீர் கடைதிற மின்றிறமின்.

(சு)

வேறு.

30. முருகிற் சிவந்த கழுநீரு

முதிரா வினோ ராருயிருந்
திருகிச் செருகுங் குழன்மடவீர்
செம்பொற் கபாடந் திறமினோ.

(க0)

சு

கலிங்கத் துப்பரணி.

31. முத்து வடஞ்சேர் ¹முகிழ்முலைமேன்
முயங்குங் கொழுநர் மணிச்செவ்வாய்
வைத்த பவள வடம்புனைவீர்
²வளைபொற் கபாடந் திறமினோ. (கக)

32. கலவிக் களியின் மயக்கத்தே
கலைபோ யகன்ற தறியும
னிலவைத் துகிலென் றெடுத்துடிப்பீர்
நிறைபொற் கபாடந் திறமினோ. (கஉ)

• வேறு.

33. தங்குகண் வேல்செய்த புண்களைத்
தடமுலை வேதுகொண் ⁴டோற்றியே
செங்கனி வாய்மருந் தூட்டுவீர்
⁵செம்பொ னெடுங்கடை திறமினோ. (கங)

34. ⁶தண்கொடை மானதன் மாப்புதோய்
தாதகி மாலையின் மேல்விழுந்
கண்கொடு போம்வழி தேடுவீர்
கனக நெடுங்கடை திறமினோ. (கச)

• வேறு.

35. அவசமுற் றுளநெகத் ⁷துயினெகப் பவளவா
யணிசிவப் பறவழிக் கடைசிவப் புறநிறைக்
கவசமற் றிளநகைக் களிவரக் களிவருந்
கணவரைப் புணருவீர் கடைதிறந் திடுமினோ. (கரு)

36. அஞ்சியே கயல்கெடக் கூடலிற் பொருதுசென்
றணிகடைக் குழையிலே ⁸விழுவடர்த் தெறிதலால்
வஞ்சிமா னதன்னிடம் படையினிற் கொடியகண்
மடநலீர் சுடர்மணிக் கடைதிறந் திடுமினோ. (கசு)

37. நனவினிற் சீமதரன் புணரவே பெறினுநீர்

நனவெனத் தெளிவுற ததனையும் பழையவக்
கனவெனக் கூறுவீர் தோழிமார் நகைமுகங்
கண்டபின் நேறுவீர் கடைதிறந் திடுமினோ. (கசு)

(பி - ம்.)—1 'முகிண்முலை' 2 'மணிப்பொற்' 3 'அகலக்கலமதியின்', 'அக
லச் சாளரவாய்' 4 'ஒத்தியுத்' 5 'செம்பொன் மணிக்கடை' 6 'தண்குடை'
7 'துகிலை' 8 'விழவிடா தெறிதலால்'

உ.—கடை திறப்பு.

எ

வேறு.

38. மெய்யே கொழுநர் பிழைநலிய வேட்கை நலிய விடியளவும்
பொய்யே யுந்நகு மடநல்லீர் புனைபொற் கபாடந் திறமினோ.
39. டோக வமனி மயக்கத்தே புலர்ந்த தறியா தேகொழுநர்
டோக வமனி மிசைத்துமில்லீ ரம்பொற் கபாடந் திறமினோ. (1)
40. ஆளுங் கொழுநர் வரவுபார்த்த தவர்தம் வரவு காணுமற்
ருளு மனமும் புறம்பாகச் சாத்துங் கபாடந் திறமினோ. (20)

வேறு.

41. மீனம்புகு கொடிமீனவர் விழியம்புக வோடிக்
கானம்புக வேழம்புகு மடவீர்கடை திறமின். (2க)
42. அலைநாடிய புனனாடிடை யபயநீகிடு திறையா
மலைநாடியர் துளுநாடியர் மனையிற்கடை திறமின். (2உ)
43. மழலைத்திரு மொழியிற்சில வேடுகுஞ்சில தமிழுங்
குழறித்தரு கருநாடியர் குறுகிக்கடை திறமின். (2ங)

வேறு.

44. விலையி லாதவட முலையி லாடவிழி
குழையி லாடவிழை கணவர்தோண்
மலையி லாடிவரு மயில்கள் போலவரு
மடந லீர்கடைக டிறமினோ. (2ச)
45. களப வண்டலிடு கலச கொங்கைகளின்
மதியெ முந்துகனல் சொரியுமென்
றளக பந்திமிசை யளிகள் பந்தரிடு
மரிவை மீர்கடைக டிறமினோ. (2ரு)
46. சொருகு கொந்தளக மொருகை மேலலைய
வொருகை கீழலைசெய் துகிலொடே
திருவ னந்தலினு முகமலர்ந்து வரு
தெரிவை மாதர்கடை திறமினோ. (2சு)

வேறு.

47. உந்திச் சுழியின் முளைத்தெழுந்த
வுரோமப் பசுந்தா னொன்றிலிரண்
டந்திக் கமலங் கொடுவருவீ
ரம்பொற் கபாடந் திறமினோ. (2எ)

அ

கலிங்கத்துப்பரணி.

48. தழுவுங் கொழுநர் பிழைநலியத்
தழுவே லென்னத் தழுவியகை
வழுவி வுடனே ¹முன்ங்குழைவீர்
மணிப்பொற் கபாடந் திறமினே. (2அ)

49. வேகம் வினைய வருங்கொழுநர்
²விழிகள் சிவந்த படிநோக்கிப்
போகம் வினைய நகைசெய்வீர்
புனைபொற் கபாடந் திறமினே. (2ஆ)

வேறு.

50. முலைமீது கொழுநர்கை நகமேவு குறியை
முன்செல்வ மில்லாத வவர்ப்பெற்ற நிதிபோற்
³கலைமீ தெடாவாரு மில்லா விடத்தே
கண்ணுற்று நெஞ்சங் களிப்பீர்கு டிறமின். (20)

வேறு.

51. மெய்யி லணைத்துருகிப் பைய வகன்றவர்தா
மீள்வ ரெனக்கருதிக் கூடல் வளைத்ததவே
கையி லணைத்தமணற் கண்பனி சோர்புனலிற்
கரைய விருந்தமுவிர் கடைதிற மின்றிறமின். (2க)

வேறு.

52. கடலின் விடமென வமுதென மதனவேள்
கருதி ⁴வழிபடி படையொடு கருதுவா
ருடலி னுயிரையு முணர்வையு நடுவுபோ
யுருவு மதர்விழி யுடையவர் திறமினே. (2உ)

53. இடையி னிலையரி திறுமிறு மெனவெழா
வெமது புகலிட மினியிலை யெனவிழா
வடைய மதுகர மெழுவது விழுவதா
மளக வனிதைய ரணிகடை திறமினே. (2ங)

வேறு.

54. முறுவன் மாலையொடு தரள மாலைமுக
மலரின் மீதுமுலை முகிழினுஞ்
சிறுநி லாவுமதின் மிகுநி லாவுமென
வருந லீர்கள்கடை திறமினே. (2ச)

உ.—கடை திறப்பு.

கூ

55. அளக பாரமிசை யசைய மேகலைக்

ளவிழ வர்ப்பரண வகையெலா

மிளக மா முலைக் ளீணைய ருமல்லுரு

மியன ளீர்கடைக டிறமினே.

(நூ)

56. மதுர ஹானமொழி பதற வாள்விழி

சிவப்ப வாயிதழ் வெளுப்பவே

யதா பானமது பான மாகவறி

வழிபு மாதர்கடை திறமினே.

(நசு)

வேறு.

57. பூவிரி மதுகர துகரவும் பொருகய லிருகரை புரளவுங்

காவிரி யெனவரு மடநலீர் கனக நெடுங்கடை திறமினே. ()

வேறு.

58. 2கூடு மிளம்பிறையிற் குறுவெயர் முத்துருளக்

கொங்கை வடம்புரளச் செங்கழு நீரளகக்

காடு குலைந்தலையக் கைவளை பூசலிடக்

கலவி விடாமடவீர் கடைதிற மின்றிறமின்.

(நஅ)

(பி - ம்.)—1 'முலையொழியுமலு' 2 'கோடும்'

கடைதிறப்பில் அதிசயமாகக்காணப்படும் பாட்டுக்கள்:—

செருவிள நீர்பட வெம்முலைச் செவ்விள நீர்படு சேயரிக்க

கருவிள நீர்பட ஆடுவீர் கனக நெடுங்கடை திறமினே.

(க)

வாயிற் சிவப்பை விழிவாங்க மலர்க்கண் வெளுப்பை வாய்வாங்கத்

தோயக் கலவி யமுதளிப்பீர் துங்கக் கபாடந் திறமினே.

(உ)

பொருங்கண் வேலினைஞர் மரூர் பி னுடுருவு புண்க டரவிரு கொங்கையின்
கருங்கண் வேதுபட வொற்றி மென்கைகொடு கட்டு மாதர்கடை திறமினே.

பேணும் கொழுநர் பிழைகளெலாம் பிரிந்த பொழுது நினைந்தவரைக்

காணும் பொழுது மறந்திருப்பீர் கனப்பொற் கபாடந் திறமினே.

(ச)

வாச மார்முலைகண் மார்பி லாடமது மாலை தாழ்குமுலின் வண்டெழுந்

தூச லாடவிழி பூச லாடவுற வாடு வீர்கடைக டிறமினே.

(ரு)

நேயக் கலவி மயக்கத்தே நிகழ்ந்த மொழியைக் கிளியுரைப்ப

வாயைப் புதைத்து மூடநலீர் மணிப்பொற் கபாடந் திறமினே.

(சு)

பொங்கு மதிக்கே தினநெங்கிப் புகுந்த வறையை நிலவறையென்

றங்கு மிருக்கப் பயப்படுவீ ரம்பொற் கபாடந் திறமினே.

(எ)

வேறு.

59. உபய தனமசையி லொடியு மிடைநடைய
யொழியு மொழியுமென வெண்ணிலம்
பபய மபயமென வலற நடைபயிலு
மரிவை மகளிர்கடை திறமினே.

(நடா)

வேறு.

60. காஞ்சி யிருக்கக் கலிங்கங் குலைந்த
கலவி மடலீர் கழற்சென்னி
காஞ்சி யிருக்கக் கலிங்கங் குலைந்த
களப்போர் பாடக் கடைதிறமின்.

(ச௦)

61. இலங்கை யெறிந்த கருணை கரன்ற
னிகல்வெஞ் சிலையின் வலிகேட்டீர்
கலிங்க மெறிந்த கருணை கரன்றன்
களப்போர் பாடக் கடைதிறமின்.

(சுர)

உ.—கடைதிறப்பு முற்றிற்று.

வருவார் கொழுந ரெனத்திறந்தும் வாரார் கொழுந ரெனவடைத்துந்
திருஞ் குநிமி விடியனவுந் தேயுந் கபாடந் திறமினே. (அ)

ஊடு வீர்கொழுநர் தற்கன் பான்முனி வொழிந்து கூடுதலி னுங்களைத்
தேடு வீர்கடைக டிதமி னேவிய தெரிவை ழீர்கடைக டிதமினே. (க)

பான்பரி னொலியை யமுசெனப் பரவிய கொழுநனை நெதிசெயக்
கங்கொடு கொலையெ லுருருவீர் கடைக டெழிக்கடை திறமினே. (க௦)

பிழைநி னைந்துருகி யன்னவு றுமசிழைந் பிரித லஞ்சுவீடு கண்கணிர்
மழைத தும்பலீர தரையி னேயெழுது மடல் லீர்கடைக டிதமினே. (க௧)

நக்காஞ் சிக்கும் வடகலைக்கு நெவில் வெளிக்கே வேடனைவிட்
டக்கா னகத்தே யுயிர்பறிப்பீ ரம்பொற் கபாடந் திறமினே. (க௨)

செக்கச் சிவந்த கழுநீருஞ் செகத்தி லிளைஞ ராருயிரு
மொக்கச் சொருஞ் குழன்மடலீ ரும்பொற் கபாடந் திறமினே. (க௩)

இவையன்றி வேறுசிலதாழிசைகளும் சிலபிரதிதளிற் காணப்படுகின்றன.
அவையாவும் ஒரு பிரதிவிலுள்ளபடி மற்றொன்றிலில்லை. உற்றுநோக்குவார்க்கு
இவையனைத்தும் இடைச்செருகல் என்பது புலனும்.

மு ன் ற வ து
க ர டு ப் பா டி ய் து.

62. களப்போர் விளைந்த கலிங்கத்துக்
கலிங்கர் நினைக்கூழ் களப்பேயி
னுளப்போ 1 ரிரண்டு நிறைவித்தா
ளுறையுங் காடு பாடுவாம்.

(க)

வேறு.

63. பொரிந்த காரை கரிந்த குரை
புகைந்த வீரை 2 யெரிந்தவே
யுரிந்த பாரை செய்ந்த பாலை
யுலர்ந்த வோமை கலந்தவே.

(உ)

64. உதிர்ந்த வன்னி யொடுங்கு நெல்லி
3 யுணங்கு தும்பை யுலர்ந்தவேல்
பிதிர்ந்த சுள்ளி சிதைந்த வெள்ளில்
பிளந்த கள்ளி பரந்தவே.

(ங)

65. வறறல் வாகை வறந்த கூகை
மடிந்த தேறு பொடிந்தவேன்
முற்ற லீகை முளிந்த விண்டு
முரிந்த புன்கு நிரைந்தவே.

(ச)

வேறு.

66. தீய வக்கொடிய கான கத்தரை
திறந்த வாய்தொறு துழைந்தவச்
சூயை புக்கவழி யாதெ னப்பரிதி
தன்க ரங்கொடு திளைக்குமே.

(ரு)

67. ஆடு கின்றசிறை வெம்ப ருந்தினிழ
லஞ்சி யக்கடு வனத்தைவட்
டோடு கின்ற 4 நிழ லொக்கு நிற்குநிழ
லோரி டீத்துமுள வல்லவே.

(சு)

68. ஆத வம்பருகு¹ மென்று நின்றநிழ
லங்கு நின்றுகுடி போனவப்
பாதி வம்புனல் பெருது ணங்குவன
பருகு நம்மையென வெருவியே. (எ)

வேறு.

69. செந்நெ ருப்பினைத் தகடி¹ செய்துபார்
செய்த தொக்குமச் செந்த ரைப்படிப்
பந்நெ ருப்பினிற் புகைதி ரண்டதொப்
பல்ல தொப்புறு வதனி டைப்புறு. (அ)

70. தீயின் வாயினீர் பெறினு முண்பதோர்
சிந்தை கூரலாய்¹ வெந்து லர்ந்துசெந்
நாயின் வாயினீர் தன்னை நீரெனு
நவ்வி நாவினு னைக்கி விக்குமே. (சு)

71. இந்நி ஐத்துளோ ரேக லாவதற்
கெளிய கானமோ வரிய வானுளோ
ரந்²நி லத்தினில் வெம்மை யைக்குறித்
தல்ல வோலிலத் தழியி டாததே. (க0)

வேறு.

72. இருபொழுது மிரவிபசும் புரவிவிசும்
பியங்காத தியம்பக் கேண்மி
னெருபொழுது தரித்தன்றி யூடுபோக்
கரிதணங்கின் காடென் றன்றே. (கக)

73. காடிதனைக் கடத்துமெனக் கருமுகிலும்
வெண்மதியுங் கடக்க வப்பா
லோடியினைத் துடல்வியர்த்த வியர்ப்பன்றே
யுகுபுனலும்¹ பணியு மம்மா. (கஉ)

74. விம்முகடி விசைவனத்தின் வெம்மையினைக்
குறித்தன்றே விண்ணோர் விண்ணி
னம்முகடி முகிற்றையிற் டமுதவட்ட
மாலவட்ட மெடுப்ப¹ தம்மா. (கங)

வேறு.

65. நிலம்புடைபேர்ந் தோடாமே நெடுமோடி நிறுத்தியபேய்
புலம்பெரிநின் றுயிர்ப்பனபோற் புணைந்துமாங் கூரிந்துளவால்.
76. வற்றியபேய் வாய்புலர்ந்து வறணக்கை நீட்டுவபோன்
முற்றியநீண் மரப்பொதும்பின் ¹முதுபாம்பு புறப்படுமால். (௧௫)
77. விழிசுழல வருபேய்த்தேர் ஃதிந்துவரு நீரநீர்ச்
சுழிசுழல வருவதெனச் சூறைவளி சுழன்றிடுமால். (௧௬)

வேறு.

78. சிதைந்தவுடல் சுடுசுடலைப் பொடியைச் சூறை
• சீத்தடிப்பச் சிதறியவப் பொடியாற் செம்மை
• புதைந்த ²மணி புகைபோர்த்த தழுவே போலும்
போலாவேற் பொடிமூடுந் தணலே போலும். (௧௭)
79. மண்ணோடி யறவற்றது திறந்தங் காந்த
வாய்வழியே வேய்பொழியு முத்த மவ்வேய்
கண்ணோடிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் ரன்றேற்
கண்டிரங்கிச் சொரிகின்ற கண்ணீர் போலும். (௧௮)
80. வெடித்தகழை ³விசைத்தெறிந்த முத்த மண்மேல்
வீழ்ந்தனவத் தரைபுழுங்கியமன்று ⁴மெய்ம்மேற்
பொடித்தவியர்ப் புள்ளிகளே போலும் போலும்
போலாவேற் கொப்புளங்கள் போலும் போலும். (௧௯)
81. பல்காற்றின் டிரைக்கரங்கள் கரையின் மேன்மேற்
பாய்கடல்க ணுக்குமதப் படர்வெங் கானிற்
⁵செல்காற்று வாராமற் காக்க வன்றோ
திசைக்கரியின் செவிக்காற்று மதற்கே யன்றோ. (௨௦)
82. முள்ளாறுங் கல்லாறுந் தென்ன ரோட
முன்னொருநாள் வாளபயன் முனிந்த போரின்
வெள்ளாறுங் கோட்டாறும் புகையாண் மூட
வெந்தவன மிந்தவன மொக்கி லொக்கும். (௨௧)

௩.—காடுபாடியது முற்றிற்று.

(பி - ம்) — ¹ 'முதுபாம்பு புறப்படுமே' ² 'நிலம்' ³ 'விசைத்தெறிப்பத் தரை மேன்முத்தம்' ⁴ 'மேன்மேற்' ⁵ 'செல்காற்றும்'

நா ன் க ா வ து

கோயில் பாடியது.

83. ஓதி வந்தவக் கொடிய காணுகத்
துறைய ணங்கினுக் கயன்வ குத்தடிப்
பூத லம்பழங் கோயி லென்னினும்
புதிய கோயிலுண் டதுவி ளம்புவாம். (க)
84. வட்ட வெண்குடைக் சென்னை மானதன்
வாளின் வாயினுன் மறலி வாயிடைப்
பட்ட மன்னர்தம் பட்ட மங்கைமூர்
பணிம ணித்திருக் கருவி ருத்தியே. (உ)
85. துவர்நி றக்களிற் றுதிய ரேவலிற் .
சரிகை போர்முகத் துருவ நேரெதிர்த்
தவர்நி ணத்தொடக் குறுதி நீர்குழைத்
தவர்க ருந்தலைச் சுவர டிக்கியே. (ங)
86. அறிஞர் தம்பிரா னபயன் 1வாண
மரசர் மண்டலத் தரண றப்பறித்
தெறித ரும்பெருங் 2கணைய மம்புகொண்
டெழுது துணைதித் திரமி யற்றியே. (ச)
87. கடித ழிந்துபோர் மிதில யிற்புதிங்
கரிம ருப்பினைத் திரடி லாமெனும்
படிப ரப்பியப் பரும யானையின்
பழுவெ லும்பினிற் பாவ டிக்கியே. (ரு)
88. மீளி மாவுகைத் தபயன் முன்னொர்நாள்
விருத ராசரைப் பொருது கொண்டபோ
ராளி வாணங் கேழல் சீயமென்
றவைநி னைத்துநி சிகையி ருத்தியே. (க்)

89. தாங்க பத்திரைச் செங்க ளத்திடைச்
1 சோளா சேகரன் வாளெ றிந்தபோர்
வெங்க 2 தக்களிற் றின்ப டத்தினால்
வெளிய டங்கவே மிசைக வித்தாமே.

(எ)

வேறு.

90. கொள்ளிவாய்ப் பேய்காக்குங்
கோபுரமு நெடுமதிலும்
வெள்ளியாற் சமைத்தனபோல்
வெள்ளெலும்பி னாற்சமைத்தே.

(அ)

91. காரிரும்பின் மகரதோ
ரணம்போலக் கரும்பேய்க்
ளோரிரண்டு காண்டி
யொருகரும்பேய் மிசைவளைத்தே.

(சு)

வேறு.

92. மயிற்கழுத்துங் கழுத்தரிய மலர்ந்தமுகத்
தாமரையு மருங்கு சூழ்ந்த
வெயிற்கழுத்து நிணக்கொடியு மிளங்குழனிப்
பசந்தலையு மெங்குந் தூக்கி.

(க0)

93. பணியாத வழதியர்தம் பாய்களிற்றின்
செவிச்சுகு பலவுந் தூக்கி
மணியூச லெனமதுரை மகரதோ
ரணம்பறித்து மறித்து நாட்டி.

(க1)

94. பரிவிருத்தி யலகிட்டிப் பைங்குருதி
நீர்கெறித்து நிறைப்புச் சிந்தி
பெரினிரித்த விமளிளக் கொம்மருங்கு
மேற்றியதோ ரியல்பிற் றாலோ.

(க2)

வேறு.

95. சலியாத தனியாண்மைத் தறுகண் வீரர்
தருகவரம் வரத்தினுக்குத் தக்க தாகப்
புலியாக வுறுப்பரிந்து தருது மென்று
பரவுமொலி கடலொலியிற் பரக்கு மாலோ.

(க3)

கசு

கலிங்கத்துப்பராணி.

96. சொல்லரிய ¹வோமத்தீ வளர்ப்ப ராலோ
தொழுதிருந்து பழுவெலும்பு தொடர் வடங்கி
வல்லெரியின் விறகாக விடுவ ராலோ
வழிகுருதி நெய்யாக வார்ப்ப ராலோ. (கசு)
97. அடிக்கழுத்தி னெடுஞ்சிரத்தை யரிவ ராலோ
வரிந்தசிர மணங்கின்கைக் கொடுப்ப ராலோ
கொடுத்தசிரங் கொற்றவையைப் பரவுழாலோ
குறையுடலுங் கும்பிட்டு நிற்கு மாலோ. (கரு)
98. நீண்டபலி பீடத்தி லறுத்து வைத்த
²நெறிகுஞ்சிச் சிரத்தைத்தன் னினமென் றெண்ணி
யாண்டலைப்புள் ளருகணைந்து பார்க்கு மாலோ
வணைதலுமச் சிரமச்ச முறுத்து மாலோ. (கசு)
- வேறு.
99. கடன மைந்தது கருந்தலை யரிந்த பொழுதே
கடவ தொன்றுமிலை யென்றுவினை யாடு முடலே
யுடல்வி முந்திடி னுகர்ந்திட வுவந்த சிலபே
யுறுபெ ரும்பசி யுடன்றிட வுடன்றி ரியுமே. (கள)
100. பகடி டந்துகொள் பசங்குருதி யின்று தலைவீ
பலிகொ ளென்றகூர லெண்டிசை பிளந்து மிசைவான்
முகடி டந்துரு மெறிந்தென முழங்க வுடனே
மொகுமொ கென்றொலி மிகுந்தமரு கங்கள் பலவே. (கஅ)
- வேறு.
101. தமரு கங்கடரு கின்றசதி யின்கண் வருவா
ரமரி யின்புறு மனதிவரு சாத கர்களை. (கசு)
102. படைவ லங்கொடு பசுந்தலை யிடங்கொ டணைவா
³ருடையொ ழிந்திடை துடங்கவரு யோகி னிகளை. (உ0)
- வேறு.
103. வீங்குதலை நெடுங்கழையின் மிசைதோறுங்
திசைதோறும் விழித்தே நின்ற
தூங்குதலை சிரிப்பனகண் டிறங்குதலை
மறந்திருக்குஞ் சுழல்சூட் சூர்ப்பேய். (உக)

104. அரிந்தலை யுடனமர்ந்தே யாடுகழை
யலைகுருதிப் புனலின் மூழ்கி
யிருந்த ¹வுயிர் கொளக்கால னிடுகின்ற
நெடுந்தூண்டி லென்னத் தோன்றும். (உஉ)
- வேறு.
105. கொல்வா யோரி முழுவாகக்
கொள்ளி வாய்ப்பேய் குழவிக்கு
நல்வாய்ச் செய்ய தசைதேடி
நரிவாய்த் தசையைப் பறிக்குமால். (உங்)
106. நிணமுந் தசையும் பருந்திசிப்ப
³நெருப்பும் பருத்தி யும்பொன்று
பிணமும் பேயுஞ் சடுகாடும்
பிணங்கு ⁴நெறியு முடைத்தரோ. (உச)

ச.—கோயில்பாடியது முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

தேவியைப் பாடியது.

107. உவையுவை யுளவென் றெண்ணி யுரைப்பதெ னுரைக்கவந்த
வவையவை மகிழ்ந்தமோடி யவயவம் விளம்பல் செய்வாம்.(க)
- வேறு.
108. ஒருமலை மத்துவலித் துலவு கயிற்றினுமற்
றுலகு பரித்தபணத் தூரக வடத்தினுமப்
புருமணி முத்துநிரைத் துடுமணி ஐதத்த ¹வினைப்
பரிபுரம் வைத்ததளிர்ப் பதயுக² ளத்தினளே. (உ)
109. அரவொடு திக்கயமப் பொழுது பரித்தவிடத்
தடியிட வுட்குழிவுற் றசைவுறு மப்பொழுதிற்
றாணி புரித்ததெனப் பரணி தரித்தபுகழ்ச்
சயீதர னைப்பரவிச் சதிக்கொ ணடத்தினளே. (ங்)

(பி-ம்.)—¹ 'உடனலம்வந்தாடு' ² 'உடல்' ³ 'நெருப்புப்பருத்தி' ⁴ 'நரியும்'
⁵ 'வினைப்'

கஅ

கலிங்கத் துப்பராணி.

110. பரிவக லத்தழுவிப் புணர்கல விக்குருகிப்
படர்ச்சடை முக்கணுடைப் பரமர் கொடுத்தகளிற்
றுரிமிசை யக்கரியிற் குடொடு கட்செனியிட்
டொருபுரி யிட்டிஹகப் புனையு முடுக்கையளே. (ச)
111. கலைவள ருத்தமனைக் கருமுகி லொப்பவனைத்
கரட தடக் கவுளக் கனக நிறத்தவனைச்
சிலைவளை வித்தவுணத் தொகைசெக விட்டவயிற்
றிழலவ் னைத்தருமத் திருவுத் தத்தினளே. (ரு)
112. தணிதவ ளப்பிறையைச் சடைமிசை வைத்தவிடைத்
தலைவர் வனத்தினிடைத் தனிதுகர் தற்குரினைத்
தணிதவ ளப்பொடியிற் டடைய விலச்சினையிற்
டமுத மிருத்தியசெப் பனைய தனத்தினளே. (சு)
113. கவள மதக்கரடக் கழியுரி வைக்கயிலைக்
களிறு விருப்புறுமக் கனக மூலைத்தரளத்
தவள வடத்தினிடைப் பவளமொ டொத்தெரியத்
தழலுமி மூத்தரியத் தனியுர கத்தினளே. (எ)
114. அரியு மிடற்றலையிற் டலைகுரு திக்கெதிர்வைத்
தறவு மடுத்தசிவப் பதனை முழுத்திசையிற்
கரிகர டத்தொளையிற் கலுழி யிடைக்கமுவிக்
கருமை படைத்தசுடர்க் காகம லத்தினளே. (அ)
115. சிமைய வரைக்கனகத் திரளுரு கப்பாவைத்
திரைசவ நிப்புகையத் திசைசுடி மப்பொழுதத்
திமைய வரைத்தகைதற் கிருளு மிடற்றிறைவற்
கினிய தரத்தமுதக் கனியத் தத்தினளே. (சு)
116. உருகு தலைத்தொடையற் குவமை யுறச்சுழல்வுற்
றுலவு விழிக்கடைப் பிடல்பகை யற்றொழியத்
திருகு தலைக்குரவைச் சிறுகுத லைப்பவளச்
சிறுமுறு வற்றாளத் திருவத னத்தினளே. (க)
117. அருமறை யொத்துலகத் தருணெறி யுய்த்தகுணத்
தபய னுதித்தகுலத் துபய குலத்துமுதற்
றிருமதி யொக்குமெனத் தினகர ளெக்குமெனத்
திகழ் வத னத்தினிடைத் திலக வனப்பினளே. (கக)

கூ.—பேய்களைப் பாடியது.

கக

வேறு.

118. ஒங்காரத் துப்பொருளா யொருவாது நடந்தானே
நீங்காமி னின்றானே யெவ்வண்ண நிகழ்த்துவாக். (கஉ)
119. அண்டமுறுங் குலகிரிக ளவனொருகா லிருகாதிற்
கொண்டணியுங் குதம்பையுமாங் கோத்தணியின் மணிவடமாம். (கங)
120. கைம்மலர்மே லம்மனையாங் கந்துகமாங் கழங்குமா
மம்மலக ளவள்வேண்டி அகாத தொன்றுண்டோ. (கச)

ரு.—தேவியைப்பாடியது முற்றிற்று.

ஆறுவது

பேய்கவிர்ப் பாடியது.

121. எவ்வணங்கு மடிவணங்க விப்பெருமை படைத்துடைய
வவ்வணங்கை யுகலாத வலகைகளை யினிப்புகல்வாக். (க)

வேறு.

122. பெருநெ டிம்பசி பெய்கல மாவன
பிறறை நான்முனை நானின் மெலிவன
கருநெ டிம்பனங் காடி முழுமையுங்
காலுங் கையு முடையன போல்வன. (உ)
123. வன்பி லத்தொடி வாதுசெய் வாயின
வாயி னுனிதை யாத வயிற்றின
முன்பி ருக்கின் முகத்தினு மேற்செல
மும்மு ழும்படி மம்முழந் தாளின. (ங)
124. வெற்றெ லும்பை நரம்பின் வலித்துமேல்
வேய்ந்தி லாவிறப் பேய்ந்த வுடம்பின
கொற்றி லம்பெறுங் கூழில மெங்களைக்
கொள்வ் தேபணி யென்று குரைப்பன. (ச)
125. உள்ளொ டிங்கி யிரண்டிமொன் ருகவே
யொட்டி யொட்டி விடாத கொடிற்றின
கொள்ளி கெண்டிரண் தேமுழை யுட்புகக்
குன்றி தோன்றுவ போல விழிப்பன. (ரு)

126. வற்ற லாக வுலீந்த முதுகுகண்
மரக்க லத்தின் மறிபுற மொப்பன
வொற்றை வான்றோனைப் புற்றிறனப் பீம்புட
னுடும்பு ¹முட்புக் குறங்கிடி முந்திய. (சு)

127. பாந்த னுல்வன போலு முடமயிர்ப்
பாசி பட்ட பழந்தொனை மூக்கின
வாந்தை பாந்தி யிருப்பத் துரிஞ்சிஸ்புக்
கங்கு மிங்கு முலாவுஞ் செவியின. (எ)

128. கொட்டு மேழியுங் கோத்தன பல்லின
கோம்பி ²பாம்பினைக் கோத்தணி தாலிய
தட்டி வாளைத் தகர்க்குந் தலையின
தாழ்ந்து மார்பிடைத் தட்டு முதட்டின. (அ)

129. அட்ட மிட்ட நெடுங்கழை காணிலென்
³னன்னை யன்னையென் ருலுங் குழவிய
வொட்ட லொட்டகங் காணிலென் பிள்ளையை
யொக்கு மொக்குமென் றெக்கலை கொள்வன. (சு)

130. தஞ்ச லுக்கணித் ⁴தாமேன முன்னமே
சொன்ன சொன்ன துறைதொறும் பேயெலா
மஞ்ச லித்தொரு காலக லாமலவ்
வணங்கி னுக்கரு காக விருக்கவே. (க0)

131. புயல ளிப்பதன் மேலு மளித்தும்
பொற்க ரத்தப யன் ⁵புலி பின்செலக்
கயலொ ளித்த கடுஞ்சரம் போலகங்
⁶காந்து வெம்பசி யிற்புறந் தீந்தவும். (கக)

132. ஆளைச் சிறுங் களிற்றப யன்பொரு
மக்க ளத்தி லரசர் சிரஞ்சொரி
மூளைச் சேற்றில் வழுக்கி விழுந்தற
மொழிபெ யர்ந்தொரு கான்முட மானவும். (க2)

(பு - ம்.)—¹ 'உட்புக் குலாவீ' ² 'பாம்பிற் பிணித்தணி' ³ 'ஐயனைய
னென்றாலுங்' 'தாயின மென்பது சொல்ல வஞ்சியச் சொல்லிய பேயெலாம்'
⁴ 'படை முன்செலக்' ⁵ 'காய்ந்து'

133. அந்த நாளக் களத்தடு கூழினுக்
காய்ந்த வெண்பல் லரிசி யுறக்கவித்
துந்து¹போதினிற் போதகக்²கோட்டிநீ
இலக்கை³பட்டு வலக்கை⁴சொத் தானவும். (கங்)
134. விருத ராச பயங்கரன் முன்னொந்நான்
வென்ற சக்கரக் கோட்டத் திடைக்கொழுங்
குருதி யுங்குட ருங்கலந் தட்டவெங்
கூழ்தெ நித்தெந்நீ கண்குரு டானவும். (கசு)
135. வண்டல் பாய்பொன்னி நாடனை வாழ்த்திமா
மதுரை வெங்களத் தேமது ரிக்க⁵வட்
இண்ட கூழொடு நாவுஞ் சுருண்டிபுக்
குள்வி முந்தற லுமைக ளானவும். (கரு)
136. ஆனை சாய வடிபீரி யொன்றுகைத்
தைம்ப டைப்பரு வத்தப யன்பொருஞ்
சேனை வீரர்நின் ருர்த்திடு மார்ப்பினிற்
நிமிரி வெங்களத் திற்செவி டானவும். (கசு)
137. பண்டு⁶தென்னவர் சாய வதற்குமுன்
பணிசெய் பூத கணங்க ளனைத்தையுங்
கொண்டு வந்துபேய் கூடிய⁷போதிலக்
குமரி மாதர் பெறக்குற ளானவும். (கஎ)
138. பரக்கு மோதக் கடார மழித்தநாட்
பாய்ந்து செம்புன லாடியு நீந்தியுங்
குரக்கு வாதம்⁸பிடித்து வலித்தறக்
குடிய டங்கலுங் கூன்முது கானவும். (கஅ)
139. சிங்க ளத்தொடு தென்மது ராபுரி
செற்ற கொற்றவன் வெற்றிகொள் காலையே
வெங்க ளத்தி லடுமடைப் பேய்க்குலாம்
வேலை புக்கு விரல்க டறிந்தவும். (கசு)

சு.—பேய்களைப்பாடியது முற்றிற்று.

(பி - ம்).—1 'கொம்பெனு முலக்கை' 2 'சொட்டானவும்', 'சொத்ருன
வும்' 3 'அன்றுண்ட' 4 'தென்னவன் சாய்வதன் முன்னமே' 5 'பூதவக்'
6 'பாய்ந்த' 7 'பிடித்தவிதத்தினிற்'

ஏழாவது

இந்திரசரீலம்.

140. இவ்வண்ணத் திருபுறமுந் தொழுதிருப்ப
1வெலும்பின்மிசைக் குடர்மென் கச்சிற்
செவ்வண்ணக் குருதிதோய் சிவபூதத்
தீபீக்காற் கட்டி விட்டே. (க)
141. பிணமெத்தை யஞ்சடுக்கிப் பேயணையை
முறித்திட்டுத் தூய் வெள்ளை
பிணமெத்தை 2விரித்துயர்ந்த நிலாத்திகழும்
பஞ்சசய னத்தின் மேலே. (உ)
142. கெடாத 3படி கெடுஞ்செழியர் கெடும்பொழுதி
விடும்பிண்டி பால மேந்தி
யிடாகினிக ளிருமருங்கு மீச்சோப்பிப்
பணிமாற விருந்த ஷோதில். (ங)
- வேறு.
143. அடனாக வெலும்பெடுத்து நரம்பிற் கட்டி
யடித்தடியும் பிடித்தமரின் மடிந்த வீரர்
4குடர்மாலை சூடிநிணச் சட்டை யிட்ட
கோயின யகநெடும்பேய் சும்பிட்டாங்கே. (ச)
144. சுரகுருவின் றாதாகி யமன்பாற் செல்வோன்
றுணித்துவைத்த சிரமன்று தின்ற பேயைச்
சிரமரிய வதற்குறவா யொளித்துப் போன
சிலபேயைத் திருவுள்ளத் தறிதி யன்றே. (ரு)
145. அப்பேயி னொருமுதுபேய் வந்து நின்றிங்
கடியேனை விண்ணப்பஞ் செய்க வென்ற
திப்பேயிங் கொருதீங்குஞ் செய்த தில்லை
யென்கொலோ திருவுள்ள மென்னத் கெட்டே. (சு)

வேறு.

146. அழைக்க வென்றலு மழைக்க வந்தணுகி
யஞ்சி யஞ்சியுன தானையிற்
பிழைக்க வந்தன பொறுத்த மக்கருள்செய்
பெண்ணை ணங்கென வணங்கவே. (எ)
147. அருத்தி யிற்பிழை நினைத்த கூளியை
யறுத்த வன்றலை யவன்பெறப்
பொருத்தி யப்பிழை பொறுத்த நம்பிழை
பொருத தில்லையினி யென்னவே. (அ)
148. உய்ந்து போயின முவந்தெ மக்கருள
வொன்றொ டொப்பன வொராயிர
மிந்தர சாலமுள கற்று வந்தனெ
னிருந்து காணென விறைஞ்சியே. (க)
149. ஏற நின்னிரு திருக்கண் வைத்தருள்செ
யிக்கை யிற்சில துதிக்கைபார்
மாறி யிக்கையி லழைக்க மற்றவை
மதக்க ரித்தலைக ளானபார். (க௦)
150. இக்க ரித்தலையின் வாயி னின்றதுதிர
நீர்கு டித்துரு மிடித்தெனக்
கொக்க ரித்தலகை சுற்ற மற்றிலை
குறைத்த லைப்பிண மிதப்பபார். (கக)
151. அடக்க மன்றிது கிடக்க வெம்முடைய
வம்மை வாழ்கவென வெம்மைபார்
கடக்க மன்றபயன் வென்று வென்றிகொள்
களப்பெ ரும்பரணி யின்றுபார். (கஉ)
152. தஞ்சி வீழ்துரக ராசி பாருட
றுணிந்து வீழ்குறை துடிப்பபா
ரஞ்சி யோலுமத யானை பாருதிர
வாறு மோடுவன நூறுபார். (கஃ)

133. அற்ற தோளிலை யலைப்ப பாருவை

யறுத நீள்குடர் மிதப்பபா

ரிற்ற துணரி யிழுப்ப பாரடி

யிழுக்கு மூளையில் வழுக்கல்பார்.

(க௪)

154. நிணங்கள் பார்நிண மணங்க னிர்த்தன

நிலங்கள் பார்நில மடங்கலும்

பிணங்களை பாரிவை கிடக்க நமமுடைய

பேய லாதசில பேய்கள்பார்.

(க௫)

155. என்ற போதிலிவை மெய்யெ னுவுட

னிருந்த பேப்பதறி யொன்றன்மே

லொன்று காண்முறிய மேல்வி முந்தடிசி

லுண்ண வெண்ணிவெறு மண்ணிலே.

(க௬)

வேறு.

156. விழுந்து கொழுங்குரு திப்புன லென்று

வெறுங்கை முகந்துமுகந்

தெழுந்து விழுந்தசை யென்று நிலத்தை

யிருந்து துழாவிடுமே.

(க௭)

157. சுற்ற நிணத்துகில் பெற்றன மென்று

சுலாவு வெறுங்¹கையவே

யற்ற குறைத்தலை யென்று விசம்பை

யதுக்கு மெயிற்றினவே.

(க௮)

158. கயிற்றுறி யொப்பதொர் பேய்வறி தேயுடல்

கௌவின²தொக்கவிரைந்

தெயிற்றை யதுக்க நிரைத்திடு பேய்க

³னிரைத்தன் மேல்விழுவே.

(க௯)

159. முறம்பல போல நகங்கண் முறிந்து

முகஞ்சித றுமுதுகுந்

திறம்பி விலாவிற யோகினி மாதர்

சிரித்து விலாவிறவே.

(௨௦)

160. அக்கண மாளு மணங்கினை வந்தனை

செய்து கணங்களெலா

மிக்கண மாளு மினித்தவர் விச்சை

யெனக்கை விதித்தலுமே.

(உக)

வேறு.

161. கொற்றவர்கொற் றனைய நறியு மென்று

குவலயத்தோர் கலையனைத்துங் கூற வாங்கே

1 கற்றவர்கற் றனவவன்கண் டருளு மாபோற்

கடைபோகக் கண்டருளென கல்வி யென்றே.

(உஉ)

162. வணங்குதலுங் கணங்களெலா மாயப் பாவி

மறித்தெம்மை மறுகுடி சுடுவை யாகி

லணங் கரசி னுணையென வணங்கு மிப்போ

தவைதவிரெங் கிவைகற்றா யென்ன வாங்கே.

(உங)

163. நின்முனிவுஞ் சாகுருவின் முனிவு மஞ்சி

நிலையரிதென் றிமகிரிபுக் கிருந்தேற் கெளவை

தன்முனிவு மவன்முனிவுந் தவிர்க வென்று

சாதனமந் திரவிச்சை பலவுந் தந்தே.

(உச)

164. உன்னுடைய பழுவடியா ரடியா டெய்வ

வுருத்திரயோ கினியென்பா னுனக்கு நன்மை

யின்னமுள கிடைப்பினவிங் கிருக்க வென்ன

யானிருந்தேன் சிலகால மிருந்த நாளில்.

(உரு)

எ.—இந்திரசாலம் முற்றிற்று.

(பி - ம்).—1 'சற்றவந்தார் கற்றவவன் காணுமாபோற்', 'கற்றவை கற்றவையனைத்துங் காணுமாபோற்' 'அரசியானை' 2 'இருந்தோமெளவை' 4 'எனக்கு'

எட்டாவது

இராச பாரம்பரியம்.

165. செண்டு கொண்டுகரி காலனொரு ¹காலி னிமயச்
சிமய் மால்வரை திரித்தருளி மீள வதனைப்
பண்டு நின்றபடி நிற்கவிது வென்று முதுகிற்
பாய்²பு லிக்குறி பொறித்தது மறித்த பொழுதே. (க)
166. கால மும்மையு முணர்ந்தருளு³ நார தனெனுங்
கடவுள் வேதீமுனி வந்துகடல் சூழ்பு வியினின்
போலு மன்னருள ரல்லரென வாசி ⁴புகலாப்
புகல்வ தொன்றுளது கேளரசு வென்று புகல்வான். (உ)
167. பண்டு பாரத மெனுங்கதை பராச ஈன்மகன்
பகர வெங்கரி முகன்பரு மருப்பை யொருகைக்
கொண்டு மேருசிக ரத்தொரு புறத்தி ⁴லெழுதக்
குவல யம்பெறு தலுப்பய னுரைப்ப வரிதால். (ங)
168. பார தத்தினுள வாகிய ⁵பனித்தி ரகதை
பரம னற்சரிதை மெய்ப்பழைய நான்ம றைகளே
நேர தற்கிதனை நான்மொழிய நீயெ முதுமுன்
நெடிய குன்றின்மிசை யேயிசைவ தான கதைகேள். (ச)
169. அதன்மு தற்கண்வரு மாதிமுதன் மாய வனெனு
மைய னும்பரணவ மாகவடை வேத முமதன்
பதம்வ குக்கவரு பாதமது வும்ப தமுடன்
பாத மானசில வந்தபல வந்த வகையும். (ரு)
170. அந்த முட்ட விருக்கும் விருக்கின் வழியே
யாகி வந்தவவ் வருக்கமும் வருக்க முழுதும்
வந்த வட்டகமு மொட்டரிய சங்கி தைகளும்
வாய்மை வேதியர்க டாம்விதி யெனுவ கையுமே. (சு)

(19 - ம்.)—1 'நாளிலிமயச்' 2 'புலிக்கொடி' 3 'பரவிப்' 4 'எழுதிக்'

5 'பனிதரகதையெம்'

171. கமல் யோனிமுத லாகவரு முங்கண் மரபிற்
கான் மன்னவர்க ளாகிவரு கின்ற முறையா
லமல வேதமிது தானுமிதி வாரணநிலத்.
தமல் நேயபய னாகவறி கென்ற ருளியே. (எ)
172. அரணி வேஸ்வியி லகப்படு மகண்ட வருவா
யரவ ணைத்துயிலு மாதிமுத லாக வபயன்
றாணி தாவலள வஞ்செல மொழிந்து முனிவன்
றனெ முந்த்ருள மாமுனி மொழிந்த படியே. (அ)
173. ஆதி மாலமல நாபி²தம லத்த யனுதித்
தவன்ம ரீசியெனு மண்ணலை யளித்த பரிசுங்
காதல் கூர்தரு மரீசிமக னாகி வருமக்
காசி பன்கதி ரருக்கனே யளித்த பரிசும். (சு)
174. அவ்வ ருக்கன்மக னாகிமனு மேதி னிபுரந்
தரிய காதலனை யாவினது கன்று நிகரென்
றெவ்வ ருக்கமும் வியப்பமுறை செய்த பரிசு
மிக்கு வாகுவின் மைந்தனென வந்த பரிசும். (க0)
175. இக்கு வாகுவின் மகன்புதல்வ னான வரவோ
³னிகலு ரஞ்செய வருஞ்சய புரந்த ரனெனுஞ்
சக்கு வாயிர முடைக்களிற் வாக னமெனத்
தானி ருந்துபொரு தானவரை வென்ற சமமும். (கக)
176. ஒருது றைப்புனல் சினப்புலியு மானு முடனே
யுண்ண வைத்தவர வோனாலகில் வைத்த வருளும்
பொருது றைத்தலை புகுந்துமுசு குந்த னிமையோர்
புரம டங்கலு மரண்செய்து புரந்த புகழும். (க2)
177. கடல்க லக்கவெழு மின்னமுது தன்னை யொருவன்
கடவுள் வானவர்க ளுண்ணவருள் செய்த கதையு
முடல்க லக்கற வரிந்துதசை யிட்டு மொருவ
னொருது லைப்புறவொ டோக்கநிறை புக்க புகழும். (கங)

178. சுராதி ராசன்முத லாகவரு சோழன் முனைநாட்
சோழ மண்டல முமைத்தபிற கேழு. லகையு
மிராச கேசரி புரந்துபர கேச ரிகளா
மிருவ ராணேபுலி யாணையென நின்ற புகழும். (கச)
179. கால னுக்கிது வழக்கென வுரைத்த வவனுங்
காவி ரிப்புளல் கொணர்ந்தவவ னும்பு வனியின்
மேல னோத்தாமிரும் வீவதிலை யாக நன்மேல்
வென்றி கொண்டவனு மென்றிவங்கள் கொண்ட விறதும். .
180. புலியெ னக்கொடியி லிந்திரனை வைத்த வவனும்
புணரி யொன்றினீடை யொன்றுபுக விட்ட வவனும்
வலியி னிற்குருதி யுண்கென வளித்த வவனும்
வாத ராசனை வலிந்துபணி கொண்ட வவனும். (கச)
181. தூங்கு. மூன்றெயி லெறிந்தவ்வ னுந்தி ரண்மணிச்
சுடர்வி மானமது வான்மிசை யுயர்த்த வவனுங்
தாங்கு பாரத முடிப்பளவு நின்று தருமன்
றன்க டற்படை தனக்குதவி செய்த வவனும். (கச)
182. தளவ ழிக்குநகை யாளிழி பிலத்தின் வழியே
தனிந டந்துரகர் தங்கண்மணி கொண்ட வவனுங்
களவ ழிக்கவிதை பொய்கையுரை செய்ய வுதியன்
கால்வ ழித்தனையை வெட்டியர சிட்ட வவனும். (கஅ)
183. என்று மற்றிவர்க டங்கள்சரி தங்கள் பலவு
மெழுதி மீளவதன் மேல்வழுதி சேரன் மடியத்
தன்ற னிக்களி றீணந்தருளி வீர மகடன்
றனத டங்கொளாடு தன்புய மணைந்த பரிசும். (கச)

வேறு.

184. தொழுது மன்னரே கரைசெய் பொன்னியிற்
றொடர வந்திடா முகரி யைப் படத்
தெழுது கென்றுகண் டுவையி கைக்கணென்
றிங்க ழிக்கவே யங்க ழிந்ததும். (20)

(பி - ம்.)—1 'புகுந்த' 2 'எறிந்தவனு' மிந்திரன்மணிச்' 3 'தனக்குணவு
தந்தவனும்' 4 'தங்கன்பதி' 5 'படைத்'

185. தத்து நீர்வராற் குருமி வென்றதூர்
தழுவு ஷெந்தமிழ்ப் பரிசில் வாணர்பொன்
பத்தொ டாறுநா றீயி ரம்பெற்றப்
பண்டு பட்டினப் பாலே கொண்டதும். (௨௧)
186. ஒருவர் முன்னொர்¹நா ளொருவர் பின்னொர்நா
ளுதகை மன்னரே மதுரை மன்னரென்
நிருவர் தம்மையுங் கிழிகள் சுற்றுவித்
தெரிவி ளக்குவைத்² திகல்வி ளைத்ததும். (௨௨)
187. வேழ மொன்றுகைத் தாலி விண்ணின்வாய்
விசைய டங்கவு மசைய வென்றது
மீழ முந்தமிழ்க் கூட லுஞ்சிதைத்
திகல்க டந்ததோ ரிசைப ரந்ததும். (௨௩)
188. சதய நாள்விழா³ வுதியர் மண்டலங்
தன்னில் வைத்தவன் றனியொர் மாஷின்மே
லுதய பானுவொத் துதகை வென்றகோ
னொருகை வாரணம் பலக வர்ந்ததும். (௨௪)
189. களிறு கங்கைநீ ருண்ண மண்ணையிற்
காய்சி னத்தொடே கலவு செம்பியன்
குளிறு தெண்டிரைக் குரைக டாரமுங்
கொண்டி மண்டலங் குடையுள் வைத்ததும். (௨௫)
190. கம்பி விச்சயத் தம்ப நட்பதுங்
கடிய ரண்கொள்கல் யாணர் கட்டறக்
கிம்பு ரிப்பணைக் கிரியு கைத்தவன்
³கிரிக ளெட்டினும் புலிபொ றித்ததும். (௨௬)
191. ஒருக ளிற்றின்மேல் வருக ளிற்றையொத்
துலகு யக்கொளப் பொருது கொப்பையிற்
பொருக ளத்திலே முடிக வித்தவன்
புலிக விப்பதோர் குடைக வித்ததும். (௨௭)

வேறு.

192. பனுவலுக்கு முதலாய வேத நான்கிற்
பண்டிரைத்த நேறிபுதிக்கிப் பழைய தங்கண்

- 1 மனுவினுக்கு ¹மும்மடிநான் மடியாஞ் சோழன்
மதிக்குடைக்கீ முற்றத்தளிர்ப்ப வளர்த்த வளறும். (௨௮)
193. குந்தளரைக் கூடற்சங் கமத்து வென்ற
கோனபயன் குவலயங்காத் தளித்த பின்னை
யிந்தநிலக் குலப்பாவை யிவன்பாற் சோ
வென்னதவஞ் செய்திருந்தா னென்னத் தோன்றி. (௨௯)
194. எவ்வளவுந் திரிபுவன முளவாய்நிற்கு
மெவ்வளவுந் குலமறைக ளுளவாய்த் தோன்று
மவ்வளவுந் திகிரிவரை யளவுஞ் செங்கோ
லாணைசெல வபயன்காத் தளிக்கு மாறும். (௩௦)
- வேறு.
195. இப்பு றத்திமய மால்வரையின் மாற்பி னகலத்
தெழுதி னானெழுது தற்கரிய வேத மெழுதி
யொப்பு றத்தனது தொன்மரபு ²மம்³ம ரபின்மே
லுரைசெய் பல்புகழு மொன்றுமொழி யாத பரிசே. (௩௧)
196. எழுதி மற்றதுரை செய்பவர்கள் செய்பிழையெலா
மெமர்பொ றுக்கவென விப்படி ³முடித்த விதனைத்
தொழுது கற்றன னெனத்தொழுது சொல்லு மளவிற்
சோழ வம்சமிது ⁴சொன்னபரி சென்ன வழகே. (௩௨)
- வேறு.
197. வையகமாங் குலமடந்தை மன்னபயன்
றன்னுடைய மரபு கேட்டேற்
கையனையான் பெற்றெடுத்த வப்பொழுது
மிப்பொழுதொத் திருந்த தில்லை. (௩௩)
198. உலகையெலாங் கவிக்கின்ற வொருகவிகைச்
⁵சயதுங்கன் மரபின் கீர்த்தி
யலகையெலாங் ⁶ஈறாய்ம்மீ ⁷னகிலபூ
தங்காப்பா னவனே யென்ன. (௩௪)

அ.—இராசபாரம்பரியம் முற்றிற்று.

(பி-ம்.)—1 'மனுசூத்திரமும்மடிநான்மடிச்சோழன்மன், மதிக்குடைக்கீ முற்றங்களிக்கவளர்த்தவாறும்' 2 'மரபினே நேரெசெய்' 3 'முடிக்க' 4 'சொன்ன வழிவென்ன' 5 'சயதான்மன்' 6 'அகிலபுவனங்காப்பான்'

ஒ ன் ப தா வ து

பேய்முறைப்பாடு.

199. ஆறுடைய 1 திருமுடியா னருளுடைய
பெருந்தேவி யபயன் காக்கும்
பேறுடைய புதமாப் பிறவாமற்
பேய்களாய்ப் பிறிந்து கெட்டேம். (க)

200. ஆர்காப்ப ரெங்கனா யறிந்தருளிக்
காவாயே லடையப் பாழ்த்த
வூர்காக்க மதில்வேண்டா வுயிர்பாழ்த்த
வுடம்பினைவிட் டோடிப் போதும். (உ)

201. ஓய்கின்றே மோய்வுக்கு மினியாற்றே
மொருநானேக் கொருநா ணங்க
டேய்கின்ற படிதேய்ந்து மிடுக்கற்றேஞ்
செற்றாலு முய்ய மாட்டேம். (ங)

வேறு.

202. வேகைக்கு விறகானே மேலியா நின்றே
மெலிந்தவுட 3 றடிப்பதற்கு விரகுங் காணேஞ்
சாகைக்கித் தனையாசை போதும் பாழிற்
சாக்காடு மரிதாகத் தந்து வைத்தாய். (ச)

வேறு.

203. சாவத்தான் பெறுதுமோ 4 சதுமுகன்றான்
கீழ்நாங்கண் மேனாட் செய்த
பாவத்தா லெம்வயிற்றிற் பசியைவைத்தான்
பசிக்கல்லே மெங்கட் கல்லேம். (ரு)

204. பதிகுள்போற் காற்றடிக்கப்
பறக்கின்றேம் பசிக்கலந்து பாதி நாக்கு
முதடிகளிற் பாதியுந்தின் ரொலுவாயே
மடியேமை 5 யுய்யப் பாராய். (சு)

(பி - ம்).—1 'சடைமுடியான்' 2 'பாழாமூர்காக்குமதில்வேண்டாவயிர்
காத்த, 3 'திப்பதற்குவிரகுங்' 4 'சதுமுகனார்.....வைத்தார்' 5 'ஒட்டப்பாராய்'

205. அகளங்க னமர்க்கிரங்கா னரசரிடுந்
 திறைக்கருள்வா னவன்றன் யானே
 நிகளம்பூண் டனவடியே நெடும்பசியா
 னறவுலர்ந்து நெற்றா யற்றேம். (௭)

206. மூக்கருகே 1வழுநாறி முடைநாறி
 யுதடுகளுந் துடிப்ப வாயை
 யீக்கதுவுந் குறியாலுயர் திருக்கின்றே
 மன்றாகி லின்றே சாதும். (அ)

வேறு.

207. என்றுபல கூளிக ளிரைத்துரைசெய் போதத்
 தன்றிமய வெற்பினிடை நின்றவரு மப்பேய். (க)

208. கைதொழு திறைஞ்சியடி யேன்வட கலிங்கத்
 தெய்திய விடத்துள நிமித்தமிவை கேண்மோ. (க௦)

வேறு.

209. மதக்கரி மருப்பிற மதம்புலரு மாலோ
 மடப்பிடி மருப்பெழ மதம்பொழியு மாலோ
 கதிர்ச்சடர் விளக்கொளி கறுத்தெரியு மாலோ
 2காலமுகில் செங்குருதி காலவரு மாலோ. (கக)

210. வார்முர சிருந்துவறி தேயதிரு மாலோ
 வந்திரவி லிந்திரவில் வானிலிடு மாலோ
 லூர்மனையி லாமனெழ வோரியழு மாலோ
 வோமவெரி யீமவெரி போலெரியு மாலோ. (கஉ)

211. பூவியலு மாலைகள் புலால்கமழு மாலோ
 பொன்செய்மணி மாலையொளி போயொழியு மாலோ
 வோவிய மெலாமுடல் வியர்ப்பவரு மாலோ
 லூறுபுனல் செங்குருதி 3நாறவரு மாலோ. (கங)

வேறு.

212. எருவுரை முடித்ததனை யென்கொல்லினை வென்றே
 விருவுரை தனக்கெதிர் விளம்பின ளணங்கே. (கசு)

கூ.—பேய்முறைப்பாடு.

ந.ந.

வேறு.

213. உங்கள் குறியும் வடகலிங்கத் துள்ள குறியு முமக்கழகே
ரீங்கள் கணிதப் பேய்¹ கூறு நனவிங் கனவுஞ் சொல்லுவாம்.

வேறு.

214. நிருபரணி வென்றவக னங்கன்மத² யானைக
ணிணங்கவுகொடு நிற்ப னவதற்
கொருபரணி யுண்டென வுரைத்தத வுரைப்படி
யுமக்கிது கிடைக்கு மெனவே. (ககூ.)

215. தடித்தன மினித்தலை³ தடித்தன⁴ மெனப்பல
தனிப்பனை குனிப்ப வெனவே
நடித்தன⁵ நடிப்பவலி யுற்றன கொடிற்றையு
நனைத்தன வுதட்டி னுடனே. (கக)

216. ⁴விலக்குக விலக்குக விளைத்தன விளைத்தன
வெனக்களி விளைத்த னவிலா
வலக்குக் வலக்குக வடிக்கடி சிரித்தன
வயர்த்தன பசித்த பசியே. (கடி)

வேறு.

217. ஆடியிரைத் தெழுகணங்க ளணங்கேயிக் கலிங்கக்கூழ்
கூடியிரைத் துண்டுழியெங் கூடாரப் போதுங்கொல். (ககூ)

218. போதும்போ தாதெனநீர் புடைப்படல மிடவேண்டா
வோதஞ்சு ழிலங்கைப்போர்க் கொட்டிரட்டி கலிங்கப்போர்.

கூ.—பேய்முறைப்பாடு முற்றிற்று.

(1 - ம்.)—¹ 'சொல்லநாங்கேட்டனவுஞ்' ² 'யானைநிகளங்கொடு' ³ 'கடி
த்தவலித்தன கொடிற்றையு' ⁴ 'விலக்குக விளைத்தன விளைத்தன வெனக்களி
விளைத்தன விளைத்தனவிலா'

பத் தாவது

அவதாரம்.

219. அன்றிவங்கை பொருதழித்த வவனேயப்
பாரதப்போர் முடித்துப் பிண்ணை
வென்றிலங்கு கதிராழி விசயதா
னெனவுதித்தான் விளம்பக் கேண்மின். (க)
220. தேவரொலங் குறையிரப்பத் தேவகிதன்
றிருவயிற்றில் வசுதே வற்கு
மூவுலகுந் தொழநெடுமான் முன்னொருநா
ளவதாரஞ் செய்த பின்னை. (உ)
221. இருண்முழுதும் புவியகல விரவிகுல்
மினிதோங்க விராச ராச
னருடிருவின் றிருவயிற் மாலிலையி
னவதரித்தா னவனே மீள. (ங)
222. வந்தருளி யவதாரஞ் செய்தலுமே
மண்ணுலகு மறைக னான்கு
மந்தரநீங் கினவென்ன வந்தரதூந்
துமிழுழங்கி யதிர்ந்த வாங்கே. (ச)
223. அலர்மழையும் பொழிந்தனவாங் கவைகண்டு
கங்கைகொண்ட சோழன் றேவி
குலமகடன் குலமகனைக் கோகனத
மலர்க்கையி லெடுத்தக் கொண்டே. (ரு)
224. அவனிபர்க்குப் புரந்தரனா மடையாள
மவயவத்தி² னடைவே நோக்கி
யிவனெமக்கு மகனாகி யிரவிகுலம்
³ பாரிக்கத் தருவ னென்றே. (சு)

வேறு.

225. திங்களி னிளங்குழவி செம்மலிவ னென்றுஞ்
செய்யபரி திக்குழிவி யையனிவு னென்றுந்
தூங்களின் மிகிழந்திரு குலத்தரசர் தாமுந்
தூனித்தனி யுவப்பொர் தவப்பயனு மொத்தே. (எ)

226. பண்டிவசு தேவன்மக னாகிரில மாதின்
படர்க்கையு மாயுனிவ னென்றுதெளி லெய்தத்
தண்டிதனு வான்பணில நேமியெனு நாமத்
தன்படைக ளானதிரு வைம்படை தரித்தே. (அ)

227. சினப்புலி வளர்ப்பொர் சிறுப்புலியு மொத்தே
திசைக்களி றணைப்பொர் தனிக்களிறு மொத்தே
யனைத்தறமு மொக்கவடி வைக்கவடி வைத்தே
யறத்தொடு மறத்துறை நடக்கநடை கற்றே. (சு)

228. தாயர்தரு பாண்டிமலை சுரக்கவரு நாளே
தானுமுல கத்தவர் தமக்கருள் சுரந்தே
தூயமனு வஞ்சருகி யும்பொருள் விளங்கச்
சொற்கடெரி யத்தனது சொற்கடெரி வித்தே. (கௌ)

வேறு.

229. திருமார்பின் மலர்மடந்தை திருக்கழுத்தின்
மங்கலநா னென்ன முந்தால்
பெருமார்பிற் சிறந்தொளிரப் பிறப்பிரண்டா
வதுபிறந்து சிறந்த பின்னே. (கக)

230. போதங்கொண் மாணுருவாய்ப் புலியிரந்த
வஞ்ஞான்று புகன்று 4 சென்ற
வேதங்க ணுன்கிணையும் வேதியர்பாற்
கேட்டருளி மீண்டுங் கற்றே. (கஉ)

231. நிறைவாழ்வைப் பெறனமக்கு மணித்தென்று
நிலப்பாவை களிப்ப விந்தத்
தூறைவாளைப் புயத்திருத்தி யுடைவாளைத்
திருவையி னொளிர வைத்தே. (கங)

வேறு.

232. ஈரிரு மருப்புடைய வாரண முகைத்தே
யித்திர நெதிர்த்வரை வென்றுவரு மேல்யா
னேரிரு மருப்புடைய வாரண முகைத்தே
யொன்னலரை வெல்வனென வன்னது பயின்று (க௬)
233. இற்றைவரை யஞ்செல வருக்கனொரு நாள்போ
லேழ்பாரி யுகைத்திரு ளகற்றிவரு மேல்யா
னெற்றைவய மானடவி யித்தரை வளாகத்
துற்றவிரு டர்ப்பனென மற்றது பயின்றே. (கரு)
234. சக்கர முதற்படையோ ரைந்துமுத னாளே
தன்னுடைய வானவத னூலை நமக்குத்
திக்குவிச யத்தின்வரு மென்றவை பயிற்றிச்
செங்கைமலர் நொந்தில சுமந்திலீ தனக்கே. (க௯)

வேறு.

235. உரைசெய்பல கல்விகளி னுரிமைபல் சொல்லுவதெ
னுவமையுரை செய்யி னுலகத்
தரசருள ரல்லரென லீவைபுகழ மல்குகலை
யவையவை பயின்ற பிறகே. (க௭)
236. இசையுட னெடுத்தகொடி யபயனவ னிக்கிவனே
யிளவரசில் வைத்த பிறகே
திசையளவு முற்றரசர் திருவினை முகப்பதொரு
திருவுள மடுத்த ருளியே. (க௮)
237. வளர்வதொர் பதத்தினிடை மதகரி முகத்தினிடை
வளையுகிர் மடுத்து வினையா
டிளவரி யெனப்பகைஞ ரெதிர்முனை களைக்கிழிய
வெறிபடை, பிடித்த ருளியே. (க௯)
238. குடஞ்சை புகக்கடவு குரகத ரதத்திவி
குறுகலு மெறித்த விருள்போல்
வடதிசை முகத்தரசர் வருகத முகத்தனது
குரகத முகைத்த ருளியே. (௨௦)

239. புரமெரி மடுத்தபொழு ததுவிது ஸௌனத்திகிரி

புகையெரி குவிப்ப வமிரா

கூடமெரி மடுத்தாசர் கரமெதிர் குவிப்பதொரு

கடவரை தனைக்க டவியே.

(2௧)

240. குளமுதிர மெத்தியதொர் குரைகடல் கடுப்பவெதிர்,

குறுகலர்கள் விட்ட சூதிரைத்

தள முறிய வெட்டியொரு செருமுதிர ஷொட்டினர்க

டலைமலை குவித்த ருளியே.

(22)

வேறு.

241. மனுக்கோட்டந் தவிர்ந்தபிரான் வளவர்பிரான் நிருப்புருவத்
தனுக் கோட்ட நமன்கோட்டம் பட்டதுசக் கரக்கோட்டம்;

வேறு.

242. சரிக ளந்தொறுந் தங்கள் சயமக

டன்னை மன்னப யன்கைப் பிடித்தலும்

பரிக ளுங்களி றுந்தன ராசியும்

பாரி பெர்கங் கொடுத்தனர் பார்த்திபர்.

(2௪)

243. பொருத ராதிபர் கண்கள் சிவந்தில

போரி லோடிய கால்கள் சிவந்தன

விருத. ராச பயங்கரன் செங்கையில்

வேல்சி வந்தது கீர்த்தி வெளுத்ததே.

(2௫)

வேறு.

244. மனவுகைத் தொருதனி யபய னிப்படி

வடதிசை மேற்செல மன்னர் வீரனுந்

தேவருக் கரசென விசும்பின் மேற்செலத்

தென்றிசைக் குப்புருந் தன்மை செப்புவாம்.

(2௬)

வேறு.

245. மறையவர் வேள்வி குன்றி மனுநெறி யனைத்து மாறித்

துறைகளேர ாறு மாறிச் சருதியு முழக்க மோய்ந்தே. ()

(பி - ம்.)—1 'முதிர' 2 'கோட்டம் படப்பொடியாய்ப்' 3 'மன்னவன்'

4 'மாறச்'

246. சாதிக ளொன்றோ டொன்று தலைதடு மாறி யாரு ..
மோதிய நெறியி னில்லா தொழுக்கழு¹மறந்து போயே² ()
247. ஒருவரை யொருவர் கைம்மிக்³ கும்பர்தங் கோயிலு⁴சாம்பி
யரிவையர் கற்புச் சோம்பி யரண்களு மழியீ லாங்கே.⁵ ()
248. கலியிருள் பரந்த காலேக் கணையிருள் கரக்கத் தோன்று
மொலிகட லருக்க னென்ன வுலகுய்ய வந்து தோன்றி. (௩௦)
249. காப்பெலா முடைய தானே பிடைப்பீதுங் கடனைக் கொண்டு
கோப்பெலாங்¹ கொணர்ந்து பாரைக் குறியிலே நிறுத்தி வைத்தே. ()
250. விரிபுனல் வேலை நான்கும் வேதங்க ணன்கு மார்ப்பத்
திரிபுவ னங்கள்² வாழ்த்தத் திருவபி டேகஞ் செய்தே. ()

வேறு.

251. அறைகழ லரச ரப்பொழு தடிமிசை யறுகெ டித்திட
மறையவர் முடியெ டித்தனர் மீனுநெறி தலையெ டிக்கவே. ()
252. ³ நிருபம சரித னைப்புனை நெடுமுடி⁴ மிசைவி திப்படி
சொரிபுன லிடைமு னைத்தன துறைகளி னறமனைத்துமே. ()
253. பொதுவற வுலகு கைக்கொடு புலிவளர் கொடியெ டித்தலு
மதுமுதல் கொடியெ டித்தன⁴ வமரர்தம் விழுவெ டிக்கவே.
254. குவிகைகொ டரசர் சுற்றிய குரைகழ லபயன் முத்தணி
கவிகையி னிலவெ றித்தது கலியெனு மிருளொ ளித்ததே. ()

வேறு.

255. அரனுறை யும்படி மலைக ளடைய விளங்கின வனையோ
னெருதனி வெண்குடை யுலகி லொளிகொ ணலந்தருநிழலில்.
256. அரிதுயி லும்படி கடல்க ளடைய விளங்கின⁵ கவினி
னெருகரு வெங்கலி கழுவி யுலவு பெரும்புகழ் நிலவில். ()
257. நிழலி லடைந்தன திசைக ணெறியி லடைந்தன மறைகள்
கழலி லடைந்தன ருதியர் கடலி லடைந்தனர் செழியர். (௩௯)
258. கருணை யொடுத்தன துபய கரமுத வும்பொருண் மழையி
⁶ னரணிய மந்திர வனல்க ளவைபுத⁴ வுட்பெரு மீழையே. ()

(பு-ம்.)—1 'குலைந்தோர்தம்மை' 2 'வாழத்' 3 'நிரமணிபலகுயிற்றிட'

4 'அமரர்கண்முழ' 5 'கலியி லுரனுறு வெங்கடைகழுவி' 6 'அரணியின்மந்திர'

259. பரிசில் சுமந்தனர் கவிஞர் பகடி சுமந்தன திறைக
 ளரசந் சுமந்தனர் கழல்க ளவனி சுமந்தன புயமும். (சக)

வேறு.

260. வீரித்த வாளுகிர் விழித்த ழற்புலியை
 மீதி ருத்தவிட யத்தினைத்
 திரித்த கோலில்வளை வுண்டு நீதிபுனை
 செய்ய கோலில்வளை வில்லையே. (சஉ)

261. கதங்க ளிற்பொரு திறைஞ்சி டாவரசர்
 கால்க ளிற்றளையு தூல்களின்
 பதங்க ளிற்றளையு மன்றி வேறொரு
 பதங்க ளிற் றனாக ளில்லையே. (ச௩)

262. மென்க லாபமட மாதர் சீறடி
 மிசைச்சி லம்பொலி விளைப்பதோ
 ரின்க லாம்விளைவ தன்றி யெங்குமொ
 ரிகற்க லாம்விளைவ தில்லையே. (சச)

வேறு.

263. வருசெருவொன் நின்மையினுன் மற்போருஞ்
 சொற்புலவோர் வாதப் போரு
 மிருசிறைவா ரணப்போரு மிகன்மதவா
 ரணப்போரு மினைய கண்டே. (சரு)

264. கலையினொடுங் கவிவாணர் கவியினொடு
 மிசையினொடுங் காதன் மாதர்
 ழலையினொடு மனுநீதி முறையினொடு
 மறையினொடும் பொழுது போக்கி. (சசு)

265. காலாற்றண் டலையுழக்குங் காவிரியின்
 கரைமருங்கு வேட்டை யாடிப்
 பாலாற்றங் கரைமருங்கிற் பரிவேட்டை
 யாடிதற்குப் பயண மென்றே. (சஎ)

(பி - ம்.)—1 'அரசுசுமந்தனவிதைகள்' 2 'நீதிபுரி' 3 'தளையுமில்லையே'

4 'வாக்கிற்போரும்' 5 'இனிது'

266. முரசறைகென் றிருளுதலு முழுதுலகு
மொருநகருட் புருந்த தொப்பத்
திசைசெய்கட லொலியடங்கத் 1 திசைஎன்கிற்
படைநான்குந் திரண்ட வாங்கே. (கஅ)

267. 2 அழகினு லழகுபெற வணியனைத்து
மணிந்தருளிக் கணித னூலிற்
பழகினூர் தெரிந்துரைத்த பழுதறுநாட்
பழுதற்ற பொழுதத் தாங்கே. (சுசு)

வேறு.

268. அனக 3 தானமறை வாணர்பலர் நின்று பெறவே
யபய தானமப் யம்புகுது மன்னர் பெறவே
கனக தானமுறை நிற்குகவி வாணர் பெறவே
கரட தானமத வாரணமு மன்று பெறவே. (ரு0)

269. மற்ற வெங்கட களிற்றினுத யக்கி நியின்மேன்
மதிக வித்திட வுதித்திடு மருக்க னெனவே
கொற்ற வெண்குடை ஸ்விப்பமிசை கொண்டு கவரிக்
குலம திப்புடை 4 கவிழ்த்தநில வொத்து வரவே. (ருக)

270. ஒருவ லம்புரி தழங்கொலி முழங்கி யெழவே
யுடன்மு ழங்குபணி லம்பல முழங்கி 5 யெழவே
பருவம் வந்துபல கொண்டல்கண் முழங்குமெனவே
பலவி தங்களொடு பல்லிய முழங்கி வரவே. (ரு2)

271. மன்னர் சீர்செய மிகுந்திடை விடாத வொலியு
மறைவ லாளர்மறை நான்மையின் வழாத வொலியு
மின்ன மாகடன் முழங்கியெழு கின்ற வொலியென்
றிம்ப ரும்பரறி யாதபரி செங்கு மிகவே. (ரு௩)

272. வாழி சோழகுல சேகரன் வகுத்த விசையின்
மதுர வாரியென லாகுமிசை மாத ரிதென
வேழு 6 பாருலகொ டேழிசை வளர்க்க வுரியான்
யானை மீதுமிரி யாதுட னிருந்து வரவே. (ருச)

(பி - ம்).—1 'திசை' 2 'அழகின்மேல்' 3 'தானதருமங்கண்மறைமன்னர் பெறவே' 4 'குவித்த' 5 'வரவே' 6 'பாருலகினேழிசைகள் சூழவருவான்'

273. பொன்னின் மாலைமலர் மாலைபணி நூறி யுடனே
புவனீ காவலர்க டேவியர்கள் ¹சூழ்பு டைவரச்
சென்னி ²யானையுட னுணையை ³நடத்து முரிமைத்
தியாக வல்லிநிறை ⁴செல்வியுடன் சேர்ந்து வரவே. (நுரு)
274. பிடியின் மேல்வரு பிடிக்குல மநேக மெனவே
பெய்வ னைக்கைமட மாதர்பிடி மீது வரவே
முடியின் மேன்முடி நிரைத்துவரு கின்ற தெனவே
முறைசெய் முன்னவர்கள் பொற்குடை கவித்து வரவே. ()
275. ஆனை மீதுவரு மாணையு மநேக மெனவே
யகிக ளிற்றின்மிசை ⁴கொண்டா சநேகம் வரவே
சேனை மீதுமொரு சேனைவரு கின்ற தெனவே
தெளிப டைக்கல மெலாமொளி படைத்து வரவே. (நுள)
276. முகிலின் மேன்முகிள் முழங்கிவரு கின்ற தெனவே
மூரி யானைகளின் மேன்மூர சதிரந்து வரவே
துகிலின் மேல்வரு துகிற் ⁵குலமு மொக்கு மெனவே
தோகை நீள்கொடிகண் மேன்முகி ரொடங்கி வரவே. (நுஅ)
277. தேரின் மீதுவரு தேர்களு மநேக மெனவே
செம்பொன் மேகலை நிதம்பநிரை தேரின் வரவே
பாரின் மீதுமொரு பாருளது போலு மெனவே
படல தூளியு மெழுந்தடைய மூடி வரவே. (நுக)

• வேறு.

278. யானை மேலிளம் பிடியின் மேனிரைத்
திடைய ருதபொன் னிலக டங்களச்
சேனை மாகடற் கபய னிம்முறைச்
சேது பந்தனஞ் செய்த தொக்கவே. (சு0)
279. நீல மாமணிச் சிவிகை வெள்ளமு
நித்தி லக்குலக் கவிகை வெள்ளமுங்
காலி னுல்வரும் யமுனை வெள்ளமுங்
கங்கை வெள்ளமுங் காண்டி னென்னவே. (சுக)

(பி-ம்.)—1 'சூழ்பிடி' 2 'ஆனையுடனானையை' 3 'செல்வமுடனல்கிவரவே',
'செல்வியுடன்மல்கி' 4 'கொண்டவரனாகர்' 5 'குலமனேகமெனவே'

280. கெண்டை மாசுண முவணம் வாரணங்
கேழ லாளிமா மேழி கோழிவிற்
கொண்ட வாயிரங் கொடிது டங்கவே
குமுற் வெம்புலிக் கொடி¹யி லங்கவே. (சுஉ)

281. தொடைகொள் கந்தரம் புடைகொள் கொங்கைகண்
சோதி வாண்முகங் கோதை யோதிமென்
னடைகொ ளின்சொலென் றடைய வொப்பிலா
நன்கம ணிக்கொடித் தொகைப ரக்கவே. (சுங)

வேறு.

282. எங்குமுள மென்கதலி யெங்குமுள தண்கமுக
மெங்குமுள பொங்கு மிளநீ
ரெங்குமுள பைங்குமிழ்க ளெங்குமுள ² செங்குமுத
மெங்குமுள செங்க யல்கவே. (சுச)

283. ஆறலை தரங்கமுள வன்னநடை தாழுமுள
வாலகமழ் பாகு முளவாய்
வேறுமொரு பொன்னிவீள நாடுசய துங்கன்முன்
விதித்ததுவு மொக்கு மெனவே. (சுரு)

284. வேழநிரை யென்றமலை யெங்குமிடை கின்றவயில்
வென்றியப யன்ற னருளால்
வாழவப யம்புகுது சேரனெடு கூடிமலை
நாடடைய வந்த தெனவே. (சுசு)

285. அக்கிரி குலங்கள்விடு மங்குலியி னுண்டிலை
யச்செழிய ரஞ்சி விடுமத்
திக்கிலுள நித்தில முகந்துகொடு வீசியொரு
தென்றல்வருகின்ற தெனவே. (சுஎ)

286. தென்றிசையி னின்றவட திக்கின்முகம் வைத்தருளி
முக்கணுடை வெள்ளி மலையோன்
மன்றினட மாடியருள் கொண்டிவிறை கொண்டதிகை
மாநகருள் விட்ட ருளியே. (சுஅ)

287. விட்டவதி கைப்பதியி னின்றபய ணீம்பயணம்

விட்டிவினீ யாடி யபயன்

வட்டமதி யொத்தகுடை மன்னந்தொழ நண்ணினன்

வளங்கெழுவு கச்சி நகரே.

(சூசு)

288. ஷ்ணுழித மென்மொழி யெடுத்திறைவி சொல்லுவதன்

முன்னமிகல் கண்ட சிதாருபேய்

தன்னுடைய காறனது பிற்பட மனத்துவன்கை

தள்ளிவர வோடி வரவே.

(எ0)

வேறு.

289. கலிங்கர் குருதி குருதி கலிங்க மடைய வடைய

மெலிந்த வுடல்க டடிமின் மெலிந்த வுடல்க டடிமின். ()

290. உணங்கல் வயிறு குளிர வுவந்து பருக விறைவி

கணங்க ளெழுக வெழுக கணங்க ளெழுக வெழுக. (எ2)

வேறு.

291. என்செயப் பாவி காளிங் கிருப்பதங் கிதற்கு முன்னே

வன்சினைக் கழுகும் பாறும் வயிறுகள் பீறிப் போன. (எங)

292. வயிறுக ளென்னிற் போதா வாங்களும் போதா பண்டை

யெயிறுக ளென்னிற் போதா வென்னினு மீண்டப் போதும்.

293. சிரமலை விழுங்கச் செந்நீர்த் திரைகடல் பருக லாகப்

பிரமணை வேண்டிப் பின்னும் பெரும்பசி பெறவும் வேண்டும்.

வேறு.

294. என்ற வோகை தஞ்செவிக் கிசைத்த லுந்த சைப்பிணந்

தின்ற போற்ப ருத்துமெய் சிரித்து மேல்வி முந்துமே. (எசு)

295. ஓகை சொன்ன பேயின்வாயை யோடி முத்த முண்ணுமே

சாகை சொன்ன பேய்களைத் தகர்க்க பற்க ளென்னுமே. ()

296. பிள்ளை வீழ வீழவும் பெருந்து ணங்கை கொட்டுமே

வள்ளை பாடி யாடியோடி வாவெ னுவ ழைக்குமே. (எடி)

297. மனுவ டித்தீ தேவிவாழி வாழி யென்று பாடியே

கனுவ ரைத்த பேயினைக் கழுத்தி னிற்கொ டாமே. (எசு)

வேறு.

298. ஆடிவரு பேய்களி னலந்தலை தவிர்த்தடி
பறிந்தலை யறிந்த தனிநின்
ரோடிவரு பேயையிக லுள்ளபடி சொல்கென
வுரைத்தன ஞரரைத்த ருளவே. (அ)

க0.—அவதாரம் முற்றிற்று.

ப தீ ஜோ ரா வ து

காளிக்ஞகக் கூளி கூறியது.

299. மாவா யிரமும் படக்கலிங்கர்
மடிந்த களப்போ ருரைப்போர்க்கு
நாவா யிரமுங் கேட்போர்க்கு
நாளா யிரமும் வேண்டுமால். (க)

300. ஒருவர்க் கொருவாய் கொண்டுரைக்க
வொண்ணு தெனினி 1முண்டாகச்
செருவைச் சிறியேன் விண்ணப்பஞ்
செய்யச் சிறிது கேட்டருளே. (உ)

வேறு.

301. பாரெ லாமுடை யானப யன்கொடைப்
பங்க யக்கர மொப்பெனப் பண்டொர்நாட்
காரெ லாமெழுந் தேழரை நாழிகை
காஞ்ச னம்பொழி காஞ்சி யதன்கணே. (ங)

302. அம்பொன் மேரு வதுகொ லிதுகொலென்
ரூயி ரங்கதிர் வெய்யவ னையுறுஞ்
செம்பொன் மாளிகைத் தென்குட திக்கினிற்
செய்த சித்திர மண்டபந் தன்னிலே. (ச)

303. மொய்த்தி லங்கிய தாரணக வானினீண்
முகட்டெ முந்த முழுமதிக் கொப்பென

- நெய்த்தி லங்கிய நித்திலப் பந்தரி •
 • னின்று வெண்குடை யொன்று நிழற்றவே. (ரு)
304. ழீமற்க வித்த மதிக்குடை யின்புடை •
 • வீசு கின்றவெண் சாமரை தன்றிருப்
 • மாற்க டற்றிரை யோரிரண் டாங்கிரு
 • பாலும் வந்து பணிசெய்வ 1போலவே. (சு)
305. அங்கண் ஞால மனோத்தம் புயத்தில்வைத் •
 • தாட கக்கிரி யிற்புலி வைத்தவன்
 • சிங்க வாசனத் தேறி யிருப்பதோர்
 • சிங்க வேறெனச் செவ்வி சிறக்கவே. (எ)
306. பணிப்ப ணத்துறை பார்க்கொரு நாயகன் •
 • பல்க லைத்துறை நாவி லுறைந்தவன்
 • மணிப்ப ணிப்புயத் தேசின்க வாகனி
 • வந்து செந்திரு மாதொ டிருக்கவே. (அ)
307. தரும டங்க முகந்து தனம்பொழி
 • தன்பு யம்பிரி யாச்சயப் பாவையுந்
 • திரும டந்தையும் போற்பெரும் புண்ணியஞ்
 • செய்த தேவியர் சேவித் திருக்கவே. (சு)
308. நாட காதி நிருத்த மனைத்தினு
 • நால்வ கைப்பெரும் பண்ணினு மெண்ணிய
 • வாடல் பாட லரம்பைய ரொத்துள
 • வனுக்கி மாரு மனேக றிருக்கவே. (க0)
309. சூதர் மாகத ராதிய மாந்தருந்
 • துய்ய மங்கலப் பாடகர் தாமுநின்
 • பாத மாதூர ராயவ ருக்கெலாம்
 • பைம்பொன் மௌலி யெனப்புக்ழ் பாடவே. (கக)
310. வீணை யாழ்குழ றண்ணுமை வல்லவர்
 • வேறு வேறிலை நூறு விதம்படக்
 • காண் லாய்வகை கண்டன நியினிக்
 • காண்டல் வேண்டி மெனக்கழல் போற்றவே. (கஉ)

311. தாள முஞ்செலீ வும்பிழை யாவகை
தான்வ குத்தன தன்னெதிர் பாடியே
காண் முங்களி றும்பெறும் பாணர்தங்
கல்வி யிற்பிழை கண்டனன் கேட்கவே. (குந)
312. வெங்க ளிற்றி னிழிந்தபின் வந்தழ்
வீழ்ந்த மன்னவர் வெந்நிடு முன்னிடு
தங்கள் பொற்குடை சாமர மூன்றிஷை
தாங்க டங்கரத் தாற்பணி மீறவே. (கசு)
313. தென்ன ராதி நராதிப ரானவர்
தேவி மார்கடன் சேடியராகவே
மன்ன ராதிபன் னவானவ ராதிபன்
வந்தி ருந்தன னென்ன விருக்கவே. (கரு)
314. மண்ட லீகரு மாநில வேந்தரும்
வந்து ணங்கு கடைத்தலை வண்ணமன்
றொண்டை மான்முதன் மந்திர பரீகர்
சூழ்ந்து தன்கழல் சூழ யிருக்கவே. (கசு)
315. முறையி டத்தரு மந்திர வோலையாண்
முன்வ ணங்கி முழுவதும் வேந்தர்தந்
திறையி டப்புற நின்றன ரென்றலுஞ்
செய்த நோக்கில்வர் தெய்தி நெருக்கவே. (கன)

வேறு.

316. தென்னவர் வில்லவர் கூவகர் சாவகர் சேதிபர் யாதவரே
கன்னடர் பல்லவர் கைதவர் னாடவர் காரிபர் கோசலரே. (1)
317. கங்கர் கடாரர் கவிந்தர் துமிந்தர் கடம்பர் துளும்பர்களே
வங்க ரிலாடர் மராடர் விராடர் மயிந்தர் சயிந்தர்களே. (கசு)
318. சிங்களர் வங்களர் சேகுணர் சேவணர் சீயணை ரையணரே
கொங்கணர் கொங்கர் குலிங்க ரவந்தியர் குச்சரர் கச்சியரே.
319. வத்தவர் மத்திரர் மாளுவர் மாகதர் மச்சர் மிலேச்சர்களே
குத்திரர் குத்தர் குடக்கர் பிடக்கர் குருக்கர் துருக்கர்களே.

(பு - ம்.)—1 'வானவர் தம்மிதை' 2 'கராளர்' 3 'செய்யவர்' 4 'குத்தர்
திகத்தர் விடக்கர் துருக்கர் குருக்கர் வியத்தர்களே'

320. எந்நக ரங்களு நாடு மெமக்கருள் செய்தனை யெம்மையிடச்
சொன்ன கரங்கள் கொணர்ந்தன மென்றடி சூடு கரங்களோடே.

வேறு.

321. ஆர மிவையிவை பொற்கல மானை யிவையிவை யொட்டக
மாடலயமிவை மற்றிவை யாதி முடியொடு பெட்டக
மீர முடையன நித்தில மேறு நவமணி கட்டிய
வேக வடழிவை மற்றிவை யாதும் விலையில் பதக்கமே.()

322. இவையு மிவையு மணித்திர ளினைய வினைய நனக்குவை
யிருளும் வெயிலு மெறித்திட விலகு மிவையக ரக்குழை.
யுவையு முவையு மிலக்கண முடைய பிடியுவை புட்பக
முயர்செய்கொடியிவைமற்றிவையுரிமையரிவையார்பட்டமே.

323. ஏறி யருள வடுக்குமிந் தூறு களிற்று மிவற்றெதி
ரேனை யரச ரொருத்தரோ ரானை யிடுவ ரெனிற்புவி
மாறி யருள வவர்க்கிடை யாமு மிசைவ மெனப்பவு
மான வரசர் தனித்தனி வாழ்வு கருதி யுரைப்பரே. ()

வேறு.

324. அரச ரஞ்சலென வடியி ரண்டிமவர்
முடியில் வைத்தருளி யரசர்மற்
றுரைசெ யுந்திறைக ளொழிய நின்றவரு
முளர்கொ லென்றருளு பொழுதிலே. (உசு)

325. கடவ தந்திறைகொ டடைய வந்தரசர்
கழல்வ ணங்கினர்க ளிவருடன்
வடக விங்கர்பதி யவனி ரண்டிவிசை
வருகி லன்றிறைகொ டெனலுமே. (உஎ)

326. உறுவ தென்கொலென வுடல்கு லைந்தரச
ருயிர்ந டிங்கவொளிர் பவளவாய்
முறுவல் கொண்டபொரு ளறிகி லஞ்சிறிது
முனிவு கொண்டதிலே வதனமே. (உஅ)

327. எளிய நென்றிடினும் வலிய குன்றாண
மிடிந நம்புடைஞர் கடிதுசென்
றனிய லம்புமத மலைகள் கொண்டணைமி
னவனை யுங்கொணர்மி நெனலுமே. (உக)

328. இறைமொ ழிந்தளவி லெழுக லிங்கமவை
யெறிவெ னென்றுகழ ரெழுதனன்
மதைமொ ழிந்தபழ மரபின் வந்தகுல
திலகன் வண்டைநக ரரசனே. (௧௦)

வேறு.

329. அடையு வத்திசைப் பகை¹து கைப்பனென்
ருசை கொண்டடற் ரெண்டைமான்
விடையெ னக்கெனப் புலியு யர்த்தவன்
விடை²கொ டிக்கவப் பொழுதிலே. (௩௧)

(படையெழுச்சி)

330. கடல்³க லக்கல்கொன் மலையி டித்தல்கொல்
கடுவி டப்பொறிப் பண்பணிப்
பிடரொ டித்தல்கொல் படைநி னைப்பென்ப
பிரள யத்தினிற் நிரளவே. (௩௨)

331. வளைக விப்பவு முரசொ ளிப்பவு
⁴ மரமி ரட்டவும் வவிரமாத்
தொளையி சைப்பவுந் திசையி பச்செவித்
தொளைய டைத்தலைத் தொடரவே. (௩௩)

வேறு.

332. குடைநி ரைத்தலிற் றழைநெ ருக்கலிற்
கொடிவி ரித்தலிற் குளிர்ச துக்கமொத்
திடை⁵நி ரைத்தலிற் பகல்க ரப்பவுய்த்
திருநி லப்பரப் பிருள்ப ரக்கவே. (௩௪)

333. அலகில் வட்டிகை தழல்வி ழித்தலா
லரிய பொற்பணிக் கலனி மைத்தலா
லிலகு கைப்படை கனல்வி ரித்தலா
லிருள்க ரக்கவே யொளிப ரக்கவே. (௩௫)

(பி - ம்.)—1 'துமிப்பனென்' 2 'கொடுத்தவப்' 3 'கலக்கலோ மலையிடிக்க
வோ.....பிடரொடிக்கவோ' 4 'மரையிரட்டவும்' 5 'நெருக்கலிற்'

கக.—காளிக்குக் கூளி கூறியது.

சுக

334. அகில் வெற்புமின் றுனை யானவோ
வடைய டாருதம் புரவி யானவோ
மூகில் னைத்துமத் தேர்க ளானவோ
மூரி வேலைபோர் வீர ரானவோ. (நக)

335. பார்கி றுத்தலிற் படைபெ ருத்ததோ
படைபெ ருத்தலிற் பார்கி றுத்ததோ
நேர்செ றுத்தவர்க் கரிது நிற்பிட
நெடுவி சும்பலா லிடமு மில்லையே. (நக)

336. எனவெ டுத்துரைத் ததிச யித்துநின்
றினைய மண்ணுளோ ரனைய விண்ணுளோர்
மனந டுக்குறப் புறம றைத்தவான்
மாதி ரங்களைச் சாது ரங்கமே. (நக)

வேறு.

337. கடல்க னைச்சொரி மலையுள வெனவிரு
கடத டத்திடை பொழிமத முடையன
கனல்வி னைப்பன முகிலுள வெனவிழி
கனல்சி னத்தன கரியொடு பரிகளி
னுடல்பி ளப்பன பிறைசில வுளவென
வுயர்ம ருப்பின வுலகுகள் குலைதர
வுருமி டிப்பன வடவன லுளவென
வொலிமு முக்கின கடகரி மிடையவே. (நக)

338. முனைக னொட்டினர் முடிகளை யிடறுவ
முடியின் முத்தினை வினைபுக மெனநில
முதுகில் வித்துவ நிலமுறு துகளற
முகினிம் திப்பன முகில்விடு துளியொடு
கனைக டற்றிரை நிரையென விரைவொடு
கடலி டத்தினை வலமிடம் வருவன
கடலி டத்திற் மிடியென வடியிடு
கவின் மிக்கன கதழ்பரி கடுகவே. (சு)

(பி - ம்).—1 'பொறைமறைத்தலான்மாதிரங்களிற்' 2 'விழிப்பன' 3 'வினை
புலமெனநில முழுதுவித்துவ' 4 'கடலிடைத்துயிலரியெழுவடியிடு'

339. ¹இருநி லத்திட ருடைபடு முருளன
 விருபு டைச்சிற குடையன முனைபெறி
 நெதிர்ப றப்பன விடுதக மொடுகடி
 திவுளி முற்படி னிதுபரி பவமெனு
 மொருநி னைப்பின யுடையன ²வினையன
 வுயர்செய் மொட்டொடு ³நறுமல ரெனவவிழ்
 வெர்ழித ரச்செரு வுறுபுன லுமிழ்வுன
 வுலக ளப்பன விரதமும் கிரவவே. (சக)

340. அலகில் வெற்றியு முரிமையு மிவையென
 வவய வத்தினி¹ லெழுதிய² வறிகுறி
 யவையெ னப்பல வடுகிரை யுடையவ
 ரடிபி றக்கிடி லமரர்த முலகொடிவ்
 வுலகு கைப்படு மெனினும தொழிபவ
 ருடலெ மக்கொரு சுமையென முனிபவ
 ருயிரை விற்றுறு புகழ்கொள ஷ்மல்பவ
 ரொருவ ரொப்பவர் படைஞர்கண் மிடையவே. (சஉ)

வேறு.

341. விழித்த விழிகனல் விழித்த விருதர்கள்
 விடைத்து ⁴வெடுவெடு சிரித்தவாய்
 தெழித்த பொழுதுட நிமிர்க்க விமையவர்
 திகைக்கண் மதகரி திகைக்கவே. (சங)

342. உகத்தின் முடிவினி லுகைத்த கனைகட
 லுவட்டி தெனமுகின் முகட்டின்மே
 னகைத்து விடுபரி முகத்து நுரைசுர
 நடுக்க னுரையென மிதக்கவே. (சச)

343. கழப்பில் வெளில்சுளி கதத்தி லிருகவுள்
 கவிழ்த்த கடமடி பொறுத்தபார்
 குழப்பி வருமுகின் முழங்கி னலைகடல்
 குடித்த முகில்களு ⁵மிடக்கவே. (சரு)

(19 - ம்.)— 1 'இருநிலத்தொடு மடைவிலருளொடு மிருபுடைச்சிறகு
 டையன முனையெதி ரெதிர்' 2 'வலியன', 'வரையென' 3 'மலரொன்றிலுலிய
 பொலிதரச்' 4 'வடுகிடு' 5 'இடிக்கவே'

கக.—காளிக்குக் கூளி கூறியது.

ருக

344. கடுத்த விசையிருள் கொடுத்த வலகொரு
 1கணத்தில் வலம்வரு கணிப்பிறே
 2இடுத்த கொடிநிசை யிபத்தின் மதமிசை,
 3யிருக்கு மளிகளை யெழுப்பவே. (சக)

வேறு.

345. எழுந்தது சேனை யெழுவ் மிருந்தது பாரின் முதகு
 விழுந்தன 2கூன மடைய வெறுந்தரை யான நதிகள். (சஎ)
 346. அதிர்ந்தன நாலு நிசைக ளடங்கின வேழு கட்டிகள்
 4பிதிர்ந்தன மூரி மலைகள் பிறந்தது தூளி படலம். (சஅ)
 347. நிலந்தரு தூளி பருகி நிறைந்தது வானின் வயிறு
 வலந்தரு மேக நிரைகள் வறந்தன நீர்கள் சுவறி. (சக)
 348. தயங்கொளி யோடை வரைகள் தருங்கட தாரை மழையி
 னயங்களின் வாயி னுரையி 3னடங்கின தூளி யடைய. (ரு0)

வேறு.

349. எழுதூளி யடங்க நடந்துதயத்
 தேசுந்திசை கண்டது 4வேவெழும்
 பொழுதேக லொழிந்து கடற்படையெப்
 பொழுதுந்தவி ராது வழிக்கொளவே. (ருக)
 350. தண்ணர்மலர் சேர்திர டோளபயன்
 ருனேவிய சேனை தனக்கடையக்
 கண்ணாகிய சோழ னிசக்கரமாங்
 கருணாகரன் வாரண மேற்கொளவே. (ருஉ)

வேறு.

351. தொண்டை யர்க்கரசு முன்வ ருஞ்சரபி
 துங்க 4வெள்விடை யுயர்த்தகோன்
 வண்டை யர்க்கரசு பல்ல வர்க்கரசு
 மால்த ளிற்றின்மிசை கொள்ளவே. (ருங)
 352. வாசி கொண்டரசர் வார ணங்கவர
 வாணர் கோவரையன் வாண்முகத்
 தூசி கொண்டிழுடி கொண்ட சோழனொரு
 சூழி வேழமிசை கொள்ளவே. (ருச)

௫௨

கலிங்கத்துப்பராணி.

வேறு.

353. 1 மறிந்தோடி யெவ்வாசஞ் சாய வென்று
வருமனுக்கைப் பல்லவர்கோன் வளவர் வேந்தோ
டெறிந்தோடி யிலங்கோடைக் களிற்று மேற்கொண்
டிரைவேட்ட 2பெரும்புலிபோ லிகன்மேற் செல்ல.(௫௫)

வேறு.

354. 3பாலாறு குசைத்தலை பொன்முகரிப்
பழவாறு படர்ந்தெழு கொல்லியெனு
நாலாறு மகன்றொரு பெண்ணையெனு
நதியாறு கடந்து நடந்துடனே. (௫௬)

355. 4வயலாறு புகுந்து மணிப்புனல்பாய்
மண்ணாறு வளங்கெழு 5குன்றியெனும்
6பெயலாறு பரந்து நிறைந்துவரும்
பேரீறு மிழிந்தது பிற்படவே. (௫௭)

வேறு.

356. கோதா வரிநதி மேலாறொடுகுளிர்
7பம்பா வளநதி சூத்தப்பே
ரோதா வருநதி யொருகோ தமையுட
னெலிநீர் மலிதுறை பிறகாக. (௫௮)

357. கடையிற் புடைபெயர் கடலொத் 8தரசர்
கலங்கும் பரிசு கலிங்கம்புக்
கடையப் படரெரி கொளுவிப் பதிகளை
யழியச் சூறைகொள் பொழுதத்தே. (௫௯)

358. கங்கா நதியொரு புறமா கப்படை
கடல்போல் வந்தது கடல்வந்தா
லெங்கே புகலிட மெங்கே யினியரண்
9யாதோ விதுவிது விதியென்றே. (௬௦)

(பி - ம்.)—1 'மறித்தோடிவடவரசர்சரியவென்று வருமனுக்கப்பல்லவர்
கோன் வண்டைவேந்த, னெறித்தோடையிலங்குடைக்களிற்றின்' 2 'சினப்புலி
யொத்திகள்' 3 'பாலாறு குரைத்தலைபோன் முகரியாறு பழவாறு பரந்தெறியுங்
கொல்லியென்னு, நாலாறுமன்றொருநாட் கடந்துபெண்ணை நதியாறுங் கடந்து
டனே நடந்துசெல்ல.' 4 'வாயாறு' 5 'குண்டி', 'குண்டை', 'முண்டி' 6 'பெயாறு'
7 'கம்பா' 8 'அமரர்' 9 'யாரேயதிபதியிக்கென்றே'

கக.—காளிக்குக் கூளி கூறியது.

நூ

359. இடிகின் றனமதி லெரிகின் றனபதி
யெழுதிகின் றன்புகை பொழிலெல்லா
மடிகின் றனகுடி கெடிகின் றனவினி
அடிகின் றனபடை படைபெயன்றே. (கக)

360. உலகுக் கொருமுத லபயற் கிடுதிறை
யுரைதப் பியதெம தீரசேயெம்
பலகற் பனைகளை நனைவுற் நிலைவரு
படைமற் றவனீவிடு படையென்றே. (கஉ)

361. உரையிற் குழறியு முடலிற் பதறியு
மொருவர்க் கொருவர்முன் முறையிட்டே
யரையிற் றுகில்விழ வடையச் சனபதி
யடியிற் புகலிழு பொழுதத்தே. (கங)

வேறு.

362. அந்தரமொன் றறியாத வடகலிங்கர்
குலவேந்த னனந்த பன்மன்
வெந்தறுகண் வெகுளியினால் வெய்துயிர்த்துக்
கைபுடைத்து வியர்த்து தீநாக்கி. (கச)

363. வண்டினுக்குந் திசையானே மதங்கொடுக்கு
மலர்க்கவிகை யபயற் கன்றித்
தண்டினுக்கு மெளியேனோ வெனவெகுண்டு
தடம்புயங்கள் குலுங்க நக்கே. (கரு)

364. கானரணு மலையரணுங் கடலரணுஞ்
சூழ்கிடந்த கலிங்கர் பூமி
தானரண முடைத்தென்று கருதாது
வருவதுமத் தண்டு போலும். (ககா)

வேறு.

365. என்று கூறலு மானவன் மந்திரி
யொன்று கூறுவன் கேளென் றுணர்த்துவான். (கௌ)

366. அரசர் சீறுவு ரோனு மடியுவ
ருரைசெ யாதொழி யார்க ளுறுதியே. (காஅ)

(பி - ம்.)—1 'படையென்றே' 2 'புகலிழவழுவற்றே' 3 'என்றுகூறவே
யங்கராயனா, நென்துகூறகே னென்றரைக்குமால்.'

ருசு

கலிங்கத்துப்பரணி.

367. ஏனை வேந்தை யேறியச் சயதரன்
ஈனை யல்லது தானவன் வேண்டுமோ. (சூசு)
368. விட்ட¹ தண்டெழ² மீனவ ரைவருங்
கெட்ட கேட்டினைக் கேட்டிலே போலுந். (எஃ)
369. போரின் மேற்றண் டெடுக்கப் புறக்கிஞ்
சேரர் லார்த்தை செவிப்பட்ட தில்லையோ. (எக)
370. வேலை³ கொண்டு விழிஞ் மழித்ததுஞ்
சாலை கொண்டதுந் தண்டு⁴ கொண் டேயன்றோ. (எஉ)
371. மாறு பட்டெழு தண்டெழ வத்தவ
ரோறு பட்டது மிம்முறை⁵ யேயன்றோ. (எங)
372. தளத்தொ டிம்பொரு தண்டெழப் பண்டொர்நா
டளத்திற் பட்ட தறிந்திலே யையந். (எச)
373. தண்ட நாயகர் தாக்கு நவிலையிற்
⁶ கொண்ட வாயிரங் குஞ்சர மல்லவோ. (எரு)
374. உழந்து தாமுடை மண்டலந் தண்டினு
லிழந்த வேந்த ரினையரென் றெண்ணுகேன். (எசு)
375. கண்டு கானுன் புயவலி நீயுமத்
தண்டு⁷ கொண்டவன் சக்கரம் வந்ததே. (எஎ)
376. இன்று சீறினு நானையச் சேனைமுன்
னின்ற போதினி லென்னை நினைத்தியால். (எஅ)

வேறு.

377. என்றிவை யுரைத்தலு⁸ மெனக்கெதி ருரைக்கவிமை
யோர்களு நடுங்கு வர்புயக்
குன்றிவை செருத்தொழில் பெறுதுநெடு நாண்மெலிவு
கொண்டபடி. கண்டு மிலையோ. (எசு)
378. பிழைக்கவுரை செய்தனை பிழைத்தனை யெனக்குறுதி
பேசுவது வாசி கெடவோ
முழைக்கணிள வாளரி⁸ முகத்தெளி தெனக்களிது
முட்டியெதிர் கிட்டி வருமோ. (அஃ)

(பி - ம்.)—1 'தண்டெழின்' 2 'கொண்ட' 3 'கொண்டல்லவோ' 4 'யல்லவோ' 5 'கொண்டதாயிரங்' 6 'காணவன் சக்கரமாவதே' 7 'எனக்கிவையுரைக்க' 8 'முனைக்கெழி லினக்களிது'

கக.—காளிக்குக் கூளி கூறியது.

௫௫

379. என்னுடைய தோள்வலியு மென்னுடைய வாள்வலியும்
யாதுமறி யாது பிறர்போ
தின்னுடைய பேதைமையி னுரைசெய் தாயிது
நினைப்பளவில் வெல்ல வரிதோ. (அக)

380. வேழமீர் தம்புர்வி வெம்படைஞ ரென்றினைய
நம்படை விரைந்து கடுகச்
சோழகுல துங்கன்விட வந்துவிடு தண்டி'னெதிர்
சென்றமர் தொடங்கு கெனவே. (அஉ)

381. பண்ணுக வயக்களிற் பண்ணுக வயப்புரவி
பண்ணுக கணிப்பில் பலதேர்
நண்ணுக படைச்செருநர் நண்ணுக செருக்கள
நமக்கிகல் கிடைத்த தெனவே. (அங)

382. கலிங்கமலை டியழிநு மெழுந்ததொரு பேர்ொலி
கறங்குகட லேழு முடனே
மலங்கியெழு பேர்ொலி பெனத்திசை திகைப்புற
வருந்தொனி யெழுந்த புபாழுதே. (அச)

வேறு.

383. தொனாமுக மதமலை யதிர்வன தொடுகடல்
பருகிய முகிலெனவே
வனாமுக துரையுக வருபரி கடலிடை
மறிதிரை நிரையெனவே. (அரு)

384. விசைபெற விடுபரி யிரதமு மறிகடன்
மிசைவிடு கலமெனவே
மிசைபெற வுயிரையு மிகுத்தரு ழினையவ
ரெறிசுற வினமெனவே. (அசு)

385. அறைகழ லினையவர் முறுகிய சினவழ
லதுவட வனலெனவே
முறைமுறை முரசுகண் மொகுமொகு வதிர்வன
முதிர்கட லதிர்வெனவே. (அஃ)

ருக்

கலிங்கத்துப்பரணி.

386. இடையிடை யரசர்க ளிடுகுடை கவரித்
 ளிவைதிரை துரையெனவே
 மிடைக்கொடி பிறழ்வன மறிகட் ளடையவு
 மிளிர்ந்தரு கயலெனவே. (அஅ)

387. அலகினொ டலகுகள் கலகல வெனுமொலி
 1யறைதினா யொலியெனவே
 யுலகுகள் பருகுவ தொருகட லிதுவென
 வுடலிய படையெழவே. (அக்)

388. விடவிகண் மொடிமொடி விசைபட முறிபட
 வெளிபட நெறிபடவே
 யடவிகள் பொடிபட வருவிக ளனல்பட
 வருவரை துகள்படவே. (கூ0)

389. ஒருவர்த முடலினி லொருவர்த முடல்புக
 வுறுவதொர் படியுறவே
 வெருவர மிடைபடை நடுவொரு வீரலிட
 விழியிட வெளியரிதே. (கூக)

390. வெளியரி 2தெனவெதிர் மிடைபடை மனுபரன்
 விடுபடை யதனெதிர்
 3யெளிதினி னினாபெறு புலியென வலியினொ
 டெடுமெடு மெடுமெனவே. (கூஉ)

(பே பார்)

வேறு.

391. எடுமெடு மெடுமென வெடுத்ததோ
 ரிகலொலி கடலொலி 4மிக்கவே
 விடுவிடு விடுபரி கரிக்குழாம்
 5விடும்விடு நெனுமொலி மிகைக்கவே. (கூங)

392. வெருவர வரிசிலை தெறித்தநான்
 விசைபடு திசைமுகம் வெடிக்கவே
 செருவிடை யினையவர் தெழித்ததோர்
 தெழியுல ருகள்செவி டெடுக்கவே. (கூச)

(12 - ம்.)—1 'அவைதிரை' 2 'எனமிடைமனுபரனதுபமன்' 3 'எளிதென
 விரைபெறு' 4 'அவிக்கவே' 5 'விடுமெனுமொலிதிசையிசைக்கவே'

(५०)

394. கண்வரை யொடுவரை முனைத்தபோற்
 • கடகரி யொடுகரி முனைக்கவே
 யினமுகி லெஃடுமுகி வெதிர்த்தபோ
 • லிரதமு மிரதமு மெதிர்க்கவே.

(ககக)

395. பொருபுலி புலியொடி 1சிலைத்தபோற்
பொருபட ரொடிமடர் சிலைக்கவே
யரியினொ டரியின மடர்ப்பபோ
லரசரு மரசரு மடர்க்கவே.

• (கூடு)

396. வினேகனல் விழிகளின் முனோக்கவே
 2 மினலொளி ஁னலிடை பிறக்கவே
 வனேசிலை யுருமென விடிக்கவே
 வடிகணை நெடுமழை சிறக்கவே.

(கூடி)

397. குருதியி னதிவெளி பரக்கவே
 8 குடர்நிரை நுரையென மிதக்கவே
 கரிதுணி படிமுட லடுக்கியே
 கரையென விருபுடை கிடக்கவே.

(ககக)

• வேறு.

398. மருப்பொடி 4மருப்பெதிர் பொருப்பிவை யெனப்பொரு
மதக்கரி மருப்பி ணிடையே
• நெருப்பொடி நெருப்பெதிர் சுடர்ப்பொறி தெறித்தெழ
கிழற்கொடி தழற்க துவவே. (க

(500)

399. நிழற்கொடித் தழற்கது வலிற்கடி தொளித்தவை
நினைப்பவர் நினைப்ப தன்முனே
யழற்படு புகைக்கொடி யெடுத்தன புதுக்கொடி
யனைத்தினு நினைத்த தெனவே.

(கணக)

* (பி - ம்.)—1 'சிலைப்போத்' 2 'வெயிலொளிகனலிடை யெறிக்கவே'

8 'குடையினதூரை' 4 'பொருப்பிவை யெனப்பொருமதக்கரி மருப்பொடு மருப்
பினிடைபே' 6 'நினைத்தவர்'

௫௮

கலிங்கத்துப்பராணி.

400. இடத்திடை விலத்திடை யிருத்திய ¹துணைக்கா
 * நிகர்த்தன வடித்த கரியின்
 கடத்திடை மடுத்துழு தெடுத்தன சிறப்பொடு
 கறுத்தன வவற்றி நெயிறே. (௧0௨)

வேறு.

401. எயிறுக ஞடைய பொருப்பை வலித்திடை
 யெதிரெதி ரிருபணை யிட்டி முறுங்கிய
 கயிழக ளிவையென ²வொத்தீ கடக்கரி
 காமொடு காமெதிர் தெற்றி வலிப்பவே. (௧0௩)

402. முடிகிய பவன பதத்தி னுக்கடடை
 முடிவினி லுலக முணச்சுடர் விட்டெழு
 கடுகிய வடவன லத்தினை வைத்தது
 களமுறு தூக கணத்தின் முகத்திலே. (௧0௪)

403. களமுறு தூக கணத்தின் ³முகத்தெதிர்
 கறுவிலர் சிலர்கல வித்தலை நித்தில
 விளமுலை யெதிர்பொரு மப்பொழு திப்பொழு
 தெனவெதிர் கரியின் மருப்பெதிர் நிற்பரே. (௧0௫)

404. எதிர்பொரு கரியின் மருப்பை யுரத்தினி
 லிறவெறி படையி னிறுத்து மிறைத்தெழு
⁴சதுரார்த மணியக லத்து மருப்பவை
 சயமகள் களப முலைக்குறி யொக்குமே. (௧0௬)

405. சயமகள் களப முலைக்கணி யத்தகு
 தனிவட மிலையென மத்தக முத்தினை
 யயமெதிர் கடவி மதக்கரி வெட்டின
 ரலைபடை நினாகள் களத்து நிரைக்கவே. (௧0௭)

406. அலைபடை நினைக ணிரைத்த செருக்கள
⁶மழல்புரி களமென வொப்பில் விற்படை
 தலைபொர ⁷வெரிய நெருப்பினின் மற்றது
 தழல்படு கழைவன மொக்கிணு மொக்குமே. (௧0௮)

(பி - ம்.)—¹ 'துணைப்பிறை நீகர்ப்பிறைமெதிர்ந்த கரியின், கடத்தெழு
 மதத்திடை மடுத்தனசிவப்பொடு' ² 'அக்கரடக்கரி' ³ 'முகத்தொரு' ⁴ 'சுதிரர்'
⁵ 'தரு' ⁶ 'அமர்புரி' ⁷ 'எரியுநெருப்பின்'

கக.—காளிக்குக் கூளி கூறியது.

ருக

407. தழல்படி கழைவன மெப்படி யப்படி
சடகூ தம்மா மெழப்பக ழிப்படை
யுழல்படி புக்கபொழி யப்பொழி யச்சில
புகழிலை பகழி தொடுத்து வலிப்பரே. (கக)

408. அபுகிலை பகழி தொடுத்து விடப்புகு
மளவினி லயமெதிர் விட்டவர் வெட்டின
ருடல்சில விருதுணி பட்டன பட்டபி
னெருதுணி கருது மிலக்கை யழிக்குமே. (கக0)

409. ஒருதுணி கருது மிலக்கை 1யழித்தெழ
வுருவிய பிறைமுத வப்பக ழித்தலை
யரிதரி திதுவு மெனப்பரி யுய்ப்பவ
ரடியொடு முழக மிணித்து விழுத்துமே. (ககக)

410. அடியொடு முழக மிணித்து விழப்புகு
மளவரி தொடையக லத்தொ டணைத்தனர்
நெடியன சிலசர் மப்படி பெற்றவர்
நிறைசர் நிமிர விடத்துணி யுற்றவே. (கக2)

411. நிறைசர் நிமிர விடத்துணி யுற்றவர்
நெறியினை யொடியெறி கிற்பவ ரொத்தெதி
ரறைகழல் விருதர் 2செருக்கற வெட்டலி
னவருட விருவகிர் பட்டன முட்டவே. (ககங)

வேறு.

412. 3 விடுத்த வீர ராயுதங்கண் மேல்வி ழாம லேநிறைத்
4 தெடுத்த வேலி போற்கலிங்கர் வட்ட ணங்க ளிட்டவே.()

413. இட்ட வட்ட ணங்கண்மே லெறிந்த வேறி றந்தவாய்
வட்ட மிட்ட நீண்மதிற்கு வைத்த னாழை யொக்குமே. ()

414. கலக்க மற்ற வீரர்வாள் 5கலந்த சூரர் கைத்தலத்
துலக்கை யுச்சி தைத்தபோ துழுங்க லப்பை யொக்குமே.

415. மத்த யானை யின்கூர் சுருண்டி வீழ வன்சார்
தைத்த போதி லக்கரங்கள் சக்க ரங்க ளொக்குமே.(கக௭)

(பி - ம்.)—1 'அழித்தனவுருவிய', 'அழித்தெழுமுரவிய' 2 'நெருக்கறவெட்
டினர்' 3 'விடைத்த' 4 'அடைத்தவேலிபோற்கலிங்க ரட்டணங்கள்' 5 'கலந்து'

416. வெங்க யத்திண் மத்தகத்தின் வீழு முத்து வீரமா
மங்கை யர்க்கு மங்கலப் பொரிச்சொ ரிந்த தொக்குமே. (1)
417. மறிந்த கேட கங்நிட்ப மைந்தர் துஞ்சி லைகிலேர்
பறிந்த தேரி னேமியோடு பார்கி டப்ப தொக்குமே. (கடிசு)
418. களித்த வீரர் விட்டநேமி கண்டு வீச தண்டிடைக்
குளித்த போது கைப்பிடித்த கூர்ம முக்க ளொக்குமே. (4)
419. கவந்த மாட முன்புதங் களிப்பொ டநடு பேயின
நிவந்த வாட லாட்டுவிக்கு நித்த கார ரொக்குமே. (கடக)
420. ஒட்ட கங்கள் யானைவானி லுய்த்த மாவு முந்தபோர்
விட்ட கன்று போகிலாது மீள்வ போலு மீளுமே. (கடஉ)
421. பிறங்கு சோரி லாரியிற் பிளிற்றி வீழ்க ளிற்றினங்
கறங்கு வேலை நீருணக் கவிழ்ந்த மேக மொக்குமே. (கடங)
422. வாளில் வெட்டி வாரணக்கை தோளி விட்ட மைந்தர்தாந்
தோளி விட்டு நீர்விநிற் துருத்தி யாள ரொப்பரே. (கடச)

வேறு.

423. நேர்முனையிற் பிடித்த பகழிக
ணைரெழுவிற் சுழற்று மளவினின்
மார்பிடையிற் குளித்த பகழியை
வார்கிலையிற் ரெடுத்தி விடுவரே. (கடரு)
424. அசையவுரத் தழுத்தி யிவுளியை
யசைவளத் தெடுத்த பொழுதவை
விசையமகட் கெடுத்த கொடியென
விருதர்களத் தெடுத்து வருவரே. (கடசு)
425. இருதொடையற் றிருக்கு மறவர்க
ளெதிர்பொருகைக் களிற்றி னடல்கெட்
வொருதொடையைச் சுழற்றி யெறிவர்க
ளொருதொடையிட் டிவைப்ப ரெறியவே. (கடஎ)
426. இருவருரத் தினுற்ற ஈசிகையி
னெதிரெதிர்புக் கிமைக்கு மளவினின்
லொருவரெனக் கிடைத்த பொழுதினி
லுபயபலத் தெடுத்த தரவமே. (கடஅ)

(ப - ம்.)—1 'வாலுயர்த்தமாவழிந்தபோர்' 2 'ரெடுத்த' 3 'அழுத்து
மிவுளி' 4 'விசையை' 5 'இகலினு ளுபயபலத்தொடொத் துதைப்பரே'

வேறு.

427. பொருள்கள் சிலர்த் முரத்தி னிற்கவிழ்
புகர்முக மிசையடி யிட்ட திற்பகை
விருதரை யிரிவர் சிரத்தை யச்சிரம்
விழு¹பொரு தறையெனு மக்க ளிற்றையே. (கஉக)

428. விடுபடை பெறுகிலர் மீற்றி னிச்சிலர்
ஷிரைபரி விழுவெறி தற்கு முற்பட
வடிகரி நுதல்புட லிட்ட கைப்படை
யதனையொர் ஞாடிவரை யிற்ப நிப்பரே. (கஉ௦)

429. அமர்புரி தமதக லத்தி டைக்ஷவி
முடிகரி நுதலி லடிப்ப ரிக்களி
றெமதென விருகண் விழிக்க வுட்கின
ரெனவிடு கிலர்படை ஞர்க்கு வெட்கியே. (கஉக)

வேறு.

430. அலகில் செருமுதிர் போதில் வண்டைய
ரரச னரசர்க ணாதன் முந்திரி
யுலகு புகழ்கரு ணை ரன்றன
தொருகை யிருபணை வேழ முந்தவே. (கஉ௨)

431. அணிக ளொருமுக மாக வுந்தின
வமர ரமரது காண முந்தினர்
துணிகள் படமத மாமு நிர்தன
துரக நிரையொடு தேர்மு நிர்தவே. (கஉ௩)

432. விருத ரிருதுணி பாநி றைந்தன
விடர்க டலைமலை வான்வ ளார்தன
குருதி குரைகடல் போற்ப ரந்தன
குடர்கள் குருதியின் மேன்மி தந்தவே. (கஉ௪)

433. கசைகள் கருவிக ளோடு சிந்தின
கழுகு நிரையொடு காக முண்டன
திசைக டிசைமலை யோட திர்தன
திமில குமில் மெலாம்வி ளைந்தவே. (கஉ௫)

(பி - ம்.)—1 'பொருதுடை', 'பொழுதுடை' 2 'கரிகள்' 3 'நரியொடு'

4 'திரைகள்'

434. புரசை மதமலையாயி ரங்கொடு
 பொருவ மெனவரு மேழ்க் லிங்கரீத
 மரசு னுரைசெய்த வாண்மையுங்கெட
 வமரி லெதிர்விழி யாதொ துங்கியே; (கநகூ)
435. அறியு முழைகளி லோப துங்கிய
 தரிய பிலனிடையோம் ஹைந்தது
 செறியுமடவியி லோக ரந்தது
 தெரிய வரியதெ னுவ டங்கவே. (கநகூ)
436. எதுகொ லிதுவிது மாயை யொன்றுகொ
 லெரிகொன் மறலிகொ லாழி யின்கடை
 யதுகொ லெனவுல ரூவி ரிந்தன
 ரலதி குலதியொ டேழ்க் லிங்கரே. (கநகூ)
437. வழிவர் சிலர்கடல் பாய்வர் வெங்கரி
 மறைவர் சிலர்வழி தேடி வன்பில
 மிழிவர் சிலர்சிலர் தூறு மண்டுவ
 ரிருவ ரொருவழி போக லின்றியே. (கநகூ)
438. ஒருவ ரொருவரி னோட முந்தின
 ருடவி னிழிவினை யோட வஞ்சின
 ரருவ ரருவ ரொருவி ஹைஞ்சின
 ரபய மபய மெனாடு டிங்கியே. (கசு0)
439. மழைக ளதிர்வன போல திர்ந்தெழும்
 வளவன் விடுபடை வேழ மென்றிருண்
 முழைக னுழைவர்கள் போரி லின்றாந
 முதுகு செயமுப கார மென்பரே. (கசுக)
440. உபய குலமும்வி டாவொ முங்குடை
 யொருவ னெளிதினில் வாகை முன்கொள
 வபய மிடுபடை யேழ்க் லிங்கமு
 மடைய வொருமுக மாய்மு திந்தவே. (கசு2)
- வேறு.
441. எழுக லிங்க மொருவ னழித்தா
 னொருக லிங்க மெழுவ ருடுத்ததே. (கசுந)

வேறு.

442. அப்பழக் கலிங்க ரோட வடர்த்தெறி சேனை வீசர்
ஓதப்படு களிற்று மாவுங் கணித்துரைப் பவர்கன் யாரே? (1)
443. புண்டொறுங் குருதி பாயப் பொழிதரு கடமும் பாய
ஓண்டொடும் பருந்தி னோடும் வளைப்புண்ட களிற நேகம். (1)
444. ஒட்டறப் பட்ட போரி லூர்பவர் தம்மை வீசிக்
கட்டறுத் தலுர்போ னின்று கட்டுண்ட களிறநேகம். (கசக)
445. வரைசில புலிகு ளோடும் வந்துகட் டிண்ட வேபோ
லரைசருந் தாழுங் கட்டுண் டகப்பட்ட களிற நேகம். (கசஎ)

வேறு.

446. நடைவ யப்பரி யிரத மொட்டக
நவரி திக்குவை மகளிரென்
றடைய வப்பொழு தவர்கள் கைக்கொளு
மவைக ணிப்பது மருமையே. (கசஅ)
447. இவைக வரந்தபி னெழுக லிங்கர்த
மிறையை யுங்கொடி பெயர்துமென்
றவனி ருந்துழி யறிக வென்றன
னபயன் மந்திரி முதல்வனே. (கசக)
448. உரைகள் பிற்படி மளவி லொற்றர்க
ளொலிக டற்படை கடிதுபோய்
வரைக ளிற்புடை தடவி யப்படி
வனமி லைப்புரை தடவியே. (கரு0)
449. சுவடி பெற்றில மவனை மற்றொரு
சுவடி பெற்றன மொருமலைக்
சுவடி பற்றிய தவன டற்படை
யதுகு ணிப்பரி தெனலுமே. (கருக)

வேறு.

450. எக்குவடி மெக்கடலு மெந்தக் காடி
மினிக்கலிங்கர் காணவரி தென்று நாளு
மக்குவடி மெக்கடலும் வளைந்து வெய்யோ
னத்தமனக் குவடணையு மளவிற சென்றே. (கருஉ)

451. தோலாத களிற்றபயன் வேட்டைப் பன்றி
தொழுவடைத்துத் தொழுவதனைக் காப்பவர் போல
வேலாலும் வில்லாலும் வேலி கோலி
வெற்பதனை விடியளவுங் காத்து நின்றே. (கருந்)
452. செம்மலையா யொளிபடைத்த தியாதோ வென்றுஞ்
செங்கதிரோ னுதயஞ்செய் துதய மென்னு
மம்மலையோ வம்மலையு மென்னுத் தெவ்வ
ரழிகுருதி நதிபரக்க வறுக்கும் போழ்தில். (கருசு)
453. வரைக்கலிங்கர் தமைச்சேர மாசை யேற்றி
வன்றாறு பறித்துமயிர்க் குறையும் வாங்கி
யரைக்கலிங்க முரிப்புண்ட கலிங்க ரெல்லா
மமணரெனப் பிழைத்தாரு மநேக ராங்கே. (கருந்)
454. வேடத்தாற் குறையாது முந்நா லாக
வெஞ்சிலைநாண் மடித்திட்டு விதியாற் கங்கை
யாடப்போர் தகப்பட்டேங் 1காத்தோம் பென்றென்
றபிதாவிட் டியிர்பிழைத்தா ரநேக ராங்கே. (கருசு)
455. குறியாகக் குருதிரீர்க் கோடி யாடை
கொண்டுடுத்துப் போர்த்துத்தங் குஞ்சி முண்டித்
தறியீரோ சாக்கியரை யுடைகண் டா2லென்
றப்பிரமண் ணியமிடுவா ரநேக ராங்கே. (கருள)
456. சேனைமடி களங்கண்டு திகைத்து நின்றேந்
தெலுங்கரே மென்றுசிலைக் கலிங்கர் தங்க
ளானைமணி யினைத்தாளம் 3பிடித்துப் பாடி
யடிப்பாண ரெனப்பிழைத்தா ரநேக ராங்கே. (கருஅ)
457. இவர்கண்மே லினியொருவர் பிழைத்தா ரில்லை
யெழுகலிங்கத் தோவியர்க ளெழுதி வைத்த
சுவர்கண்மே லுடலன்றி யுடல்க ளெல்லாந்
தொட்டிர்த்துப் பிடித்தறுத்தார் குடி ராங்கே. (கருகூ)

458. கடற்கலிங்க மெறிந்துசயத் தம்பீ நாட்டிக்
கடகரியும் 1வயமாவந் தனமுங் கொண்டு
சுடர்க்கதிர்வா ளபியனடி யருளி னேடுஞ்
குடினான் வண்டையர்கோன் ரெண்டை மாணே. (கசு0)

வேறு.

459. தேவாசுர ராமாயண மாகாரத முளவென்
ஜோவாவுரை யோடிப்படி யுளதப்பொரு, களமே. (கசுக)

கக.—காளிக்குக் கூளி கூறியது முற்றிற்று.

ப ன் னி ர ண் ட லு து

களங்காட்டியது.

460. காலக்கள மதுகண்டரு ளிறைவிகடி 2தெனவே
யாலக்கள முடையான்மகி முமுதக்கள மணுகி. (க)

461. என்னையொரு செருவீங்கள மெனவேயதி சயமுற்
றந்நேரிழை யலகைக்கண் மவைகண்டிட மொழியும். (உ)

வேறு.

462. உடலின்மேற் 3பலகாயஞ் சொரிந்து பின்கா
லுடன்பதைக்க வுதிரத்தே யொழுகும் யானை
கடலின்மேற் கலந்தொடரப் பின்னே செல்லுங்
கலம்போன்று தோன்றுவன காண்மின் காண்மின். (ங)

463. நெடுங்குதிரை மிசைக்கலனை சரியப் பாய்ந்து
நிணச்சேற்றிற் கால்குளிப்ப நிரையே நின்று
படுங்குருதிக் கடிம்புனலை யடைக்கப் பாய்ந்த
பலகுதிரைத் தறிபோன்ற பரிசு காண்மின். (ச)

464. விருந்தினரும் வறியவரு நெருங்கி 4யுண்ண
மேன்மேலு முகமலரு மேலோர் போலப்
பருந்தினமுங் கீழ்கினமுந் தாமே யுண்ணப்
புதுமருக மலர்ந்தாரைப் பார்மின் பார்மின். (ரு)

(பி - ம்).—1 'குவிதனமுங் கவர்த்து தெய்வச், சுடர்ப்படைவான்' 2 'என
லும், ஆலக்களமுடையாரு மகிழ்த்தக்களம்' 3 'பெருங்காயஞ்' 4 'அணம்'

465. சாமளவும் பிறர்க்குதவா தவரை நச்சிச்
சாரூநர்போல் வீரருட றரிக்கு மாவி
போமளவு மவரருகே யிருந்து ஸீட்டுப்
போகாத நரிக்குலத்தின் புணர்ச்சி காண்மின். (சு)
466. மரமழைபோற் பொழிகின்ற தான வாரி
மறுத்துவிழுங் கடகளிற் றை வெறுத்து வாணோர்
பூமழைமேற் பாய்ந்தெழுந்து நின்று வண்டு
பொருட்பெண்டிர் போன்றனவுங் காண்மின் காண்மின்.
467. சாய்ந்துவிழுங் கடகளிற்றி னுடனே சாய்ந்து
தடங்குருதி மிசைப்படியுங் கொடிக டங்கள்
காந்தருடன் கனலமளி யதன்மேல் வைருங்
கற்புடைமா தரையொத்தல் காண்மின் காண்மின். (அ)
468. தங்கணவ ருடன்றாமும் போக வென்றே
சாதகரைக் கேட்பாரே தடவிப் பாரீப்பா
ரெங்கணவர் கிடந்தவிட மெங்கே யென்றென்
றிடாகினியைக் கேட்பாரைக் காண்மின் காண்மின். (சு)
469. வாய்மடித்துக் கிடந்ததலை மகளை நோக்கி
மணியதரத் தேதேனும் வடிவுண் டாயோ
நீமடித்துக் கிடந்ததெனப் புலவி கூர்ந்து
நின்றாவி சோர்வானைக் காண்மின் காண்மின். (க0)
470. தரைமகளுந் தன்கொழுந னுடலந் தன்னைத்
தாங்காமற் றன்கரத்தாற் றுங்கி விண்ணுட்
டாமகளி ரவ்வுயிரைப் புணரா முன்ன
மாவியொக்க விடுவானைக் காண்மின் காண்மின். (கக)
471. பொருதடக்கை வானெங்கே மணிமார் பெங்கே
போர்முகத்தி லெவர்வரினும் புறங்கொ டாத
பருவயிரத் தோனெங்கே யெங்கே யென்று
பயிரவியைக் கேட்பானைக் காண்மின் காண்மின். (க2)

(பி - ம்.)—1 'அழுதருகே' 2 'நிறைந்த' 3 'எங்கணவரெங்கணவரெங்கே'

4 'தேனும்' 5 'பூமியெலாந்திரண்டாலும் புறங்'

வேறு.

472. *ஆடீற் றுரங்கம் பிடித்தானே யாளோ

டடித்துப் புடைத்துப்புணீ

ரோடித் தெறிக்கக் கருங்கொண்டல் செங்கொண்ட

லொக்கின்ற காண்மின்களோ.

(கஉ)

473. நெருங்காக வச்செங் கீளத்தே தயங்குந்

நிணப்போர்வை மூடிக்கொளக்

கருங்காகம் வெண்காக மாமின்ற வாழுன்பு

காணாத காண்மின்களோ.

(கச)

474. மிடையுற்ற தேர்மொட்டு மொட்டொக்க வெஞ்சோரி

நீரொக்க வீழ்தொங்கல்பா

சடையொக்கவஞ்செங் களம்பங்க யப்பொய்கை

யாமாறு காண்மின்களோ.

(கரு)

475. வெயிற்றுரை வேல்குழ வுந்தைக்க மண்மேல்

விழாவீரர் வேழம்பர்தங்

கயிற்றா லிழுப்புண்டு சரயாது நிற்குங்

கழாயொத்தல் காண்மின்களோ.

(கசு)

476. இருப்புக் கவந்தத்தின் மீதேற லுஞ்சூர

ரெஃகம்பு தைக்கப்பறை

பரப்பிச் சுழன்றிற்கொர் பாருட வீதோர்

பருந்தாடல் காண்மின்களோ.

(க௭)

477. வருஞ்சேனை தஞ்சேனை மேல்வர் துருமேயவ்

வாள்வீரர் வாணாளுக்க

கருஞ்சேவ கஞ்செய்து செஞ்சோ றறச்செய்த

கைம்மாறு காண்மின்களோ.

(கஅ)

478. யானைப் படைச்சூரர் நேரான போழ்தற்

றெழுந்தாடு கின்றார்தலை

மானச் சயப்பாவை விட்டாடு மம்மாளை

வட்டொத்தல் காண்மின்களோ.

(கக)

(பி - மீ).— 1 'ஆய்நின்ற வாழுன்பு காண்மின்கள் காண்மின்களோ'

2 'இசிப்புண்டு' 3 'சேரவெஃகம்பு' 4 'செஞ்சோற்றறஞ்'

* இதுமுதல் ஏழுதாழிசைகள் சிலபிரதிகளி லில்லை.

வேறு.

479. எதிர்கொளுஞ் சுரர்விமா னங்களிற் சுரர்க்குளா
யேறுமாநு னவர்க்கா மெண்ணுதற் கருமையிற்
கதிர்விசும் பதனிலே யிதனிலும் பெரியதோர்
காணையம் விளையுமா காண்மினோ காண்மினோ. (20)

480. அவரிபஞ் சொரிமதங் கழியெனப் புகமடுத்
தவர்பரித் திரையலேத் தமர்ச்செய்கா லிங்கர்தங்
கவரிவெண் ணுரைநிரைத் தவருடற் சூருதியிற்
கடல்பாந் தோடுமா காண்மினோ காண்மினோ. (21)

481. புவிபுரந் தருள்செயுஞ் சயதரன் னொருமுறைப்
புணரிமே லண்படப் பொருவில்விற் குனிதலிற்
கவிகுலங் கடலிடைச் சொரிபெருங் கிரியெனக்
கரிகளின் பிணமிதிற் காண்மினோ காண்மினோ. (22)

482. உற்றவா யம்புதம் பரிசையுங் கருவியும்
முருவிமார் பகலமும் முருவியீழ் செருநர்விற்
கற்றவா வொருவன்விற் கீற்றவா வென்றுதங்
கைம்மறித் தவரையுங் காண்மினோ காண்மினோ. (23)

483. விண்ணின்மொய்த் தெழுவிமா னங்களிற் சுரர்களாய்
மீதுபோ முயிர்க்களே யன்றியே யின்றுதங்
கண்ணிமைப் பொழியவே முகமலர்ந் தூடல்களுங்
கடவுளோர் போலுமா காண்மினோ காண்மினோ. (24)

வேறு.

484. பிறைப்பெ ரும்பணை வேழ முன்னொடு
பின்று ணிந்து தரைப்படுங்
குறைத்த லேத்துணி கொல்ல னெஃகெறி
கூட மொத்தமை காண்மினோ. (25)

485. வாயி னிற்புகு வேல்கள் பற்று
வலக்கை யோடு நிலத்திடைச்
சாயு மற்றவர் காள் மூதிகி
டம்மை யொத்தமை காண்மினோ. (26)

வேறு.

486. படவூன்றி நெழிங்குந்த மார்பி னின்றும்
 உறித்ததனை நிலத்தூன்றித் தேர்மே னிற்பூர்
 படவூன்றி விடுந்தொழிலோ ரென்ன முன்னம்
 பிசங்குருதி நீர்த்தோன்றும் பரிசு காண்மின். (உஎ)

487. வாயகலம் பரத்தமொடு நிணங்கொண் டோட
 மற்றுதனை ஊள்ளுகிர்வான் பருந்து கொண்டல்
 வாயகலம் பரத்தினிடைக் கெளவி ¹வல்வாய்
 வகிர்ப்பட்டு நிலம்பட்ட வண்ணங் காண்மின். (உஅ)

488. சாதாங்கத் தலைவனைம்போர்க் களித்தில் வந்த
 தழைவயிற்றுப் பூதந்தா னருந்தி மிக்க
 சாதாங்கத் தலைசுடிந்து கமஞ்சூழ் ²கொண்டு
 தனிப்படுங்கா ரெனவருமத் தன்மை காண்மின். (உகூ)

489. முதுகுவடுப் படியிருக்கு மென்ன நிற்கு
 முனைக்களிற்றோர் செருக்களத்து ³முந்து தங்கண்
 முதுகுவடுப் படுமென்ற வடுவை யஞ்சி
 முன்னம்வடுப் பட்டவரை யின்னங் காண்மின். (ரு0)

கக.—களங்காட்டியது முற்றிற்று.

பதினாழ்வாறு

கூ மு டி த ல்.

490. தளமடையக் காட்டுதற்கு முடிவ தன்று
 கலிமூமதக் கரிசொரிபக் குமிழி விட்டுக்
 குளமடைவிட் டதுபோலங் குருதி யாழிக்
 கூழடுமென் றணங்கருளக் கும்பிட் டாங்கே. (க)

வேறு.

491. குறுமோ டெடுநி ணிணமா லாய்குடை கலதி கூரெயி நீநீ
 மறிமா டீகுதிர் வயிநீ கூழட் வாரீர் கூழட் வாரீரே. (உ)

(பி - ம்.)—¹ 'அவ்வாய் வகிர்ப்பட்டு' ² 'கொண்ட தனிமகரமெனவரு'

³ 'வந்தானுங்கண், முதுகுவடுப்பட்டதையோ மென்னத்தங்கண் முன்னம்'

வேறு.

492. பறிந்த மருப்பின் வெண்கோலாற் பல்லை விளக்கிக் கொள்ளீரே
மறிந்தகனிற்திற்பழுவெலும்பை வாங்கிநாக்கைவழியீரே. (1)
493. வாயம் புகளா முகிக்கொள்ளி வாங்கி யுகிரை வுங்கீரே
பாயுங் கனிற்தின் மததயிலம் புரயப் பாடி வாரீரே. (சு)
494. எண்ணெய் போக வெண்மூளை யென்னுங்கனியான் மயிர்முழப்பிப்
பண்ணை யாகக் குருதிமடுப்பாய்ந்தூ நீந்தியுபாடரே. (ரு)
495. குருதிக் குட்ட மத்தனையுங் கோலும் 1வேலுங் குந்த்முமே
2 கருதிக் கட்டு மாட்டாதீர் கரைக்கே யிருந்து குளியீரே. (3)
496. ஆழ்ந்த குருதி மயிரீந்தி 3யங்கே துளையா திங்கேறி
வீழ்ந்த கவிங்கீர் நிணக்கலிங்கம் விரித்து விரித்துப் புணையீரே. (4)
497. மதங்கொள்கரியின் 4கோளகைலை மணிச்சூடகமாகச்செறியீரே
புதங்கொள் புரவிப் படிதரவுப்பொற்பா டகமாப் புணையீரே.
498. ஈண்டு செருவிற் பொருவீர ரெலியும் பாரா வளையெடுத்து
வேண்டு மளவும் வாய்நெகிழ்த்து விடிகம் பிகளாக் கொள்ளீரே.
499. பனைத்த பனைவெங் கரிக்கரத்தாற் பரிய கருநாண் கட்டிரே
யினைத்த முரசம் 5வூட்டாம்பிட்டி டிரட்டை வாளி யேற்றீரே.
500. பட்ட புரவிக் கவிஞரத்தாற் பாகு வலயஞ் சாத்தீரே
யிட்ட புரிசங் கெடுத்துக்கோத் தேகா வலியுஞ் சாத்தீரே. (5)
501. பொருசின வீரர் கண்மணியும் புனை 6போதகமத் தகமுத்தம்
வரிசை யறிந்து மயிர்க் கோத்து வன்ன சரங்க ளணியீரே.
502. கொள்ளு மெனைப்பல கோலமென்மேற்
கொண்டிட வேளையு மீதூர
வுள்ளும் வெதும்பும் புறம்பேணு
துண்பத னுக்கொருப் படுவீரே. (கரு)

வேறு.

503. மாகாய மதமலையின் பிணமலையேல்
வன்கழுகின் சிறகாற் செய்த
வாகாய மேற்கட்டி யதன் 7கீழே
யடுக்களைகொண் டுமினி னம்மா. (கசு)

(19 - ம்.)—1 'வாளுங்' 2 'கருதிக்கட்டி' 3 'குருதிக்கட்டி' 4 'அணங்கே
யினையாதினப்பாற்றி' 5 'செம்புரியை' 6 'வாள்செலவிட்' 7 'போதகக்கோட் டின
முத்தம்' 8 'கீழி' 9 'வீழற்கொண்டுகடையின்'

504. பொழிமதத்தா னில 1 மெழுதிப் பொடித்துதிர்ந்த
பொடித்தரளிப் பிண்டி தீட்டி
பழிமதத்த மதிதகங்க ளுடுப்பாகக்
கடுப்பாக்கொண் டடுமி னம்மா. (கந)

வேறு.

505. கொற்றவாள் வீர ரோச்சக் குடரொடு தலையுங் காலு
மற்றுவி ழாணைப் பாணை யடுப்பினி லேற்று மம்மா. (கசு)

வேறு.

506. வெண்டயிருஞ் செந்தயிரும் விராய்க்கிடந்த
கிழான்போல வீரர் மூளைத்
2 தண்டயிரி னுடனீரற் புளிதமுமாத்,
தாழிதொறுந் தம்மி னம்மா. (கசு)

வேறு.

507. கொலையினிற் படுகரிக் குழிசியுட் கூழினுக்
குலையெனக் குதிரையின் னுதிரமே சொரிமினே. (கசு)

508. துள்ளிவெங் களனில்வீழ் துரகவெண் பல்லெனு
முள்ளியுங் கிள்ளியிட் டுகிரினுப் படுமினே. (கசு)

509. தனிவிசும் படையினும் படைஞர்கண் டவிர்கிலா
முனிவெனுங் கனலேநீர் மூளவைத் திடுமினே. (20)

510. குந்தமும் பகழியுங் கோல்களும் வேலுமா
மிந்தனம் பலவெடித் திடைமடித் தெரிமினே. (2க)

வேறு.

511. கல்லைக் கறித்துப் பன்முறிந்து
கவிழ்ந்து விழுந்த கலிங்கர்தம்
பல்லைத் தகர்த்துப் பழவரிசி
யாகப் பண்ணிக் கொள்ளீரே. (22)

512. சவைக்கு முடிவில் கூழினுக்குச்
சொரியு மரிசி 4 வரியறவே
யவைக்கு முரல்க ளெனக்குரல்க
ளவிந்த ழாசுங் கொள்ளீரே. (2ங)

(19 - ம்.) — 1 'மெழுதிச் சிந்தியுக்க பொடிமுத்தாற்கோலமிட்டே' 2 'தண்
டயிரு மிடைவித்த புளிதமுமாத்', 'தண்டயிரினுடனீரற் புளிபிசைந்து' 3 'பரு
வரிசி' 4 'வரியெயிறு' ..

513. இந்த வுரற்குணிவ்வரிசி

யெல்லாம் பெய்து கொல்யானைத்

தந்த வுலக்கை¹ த்னையோச்சிச்

சலுக்கு மொலுக்கெனக் குத்திரே.

(௨௪)

[வள்ளைப் பாட்டு.]

வேறு.

514. மணந்தரு தார்ச்சய துங்கனெங்கேன்

வாள்வலி யானம் மெலில்கலப்

பிணந்தரு நாச்சியைப் பாடரே

பெருந்திரு வாட்டியைப் பாடரே.

(௨௫)

515. கவன நெடுப்பரி வீரதரன் காவிரி நாடுடை யானிருந்தோ

ளவனி சுமந்தமை பாடரே யரவு தவிர்ந்தமை பாடரே. (1)

516. மன்னர் புரந்தரன் வாள்பயன் வாரண மிங்கு² மதம்படவே

தென்ன ருடைந்தமை பாடரே சேர ிரிந்தமை பாடரே. (2)

517. வணங்கிய³ சேரர் மணிமுடியும் வழ்தியர் தங்க டிருமுடியும்

பிணங்கிய சேவடி பாடரே பெருமான் றிருவடி பாடரே. (3)

518. ஒன்று நெடும்படை வாள்பயற் குத்தர பூமிய ரிட்டதிறைக்

களிறு⁴ வரும்படி பாடரே கடன்மத நாறுவ பாடரே. (௨௬)

519. பௌவ மடங்க⁵ வளைந்தகுடைப்

பண்டித சோழன்⁶ மலர்க்கழலிற்

றெவ்வ ரடைந்தமை பாடரே

சிலைவலி வாள்வலி பாடரே.

(௩௦)

520. எற்றைப் பகலினும் வெள்ளுணிகா

ணிருசிலப் பாவை த்னைநிழற்றுங்

கொற்றக் குடையினைப் பாடரே

⁷ கோக்குலோத் துங்கனைப் பாடரே.

(௩௧)

521. வண்டை வளம்பதி பாடரே

மல்லையுங் கச்சியும் பாடரே

பண்டை மயிலையும் பாடரே

பல்லவர் தோன்றலுப் பாடரே.

(௩௨)

(1 - ம்.) — 1 'எடுத்தோச்சி' 2 'மதம்பொழிய்த்' 3 'சேரன்மணிமுடியும்
உழுதி மகுடமும் வண்டினமும்' 4 'வருங்கடல்' 5 'அடைந்தபுகழ்ப்' 6 'மதன்
கழலிற்' 7 'குலோத்துங்கச்சோழனைப்'

522. காட்டிய வேழ வணிவாரிக்

கலிங்கப் பீரணிநங் காவலனைச்

சூட்டிய தேன்றலைப் பாடரே

தொண்டையர் வேந்தனைப் பாடரே.

(கந)

வேறு.

523. இடைபார்த்துத் திறைகாட்டி யிறைவிதிருப் புருவத்தின்
கடைபார்த்துத் தலைவணங்குங் கதிர்முடிநா ருயிரமே. ()

524. முடிசூடி முடியொன்றே முதலபய னெங்கோமீ

னடிசூடி முடியெண்ணி லாயிரநா ருயிரமே.

(கந)

525. முடியினால் வழிபட்டு மொழிந்ததிறை யிடாவேந்த

ரடியினான் மிதிபட்ட வருவரைநா ருயிரமே.

(கந)

526. தார்வேய்ந்த புயத்தபயன் றன்னமைச்சர் கடைத்தலையிற்

பார்வேந்தர் படுகின்ற பரிபவநா ருயிரமே.

(கந)

527. தாங்காரப் புயத்தபயன் றண்ணினியாற் புயல்வளர்க்கு

மோங்கார மந்திரமு முலப்பிலநா ருயிரமே.

(கந)

528. போர்தாங்குங் களிற்றபயன் புயமிரண்டும் பார்தாங்கப்

பார்தாங்கும் பரந்தவிரந்த பணிப்பணங்க ளாயிரமே. (கந)

529. நாற்கடலைக் கவித்தகுடை ரு¹துங்க னமுதமெழப்

பாற்கடலைக் கடைந்தருளும் பணைநெடுந்தோ ளாயிரமே. ()

530. தாளிரண்டா னிலவேந்தர் தலை²தாங்குஞ் சயதுங்கன்

ரோளிரண்டால் வாணனைமுன் றுணித்தனதோளாயிரமே. ()

531. சூழிமுகக் களிற்றபயன் றாதுநடந் தருளியநா

ளாழிமுதற் படையெடுத்த வணிநெடுந்தோ ளாயிரமே. ()

[இவ்வளவும் வள்ளப் பாட்டு.]

532. பல்லுரிசி யானவெலாம் பழவரிசி யானவீனிக்

சல்லவட்ட மெனுஞ்சளகாற் றவிடுவிடப் புடையிரே. (சந)

533. ³ பாணிகளா னிலந்திருத்திப் படைக்கலிங்க ரணிபகழித்

தூணிகளே நாழிகளாத் தூணிமா வளவிரே.

(சச)

534. விடும்புட்டி லிவைசிறிய ⁴விற்கூடை பெரியனகொண்

டிரப்பட்ட வுரிசிமுகந் தலைதோறுஞ் சொரியிரே. (சந)

(பி - ம்.)—1 'துங்கன்' 'தமெழப்' 2 'தாக்குஞ்' 3 'பாணியினு னிலந் திற்றிப்' 4 'விற்கூடை', 'விலக்கூடை'

535. களப்பரணிக் கூழ்பொங்கி வழியாமற் கைதுடிப்பா
 ஷளப்பரிய குளப்புக்கா லகப்பைகளாக் கொள்ளீரே. (சுசு)
 வேறு.
536. வைப்புக் காணு நமக்கின்று
 1 வாரீர் கூழை யெல்லீரு
 2 முப்புக் காண வொருதுள்ளி
 யுள்ளங் கையிற் கொள்ளீரே. (சுசு)
537. அழலங் கையிற் கொள்ளாமே
 யடிப்பை யவித்துக் கைத்துடிப்பாற்
 சுழலச் சுழலப் புடையெங்குந்
 துழாவித் துழாங்க் கொள்ளீரே. (சுஅ)
538. பற்றிப் பாரீ ரிக்கழின்
 பதமுஞ் சவையுந் பண்டிண்ட
 மற்றைக் கூழின் மிகநன்று
 வாரீ ரிழிச்ச வாரீரே. (சுசு)
539. எடுத்துக் கையிற் கவிழாமே
 யிவுளித் துணியிட் டுருமருங்கு
 மடித்துப் பிடித்து டெத்தெனவே
 யடிப்பி னின்று மிழிச்சீரே. (ரு0)
540. ஒருவாய் கொண்டே 3யிதுதொலைய
 வுண்ண வொண்ணு தென்றென்றே
 வெருவா நின்றீ ராயிரம்வாய்
 வேண்டி மோங்க் கூழுணவே. (ருக)
541. வெந்த விரும்பிற் புகுபுனல்போல்
 வெந்தீப் பசியால் 4வெந்தெரியு
 மிந்த விடம்பை நாத்தோய்க்கி
 5னெல்லாக் கூழுஞ் சவருதோ. (ருஉ)
542. பண்டு மிகுமோர் பரணிக்கூழ்
 6பார கத்தி லறியேமோ
 உண்டி மிகுமோ நீர்சொன்ன
 வுபாய 7மெதுவுஞ் செயனன்றே. (ருங)

(19 - ம்.)—1 'வாருங்' 2 'உப்புப்பார்க்க வொருதுளியை' 3 'இததேய'
 4 'வெந்தலரும்' 5 'இக்கூழெல்லாஞ்' 6 பாரதத்தில் 7 'இதுவுஞ் செய்குமே'

543. வெம்புங் குருதிப் பேராற்றில்
வேண்டுந் தண்ணீர் வேழத்தின்
சூழ்பந் களிநீல 1 முகந்தெடுத்துக்
குளிர வைத்துக் கொள்ளீரே. (ருச)
544. சோருங் களிற்றின் வாலதியாற்
சூழ வலகிட் டிலேகுருதி
நீருந் தெளித்துக் கலம்பைக்க
நிலீமுஞ் சமைத்துக் கொள்ளீரே. (ருரு)
545. போர்மண் டலிகர் கேடகத்தின்
புளகச் சின்னம் பரப்பீரே
பார்மண் டலிகர் தலைமண்டை
பலமண் டைகளாக் கொள்ளீரே. (ருசு)
546. அழிந்த கலிங்கர் பொற்பரிசை
யவைபொற் கலமாக் கொள்ளீரே
விழுந்த தவளக் 2 குடையின்னும்
வெள்ளிக் கலமாக் கொள்ளீரே. (ருஎ)
547. நிலத்தைச் சமைத்துக் கொண்டீரே
னெடுங்கைக் களிற்றின் பிணக்காலாங்
கலத்திற் குறையக் கொள்ளாத
கலங்கள் 3 பெருக்கிக் கொள்ளீரே. (ருஅ)
548. கதம்பெற் றார்க்குஞ் செருநர்விழிக்
கனலு நிணமு மணங்கின்பாற்
பதம்பெற் றார்க்குப் பகல்விளக்கும்
பாவா டையுமாக் கொள்ளீரே. (ருக)
549. பசி படவே கலம்பர்ப்பிப்
பந்தி பந்தி படவுங்கள்
வரிசை யுடனே யிருந்துண்ண
வாரீர் கூழை வாரீரே. (சு0)
550. கங்கா புரியின் மதிற்புறத்துக்
கருதார் சிரம்போய் மாய்போரி
லிங்கே தலையின் வேல்பாய்ந்த
வினைமுழைகளாக் கொள்ளீரே. (சுக)

551. கிடைத்த பொழுது மணலூரிற்
 'கீழ்நா ளட்ட பரணிக்கூழ்
 படைத்துப் பயின்ற மடைப்பேய்கள்
 பந்தி தோறும் ¹வாரீரே. (கூ2)
552. அவதி யில்லாச் சுவைக்கூழ்கண்
²டங்கார் தங்கார் தமிழ்க்குயும்
 பவதி விட்சார் தேகியெனும்
 பனுவப் பேய்க்கு வாரீரே. (கூங்)
553. உயிரைக் கொல்லாச் சமண்பேய்க
 ளொருபோ துண்ணு மவையுண்ண
 மயிரைப் பார்த்து நினைத்துகிவீல்
 வடித்துப் போத வாரீரே. (கூச)
554. முழுத்³தோள் போர்க்கும் புத்தப்பேய்
 மூளைக் கூழை நாக்குழறக்
 'கழுத்தே கிட்ட மணந்திரியாக்
 கஞ்சி யாக வாரீரே. (கூந)
555. கொய்த விறைச்சி யறுப்பனைத்துங்
 கொள்ளுங் கூழை வெள்ளாட்டின்
 பைத விறைச்சி தின்றுலர்ந்த
 பாரப் பேய்க்கு வாரீரே. (கூக)
556. ஊணை தரிக்குங் கள்ளப்பே
 யொளித்துக் கொண்ட கலந்தடவிக்
 காண தரற்றுங் குருட்டிப்பேய்
 கைக்கே கூழை வாரீரே. (கூள)
557. பையாப் போடு பசிகாட்டிப்
 பதிலை நிறைந்த கூழ்காட்டிக்
 கையாற் பேசு மூமைப்பேய்
 கலத்தை நிறுக்க வாரீரே. (கூஅ)
558. அடைத்த செவிக டிறந்தனவா
 லடியேற் கென்று ⁴கடைவாயைத்
 துடைத்து நக்கிச் ⁵சுழல்கின்ற
 குற்பேய்க் கின்னஞ் சொரியீரே. (கூக)

(பி - ம.)—1 'நிலீரே' 2 'அட்சாந்தக்கொண்டடி' 3 'தொல்போர்க்
 கும்புத்தற்கு முன்னக்கூழை நாடதமாம்...மனம்பிரியாக் கஞ்சியாகக்கவிழ்ரே'
 4 'கைவாயில்' 5 'சுவைகாணு'

559. பொல்லா வோட்டைக் கலத்துக்கூழ்
புறந்தே யொழுக மறித்துப்பார்த்
தெல்லாங் க்விழ்த்துத் திகைத்திருக்கு
மிழுதைப் பேய்க்கு வாரீரே.

(௭௦)

560. னுதிக்கைத் துணியைப் பல்லின்மேற்
செவ்வே நிழத்தித் துதிக்கையி
னுதிக்கே கூழை வாரென்னு
தோக்கப் பேய்க்கு வாரீரே.

(௭௧)

561. தடியான் மடுத்துக் கூழெல்லாந்
தானே பருகித் தன்கணவன்
குடியா நென்னக் குலுங்கடிக்குங்
1 கூத்திப் பேய்க்கு வாரீரே.

(௭௨)

562. வருகூழ்ப் பரணிக் களங்கண்டு
வந்த பேயை முன்னாட்டி
யொருகூழ்ப் பரணி நாமிருக்கு
மூர்க்கட் பேய்க்கு வாரீரே.

(௭௩)

563. இரவு கனவு கண்டபேய்க்
கிறறைக் கன்றி நானைக்கும்
புரவி யுரித்தோற் பட்டைக்கே
பொதுகூழ் பொதிந்து வையீரே.

(௭௪)

564. இணக்க மில்லா நமையெல்லா
மெண்ணிக் கண்டே மென்றுரைக்குங்
கணக்கப் பேய்க்கு மகங்களிக்கக்
கையா லெடுத்து வாரீரே.

(௭௫)

வேறு.

565. *மென்குடர் 2 வெள்ளை குதட்டரே
மெல்விர் விஞ்சி யதுக்கீரே
முன்கை யெலும்பினை மெல்லீரே
மூளையை வாரி விழுங்கீரே.

(௭௬)

566. *அள்ளி யிருகிருந் துண்ணீரே
யரிந்திடு தாமரை மொட்டென்னு
முள்ளி கறித்துக்கொண் டிண்ணீரே
யூதி வரன்றிக்கொண் டிண்ணீரே.

(௭௭)

*(1 - ம்.)—1 'குஞ்சுப்பேய்', 'குந்தப்பேய்' 2 'வள்ளை'

* இவ்விரண்டு தாழ்சைகளும் சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை. ஒருபிரதிகில், எசு-ஆவதின் முதலடி 'மென்குடல் வெள்ளையைச் சூட்டரே மெல்விர்விசை யொதுக்கீரே' எனக் காணப்படுகிறது.

567. ஓடி யுடல்வியர்த் துண்ணீரே
 புந்தி பறந்தினோத் துண்ணீரே
 யாடி யசைந்தசைந் துண்ணீசே
 1 யற்ற மறிந்திருந் துண்ணீரே. (எஅ)

568. தமக்கொரு வாயொடி வாய்மூன்றுந்
 தாமினி தாப்படைத் துக்கொண்டு
 நமக்கொரு வாய்தந்த நான்முகனார்
 நானும் படிகளித் துண்ணீரே. (எக)

வேறு.

569. கொதித்த கரியின் கும்பத்துக்
 குளிர்த தண்ணீர் தனைமொண்டு
 பொதுத்த தொனையாற் புகமடித்துங்
 புசித்த வாயைப் பூசீரே. (அ0)

570. பண்ணு மிவுளிச் செவிச்சுருளும்
 பரட்டின் பிளவும் படுகலிங்கர்
 கண்ணின் மணியிற் சுண்ணும்புங்
 கலந்து மடித்துத் தின்னீரே. (அக)

571. பெருக்கத் தின்றீர் தாம்பூலம்
 பிழைக்கச் செய்தீர் பிழைப்பீரே
 செருக்கப் பேய்காள் பூதத்தின்
 2 சிரத்தின் மயிரை மோவீரே. (அ2)

வேறு.

572. என்று களித்துக் குமண்டையிட்டே
 யேப்ப மிட்டுப் பருத்துநின்ற
 குன்று குளிப்புன போற்களத்துக்
 கும்பிட் டேநட மிட்டனவே. (அங)

573. வாசி கிடக்கக் கலிங்கரோட
 மானத னேவிய சேனேவீர்
 தாசி யெடுத்தமை பாடிநின்று
 தாசியு மிட்டிநின் றாடினவே. (அச)

574. பொருகை தவிர்ந்து கலிங்கரோடப்
 பேங்க புரந்தான் விட்டதண்டி
 ன்றிருகையுய் வென்றதொர் வென்றிபாடி
 ிருகையும் வீசினின் றுடினவே. (அரு)

வேறு.

575. வழுதியர் வரைமுழை நுழைவடி விதுவென
 மதகரி வுழிறுகள், புகநுழை வனசில
 வெழுதிய சிலையவ ரெறிகடல் விழுமவை
 யிவையென வழிகுரு தியின்விழு வனசில. (அசு)

576. உருவிய சரிகையெரு டியர்கணை, விடுபடை
 யுருள்வடி விதுவென வுருள்வன சிலசில
 வெருவிய வடுந்த முடைவடி விதுவென
 விரிதலை யதனெடு 1மறிவன சிலசில. (அள)

வேறு.

577. முரசு குடைகவீரி தொங்கனெ டிங்கொடி
 முரலும் வரிவளைசு மந்தாநி ரந்தா
 மரசு ரிடுதிறைசு மந்தப யன்கழு
 லடைய வடிகளருள் கெனைபன வுஞ்சில. (அஅ)

578. இனைய வினையாட கங்கண்மு டிந்தபி
 னிரவி திருமரபின் வந்தபு ரந்தா
 னனைய வபயனக ளங்கன ரிந்தம
 னளவில் புகழ்புகழ்து மென்றுதொ டங்கியே. (அசு)

வேறு.

579. உப்புய மெனும்பிறப் பாளருள்ளிட்
 டிரைத்த வுயிர்க ளத்தனையு
 மபய மெனப்புருந் தஞ்சலென்ற
 வபுயன் றுள்ளினை வாழ்த்தினவே. (சு0)

580. திசையிற் பலநா பாலர்முன்னே
 2 தெழித்துரப் புஞ்சிசு பாலன்வைத
 3 வகையைப் பொறுத்தானை வாழ்த்தினவே
 மனுசுல தீபனை வாழ்த்தினவே. (சுக)

270.

கலிங்கத்துப்பராணி.

581. பொன்னித் துறைவனை வாழ்த்தினவே
பொருளைக் ¹கரையனை வாழ்த்தினவே
கன்னிக் கொழுனை வாழ்த்தினவே
கங்கை மணளை வாழ்த்தினவே. (சூ2)

582. ஆழிக ளேழுமொ ராழியின்கீ
முடிப்பட வந்த வகலிடத்தை
பூழிதொ றாழியுங் ²காத்தளிக்கு
முலுசுய்ய வந்தானே வாழ்த்தினவே. (சூ3)

583. பூப்பது மத்தன் படைத்தமைத்த
புவியை யிரண்டா வதும்படைத்துக்
காப்பது மென்குட னென்றுகாத்த
³கரிகால் வளவனை வாழ்த்தினவே. (சூ4)

கா. — கூழுதேல் முற்றிற்று.

[வாழ்த்து.]

584. யாவ ருங்களி ⁴சிறக்க வேதரும
மெங்கு மென்றுமுள தாகவே
தேவ ரின்னரு டழைக்க வேமுனிவர்
செய்த வப்பயன் விளைக்கவே. (க)

585. வேத நன்னெறி பாக்க வேயபயன்
வென்ற வெங்கலி காக்கவே
போத ரும்புகழ் பாக்க வேபுவி
நிலைக்க வேபுயல் சுரக்கவே. (உ)

கலிங்கத்துப்பராணி முற்றிற்று.

கலிங்கத்துப்பராணி

அரும்பொருள் விளக்கம்.

கலிங்கத்துப்பராணி யென்பதற்கு, கலிங்கதேசத்து நிகழ்ந்த பேரிரினைச் சிறப்பித்துப்பாடிய பரணியென்னும் தேவபாணி என்பது பொருள். * பரணியாவது, தாளிக்குப் பரணிநட்சத்திரத்திற் கூழும் துணங்கையுங் கொடுத்து வழிபடுமுகத்தானே, அதனுட் பாட்டுடைத்தலைவனைப்பெய்து சிறப்பித்துக் கொச்சகவொருபோகாற் பாடப்படுவது. இதனுள், 'படையெழுச்சி, போர் முதலிய புறத்திணைபலவும் விரவிவரினும், அவையாவும் பேய்கள் கூழ்சமைத்துத் துணங்கையிட்டுவழிபடுதலின்கண்ணே, தலைவன்சிறப்பைக் காளி கூளிக்கும், கூளி காழிக்கும் எடுத்துச்சொல்லுமுறையில் வைத்துப் பாடப்படுதலின் இதுவுழ் தேவபாணியெனப் பெயர்பெறும். இவற்றின்விவரமெல்லாம் "தரவீன்றுகித் தாழிசை பெற்றும்" (தொல்காப்பியம், செய்யுளியல் : ௧௪௧.) என்னுஞ் சூத்திரத்தாலும் அதன் உரைகளாலும் அறியலாகும்.

இக்கலிங்கத்துப்பராணி கடவுள்வாழ்த்துமுதலிய பதின்மூன்று பிரிவுகளையுடையது. அவற்றள்,—

௧.—கடவுள்வாழ்த்து.

அஃதாவது, கவி, எடுத்துக்கொண்டதால் இடையூறின்றி யினிதுமுடிதற் பொருட்டுக் கடவுளை வாழ்த்துதல்.

1. புயல்வண்ணன் - திருமால். புனல்வார்க்க - தாரைவார்க்க. பூமிசையோன் - பிரமன். தொழில்காட்ட - சடங்கு செயலிக்க. புவனவாழ்க்கைச் செயல்வண்ணம் நிலைநிறுத்த - பூமியில் இல்லறம்நடத்தும் முறைமையை (நடத்திக்காட்டி) நிலைபெறச்செய்தத்பொருட்டு. மலைமகள் - உமாதேவியார்.

2. அரு மறையின் நெறி காட்ட - வேதமார்க்கம் இத்தகையதென்று உலகத்தார்க்குத் தெரிவித்தத்பொருட்டு. அண்டம்காக்கும் உரிமையினில் - உலகம்

* "ஆனையாயிரமமிடைவென்ற,மானவனுக்குவகுப்பதுபராணி." "கடவுள் வாழ்த்துக் கடைதிறப்புரைத்தல்,கூழிம்பாலைகூறல் கொடுங்காளி கோட்டம், கழகணமுரைத்தல் காளிக்கிடுகிசொல்லல், அடுபேய்க் கவன்சொல லதனாற்றலைவன், வண்புதமுரைத்த லுண்புற்றத்திணையுற, வீட்டலடுகளம் வேட்டலிவைமே, லளவடிமுதலா வடியிரண்டாக, உளமகிழ்பராணி யுரைக்கப்படுமே." என்பர் இலக்கணவிளக்கநூலார்.

அஉ

அரும்பொருள்விளக்கம்.

கீனயெல்லாம் காக்கும்உரிமை தனக்கு(விசயதரனுக்கு) உண்டாதலால்; இவன் திருமாலின் தயிசமர்தலின் (தாழிசை. 219) இங்கனங்கூறினார். உபயகுலுஉத் தமன் - தாயின்குலம் தந்தையின்குலம் ஆகியுரணமுந்நுக்கும் உரியவனாகியமே லோன் = * விசயதரன்; 'உபயகுலமும் விடாவொழுங்குடை யெயர்நுவன்' (தா. 440) என்பார்பின்னும். அபயன் - சோழன். உபயகுலோத்தமனாகிய அபுலன்.

1 - 2. அபயன்வாழ்கவென்று, மலைமகளைப்புணர்ந்தவனைச் சீர்தைசெய்வாம் எனமுடிக்க.

மேலும் இவ்வாதே, இக்கடவுள்வாழ்த்து முற்றும் இவ்விரண்டுதாழிசைகளைச் சேர்த்து முடித்துக்கொள்க.

3. பிறவாது பிறத்தல் - அவதரித்தல். உலகு ஒடுக்கும் திருவயிற்றது ஒரு குழவி - கண்ணன்.

4. அபயன் கவிகை, மாலுதரம்போல் பொதிந்த வாழ்க எனக்கூட்டுக.

5. பொருள் நான்கு - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன. உபநிடதம் - வேதத்தினுட்பொருள்; ஈண்டு ஆகுபெயராய் வேதத்தையுணர்த்திற்று.

6. குலம் நான்கு - நால்வகை வருணம்.

7. பேராழி - கடல். ஓராழி - ஒற்றைச்சக்கரத்தேர்: ஆகுபெயர். பிறங்கவும் இருள் நீங்கவும் ஆழியை நடத்தும் சுடர் என்க.

8. பனியாழி - கடல். கலியுறள் - சீர்கேடாகிய இருட்டு; தா. 245 - 9 பார்க்க. தனியாழி - ஒப்பற்ற ஆகுஞ்சக்கரம்.

9. காரணகாரியங்களின்கட்டு அறுப்போர் - யோகியர், ஆரணம் ஆம்நால் கூடம் - நான்கு வேதங்களாகியகூடம். ஐங்கரம்: கைநான்கு, துதிக்கைஒன்று. களிற் - விநாயகர், கூடத்து அணைந்து தறியிற் கட்டுண்டு நிற்குந் களிறுஎன்க. அன்புசெய்தல் - தியானித்தல்.

10. அருட்கவிகை - அருளாகியகவிகை. கலிப்பகைஞன்: தா. 8 பார்க்க.

11. நிறம் - மார்பு. படைத்துடையான் - பெற்றிருப்பவன்; படைத்த உடையான் எனினும் ஆம்; ஈண்டு, உடையான் - தலைவன்.

13. சென்னி - சோழன் = விசயதரன். சென்னிநாவகத்துள் இருப்பான் நாமாதை என இயைக்க. இருப்பவனாகிய நாமாது என்க.

14. எண் மடங்கு புகழ் - நினைத்து அளவிடற்கரிய புகழ். தன் - அவனுடைய. மகிழ்ந்த - மகிழ்தற்குக்காரணமான. மண்மடந்தை சாந்தி முகிழ்ந்த பிரான் என்க.

* சிலாசா-னங்களிற் பெரும்பாலும் இவன் 'இராசேந்திரசோழன்' எனப்படுவான். இராசேந்திரன் என்பது இவனைப் பிள்ளைத்திருநாமம் போலும்; (தா. 224.) அபயன் என்றும் இவனக்கொரு பெயருண்டு. (தா. 194, 199.) இவனது தாயின்குலம், சோழகுலம்; தந்தையின்குலம், சாளுக்கியகுலம்; இதைச்சந்திரகுலம் என்பர். (தா. 225.) தந்தையின்பெயர் சாளுக்கியராசராசன். இவ்விசயதரன், தந்தைத்தையின் நாடாகிய வேங்கியை ஆண்ட துடன் (சளுக்கியவிக்கிரமதித்தன்சரித்திரம், பக்கம் 37 - 28 பார்க்க) சோழராசேந்திரனாகிய கங்கைகொண்ட சோழனுக்குத் தொகித்திர பாத்தியத்தால் (தா. 221, 223.) சோழராட்டையும் செலிங்காலம் ஆண்டான்.

அரும்பொருள்விளக்கம்.

அந்

15. தெய்வ முதல் நாயகன் - தெய்வங்களுக்கு ஆதிநாயகனாகிய சில பிராணிகள். கன்னி - என்றும் கன்னித்தன்மையுடையவள் = தூர்க்கை.

16. ஏற - ஏறும்படி. அணிய - அணிதலால். நல்கும் - கிருபைசெய்யும். பூழியார்பிரான் - விசுவதரன். செழியன்வரையேறக் கழிமுகம் வளைத்து; உதியுட்கோம்கன் அணிய, நல்கும் பிரான் என்க. முடிக்கட்பொறுத்தமீலர் பாதமலர் மீநணிதலாவது, வணங்குதல்.

17. கொடியேழுடைக் கொடிகளாவார், முறையே சாமுண்டி, பிராமி, வாராகி, கௌமாரி, மாகேசுவரி, வைணவி, இந்திராணி என்பார். துணைப் பதம் - நினைப்பார்க்குத் துணையாகவுள்ள பதம்.

18. கேழல் முதலியன அக்காலத்திருந்த பல அரசர்க்குரிய கொடிகள் ; தா. 88, 280 பார்க்க.

இவ்வளவுக் கடவுள்வாழ்த்து. பின்னுள்ள இரண்டு தாழிசையும் 'அறுவகை வாழ்த்து' எனப்படும் : அஃதாவது முனிவரையும், பசுவையும், பார்ப்பாரையும், அரசரையும், மழையைக்கும், நாட்டையும் வாழ்த்துதல். இவற்றுட் சில குறைந்துவரின் அப்பெயர் பெறும். (தோல். செய். சூ - 30௯. போர சிரியருரை.) இதனை 'அறுமுறைவாழ்த்து' என்பர் நச்சினர்க்கினியர்.

20. மனு - அரசநீதி. நிதிப்பொழிகவிகை - நிதியைப்பொழிகின்ற கவிந்தகை ; கொடுத்தற்குக் கவிந்தகை என்றபடி.

உ.-கடைதிறப்பு.

அஃதாவது விசயதரனது பட்டினத்திலுள்ளபெண்கள், போர்க்குச்சென்றிருந்த தம் கணவர் திரும்பிவரத்தாழ்த்தமையாற் கவலையுற்றும் ஊடியும் கதவைத் தாழிட்டுக்கொண்டு வீட்டிலுள்ளேயிருக்க, கவி (சயங்கொண்டார்) அப்பெண்களின் இயற்கையழகு, செயற்கையழகு, மென்மைத்தன்மை, முன்னாட்களில் அவர்கள் ஊடியும் கூடியும் அனுபவித்த இன்பம் முதலியவற்றை யெடுத்துக்கூறி அவர்களை அழைத்துக் கதவுதிறக்கவும் கலிங்கப்போரின் வெற்றியைக் கேட்கவும் வேண்டிதல்.

21. சூது - சூதாடுகருவி.

22. இடைபடுவதுபட அருளுதல் - அலையச்செய்தல். இடுகதவு-தாழிட்ட கதவு. உயர்க்கடையடுகதவு என மாற்றுக.

24. நரதுங்கன் - மனிதரிற்சிறந்தோன் ; கொடையையுடைய நரதுங்கன்.

25. ஓடாதுநின்ற அருள்செய்தலால் 'விடுமின் விடுமின்' என்பது 'பிடிமின் பிடிமின்' என்றபொருள்தந்தது. முனி வெகுளி, வினைத்தொகை.

26. அடங்க - முழுவதும். வளவதுங்கன் - வளவனாகியதுங்கன். இனி வளவதுங்கன் அருள் அடங்க என்று என இயைக்க. கனவை நனவாகக்கருதி மகிழ்ந்து துடிக்கின்றனர்.

27. அருளு, வினைத்தொகை ; 'அருளுபொழுதிலே' (தா. 324) என்பர் பின்னும். இச்சொல் நக்கிரதேவர்பாடிய பெருந்தேவபாணியில், "சேற்றத்தைத் தீர்த்தருளு தேவாதி தேவனே" என வியங்கோளாக வந்துள்ளது.

அசு

அரும்பொருள்விளக்கம்.

28. கனிபவளம் - கனிந்த பவளம்போன்ற வாய். முத்ததிரங்கயல் - நீர்த்தளி நீந்தும் கண்.

29. இது - அடியிற்கைத்தலம் வைத்தல். புலவிக்குமருந்து - புலவியைத் தீர்க்கும் மருந்து.

30. முருகிற் சிவந்தகழுநீர் - தேனையுடைய செங்கழுநீர்.

31. செவ்வாய்வைத்த - சிவந்த வாயையெர்த்த.

33. தங்குகண் - கொழுநர்மாற்பிற போய்த் தங்கிய கண்.

34. கண் கொடுபோம்வழி - கண்ணைத்தீருப்பிக் கொண்டுபோகும்வழியை.

36. இப்பாட்டு, படைக்கும் கண்ணுக்குஞ் சிலேடை : மானதன்ப்படை, மதுரையில் பாண்டியனது கொடியாகிய கயல் தோற்றுக் கெடும்படி பொருது சென்று முடிவில் அவன் சேனை சேற்றில் விழுந்தோடும்படி தாக்கியெறிதலால் எனவும், கண், கலவிக்காலத்துத் தனது பிறழ்ச்சிக்கு அஞ்சிக் கயல்மீன் தோற் றோடும்படி அதனோடுபொருதுநீண்டு, தன் அழகியகடைப்பார்வை செவியிலுள்ள குண்டலத்தின்மீதுவிழும்படிநெருக்கி ஒளிவீசுதலால் எனவும்உரைக்க. கூடல் - மதுரை, கலவி. குழை - சேறு, குண்டலம். வஞ்சிமானதன் - வஞ்சிமாலை குடிய வசியதரன். படையினில் - வேற்படையைப்போல.

39. போகஅமளி - போகத்திற்குரிய அமளி. ஆகஅமளி - ஆகமாகிய அமளி.

41. மீனம்புகு கொடி மீனவர் - மீனக்கொடியையுடைய பாண்டியர். விழி அம்பு உக-கண்ணீர்சிந்த. கானம்புக - காட்டிற்புகுதலால். வேழம்புகும்- அப்பாண்டியரை எதிர்த்துச்சென்றவிசயதரனது யானை திரும்பிவருவதென்றது. மீனவர் கானம்புகுதலால் வேழம் புகும் ; (அதனைக்காண) மடவீர் ! கடை திறமின் எனமுடிக்க.

42. திறையாம் மலை நாடியர் - திறைப்பொருளாகிய மலையைப்பார்க்கும் பொருட்டு. துளுநாடியர், விளி ; இவர்கள் துளுநாட்டினின்றும் சோழநாட் டிற்கு வந்து குடியேறிய வீரர்களின் மனைவியர். அடுத்ததாழிசையில் கருநாடி யர் என்பதற்கும் இவ்வாதே கொள்க.

43. கருநடம் (கன்னடம்) வடுகுத்தமிழும் கலந்து வழங்குவதொரு மொழியாதலால் இங்கனம் கூறினார். வடுகு - தெலுங்கு.

47. அந்திக்கமலம் - தனங்கள்.

51. கூடல்வளைத்தல் - தலையோடுகடைவந்து கூடுமாயின் தீம்மெண்ணங் கைகூடுமென்று, குறிப்பார்த்தற்கு மகளிர் கண்மூடி விரலாலே நிலத்தில் வலய மாகச் செய்தல். அறுதல் - தலையோடு கடை வந்து கூடாமற்போதல்.

52. விடமெனல் - விடம்போன்று வருத்துதல். அமுதெனல்-அமுதம் போன்று தளிர்ப்பித்தல். படையொடுகருதுவார் - படையைப்போலெண்ணு கின்ற கணவருடைய. நெடுபோயுருவுதல் - ஊடுருவிச்செல்லுதல். படையொடு கருதுவா ருயிரையுமுணர்வையும் விடமென அமுதென உருபும் மதர்விழி என இயைக்க. ஒருகாலத்தே வருத்துதலும் ஒருகாலத்தே தளிர்ப்பித்தலு மாகிய இரண்டு தன்மையுமுடைய விழி என்றபடி.

54. சிறுநிலா - பிறைச்சந்திரன். அதின் மிடு நிலா - அப்பிறையினின்று மிஞ்ஞதுவருகின்ற நிலவு. முறை நிரனிறை.

57. தயல் - கயல் மீன், கண்; இருகரை - ஆற்றின் இருகரை, கடல்புடை: சிலேடை.

58. கூடுமிளம்பிறை - இரண்டுதுனியும் கூடும்படி வளரும்பிறை = எட்டாம்பிறைச்சந்திரன்; இங்கே நெற்றியைக்குறித்துநின்றது.

60. காஞ்சி: முன்னது ஆபரணம்; பின்னது காஞ்சிபுரம். கலிங்கம்: முன்னது ஆழை; பின்னது கலிங்கதேசம். சென்னி - விசய்தரன்.

61. இலங்கையெழிந்த கருணாகரன் - சீராமன். கலிங்கமெழிந்த கருணாகரன் - கருணாகரத்தொண்டைமான்; தா.314 பார்க்க.

௩. —காடுபாடியது.

அஃதாவது, கடைதிறந்த மகளிர்முன்னிலையில் கவி போரைப் பரடத்தொடங்கி, அப்போருக்குரிய தெய்வமாகிய காளியுறையும் பாலைநிலத்தைப் பாடியது.

62. நிணக்கூழ் - நிணத்தாலாகியகூழை. உளப்பு ஓர் இரண்டும் நிறைவித்தாள் - வயிற்றின் இரண்டருகும் நிறையச்செய்தவள் = காளி. விலாப்புடைக்க உண்பித்தவள் என்பது கருத்து.

63 - 5. காரை முதல் புன்கு வரை பாலைநிலத்திற்குரிய மரஞ் செடிகொடிகளின் பெயர்கள். எறிந்தபாலை - வெட்டப்பட்ட பாலைமரம். ஈகை - இண்டங்கொடி. விண்டு - மூங்கில். நிரைந்த - வரிசையாக நின்றன.

67. பருந்தின் நிழல், எழுவாய்.

68. ஆதவம் பருகும் என்று - (வெளியேயிருப்பின் நம்மை) வெய்யில் பருகிவிடுமென்றெண்ணி. நின்ற - (மரத்தடியிற்போய்) நின்ற. நின்ற நிழல், வெருவி, குடிபோன என்க. போன, முற்று.

69. அதனிடையுற்றி அந்நெருப்பினிற் புக்கதிரண்டது ஒப்புஅல்லது (வேறு) ஒப்புஉற என்க.

70. உலர்ந்து - உலர்தலால்.

74. வனத்தின் விம்மு கடுவிசை வெம்மை என மாற்றுக. அமுதவட்டம் - சந்திரன். ஆலவட்டம் - விசிறி. அமுதவட்டத்தை ஆலவட்டமாகஎடுப்பது என்க.

77. விழிசுழல் - புர்த்தவர் கண்கள் சுழலும்படி.

78. மணி, பிணக்களுக்கணிந்திருந்த ஆபரணங்களினின்று சிந்தியவை.

79. மண் அறவறந்து ஓடித்திறந்து என்க. ஓடித்திறத்தல் - மிக ஆழ்ந்து வெடித்தல்.

80. போலும் போலும் என்கும் அடுக்கு இரண்டிடத்தும் இசைநிறை.

81. நூக்கும் அது அப்படர் வெம் கானில் எனப்பிரிக்க. செல்காற்று, வினைத்தொகை.

அசு

அரும்பொருள் விளக்கம்.

ச. கோயில் பாடியது.

ஆஃதாவது முற்கூறிய பாலைநிலத்தின்கணுள்ள காளிகோயிலின் சிற்ப
ஸ்ப் பாடியது.

84. இதுமுதல் பதினொருதாழிசை ஒருதொடர். சென்னி மான் தன்-
சென்னியாகிய மானதன் = விசயதான். பட்டமங்கைமார் - பட்டத்துத்தேவி
யர். பணிமணிதிரு கரு இருத்தி - ஆபரணங்களிலிருந்தெடுத்த அழகிய இரத்
தினங்களினாலே (சுவருக்கு) அடியிடுசெய்து.

85. துவர்நிற்கத்தென்று - (பகைவரதகுநுநீதோய்தனால்) சிலப்புகிறமுற்ற
யானே. "சரிகை உருவ - விசயதானது வாள் தம்முடலிழம்பட்டு உருவும்படி.
ஏவலின்-ஏவுதலால்; ஏவலின் எதிர்த்தவர் என்க. கருந்தலை- பசுந்தலை; (சிலப்
பதிகாரம். இ: அசு; கஉ: "ஆனைத்தோல்" - அடியார்க்குநல்லாருகை பூர்க்க)
பெரியதலை எனினும் ஆம்.

86. வாரணம், எழுவாள். கணையத்தால் தூணும் உத்திரமும் இயற்றி.

87. மிதிவையில் போர் கடிது அழிந்துபடும் கரி. படுதல் - இறத்தல். பழு
வெலும்பு - விலாவெலும்பு.

88. விருதராசர் - விருதுகனையுடைய அரசர்; 'விருதராசபயங்கரன்' (தா
134, 243.) நிரைத்து - வரிசையாகப் டொறித்து.

87 - 8. துலாம், பா, நாசிகை என்பன உத்திரத்திற்கு மேலே அமைக்
கப்படும் உறுப்புக்கள்.

89. களிற்றின் படம் - யானைமுகபடாம்.

91. இரும்பின் - இரும்பாலாகிய. கால்நாட்டி - காலாகநாட்டி.

92. இதன் பின்னடிக்குப் பொருள் நன்கு விளக்கவில்லை.

93. எரியைவிரியச்செய்யும் (பரப்பும்) ஈமமாகியவிளக்கு; ஈமம் - சிதை.
இயல்பிற்று - இயல்பினையுடையது. ஆல், ஓ - அசை.

84 - 94. இருத்தி, குழத்து, அடுக்கி, இயல்பி, பாப்பி, அடுக்கி, இரு
த்தி, கவித்து, சமைத்து, நாட்டி, வளைத்து, தூக்கி, தூக்கி, நாட்டி, அலகிட்டு,
தெளித்து, சிந்தி, ஏற்றியதோர் இயல்பிற்று எனமுடிக்க.

95. வரத்தருக எனமாற்றுக.

97 - 8. இவ்விரண்டுதாழிசைகளும், சீலப்பதிகாரவுரையில் (இ: எசு-
அஅ.) அடியார்க்குநல்லாரால் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டன.
அங்கே இவை சிற்து பாடப்பேதத்துடன் காணப்படுமீ.

100. பகடு இடந்து கொள் - எருமைக்கடாவைப் பிளந்து எடுத்துக்
கொண்ட; வீரர், எருமைக்கடாவின் இரத்தத்தைக் காளிக்குப் பலியாகக்
கொடுத்து, உடுக்கடித்துத் துதித்தல் மரபு. தலைவி, விளி.

101. அமரி - போரில்வல்லவள், அலக்கரித்தல் இல்லாதவள் = தூர்க்கை.
சாதகர் - மெய்காப்பாளர்; இவர்களும், மேல்வரும் யோகினி, (தா. 102,
159.) இடாகினி (தா. 142, 168) என்பவர்களும் தேவியின் பரிவாரங்கள்.

103. வீங்குதலை - பருத்ததலையையுடைய. னங்குதலை - தொங்குவின்ற தலைகள். உறங்குதலை - தூக்கத்தை.

104. கழை துண்டிலென்னத் தோன்றும்.

105. ஓர் - கிழகரி. நல்வாய்ச்செய்யத்தை - நல்ல வாய்க்கினிய் செய் வியத்தை. பேய், ஓரி முழுவாக, குழவிக்குத்தகைதேடி, நரிவாய்த்தகையைப் பறிக்கும் என்க. அன்னப்பிராசனத்திற்கு முழவு ஆர்த்தல் மரபு.

106. நெருப்பு - பிணஞ்சுடுநெருப்பு. பருத்தி - செம்பருத்தி ; இது சுடு காட்டருகே முளைப்பது. பிணங்குநெறி - குறுக்குநெடுக்காகப் போகும்வழி.

டு.—தேவியைப்பாடியது.

அஃதாவது மேற்கூறிய கோயிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் காளிதேவியைப்பாடியது. இதில், தெய்வங்களுக்குரிய முறைப்படி பாதாநிகேச வருணனை கூறப்படுகின்றது.

108. கயிறு - வாசுகி. வடம் - சேடன். கயிற்றினும் வடத்தினும் ஆகிய இணைப்பரிபுரம் வைத்த பதயுகளுத்தினள்.

109. அரவொடு திங்கையம் பரித்தலிடத்து அப்பொழுது அடியிட். பரித்தலிடத்து - பூமியில். அப்பொழுது - அவைமட்டுந் தாங்கியபொழுது. (சய தரன் பூமியைத்தாங்குமுன்.) அடியிட் - கால்பெயர்த்திடதலால். பரித்ததென - தாங்கினுற்போலு. இது தற்குறிப்பேற்றம். சயதரன் தரணிபரித்ததனால் பூமியின் சலனமும், (தா. 249) பரணிதரித்ததனால் தேவிகணங்களின் துன்பமும் (தா. 514) நீங்கின.

110. கரியிற்குடர் - யானையின்குடர். கட்செவியிட்டுப் புரியிட்டு - பரம்பைச்சேர்த்து முறுக்கி. உடுக்கை - இடை : ஆகுபெயர்.

111. கலைவளருத்தமன் - பிரமன். சிலை வளைவித்து - வில்லை வளையச் செய்து; வளைத்து என்றபடி. வளைவிட்டு என்றும் பாடம். செக விட்ட - அழியும்படி அம்புதொடுத்த. அயிற்றிறலவன் - முருகன். பிரமன்முதலிய நால்வரையும் தரும் திரு உதரத்தினள்.

112. எரிய - பிரகாசிக்கும்படி. உத்தரியத் தனி உரகம்-உத்தரியமாகிய ஒப்பற்ற பரிம்பு.

114. (வீரர்) அரிகின்ற கழுத்தினின்றும் விழுந்து அலைவீசித் தரும்புகின்ற இரத்தம். எதிர்வைத்து மடுத்தல் - அள்ளிக்குடித்தல். தொழையிற் கலுழி - தொழையினின்றும் பாய்கின்ற மதநீர்; இது கருமையானது.

115. சுடும் அப்பொழுதத்து - (ஆலாலவிடம்) சுட்ட அப்பொழுதில். தகைதற்கு - அவ்வாபத்தினின்றும் காத்தற்பொருட்டு. தரத்து - மேன்மையுடைய.

116. (தன்னைநோக்கி) உருகுகின்ற, தலைமாலையையணிந்த சிவபெருமானது நடனச்சுழற்சிக்குச் சமானமாகும்படி சுழன்று உலாவுகின்றகடைக்கட்பார்வைபடுதலால் (அப்பெருமானை) வருத்துகின்றபகை அற்றதுழியும்படி (அத

னோ) மாறுபட்ட சிறந்தஒலியையுடைய சிறிய குதலைச்சொற்கள் பொருந்திய பவளம்போன்றவாயினிடத்துப் புன்சிரிப்புப்பொருந்திய, முத்துப்போன்ற புற்களையுடைய அழகிய முகத்தையுடையவள்.

117. குலத்து உபயகுலத்த முதல் - சிறந்தனவாகிய தந்தையின் குலம் தாயின்குலம் என்னும் இரண்டு குலத்திற்கும் முதலாகிய.

118. ஒருவாது நடந்தான் - ஒருபொருளையும் விட்டு நீங்காமலே வியாபித்தவன்.

கா.—பேய்களைப்பிரடியது.

இதில் அத்தேவியைப் பிரியாது உடனுறைகின்ற பரிவாரங்களாகிய பேய்களின் வருணனை கூறப்படுகின்றது.

124. மேல் வேயந்திலா இறப்பு - மேற்புறம் மூடப்படாத வீட்டின் கூடரை.

125. ஏமுகழையுள் புகு அக்குன்றி - அம்புக்கூட்டினுள்ளே புகுந்த அக்குன்றிமணி.

128. கோத்தஅன்ன - கோத்தாற்போன்ற.

130. துஞ்சலுக்கு அணித்தாம் என - (பசியினால்) சாவு கிட்டிவிட்டதென்று சொல்லும்படி.

122 - 30. ஒருதொடர். இவற்றிற் கூறப்பட்டவை தேவியின் அணுக்கப் பேய்கள். 131 முதல் 140-ல் 'இவ்வண்ணத்திருபுறமுந் தொழுதிருப்ப' என்பதுவரை ஒருதொடர். இவற்றுட்கூறப்படுபவை, முன்னே அணுக்கப்பேய்களாயிருந்து பணிசெய்து வலிகுறைந்தவையும் அங்கவீனமானவையும்.

134. விருதராச பயங்கரன் - விருதுகளையுடைய அரசர்க்கு அச்சத்தைச் செய்பவன். (தா. 88, 243.)

136. ஐம்படைப்பருவம் - ஐம்படைத்தாலி யணிந்திருந்தபருவம்; மிக்க இளமைப்பருவம் என்றபடி; மணிமேகலை. நு: ௧௩௮; ஷட உரை பார்க்க.

எ.—இந்திரசாலம்.

இதில் இமயமலைக்குப் போயிருந்து வித்தைகற்று வந்த ஒரு முதுபேய், திருவோலக்கம் கொண்டிருந்த தேவி சன்னிதியில் இந்திரசாலவித்தை காட்டித் கூறப்படுகின்றது.

140. இவ்வண்ணத்த - இவ்விதமான பேய்கள். எலும்பின் மிசை - எலும்புக் குவியலின்மேல். கச்சின் - கச்சினையுடைய. தீபக்காக்கட்டில் - ஒரு வகைக் கட்டில். சிறுபூதமாகிய கட்டில் என்க.

(130) பேயெலாம் அருகாகவிருக்க, (140) இவ்வண்ணத்த இருபுறமும் இருப்ப, கட்டிலிட்டு, (141) மெத்தைஅடுக்கி, அணியிட்டு, நிரைமெத்தை விரித்து, உயர்ந்தபஞ்சசயனத்தின்மேலே (142) இருந்தபோதில் எனக்கூட்டுக.

143. அடித்தடி - தொன்றுதொட்டு வந்த அடி: இது கட்டியக்காரருக்குரியது.

144. சரகுரு - ஒரு சோழன். இவன் கலியுகமுதலில் மதாபலிபுரத்தை யிராசதானியாக்கக்கொண்டு அரசாண்டவன் என்பது, “தொல்லை வானவர் சூழ் கழுது குன்றுத்தின், எல்லை யாயதன் கீழ்த்திசை யெல்லையின், வில்லை வண் மிசை வீசுபுடான் ழாளிகை, மல்லை யென்றொரு மாநகருண்டரோ.” “நாளு மந்நகருக்கொரு நாயகன், சோள மண்ணன் சரகுரு வென்பவன், ஆளும் வை யல் கடையுக் தாதியிற், ருளிரண்டுந்தொழத்தொழ வைகுவான்.” (திருக்கழக் குன்றப்பிராணம். பசுவிராகச்சுருக்கம் : செய். க, டு) என்பவற்றாலும், மிக்க கீர்த்திபெற்றவன் என்பது, “இரீவி தன்குலத் தெய்தினவர்க்கெலாம் ஞீவன்” (ஹெ ஹெ செய். கஉ), “சுழியோடெறிபுனற் பொன்னினன்னுடன் சரகுருவின் வழியோன்” (ஶிரசோடியம். வேற்றுமைப்படலம்: காரிகை. சு - உரை; நன் னூல். கு. உசுசு-மயிலைநாதநூர - மேந்தோள்) என்பவற்றாலும் பெறப்படு கின்றன. இவன் பெயர், மேல் 163-ம் தாழிசையிலும் வந்திருக்கின்றது. இவ னைப்பற்றிய மற்றுஞ்சில விவரங்களை 179-ம் தாழிசையின் குறிப்பிற்காண்க. இவன் யமன்பாற் றாதுவிட்டதற்குக் காரண முதலியன புலப்படவில்லை. அத் தாதன் துணித்துவைத்த சிரத்தின் விருத்தார்த்தத்தை 147-ம் தாழிசையினாலும் அதன் குறிப்பினாலும் ஒருவாறு அறியலாம்.

145. முதபேய்: இது, சரகுருவின் காலத்தில் அவன் முனிவுக்கும் காளியின் முனிவுக்கும் பயந்து ஒளித்துப்போய் இமகிரிபுக்கிருந்து இந்திரசால வித்தையும் (163) கரிகால்வளவன் எழுதிய சோழராசபாரம்பரியமும் (196) கற்று, இப்பிரணித்தலைவனாகிய விசயதரன் காலத்துத் திரும்பிவந்ததாதலின் ‘முதபேய்’ என்னப்பட்டது. சரகுருவுக்கும் விசயதரனுக்கும் இடையில் ஆண்ட அரசர்களின் வரிசையையும், காலத்தையும் இராசபாரம்பரியம் 179 - 194 தாழிசைகளிலும் அவற்றின் குறிப்புக்களிலும் காண்க.

146. அழைக்க வந்து - கோயில்நாயக நெடும்பேய் அழைக்க முதபேய் வந்து. ஆணையிற் பிழைக்கவந்தன - கட்டளையிற் நவநியவந்தை.

147. வந்தலை-வலியுதலையை. அவன் - அவ்வீரன். இவ்விருத்தார்த்தம் “நிலைப்பா, மீளி தலைகொண்ட தண்டத்தான் மீளிக்குக், கூளி தலைபடை கொண்டகோன்” (குலோத்துங்கசோழனாலா) என்பதனால் ஒருவாறு புலப் படுகின்றதாயினும் விவரமாக விளக்கவில்லை.

148. அருள - நீ அருளுதலால். அருள உய்ந்துபோயினம் எனக்கூட்டுக.

142 - 8. இருந்தபோதில், நெடும்பேய் கும்பிட்டு என்னொலோ திரு வுள்ளம் என்ன, (தேவி) அழைக்க என்றலும் (அப்பேய்) அழைக்க, (முத பேய்) வந்தனாகி வணங்க, (தேவி) ‘பொறுத்தனம்; பொறுத்தது இனியில்லை’ என்ன, முதபேய் இறைஞ்சி என்க.

149-54. முதபேய் காட்டி இத்திரசாலவித்தை.

155-9. அன்வித்துதையைப் பார்த்துக்கொண்டு தேவிபுடனிருந்த, பேய் களின் செயலும் யோகினிமாதர் செயலும்.

158. மேல்விழ - ஒன்றன்மேலொன்று விழுதலால்.

160. அக்கணம் - அந்தப்பேய்க்கூட்டம். இக்கணம் மாறும் - இந்த நிமிஷத்தில் இறந்துபோம். விச்சை தவிர்-சாலலித்தையை நிறுத்தச்செய்வாயாக.

161. சூற்றன - கற்றவற்றை யெல்லாம். அவன் - அவ்விசயதரன். கடைபோக - முற்றும்.

162. மறுகுடு சுடுதல் - இரண்டாந்தரம் துன்பப்படுத்துதல்.

163. 'வேந்தன் சீரின் ஆந்துணையில்லை' யாதலால் சரகுருவின் முனியும் அஞ்சிற்று.

148 - 64. (முதபேய்) இறைஞ்சி, 'திருக்கணிகைத்தருள் செய்; பார்' என்றபோதில் உடனிருந்தபேய் பதறி (சில) ஒழுந்துவிழும்; துழுவிலும்; (வறு சில) வெறுக்கைய; எயிற்றின்; (வவண்ணமாக) கயிற்றிறியொப்ப தொருபேய் எயிற்றையதுக்க, நிரைத்திடுபய்கள் முதுகுந்திரம்பி விலாவிற, யோகினிமாதர் சிரித்து விலாவிற, கணங்கனொலாம் கைவிதிர்த்தலும், (முதபேய்) கண்டருள்என்று வணங்குதலும், கணங்கனொலாம் 'அணங்கரகிணை' என, அணங்கும் 'தவிர்; எங்கிவைகற்றாய்' என்ன, (முதபேய்) அஞ்சி இமகிரி புக்கிருந்தேற்கு உருத்திரயோகினியென்பான் விச்சைபலவுந் தந்து 'இங்கிருக்க' என்ன யான் சிலகாலம் இருந்தேன்; இருந்த நாளில் எனக் கூட்டி உரைக்க.

அ.-இராசபாரம்பரியம்.

இதில் இந்திரசாலங்காட்டிய முதபேய் இமயமலையிலிருந்தபொழுது, அங்கே வந்த நாரதமுனிவர் கூறியபண்ணம் திருமால் முதல் விசயதரன் வரை முறையாகவந்துள்ள சோழராசபாரம்பரை வரலாற்றைக்கிரிசால்வளவன் அம்மலையின் தென்புறத்தில் எழுத, அதனை அப்பேய் கற்றுவந்தபடி தேவிக்குக் கூறியதும் தேவிக்கேட்டு மகிழ்ந்து விசயதரனைப்புகழ்ந்துரைத்ததும் கூறப்படுகின்றன.

165. செண்டு: இது கச்சிநகர்க் காமக்கோட்டத்தின் கண்ணே காவல் பூண்டுள்ள சாத்தன் என்றும் தெய்வத்தின்கையிலிருந்து கரிகாலனுக்குக்கிடைத்தது; இதனை "கச்சி வளைக்கைச்சி காமக்கோட்டங்காவன், மெச்சி யினிதிருக்கு மெய்ச்சாத்தன் - கைச்செண்டு, கம்பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெருவாத்தான், செம்பொற் கிரிதிரித்தசெண்டு." (சிலப். ௫: ௬௫ - ௮ அடியுட்கு நல்லாருரை மேற்சொன்) என்றும் பழஞ் செய்யுளா லறிக. கரிகாலன்: இவன் இளமைப்பருவத்தே நெருப்பிலகப்பட்டுக் கால் கரிந்துபோயினமையின் இப்பெயர்பெற்றான்; இதனை, "சுடப்பட்டிருய்ந்த சோழன் மகிழ்ம்". (கௌ) என்றும் பழமொழிச் செய்யுளாலும் அதன் உரையாலும், "முச்சக்கரமு மளப்பதற்கு.....கரிகாலன் கானெருப்புந்து" என்றும் பொதுநாற்றுப்பதையிற்றுச் செய்யுளாலும் மறிக. ஒருகாலின் - ஒருகாலத்தில்; இவன் காலம் *இந்தைக்கு 1500 வருஷங்களுக்கு முற்பட்டதென்பர் சரித்திரகாரர். இவன் இமயவரையைத்திரித்துப் புலிக்குற்போறித்ததன் காரணம் முதலியன

* இந்தைக்கு 1510 வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு கரிகாலனிருந்ததாகத் 'தொண்டைமான்கதை' என்னும் கையெழுத்துப் புத்தகத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவன் இரண்டாங்கரிகாலன் போலும்.

சீலப்பீதிகாரம் ௫-ம் காதை ௧௫ - ௧௮ அடி அடிவற்றின் அடியார்க்கு நல்லாரூர முதலியவற்றாலுநியலாம். அவ்விடத்திலுத்தாழிசையை அடியார்க்குநல்லார் மேற்கோளாகக் காட்டியிருக்கின்றனர். இக்கரிகாலன்செய்த அருஞ்செயல்கள் மிகப்பல. அவற்றுட் சிலவற்றை, 183-6 தாழிசைகளிலும் அவற்றின் குறிப்புக்களிலும் காண்க.

166. நீராதர் கரிகாலனுக்கு முன்னிருந்த அரசர்களைக் கூறினதுமன்றி அவனுக்குப்பின் விசயதரன் வரையிலும் வரக்கூடியவர்களையும் அறிந்துகூறினமையின் 'காலமும்மையு முணர்ந்தருளும் கூவுள்வேதமுனி' எனப்பெற்றார்.

167. பராசீரன் மகன் - வியாசமுனிவர். மகாபாரதத்தை வியாசரீசுநர் விநாயகர் மேருவில் எழுதியதை பிரசித்தமானது.

168. பாரதத்தினுளவாகிய.....மறைகளே - பாரதத்தினுள்ளவை தூய நூதையாகிய பரமனது (ஸ்ரீகிருஷ்ணனது) நல்ல சரித்திரமும் உண்மையான பழைய நான்கு வேதங்களுமேயாம். (பாரதம்ஐந்தாம்வேதமென்பர் பெரியோர்) அதற்கு நேர் இதனை - அப்பாரதத்திற்குச் சமானமாகிய இவ்விராசபாரம்பரியத்தை.

169 - 72. இந்நான்கும் ஒருதொடர்.

169. அதன் - அப்பாரதத்தின். முதற்கண்வரும் ஆதிமுதல் மாயவன் எனும் ஐயனும் பிரணவமாக அடை வேதமும் என்றது 'ஹரி: ஓம்' என்றதொடங்குவதை; அவ்வாறுதொடங்குதல்மரபு. அதன் - அவ்வேதத்தின்.

169 - 70. இவ்விரண்டு தாழிசைகளிலும் உள்ளவாகிய பதம்,பாதம், அந்தம், இருக்கு, வருக்கம், அட்டகம், சங்கிதை என்பன வேதத்தின் உட்பிரிவுகள். இவ்வளவும் மந்திரபாகம். விதியென்பது வேறுபிரிவு; இது பிராம்மணம் எனப்படும். பல அந்தவகையும் எனவும்,அந்தம் உட்படு அவ்இருக்கும்எனவும் பிரிக்க. பதம் சில வந்தனவும் பாதம்சிலவந்தனவும் என அந்தம் பலவாகலின் 'பல அந்தவகையும்' என்றார். சங்கிதை என்பது அட்டகத்தின்வேறான (இருக்கு வேதத்திற்கு மந்திரமுரிய) பிரிவாதலால் 'ஒட்டரிய' என்று விசேடிக்கப் பெற்றது.

171. கமலயோனி - பிரமா. இதுதானும் - இக்கதையும். ஆரணநிலத்து அமலனே இதில் அபயனாக அறிக - வேதத்தினுள்ள திருமாலே இக்கதையிலுள்ள விசயதரன் என்று அறிவாயாக. (தா. 219 பார்க்க).

172. அரணி-திக்கடைகோல்; ஈண்டு அதனினின்றும்உண்டாகியதீயைக் குறித்துநின்றது. அகண்டவுரு - நீர்க்குணப்பிரமம். உருவாய்த் துயிலும் ஆதி என்க. ஆதி - திருமால்.

169 - 72. 'ஐயனும், வேதமும், அதன் பாதமதுவும், அந்தவகையும் இருக்கும், வருக்கமும், அட்டகமும், சங்கிதைகளும், விதியெனும்வகையும் உக காமரபில் மன்னவர்களாகி வருகின்ற முறையால் இதுதானும் அமலவேதம்; அமலனே இதில் அபயனாக அறிக' என்றருளி அரவணத்துயிலும் ஆதிமுதலாக அபயன் காவலனாகும் மொழிந்து முனிவன் எழுந்தருள என இயைக்க. 'மாமுனி மொழிந்தபடியே' என்பது 195-ம் தாழிசையில் 'எழுதினான்' என்பதனோடு முடியும்.

(சோழவரசர் பரம்பரை.)

173. அருக்கன் - விவஸ்வான் என்னும் சூரியன்.

174. மனு - விவஸ்வான் புத்திரனாகிய வைவீஸ்வத் மனு. காதலனை ஆவீன்கன்று நிகரென்று முறைசெய்த பரிசு, பெரியபுராணத்தான்ற மனுநீதி கண்ட புராணத்திற்காண்க.

175. இக்குவாகுவின் மகன் விசுக்ஷி; அவன்மகன் புரஞ்சயன் எனத் திருவாலங்காட்டுப் பட்டயமும், கன்னியாகுமரிக்கல்வெட்டுக் கூறும். இப்புரஞ்சயன் அசுரரோடு பொருதற்குத் துணைவேண்டித் தன்விடத்துவந்து இரந்த இந்திரனை யிடுபமாக்கி அதன்மீதேறிச்சென்று பொருது அசுரரை வென்று கருத்தன் எனப் பெயர்பெற்றான் என்பது *விஷ்ணுபுராண வரலாறு. (கருத்தன்-இடபத்தின்பிடரியிலேறியிருந்தவன்.) இவ்வரலாறுஷேபட்டயம், கல்வெட்டுக்களிலும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. "தான்மனக்கு வெலத் கரிய தானவரைத் தலைதுமித்தென், வான்மரீக்கிற் நிகொலென்று குறைவிரப்ப வரங்கொடுத்தாம், கேண்டேடுத்த சிலையினை யிகல்புரிந்த விவர்குலத்தோர், தோன்மலைப்பண் டந்திரன்காண் விடையேறாய்ச் சுமந்தானும் (கம்பராமாயணம். குலமுறைகிளத்து படலம்: ௩) என்னும் செய்யுள் இத்தாழிசையின் வியாக்கியானம் போல விளங்குகின்றது.

176. உண்ணவைத்த உரவோன் - மாந்தாதா. இவனைப்பற்றி 'அஞ்சா நெஞ்சன்; பொருள் கல்விகேள்விகளாற் பெரியவன்' எனத் திருவாலங்காட்டுப் பட்டயமும், 'அதர்மத்தை அழிக்க இவனுழி சக்கரவாளகிரி மட்டும் சென்றது; இவன்காலத்தில் ஒருவருக்கொருவர் உள்ளபகையை யாவரும் ஒழித்தனரே னும், தருமமானது அதருமத்தின்பாற் கொண்ட பகையை ஒழிக்கவில்லை' எனத் திருவாலங்காடு, நாகபட்டினம் என்னும் இரண்டிடத்துப்பட்டயங்களுந் கூறுகின்றன. 'பழக்கத்தாம், போந்த புலியுடனேபுல்வா யொருதுறைநீர், மாந்த வலகாண்ட மாந்தாதா' குலோத் - உலா.

177. இதன்முதலடியிற்கண்டவன்பெயர் 'ப்ருதலாக்ஷன்' என்பது திருவாலங்காட்டுப்பட்டயத்தால் தெரியவருகின்றது. இவனைப்பற்றிக் கம்பராமாயணமும் "உரைகுறுக நீமீர்கீர்த்தி யிவர்குலத்தோ நெருவன்காண், நரை திரைமூப் பிவைமாற்றி யிந்திரனு நத்தாமற், குரைகடலை நெடுவரையாற் கடைந் தமுது கொடுத்தாலும்" (குலமுறை: ௪) எனக்கூறுகின்றது. இரண்டாமடியிற் கூறப்பட்டவன் சிபி; இவன்வரலாறு மிகப் பிரசித்தமானது.

178. சுராதிராசன் முதலாகவரு சோழன் - சுராதிராசன் என்னும் முதற்சோழன். இவனுக்குச் 'சோழன்' என்பது இயற்பெயர்போலும். இவன்மைத்தமண்டலம் சோழமண்டலம் எனப்பட்டது இவனுக்குச் 'சோழவர்மன்' என்பபெயரும் உண்டு எனவும், துவையந்தன் மகனாகிய பரதனுக்கு இவன் மகன் எனவும் திருவாலங்காட்டுப்பட்டயம் கூறுகின்றது. (பாரதத்

* விஷ்ணு புராணத்தில், மாந்தாதா முசுஞந்தன் முதலிய பல அரசரின் வரலாறுகளும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

† இவனுக்குப்பின் இவன் மரபினர்க்குச் 'சோழர்' என்பது குடிப்பெயராய் வழக்கவிரிஞ்சவேண்டும்.

தில் சந்திரவமிசத்துத் துவையந்தனும் அவன் மகன் பரதனும் பிரசித்தநாகக் காணப்படுகின்றனர்.) பன்னியாகுமரிக்கல்வெட்டில் இவனைக்குறித்து ஒருகவித காணப்படுகின்றது ; அது—முனிவர் உறைவிடமாம் வனமொன்றில் வேட்டையின் நிமித்தம் இவன் தங்கி, ஒருநாள் பரிவாரம் அதிகம் இல்லாத மான் வேட்டையாடித்திடுகையில் ரஜனிசான் என்னும் பெயர்பூண்ட ஒருவன், புள்ளிமான் வேட்டைகொண்டு இவன் கண்ணில் தென்பட, இவன் அதைத்தாத்திக்கொண்டு தென்றிச்சிச் சென்று மற்றொரு வனத்திற்குந்து அதைக்கொண்டு, ஒற்றர் களுடன் காவேரிக்கரைவழியே சிறிதுதூரஞ்சென்று பிறகு காவேரியில் நீராடிக்கரையேறி, அந்தப்பிரதேசத்தில் அந்தணரெவரும் இல்லாதகண்டு ஆரியாவர்த்தத்தினின்றும் பல உயர்த்தபிராமிணர்களை வரவழைத்து, நாட்டித்து நாடாக்கிப் பல்வளமும் செழிக்குமாறுசெய்து, அந்தப்பிராமணரையும் காவேரிக்கரையிலேயே குடியேற்றினன் என்பதாம்.

ஏழுலகையும் - ஏழுதிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்ட பூமிமுழுவதையும். புலியாணை - புலியைக்கொடியிட்டுக்கொண்டு செலுத்தும் ஆணை. இராசகேசரி பரகேசரிகளாயிருவர் (தமது) ஆணை புலியாணை யென ஏழுலகையும் புரந்துநின்ற புகழும் என்க. எனவே, முற்கூறியசோழனுக்குப்பின்வந்த இருவர்க்கு முறையே 'இராசகேசரி' 'பரகேசரி' என்பன இயற்பெயர் என்பதம், சோழரில் முதன்முதற் புலிக்கொடி புயர்த்தவரிவரே யென்பதும் பெறப்படும். இவ்விருவர்க்குப் பின்னும் சிலதலைமுறை வரையில் 'இராசகேசரி' 'பரகேசரி' என்பன மாறிமாறி இயற்பெயராய் வழங்கிவந்து அப்பால் இயற்பெயரை விசேடித்து நிற்கும் பெயராயினவென்பர் சிலாசாசன ஆராய்ச்சி வல்லார்.

179. காலனுக்கு இது வழக்கு என உரைத்தவன்: இவன் பெயர் கிள்ளிவளவன் என்பது "கொவை, யெழக்குரைக்கும் பேழ்வாயிருக்கூற்றுக்கேற, வழக்குரைத்த கிள்ளி வளவன்" (குலோத்த - உலா) என்பதனாற் புலப்படுகின்றது. வீக்கிரமசோழனுலாவிலும் இவன் "யாகத்துக், கூறவரிய மனுக்கொணர்ந்த கூற்றுக்குத், தேற வழக்குரைத்த செம்பியன்" எனக்கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

காலரிப்பினல் கொணர்ந்தவன்: இவன்பெயர் 'சித்திரதலவன்' என்னும் திருவாலங்காட்டுப் பட்டயம். இவன், பகிரதன் பெருமுயற்சியாற் கங்கை கொணர்ந்ததைக்கேட்டுத் தானும் அக்கங்கையைவேண்டி, அவன் 'கவேரகயகா' என்னும் பெயருடன் வந்தாள் என்பது அப்பட்டயத்திற்கண்டவரலாறு. சோழ வரசரில் ஒருவன், குடகமலையை ஊடறுத்துக் காலரிப்பினல் கொணர்ந்ததாக மூவருலாக்மன் கூறும்: "மேக்குயரக், கொள்ளுந் குடகக் குவடு டறுத்திழியத் தள்ளுந் திசைப்பொன்னி தந்தோன்" (யக்) "கோல்கொன், தலையெறியுந் காவேரி யாற்றுப் படைக்கு, மலையெறியு மன்னர்க்கு மன்னன்" (குலோத்த) "முடுகிக், கரையெறிந்த பொன்னி கடலோடும் கோப்ப, வரையெறிந்த மன்னர்க்கு மன்னன்" (இராச) இக்கே "பொன்னி கடல் கோப்ப வரையெறிந்த மன்னர்க்குமன்னன்" என்பதை நோக்குமிடத்து, ஒருகாலத்தில் காரியில் நீர்ப் பெருக்கு அதிக மின்மையால் அது கடலோடு கலவாமலிருக்க, பின்பு சோழ னொருவன்குடகமலையை எறிந்து நீர்ப்பெருக்கை மிகுதியாக்கிக் கடலோடு கலக் கச்செய்தான் என்க. இம் பொருள் பெறப்படுதலாலும், காந்தன் என்னும் சோழன் தன்னாருக்கு நீர் வேண்டிக் காவேரியைப் பிரார்த்தித்துக் கொணர அஃது அவ்வாறே வந்து கடலோடு கலந்தது என மணிமேகலையில் (பதிகம்,

கூசு

அரும்பொருள்விளக்கம்.

க - ௩௪) கூறப்பெற்றிருத்தலாலும் உலாக்களிற் கூறப்பட்டவன் இக் காந்தன் எனல் தகுமா இவ்வரலாற்றைக் கவோலுக்கேற்றுவாரு முளர்.

மெய்மேல் வென்றிகொண்டவன் - கூறுதல்; இவன் பிருகஸ்பதியை நிகர்த்தவன் எனவும், 'இராசேந்திரன்' என்னும் மற்றொரு பெயரும் உடையவன் எனவும் நாகபட்டினத்துப்பட்டயமும், காலனைத்தன் னாட்டிலேயே புதித படிசெய்து வென்றமைபற்றி இவனுக்கு 'மிருத்தியுஜித்' என்னும் பெயர் வந்தது எனத் திருவாலங்காட்டுப் பட்டயமும் கூறுகின்றன. இவன் பெயர் 'இராசேந்திரமிருத்தியுஜித்' என்பார் காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் கோபநாதராவ். (கோழவமிசகரித்திரம், பக்கம்-5.) இவனுடைய கோழபத்திற்குப் பெயர்களும் அஞ்சின (தா. 163.) என்பதும், இவனுடைய தூதன் துணித்துவைத்த சீரமொன்னைத் தின்ற (தா. 144) பேயின் தீர்த்தைவாக்கிவைத்து (காளி, யமன் இவர்களுநால்) மீளியை உயிர்ப்பித்தான் (தா. 147; உரை) என்பதும் பிறவும்முன்னே பெறப்பட்டன.

180. புலியென.....ஐவத்தவன்: இவனுக்குச் 'சித்திரன்' 'சித்திராதன்' என்பன இயற்பெயர் எனவும், பின்னர் இவனது வீரத்திற்கஞ்சி இவன் கொடியின் இத்திரனேபுலியாகி அமர்ந்ததனால் 'ய்யாக்கிரகேது' என்னும் பெயர் பூண்டனன் எனவும் மேற்கண்ட இரண்டுபட்டயங்களுங் கூறுகின்றன.

புனரி.....புகவிட்டவன்: 'சித்திராஜித்' என்பான் கீழ்கடலையும், மேல்கடலையும் சேர்த்ததால் ஓரிராசகன்னிகையை மீனையாளாகப் பெற்றான் என்கிறது கன்னியாகுமரிக்கல்வெட்டு. இவன் விருத்தாந்தம் மூவருலாக்களிலும் காணப்படுகிறது:—“மேல்கடலில், வீங்குநீர் கீழ்கடலில் விட்டோனும்” (வீக்) “மேல்கடல் கீழ்கடற்கு விட்டகோன்” (குலோத்) “வீங்கு, கும்கடற்குச் சார்பு குணகடலே யாக்கும், வடகடற்குந் தென்கடற்கு மன்னன்” (இராச.)

வலியினில்...அளித்தவன்: செல்வமிக்கசோழனொருவனிடம் அதிகளா கச்சென்று இரத்த ஐந்துயசுநீர்கள் குடித்துத் தாகந்திருமாறு, அவன் தன்சீரத்திலிருந்து ஐந்து இரத்தக்குழல்களைத்துண்டித்து அவற்றின் வழியாகத் தன் இரத்தத்தை அன்புடன் அளித்தனன் எனவும், அதனால் 'பஞ்சபன்' என்னும் பெயர் அவனுக்கு வழங்கலாயிற்று எனவும் கன்னியாகுமரிக்கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது.

வாதராசனை.....கொண்டவன்: இவன்பெயர் புலப்படவில்லை. ஆயினும் “நளியிரு முந்நீர் நாவாயோட்டி, வள்தொழிலாண்ட வரவோன்மருக” (புறநானூறு, ௪௬) என்பதனாலும் “நீர்செறிந்த பெரியகடலின் கண்ணே மரக்கலத்தை யோட்டிப்போர்செய்தற்குக்காற்றின் நாவாயோடாதாக, ஆண்டு வளிச்செல்வனை யழைத்து ஏவல்கொண்ட வலியோன் மரபிலுள்ளானே” என்னும் அதன் உரையாலும் இவன்காற்றைப் பணிவகாண்டதற்குக் காரணமாய்ந்தென்பதும், கப்பற் சண்டையிற் சிறந்தவனென்பதும், இவன் மரபிலுதித்தவன் கரிகால்வளவனென்பதும் புலப்படுகின்றன.

181. துங்கமுன்றெயிலெறித்தவன் - ஆகாயத்தில் இயங்கவல்ல அசுர களின் மூன்றுகோட்டைகளை வாளாலெறிந்து அழித்துச் சுவர்க்கத்தைக் காத்தவன்; இவனது இயற்பெயர் புலப்படவில்லை; எயிலெறித்தமை அடியில் வரும் துல்களிலுங் காணப்படுகின்றது:— புறநானூறு, ௩௬; சீறுபாறாற்றுப் படை, எக - ௮௨; பழமொழி, ௪௬; சீலப்பதிகாரம், ௨௭: ௧௬௪ -

• ௫; ஷெ. உக: “வீங்குரீஸ்வேலி”; மணிமேகலை, க:ச; விக்ரமசொழி
 ஷிலா, கூ; குலோத்தங்கசோழனுலா, கூ; இராசராசசோழனுலா- கூ.

• திருன்மணிச்... உயர்த்தவன்: இவன் எத்திசையுஞ் செல்லவல்ல
 தொரு தேரை இத்திரணிடம் பெற்று ஆகாயத்திற்சென்று அசுரரை அழித்து
 ‘உலகிசுரன்’ என்னும்பெயர்அடைந்தான் எனத் திருவாலங்காட்டுப்பட்டயம்
 ஆறிவிக்கின்றது. சந்திரவயிசத்திலே உபரிசுவசு என்ற ஒருவன் ஸ்படிகத்தா
 லாகிய ரதம்ஒன்று பெற்றிருந்தனன் என்று ஸ்ரீமகாபாரதம் (ஆதிபருவம்,
 அத் -64) கூறுகின்றது.

• தாங்குபிரத... செய்தவன்: இவன்பெயர் இன்னதென்று விளக்க
 வில்லை; பாண்டவர் பக்கத்திருந்துஉதவினமை, வில்லிபாரதம், படையெழுச்
 சிச்சுருக்கம்; ச-ம் பாட்டாலும், இரண்டாம்பார்ச்சுருக்கம்: டும் பாட்டா
 லும் அறியக்கிடக்கின்றது. இனி, சோழனொருவன் உணவுதந்தசெய்தி. சீலப்
 பதிக்காரம், கட்டுரைகாதை ௫௫ - ம் அடியிலும், அதன் அரும்பதவுரையா
 லும் வெளியாகின்றதனால், (சிலப். முதற்பதிப்புப் பார்க்க.) உணவு தந்தவ
 றனும்’ என்றபாடமும் கொள்ளத்தக்கதெனத் தோற்றுகின்றது. இதற்கு
 முன் கூறப்பட்ட விமான்முயர்த்த வரலாற்றுக்கு இருவர் உரியராயினமை
 போல, இதற்கும் இருவர் உரியராகின்றனர். அவர்களுள் ஒருவன் இச்
 சோழன்; மற்றொருவன் சேரமான் பெருஞ்சோற்றுதியன் சோலாதன்.
 அவன்வரலாறு பிரசித்தமாய்து: (அகம். உகூ; புறம். உ; சீலப். உக:
 ஊசல்வரி.) பாண்டியனொருவனும் பாண்டவர்க்கு உதவிபுரிந்ததாகப் பாரதம்
 கூறுகின்றது.

182. தளவழிக்கு.....கொண்டவன்: தளவு அழிக்கும் நகையான் -
 முல்லையரும்பின் அழகைக்கெடுக்கத்தக்க பீடனையுடையாளாகிய நாககண்ணிகை.
 இழி - இறங்கிச்சென்ற. உரகர்த்தங்கண்மணி - நாககண்ணிகை. இவ்வா
 லாறு, பெரும்பாணாற்றுப்படை உக - ௩௭ அடிகளின் விசேடவுரையில் “நாக
 பட்டினத்துச் சோழன் பிலத்துவாரத்தால் நாகலோகத்தே சென்று நாக
 கண்ணிகையைப் புணர்ந்த காலத்து.....” என நச்சினார்க்கினியர் கூறியிருத்த
 லால் ஒருவாறு விளங்கும். திருநாகைக்காரோணப்புராணம், நாகநாதப்
 படலத்தில் இவ்வரசன் கதை விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே இவன்
 பெயர் ‘சாலிசுகன்’ என்காணப்படுகிறது. இனி தாலவனமாகாத் றியம்,
 (திருப்பனந்தாட்புராணம்) நாககண்ணிகைவரப்பிரதான அத்தியாயத்தில் வாசுதி
 யின்மகளாகிய ‘சுமதி’ யென்பவளை ‘அரித்துவசன்’ என்னும்தமிழரசன்கண்டு,
 அவளுடன் பிலத்தின்வழியே நடந்து மூன்றுநாழிகையில் நாகலோகஞ்சென்று
 வாசுதியைக்கண்டு அவளை மணந்து ஏழுநாள் அங்கிருந்து எட்டாநாள் அவ
 ளுடன் திரும்பிவந்தான் என்பதொரு வரலாறுங் காணப்படுகின்றது.

• களவழிக்கு.....அரட்டவன்: களவழிக்கவிதை - களவழிநாற்பது. மொய்
 கை - பொய்கையாரென்றும் சேரநாட்டுப்புலவர். உதியன்- சேரமான்கணைக்கா
 லிரும்பொறை. அவருக்கிட்டிருந்த கால்விலங்கை வெட்டிவிட்டு அரசு கொடுத்த
 வன் சோழன் செங்குருள். இவனைக் கோச்செங்கட்சோழனென்றற்கூறு
 வர்; (பெரியபுராணத்துக் கோச்செங்கட்சோழநாயனாப்புராணம் பார்க்க.) இவன்
 தன்னொடு பொருதுதோற்ற கணைக்காலிரும் பொறையைப்பிடித்து விலங்கிட்டுச்
 சிறைசெய்ய அவனைவக்காத்துப்புலவராயிருந்த பொய்கையார், இவனிடம்

வந்து இவன் வெற்றியைச் சிறப்பித்துக் களவழிநாற்பது பாடி இவனைமகிழ்வித்துத் தப்மரசனை மீட்டுக்கொண்டனர் என்ப.

183. இவ்வளவும் கரிகால்வளவனுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் சரிதமாதலின் 'எழுதி' எனப் பிரித்துக் கூறிற்று. இனிவருவன கரிகால்வளவனையும் அவன் பிள்ளைகளையும் பற்றிய சரிதங்கள்.

வழுதிசேரர்.....அணைந்த பரிசும்: இதனால் கரிகாலனுடைய வெற்றிகளில் முதலாவது பாண்டியனையும் சேரனையும் வென்றமை என்பது பெறப்படுகின்றது. இப்போர்நடந்த விடம் சோழநாட்டிலுள்ளதாகிய வெண்ணி. சேரன்-சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன். பாண்டியன் பெயர் 'விளங்கவில்லை. பொருந. கசந. - அ; அகநா. ௫௫; கஉ௫; புறநா. ௬௫, ௬௬ - பார்க்க.

184. கரிகாலன் காவிரிக்குக் கரைகட்டுவித்தமை, "தெள்ளருவிச், சென்னிப்புலியேறிருத்திக் கிரிதிரித்துப், பொன்னிக் கரைகண்ட பூபதி" என விக் கிராமசோழனுலாவும், 'கரிகாலன் தன் பாதம்மலங்களிற்பொருந்திய கண்களை யுடையவரான திரிலோசனன் முதலிய அரசரைக்கொண்டு காவேரிக்குக் கரைகட்டு வித்தனன்' எனக் கரிகாலனது மரபினரென்று சொல்லிக்கொள்ளும் தெலுங்கசோட அரசர்களில் ஒருவன் கி-பி. 1224-ல் வெட்டுவித்த கல்வெட்டுடொன்றும் கூறுதலாலும் வலிபுறும். அவ்வாறு கட்டுவித்த பொழுது தன்னுணைக் கட்டுவித்த கரைகட்ட வாராத ஓரசனைக்கரிகாலன் கண்கொண்டானென்று "தலையேறு, மண்கொண்ட பொன்னிக் கரைகட்ட வாராதாற், கண்கொண்ட சென்னி கரிகாலன்" (குலோத்துங்கசோழனுலா.) "கண்கொண்டான்பொன்னிக் கரைகட்ட வாரானை, யெண்ணொண்ட சோழனிரங்கேசா" (இரங்கேசவேண்பா. செய். ௫௫.) என்பவற்றாலறியப்படுதலின் அவ்வரசனே இங்குக் கூறிய முகரியாதல் வேண்டும். இவன் இன்னவிடத்திலிருந்து அரசாண்டவனெனத்தெனிக் கொண்டு சொல்லக்கூடவில்லை. ஆயினும், கணக்கதிகாரம் என்னும் நூலின்பாயிரத்தால் தமிழ்நாட்டிலேயே முகரியென்னும் பெரியபுரொன்று இருந்ததாகத் தெரியவருதலின் இவ்வரசன் தன்பெயரால் அவ்வுரை நிறுமித்து அதிலிருந்தாண்டனன் என ஊகிக்க இடமுண்டு. அன்றி, வடநாட்டில் 'முகரிகள்' என்ற ஒரு வகுப்பினர் அரசாண்டு வந்தனராதலின் அவர்களில் ஒருவனாகியிருக்கலாம். 'இங்கழிக்கவே அங்கழிந்தது' என்பது கரிகாலனுடைய ஆளுநரபலத்தை அல்லது தெய்வசக்தியைப் புலப்படுத்துகின்றது. இனி, 'இது மிகைக்கண்' எனப்படக்கொண்டு அதற்கேற்ப வரலாறு கற்பித்துக் கூறுவாரு முள்; இரங்கேசவேண்பா. ௫௫ - உரை பார்க்க.

185. குருமி - இதுகடப்பையில்லாவிவள்ள தோரார். கரிகாலன் இதனை வென்றதன் லீவரம் விளங்கவில்லை. பரிசில்வாணர் - கடியலார் உருத்திரங்கண்ணனார். பத்தொரு ஆறுதிரையர் - பதினாறு ஸ்தம்பம். தீவன் இப் பட்டினப் பாலையெய்ந், முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடிய பொருநாற்றுப்படைபுயம் பெற்றிருக்கின்றான்.

186. முன்னொருநாள் ஒருவரும் பின்னொருநாள் ஒருவருமாக. உதகை மன்னர் - சேரர். (உதகை - சேரநாட்டிலுள்ளதோரார்) தோற்றஅரசரைக் கொணர்ந்து கிழிசென்றுவித்து (அவர்தலையில்) எரிவிாக்குவதற்கு அக்காலத்து வழக்கம்போலும். 183-ம் தாழ்சையால் கரிகாலன் ஒரு முறை சேரபாண்டியர் களொருகாததேபொருது மடிவித்தமை கூறப்பட்டது. பின்னர்ப்பட்டந்தரித்த

சேரபாண்டியர்களும் பழம்பகை கருதி யிவனை விரேதிக்க, இவன் அவர்களைத் தனித்தனியே யெதிர்த்து வென்று அடக்கினமை ஈண்டுக் கூறப்படுதெனத் தோற்றுகின்றது. “குடவாசும்பத், தென்னவன் நிறல்கெடச் சீறி” பட்டினப் பாலை, ௨௭௬ - ௭.

187. வேழிமான்.....வென்றதும்: இவ்விருத்தார்தம் விளக்கவில்லை.

ஈழமும்.....இசைபார்த்ததும்: இவ்விசைக்குரியவன் ‘பராந்தகன்’ என்பவன். இவன் மேற்கூறிய கரிகாலனுக்குப் பின் சிலதலைமுறை சென்றபிறகு பட்டத்துக்கு வந்த விஜயாலயன் மகனான ஆதித்தியனுக்கு மகன். இவ்வரசனுக்கு ‘வீரநாடாயணன்’ என்றோரு மறுபெயருண்டு. இவன் பாண்டியனையும் அவன் படைகளையும் அழித்துப் பாண்டியன்பொருள்களைக் கைப்பற்றி மதுரையை நீரூக்கி ‘மதுராந்தகன்’ எனப் பெயர் புனைந்தும், அதுவரை வெற்றி நீங்காத அரட்ட அரசனாகிய கிருஷ்ணனைவென்று ‘வீரசோழன்’ எனப்பட்டம் பெற்றும், தனதுசேனைகளுடன் கடல்கடந்து சென்று சிங்களத்து அரசரைக் கொன்று ‘ஸிம்ஹனாந்தகன்’ ‘சங்கிராமராகவன்’ எனக் கீர்த்தியடைந்தும் வாழ்ந்து பெரும்புண்ணியங்களைச் செய்தவன் எனச் சிலாசாசனங்களாலும், பட்டயங்களாலும் தெரியவருகின்றது. மேற்கண்டவைகளில், கிருஷ்ணராசனைக் கொன்றதமட்டும் இவன்மகனாகிய ‘இராசநத்தியன்’ என்னும் திருவாலங்காட்டுப் பட்டயம், பராந்தகனுடைய ஆட்சிக்காலம் சந்தேகக்குறைய கி.பி. 906 முதல் 952 வரை என்பர் நவீன சரித்திர ஆராய்ச்சி வல்லார். 907 முதல் 40 வருஷம் என்பர் காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ. து. அ. கோபிநாதராயர். (சோழவம்ச. அதிகாரம். 3.)

188. விழிவைத்தவனாகிய உதகைவென்றகோன், கவாந்ததும் என்க. இவன் பெயர் ‘இராசகேசரி - இராசராசன்’ என்பது. தஞ்சாவூரில், கண்டோர் வியக்கும்படியான ‘இராஜராஜேசுவரம்’ என்னும் பிரகதிசுவரர்கோவிலைக் கட்டினவன் இவனே. இவன் பாண்டியனையும் சேரனையும்வென்று அவ்விருவர் நாடுகளையும் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு ஆண்டமையால் ‘மும்படிச் சோழன்’ எனப்பட்டான். இவன் பிறந்த நாள் ஐப்பசிமாதத்துச் சதயநட்சத்திரம். இவன் சேராட்டுத் திருநந்திக்கரை என்னும் தலத்திலுள்ள சிவாலயத்திற்குத் தன் பிறந்த நாளாகிய ஐப்பசிமாதத்துச் சதய நட்சத்திரத்தில் திருவிழா நடத்தத் திட்டஞ்செய்து, ‘முட்டம்’ என்னும் கிராமத்தை (அதற்கு அப்பெயரையாற்றி மும்புடிச் சோழ நல்லூர் என்று பெயரிட்டு) அளித்தான் என அக்கோயிலிலுள்ள கல்வெட்டொன்று கூறுகின்றது. இவன் கி. பி. 985 முதல் 1013 வரை அரசாண்டான். இவனே முதல் இராசராசன். முற்கூறிய பராந்தகன் காலத்திற்குப்பின் இவன்காலம் வரையிற் சோழநாடு இருந்த நிலைமையையும், இவன்பெருமையையும் சோழவம்ச. 4, 5, 6-ஆம் அதிகாரங்களிற் தாண்க.

189. இதற்கூறப்பட்டவன் ஷே இராசகேசரி - முதல் இராசராசன்மகனாகியபரகேசரி-இராசேந்திரசோழன். இவன்வடநாடுகளையெல்லாம்வென்று கங்காதிரத்தையுங் கைக்கொண்டு, தன்னுடைய யானைகளைச்செலுத்திக் கங்கை நீரை புண்ணப்பண்ணித் துமன்றி, கங்காதிரத்தத்தைக் குடங்களிலடைத்து வடதேசத்து மன்னர்தலையிலேற்றித் தந்தேசத்திற்குக் கொணர்ந்து இங்கே புதிய தோர் குளம் வெட்டி அத்திர்த்தத்தை அக்குளத்திலூற்றி, அதற்குச் ‘சோழகங்

கம்' எனப் பெயரிட்டுத் தூதும் 'கங்கைக்கோண்டசோழன்' என்னும் பட்டம் பெயரைப்பெற்றுள் என்பது திருவாலங்காட்டுப்பட்டய முதலியவற்றால் ஒவ்வியாகின்றது. இவன் தன்களிறு+கைக் கங்கைநீருண்ணச் செய்யவேண்டுமென்மெண்ணிச் சென்றபொழுது 'மண்ணை' என்னும் அரண்பொருந்தியதோரூரையாண்ட அரசன் இவனையெதிர்க்க, உடனே கோபித்துப் போர்செய்து அவனை வென்றான் என்பது 'களிறு கங்கைநீர்.....கலவுசெம்பியன்' என்ற தனாலும், பின்னர் இவன் *கங்கைக்கப்பாலுஞ்சென்று பர்மா தேசத்தைவென்று அதிலுள்ள 'கடாரம்' என்னும் அரண்பொருந்தியதோரூரையுங் கைப்பற்றினான் என்பது 'குளிறுதெண்.....கடாரமுங்கொண்டு' என்றதனாலும் பெறப்படுகின்றன. இவன் இப்புமண்டலமுழுவதையும் ஒருகுடையில் வைத்தாண்டமை 'மண்டலம் குடையுள் வைத்ததும்' என்றதனும் பெறப்படுகின்றது. இவன் செய்த திக்குவிசயத்தைஇவனது மெய்க்கீர்த்தியாலும், (சோழவழிச. பக்கம் 81 - 83) இவனுக்கு மற்றுமுள்ளபெயர் முதலியவற்றைச் சோழவழிச. 7-ம் அதிகாரத்தாலும் அறியலாம். இவன் கி. பி. 1013 முதல் 1032 வரை ஆட்சிபுரிந்து அப்பால் தன்மகன் இராசசேகரி - இராசாதித்தனிடம் ஒப்பித்து விட்டு 1045 வரை இளைப்பாறியிருந்தான் என்பர்.

190. கிம்புரிப்பணக்கரி - யானை. கிரியுகைத்தவன், சயத்தம்பம் ஈட்டதும் புலிபொறித்ததும் என்க. இவைகளைச் செய்தவன் மேற்கூறிய இராசசேகரி-இராசாதித்தன். இவனுக்குஇராசாதிதரன்என்னும்பெயரும்உண்டு. இவன் கி. பி. 1018-ல் இளவரசப்பட்டம் பெற்று, முற்கூறியபடி 1032-ல் இராச்சியத்தை ஒப்புக்கொண்டு 1053 வரை ஆட்சி புரிந்தான். இவன் அரசாண்டகாலத்தில் இளவரசாயிருந்தவன், இவன் தம்பியாகிய பரகேசரி - இராசேந்திரதேவன். இராசாதித்தன் தனியே சண்டைசெய்து கம்பிலிச் சயத்தம்பம் நாட்டிப் புலி பொறித்துவிட்டுத் தம்பி இராசேந்திரதேவனுடன் அந்தியகாலத்தில் கலியாணபுரத்தின்மேற் சென்றான்.

191. இதிம்கூறப்பட்டவன் மேற்கூறிய பரகேசரி - இராசேந்திரதேவன். இராசாதித்தனுக்குப் பிள்ளையின்மையால் தம்பியாகிய இவன் பட்டத்துக்குவந்தான். (கி. பி. 1053.) இவனுக்கு 'விசயராசேந்திரதேவன்' என்ற பெயரும் உண்டு. முற்கூறியபடி தமையனும் இவனுமாகக் கலியாணபுரத்தின்மேற் சென்று அதனைக் கைப்பற்றினவுடனே அதனையாண்டுகொண்டி

* கங்கையில் இவன் யானைகளை வரிக்சயாக இறக்கி, ஒன்றை யொன்று பற்றிக்கொண்டு அகையாமல் அக்கரைவரை அணைபோல நிற்கச்செய்து, அவ்வணையின் வழியாகச் சேனைகளைச் செலுத்தினான் என்பது திருவாலங்காட்டுப்பட்டயத்தாலும், இவனுக்குச்சுமார் 1150 வருஷங்களின்முன்னே, கலிங்கதேசத்தையாண்ட 'காரவேலன்' என்னும் பேரரசனும் (அவன் மகதநாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்றபொழுது) பாடல்புரத்தின் வடபாரிசத்தில் இவ்வாதே கங்கைக்கு யானையனைக்கட்டிச் சேனைகளைச் செலுத்தியிருக்கின்றான் என்பது பழையதோரு கல்வெட்டு, ஸோமதேவர் என்னும் ஸம்ஸ்கிருத கவி செய்த ஒரு கலோகம் முதலியவற்றாலும் வெளியாகின்றன என்பர்—திழ்ப்பாக்கம் ஸ்ரீமான் T. G. ஆராவமுதையக்கார் M. A., L. T., B. L. இவ்விஷயமும், மற்றஞ்சில அரியவிஷயங்களும் ஷெயார் எழுதிவரும் வியாசம் ஒன்றில் வித்தாரமாக வெளிவந்து தமிழுலகை மகிழ்விக்கும்.

றந்த ஆகவமல்லன் என்பவன் இவர்களைக் கொப்பை (கொப்பம்) என்னுமிடத் திற் றுண்டைக்கழைத்து உக்கிரமிகப்பொருது இராசாதித்தனைக்கொன்றுவிட, அப்பொருள்த்திலேயே இவன்முடிசூடி நாயகனாகி அவ்வாகவமல்லனை யெதிர்த்த வென் அந்நிரும்பிவந்து அரசாண்டான் என்பது விருத்தாந்தம். இவன் ஆண்டகாலம் இவ்வளவென்று துணிந்து சொல்ல வியலவில்லை.

192. இனித்கூறப்பட்டவன் இராசேந்திரதேவன்மகனாகிய 'இராசகேசரி-இராசமகேந்திரன்' என்பவன். இவன், தகப்பன்காலத்தில் இளவரசனாகியிருந்து அவன்காலத்திற்குப் பிறகு பட்டந்தரித்து கி. பி. 1063 வரை அரசாண்டான். இவன் ஆண்டகாலம் மிகச்சொற்பமாயினும், மிகவும் நீதியுடன் ஆண்டதனால் 'பழையதங்கள் மலுவினுக்கு மும்மடிநான்மடிமாஞ்சேரமுன்' எனப்பெற்றான் போலும்.

190 - 92. இம்மூன்றிலும் கூறப்பட்ட மூவர் விருத்தாந்தங்களின் விரிவு, சோழவமிசசரித்திரம் 6, 9 - ம் அதிகாரங்களிலும், ஸ்ரீமான் அ. வா. வேங்கடராம ஐயர் M. A., L. T. எழுதிய சூரக்கிய விகீரமாதீத்தன் சரித்திரம் 12-21 பக்கங்களிலும் காணலாம்.

193 - 4. குந்தளரை.....வென்றகோன் அபயன்' என்னப்பட்டவன் மேற்கூறிய (தா. 191) விசய ராசேந்திரதேவன் தம்பியும் முதல் இராசேந்திரனுக்கு மூன்றாக்குமாரனாகிய *இராசகேசரி-வீரராசேந்திர தேவன். இவன், கூடற்சங்கமத்துப் போரிலே குந்தளராவென்றமையும் பிறவும், சூரக்கியவிகீரமாதீத்தன் சரித்திரம் 21 - 24 பக்கங்களாலும், சோழவமிசசரித்திரம் 10 - ம் அதிகாரம், மெய்க்கீர்த்தி-2 இவற்றாலும் அறியக்கிடக்கின்றன. இவனது ஆட்சிக்காலம், கி. பி. 1063 - 1070.

வீரராசேந்திரன் 'குலவயங்காத்து அளித்தபின்னை' அதனைப்பெற்றுக் கொண்டவன், அவன் சகோதரி குமாரனும், தமையன் (விசயராசேந்திரன்) மாப்பிள்ளையும் (சூரக்கிய விகீ - பக். 25 பார்க்க) இப்பரணித்தலைவனும் ஆகிய சூரக்கிய இராசேந்திரன். இவனுக்கு விசயதான் முதலிய பலபெயருண்டு. இவன்பிறப்பு வளர்ப்பை அவதாரம், க - கள தாழிசைகளாலறியலாம். முதலேய் வந்து காளிக்குக்கூறியது இவன்காலத்தேயாதலின், 'அபயன்காத்து அளிக்கு மாறும்' என நிகழ்காலத்தாம் கூறிற்று. வீரராசேந்திரனுக்குப்பின் இவன் பட்டத்திற்குவந்ததற்குக் காரணம், தா. 236 - ன் குறிப்பிற் காண்க.

195. எழுதியொப்புற - எழுதினும்போல.

(164) இருந்தநாளில் (165) ஒருகாலின் கரிகாலன் மறித்தபொழுது (166) முனிவந்து ஆசிகுலா (172) மொழிந்து எழுந்தருள, முனிமொழிந்த படியே (195) எழுதினான் என முடிக்க.

* இப்பட்டம் மாறிமாறி வருமுறையில், பரகேசரி-விசயராசேந்திர தேவனுக்குப்பின் அவன்மகனாகிய ராசமகேந்திரனும், தம்பியாகிய இவனும் 'இராசகேசரி' என்னும் ஒரேபட்டம் (சோழவமிச. மெய்க்கீர்த்தி - பக். 88 - 92) தரித்திருத்தலையும் வீரராசேந்திரதேவன் மெய்க்கீர்த்தியில் 'தன்னுடன் பிறந்த மன்னவர் வீரதமுதிந்து' (பக்-92) என்றிருத்தலையும் உற்றுநோக்குமிடத்து, இராசமகேந்திரன் தன் தந்தைக்குப்பின் அதிகளாளிருந்திலன் என்பது புலனாம்.

196. அது - அவ்விராசபாரம்பரியத்தை. உரைசெய்ப்பவர்கள்-கற்றறிந்து சொல்லுவார்கள். 'அது உரைசெய்ப்பவர்கள் செய்பிறைழெல்லாம் எமர்மீபூற்று' க்கு' என்று கரிகாலன் எழுதினதனால், அதனைக்கற்ற உரைசெய்யின் மூதுபேய் செய்த பிறையும் (உடந்தைக்குற்றம் - தா. 144) அரசனாற் கொளுக்கப்படும் என்றெண்ணிக் கற்றுவந்தது.

197. வையக.....அபயன் - பூமிதேவிக்கு நாயகனாகிய விசயதரன். ஐயனை.....இருந்ததில்லை : காளி லோகமாதாவாதலின் இம்மனங்கூறினாள் ; 'சுன்றபொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச் சான்றே னெனக்கேட்ட தாய்'. (திருக்குறள், சுசு) என்பது ஈண்டு நோக்கற்பாலது.

198. பூதம் - உயிர். என்ன - என்றுசொல்ல.

199 - 8. சொல்லுமளவில் (தேவி) இது சொன்னபரிசு என்ன அழகு! மரபுகேட்டேற்குப் பெற்றெடுத்த அப்பொழுதும் இப்பொழுதோத்து இருந்த தில்லை ; அவனே அகிலபூதம் காப்பான் ; அனுகையெலாம் மரபின் கீர்த்தி கவி துயம்பின் ; என்ன எனடுயைக்க.

கூ.—பேய்முறைப்பாடு.

இதில் விசயதரனது புகழைக் கேட்ட பேயர்கள் 'நாங்கள் அவ்விசயதரனும் காக்கப்படும் உயிர்களாகிப் பிறவாமல் பேய்களாயிப்பிறந்து பசியினால் வாடுகின்றோம்' என்று தங்கள் குறைகளைக்கூறித் தேவியிடத்து முறையிடுதல் முதலியனவும், தேவி 'இனி விரைவிற்கு கலிக்கப்போர் நிகழும் ; அதில் நும்பசி தீரக் கூழுண்ணலாம்' என்று அவற்றைத் தேற்றினமையுங் கூறப்படும்.

200. அடைய - முற்றிலும். பாழ்த்த ஊரும் மதிலும் முறையே உயிருக்கும் உடம்பிற்கும் உவமை.

201. செற்றலும் - (நீ) கோபித்தாலும்.

202. வேகைக்கு விதகானேம் - பசித்திப்பற்றி யெரிதற்கு விதகு போன்றிருக்கின்றோம். ஆகை - உணவின்மீதுள்ள ஆகை.

203. கீழ் நாங்கள் - கீழாகிய நாங்கள். மேல்நாள் - முற்பிறப்பில்.

204. பசிக்கு அலந்து - பசியால்வருந்தி.

205. இரங்கான் - முற்றெச்சம்.

206. வழாறுதலும் முடைநாறுதலும் பேய்களுக்கு நஞ்சுளும். வழாறுதல் - வோகைநீர் போன்று ஒருவகைநீர் தோன்றுதல் ; 'கீழுதுக்கு மூக்கிலே வோக்கிறுத்போலே' என்றும் பழமொழி ஈண்டு நோக்கற்பாலது.

207. அப்பேய் - அம்முதுபேய்.

208. நிமித்தம் - சகுளம் ; இவை மேல் 209-211-ல் கூறப்படும்.

211. பூவியலும் - பூவினாலாகிய.

212. உரைமுடித்தது - சொல்லிற்று. அஃ = அன்னை ; விளி வினாவுரைதனக்கு - (பேய்கள்)வினாவியதற்கு.

213. உக்கள்குறி : தா. 206-ல் கூறியவை.

214. நிணம் - பகைவரைக்குத்தி யெடுத்த நிணம். நிற்பன - நிற்கின்றன
வீர்பின; இதுகனவு. அதற்கு அக்கனலிற்கு உரியபயன்.

215. என்ன (207) பலகனிகள் (199 - 206) தேவி! கெட்டேம்...சா
தும் (207) என்று இரைத்து உரைசெய் போதத்து, அப்பேய் (208) கைதொ
ழுது இறைஞ்சி; கேண்மோ (209 - 11) மதம் புலரும்.....நாறவரும் (212)
என உணியும்தத்து. வினாவுரைதனக்கு அணங்கு (213) உமக்கழகே; சொல்
விலாம்; (214) உரைத்தது, அவ்வரைப்படிக்கிடக்கும் என (212) எதிர்விளம்
பினள் எனமுடிக்க.

215. ஓலியுற்றன - வலியுற்றனவாகி.

216. இளைத்தன இளைத்தன - இளைத்த இளைப்புக்களை. விலாஅலக்கு -
விலாவெலும்பு. பசிஅயர்த்தன - பசியைமறந்தன.

217. இரைத்து - இரைந்து. கணங்கள் - பேய்கள். கூடு - வயிறு.
போதுங்கொல் என்பதன் பின் 'என' என்று ஒருசொல் வருவிக்க.

218. புடைப் படலமிடல் - பக்கத்திற் கூடுதல். ஒட்டிரட்டி - ஒன்றுக்
கிரண்டு பங்கு கொண்டது.

க0க.—அவதாரம்.

இதில், பேய்களை அங்கனந்தேற்றிய தேவி, அவற்றைப்பார்த்து, அப்போ
ரை நிகழ்த்துவிப்பவனாகிய விசயதரனது பிறப்பு வளர்ப்பு முதலியவற்றைச்
சொல்லுதலும், அதனிடையே போர்க்களத்தினின்றும் ஓடிவந்த ஒரு பேய்
உவகைச்செய்தி கூறுதல் முதலியனவும் சொல்லப்படுகின்றன.

219. வென்று - பகைவர்களைவென்று. விளம்ப - யான் சொல்ல.

(215 - 6) (தேவி விளம்பக்கேட்ட பேய்கள்) நடித்தன.....பசி
அயர்த்தன. (217) (அங்கினமாக) ஆடியிரைத்தெழுக்கணங்கள், 'அணங்கே!
போதுங்கொல்' என (218) (தேவி) நீர் படலமிடவேண்டா; கலிங்கப்போர்
ஒட்டிரட்டி; (எதனுலெய்ரூல்) (219) அவனே விசயதரன் எனவுதித்தான்;
(அவ்வவதாரத்தை) விளம்பக் கேண்மின் எனமுடிக்க. மேலும் தேவிகூற்று.

221. இருள் - கலியிருள்; (தா. 248 பார்க்க.) இராசராசன் - கங்கை
கொண்டசோழன் என்றும் முதல் இராசேந்திரன். அருள் திரு - அவன் மக
ளாகிய அம்மங்காதேவி. இவருக்கு நாயகன் சூரக்கியராசராசன் என்ப
வன். சூரக்கியவமிசத்தைச் சந்திரகுலம் என்று சொல்லுதற்கேற்ப, (இத்
தாழிசையிற் காணப்படும் பாடபேதம் படிவற்றுள்) "இருண் முழுது
மகற்றும்விது குலத்தோன்றேவி யிகல்விளங்கு தபனகுலத் திராசராசன்,
அருள்திருவிள் திருவயிற்றில் வந்துதோன்றி ஆலிலையினை தரித்தா னவனே
மீள்." என்றுமொருபாடமும், காணப்படுகின்றது. இப்பாடத்தில் 'விதுகுலத்
தோன்றேவி' என்றிருத்தலைக் கொண்டு விசயதரனுக்குத் தகப்பன் ஒருபாண்டி
யன் என்பாருமுள்ளார். அது பொருந்தாது. இவ்விருத்தார்த்தங்களைச் சூரக்கிய
வக்கிரமாதித்தன் சரித்திரம் 25 - ம் பக்கத்திலும், சோழவமிசசரித்திரம்
11 - ம் அதிகாரத்திலும் பரக்கக் காணலாம்.

224. அவனிபர்க்குப் புரத்தான் - இராசேந்திரன். அடைவேளோக்கி - னீசையாகு இருத்தலைப்பார்த்து. 'என்று' என்பதை 'என்ன' எனமாற்றி யுரைக்க. என்ன - என்று சொல்ல. அவனிபர்க்குப்புரத்தானும் அடையாளங் களைக் கண்டதடுலே பாட்டியாகிய கங்கைகொண்ட சோழன்மேலே இவனுக்கு 'இராசேந்திரன்' என்று பெயரிட்டனள் போலும். இவன் பட்டத்திற்கு வந்தகாலத்திலுங்கூட இப்பெயரால் அழைக்கப்பெற்றிருக்கிறான். அப்பீரில் இவனுக்குக் 'குலோத்துங்கன்' 'விசயதரன்' முதலிய பெயர்களை வழங்க லாயின. கங்கைகொண்ட சோழனுக்கு மூன்று குமாரர்கள் (தா. 190, 191, 193.) இருந்தும் அவர்களுக்குப்பின் சந்ததியின்மையால் மூன்றாக்குமாரனாகிய * வீரராசேந்திரன் தன் காலத்திலேயே இவனை இளவரசில் வைத்தான்; (தா. 236.) அதன்மேல் இவன் (பாட்டியாருத்தேசித்தபடியே) இரவிலும் பாரிக்கத்தக்கவனான. இவன், பிதாவுக்குரிய சந்திரகுலத்தையும் தாய்க்குரிய குரியகுலத்தையும் பாரித்ததனால் 'உபயகுலோத்தமன்' (தா. 2) 'உபயகுலமும் விடவொழுங்குடை யொருவன்' (தா. 440) எனப் பிரசித்திபெற்றான். இவற் றையெல்லாங்கொண்டு ஆராய்ந்தால், சில பிரதிகளில் இத்தாழிசையின் பின்னே காணப்படும் † 'தான் வேண்டிக் கோடலுமே' என்னுந்தாழிசையும், அதற்கேற்ப இத்தாழிசையின் ஈற்றிற்காணப்படும் 'பாரிக்கத் தருகவேன்றே' என்னும் பாடமும் கிருத்திரிமமென்பது புலனும்.

225 - 35. விசயதரனது வளர்ச்சியும் வித்தியாப்பியாசமும்.

226. தெளிவெய்த - பார்த்தவர் தெளியும் வண்ணம்.

231. விர்த்தத்துறைவான் - துர்க்கை : வீரத்திற்கு அதிதேவதை.

233. தரைவளாகம் - பூமியாகிய இடம். இருள் - கலியிருள்.

254. தன்னுடைய-விசயதரனுடையவை. நமக்கு-கைகளுக்கு. தனக்கு - விசயதரன் பொருட்டு.

235. இவன் கல்வியின் பெருமை முன்னே 161 - ம் தாழிசையிலும் கூறப்பெற்றிருக்கிறது. இவனுக்குப் 'பண்டிதசோழன்' என்னும் பெயரும் உண்டு. (தா. 519.)

236. அபயன் - வீரராசேந்திரசோழன். அவனிக்கு - சோழராச்சியத் திற்கு. வீரராசேந்திரன் இவனை இளவரசில் வைத்தான் என்றதனால், தா.

* வீரராசேந்திரனுக்கு 'அதிராசேந்திரதேவன்' என்றொருமகன் இருந்தா னென்பார். இவன் வீரானமகனாயிருந்திருப்பின், குலோத்துங்கன் இளவரசனாக வும் வீரராசேந்திரன் காலத்திலேயே திக்குவிசயம் செய்யப்புகழப்படவும் (தா. 236) கூடலாம். வீரராசேந்திரனுக்குப்பின் (குலோத்துங்கன் சோழநாட்டில் இல்லாமலால்) கலகம் விரைந்தமையும், குலோத்துங்கன் சக்கரக்கோட்டத்தி லிருந்து திரும்பிவந்து சோழராச்சியத்தை ஒப்புக்கொண்டவுடன் அக்கலகம் அடங்கினமையும் (தா. 244 - 9.) பின்னர் அறியக்கிடக்கின்றன. இவற்றைக் கொண்டு ஊதியகுமிடத்து அதிராசேந்திரன் பட்டத்திற்குரிய மகன் அல்லன் என்று புலனும்.

† 'தான்வேண்டிக் கோடலுமே தன்னுடைய தேவியிற் நிலைமைத் தேவி, தேன்வேண்டு மொழிச்செல்வி திரும்புத் திரும்புகுய்க் கொடுத்தபின்னை.'

அரும்பொருள்விளக்கம்.

க௦௩

224-ன் கீழ்க்குறிப்பிடுகண்ட அதிராசேந்திரதேவன் பட்டத்திற்குரியனல்லன் என்பது பெறப்படுகின்றது. விசயதரன் இளவரசுப்பட்டம் தரித்தது, கி - வி. 1063 - ல் என்பர்.

237- 43. இளவரசாயிருந்தகாலத்து விசயதரன்செய்த போரும் வெற்றியும். (இப்போர் கி. பி. 1068 - 9-ல் நடந்திருக்க வேண்டும்.)

238. விசயதரனுக்கு இளஞ்சிங்கம் உபமானம்.

238. எறித்த இருள்போல் - மூன்று பரந்திருந்த இருள்சிதைதல்போல.

239. புரம் எரிமடுத்தபொழுது அதுஇது என - சிவபிரான் திரிபுரத்தை யெரித்தகாலத்தே உண்டான அந்நெருப்பைப்போன்றது இந்நெருப்பு என்று கண்டவர் கூறும்படி. திகிரி - ஆளுஞ்சக்கரம். வயிராகரம் - ஓநர். இது இப்பொழுது 'வயிராகர்' என்னும்பெயருடன் மத்தியமாகாணத்திலிருக்கிறது. முற்காலத்தே இவ்வூரில் வயிரச்சுரக்கங்கள் இருந்தனவென்பர். கடவரை - யானை.

240. மெத்துதல்-மோதுதல். குளம் சிதைபீழ்ம்படி வந்து மோதிய கடல். குதிரைத்தளம் - குதிரைப்படை.

241. சக்கரக்கோட்டம் நமன் கோட்டம் பட்டது - சக்கரக்கோட்டத்துள் ளோர் யமபுரத்தை யடைந்தனர்.

(239) வயிராகரம் ஓரிமடுத்து, கடவி, (240) வெட்டி, குவித்து (241) புருவத்தனக்கோட்ட, சக்கரக்கோட்டம் நமன்கோட்டம்பட்டது என்க.

242. பாரி பெர்கம் - வேட்டகத்துச் சீர்.

243. விருதராசபயங்கரன்: தா. 134.

244. அபயன் - விசயதரன். மன்னர் வீரன் - வீரராசேந்திரசோழன். விசம்பின் மேற்செல - சுவர்க்கம் புக. தென்றிசைக்கு - சோழநாட்டுக்கு. செப்புலாம் என்றது காளிதேவிகூற்று. பெய்களைப்பார்த்துப். பின்னுஞ் சொல்லுகிறான்.

245 - 9. தென்றிசைக்கு நேர்த் *சீர்கேம் அதனையறிந்த விசய தரன் வடதிசையினின்று வந்து சீர் செய்தமையும்.

250. செய்து - செய்ய எனத் திரிக்க. திருவபிடேகஞ்செய்ய - மகுடா பிஷேகஞ் செய்துகொள்ள.

251- 64. விசயதரனது ஆட்சியின் நேர்மை.

251. அறகெடுத்திடல் ?

*252. நிருபமுசரிதன் - ஒழுக்கமுடையாருட் சிறந்தவன்.

* இராசகேசரி - வீரராசேந்திரன் காலஞ்சென்ற சேதிக்கேட்டு வடக்கே சென்றிருந்த விசயதரன் திரும்பிவருமுன்னே வீரராசேந்திரனுக்கு மகன் என்று சொல்லப்படுகின்ற பரகேசரி - அதிராசேந்திரதேவன் பட்டத் திற்கு வந்து ஆளத்தொடங்க அச்சமயம் இக்குழப்பமுண்டாகி அவன் கொல் லப்பட்டான்; (சுருக்ரியவிக். பக். 329) உடனே (கி.பி. 1070-ல்) விசயதரன் 'இராசகேசரி - இராசேந்திரசோழன்' என்னும் பெயருடன் முடிசூடிக்கொண்டு குழப்பத்தை அடக்கினான்.

253. விழுவெடுக்கக் கொடியெடுத்தன - திருவிழாநடத்தத் துவசாரோ, கண்ணு செய்யப்பட்டன.

258. அரணிய மந்திர அனல் - திக்கடைகோலினின்றும் உண்டாகிய யாகாக்னே.

260. கரிகால்வளவன் பெருமை இவனுக்கேற்றிக் கூறப்பட்டது.

261. தனை - செய்யுளுறுப்பு, விலங்கு. ஒருபூதங்கள்-ஒருமைநிற் பன்மை மயக்கம்.

265. காலால் - வாய்க்கால்களினாலே. பரிவேட்டை - குதிரைமேலேறிச் செய்யும் வேட்டை.

266 - 87. விசயதரன் கண்கைகொண்ட சோழபிரத்திலிருந்து ஆடம்பரத் துடன் புறப்பட்டுப் பாலாற்றங்கரையிற் பரிவேட்டையாடுவதற்காகச் சிதம்பரம் திருவதிகை இவற்றின்வழியே சென்று காஞ்சிபுரம் அடைந்தல்.

267. அழகினால் - விசயதரனது அழகினாலே.

268. அனகதானம் - பாபமில்லாத தானம். கரட தான மத வாரணம் - மதம்பாமிசவடுகளாகிய இடங்களினின்றும் உண்டாகியமதநீரையுடையயானை. கவினாணர்,வாரணமும் பெற எனஇயைக்க.

269. மிசைகொண்டு - ஏறி. களிற்றின்மிகைகொண்டு என்க. இவ் வொச்சத்ததை (280) முகம் வைத்தருளி என்பதனோடு முடிக்க.

270. வந்து - வந்ததனால். பலவிதங்களொடு - பலவகையாக.

271. சீர்செய மிகுந்து - விசயதரனுக்குச் சிறப்புச் செய்யும் பொருட்டு வந்து கூடுதலா லுண்டாகி. இன்ன - இத்தன்மையுடையவை. இடைவிடாத வொலிபும், வழாதவொலியுமாகிய இன்ன, எங்கும் மிக எனஇயைக்க.

272. சோழகுலசேகரன் - விசயதரன். இசையின்.....இசைமாதா - இசையினது மதுரவெள்ளமென்றும்படி பாடவல்ல ஏழிசைவல்லபி ; இவள் இளையான்.அரிதுஎன-விசயதரனைப் பிரிந்திருத்தல் அரிதென்று.ஏழு பாருலகு- சத்தத்தவீபங்கள். உரியான் - உரியவனாகியவிசயதரனது. இங்கே 'சோழகுல சேகரன்வகுத்தஇசை' 'ஏழிசைவளர்க்கவுரியான்' என்றதனாலும், மேல் 311-ம் தாழிசையில் 'தான் வகுத்தன தன்னெதிர் பாடி' என்பதனாலும் இவன் இசை நூல்வல்லவன் என்பதும், தானே இசைநூல்செய்தனன் என்பதும் பெறப்படு கின்றன.

273. புடை சூழ்வர எனமாற்றுக. நியாகவல்லி நிகை செல்லி - நியாக வல்லியாகிய நிகைந்த செல்வமுடையவன். இவன் *பட்டத்துத்தேவியாதலின் மந்தைத் தேசத்தரசரின் தேவியர் தன்னைச் சூழ்ந்துவரத் தான் ஒருபடியின் மீதேறி அரசுமூடன் சென்றனள்.

276. தொடங்கி - கட்டுண்டு.

277. அடைய - ஆகாயவெளிமுழுதும்.

278. இம்முறை - இவ்வவதாரத்தில்; (தா. 219.)

* இவளுக்குமுன், அம்மான் இராசந்திரதேவன் மகளாகிய 'மதுராத்கி' என்பவள் பட்டத்துத்தேவியாயிருந்தாள். (சுருக்கியவக. பக். 25 பார்க்க.)

279. கால் - வாய்க்கால்வாழ்களும் பாதங்களும், சிலிகைக்கூட்டம் யாழ்ப்பாணத்தையும், கலிகைக்கூட்டம் கங்கைவள்ளத்தையும் ஒத்தீத் தோன்ற என்டது கருத்து.

280. கொழுகள் - தா. 18, 88 பார்க்க.

281. நகைமணிக் கொடித்தொகை - மகளிர்கூட்டம்.

282 - 3. கதலிமுதலியன மகளிர் உறுப்புக்களையும் நடைபயையும் இன் சொல்லையும் குறித்து நின்றன. என - என்று கண்டோர் கூறும்படி.

284. மிடைகின்ற - நெருங்குகின்றவை : வினையாலையும் பெயர்.

286. வடதிக்கில் முகம்வைத்தருளி-வடதிசை நோக்கிப் புறப்பட்டு. மனில் நடமாடி-சிதம்பர நடராசமூர்த்தி; இம்மூர்த்தி சோழர்க்குக் குலதெய்வம்; இதனைப் "பார்த்திபார்தர், தொல்லைத் திருமரபுக் கெல்லார் தொழுகுலமார், தில்லைத் திருநடனஞ் சிந்தித்து" (இராச - உலக.) என்பதனாலறிக. விட்டருளி-தந்தி.

(287) அபயன் (269) களிற்றின் மிகைகொண்டு (286) முகம்வைத்தருளி அருள்கொண்டு விடைகொண்டு, விட்டருளி (287) வினையாடி, நண்ணினன் என முடிக்க.

தா. 219 முதல் 287 வரை தேவிகூற்று.

288. இதமென்மொழி - இத்ததைத்தருகின்ற மெல்லிய மொழிகளா லாகிய விருத்தார்தம். இறைவி சொல்லுவதன் முன்னம் - தேவிசொல்லிமுடிக்கு முன்னே. இகல் - கலிக்கப்போர். ஓடிவர - ஓடிவந்த; இதனை, (294) இசைத்தலும் என்பதனோடு இயைக்க. இங்கே தேவி சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் அங்கே கலிக்கப்போர் நடந்துவிட்டதென்பது ஓடிவந்த பேய் சொல்லுதலால் (289-93) விளங்கும். ஈண்டுத் தேவிவிட்ட வார்த்தையைப் பின்னே (301-ம் தாழிசையிலிருந்து) இகல்கண்டு வந்த பேய் எடுத்துக்கூறும்.

294. என்ற - என்றி (இகல்கண்டபேய்) சொல்லிய. தம்செவிக்கு-தேவி வார்த்தையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த பேய்களின் காதில். மெய்பருத்துச் சிரித்து என்க. மேலே மூன்று தாழிசைகள் பேய்களின் மகிழ்ச்சியை விளக்கும்.

298. அலந்தலை - மயக்கம். அடுபந்தலை - அட்ட (கொலைமிருந்த) போர்க் களம். உரைத்தனன் - (தேவி) சொன்னான்.

கக.—காளிக்குக் கூளி கூறியது.

இதில் கலிக்கப்போகைச் சொல்லத்தொடங்கிய பேய் விசயதான் வர லாற்றிற் காளி விட்டவிடமுதலாக எடுத்துக்கொண்டு, காஞ்சியில் அவன் வீற்றிருந்த திருவோலக்கச் சிறப்பையும், போர்க்குக் காரணத்தையும், படையெழுச்சியையும், போரையும் விரிவாகக்கூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.

299. "ஆனையாயீர் அமிடைபென்ற, மானவனுக்கு வகுப்பதுபரணி" (இலக்கணவிளக்கம். கு. அந.அ.) என்பதனுக்கு இஃதிலக்கியமாதல் காண்க.

302 - 23. விசயதானது திருவோலக்கச் சிறப்பு.

306. உறைந்தவன் - ஐயறையப்பெற்றவன், மணிப்பணிப்புயத்து - இரத்தினபரணங்கனையணிந்த தோள்களில். நாயகனும் உறைந்தவனு மாகிய விஷ்ணு தரனுடைய புயத்தே என்க.

307. தேவியர் - தியாகடல்லியும் ஏழிசைவல்லியும்.

308. நிருத்தாதி நாடகம் எனமாற்றி, நிருத்தம், தாண்டவம், நாட்டியம் என்னும் மூவகை ஆடல் என்க. நால்வகைப் பெரும்பண்: பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி என்பன.

310. கண்டனம் - காக்கள் கற்றறிந்திருக்கிறோம்.

311. கண்டனன் கேட்க - கண்டு அவர்களை வினாவ.

312. வெந்திடுமுன் இடு - புறங்கொடுக்கு முன்ன யிட்ட.

313. மன்னராதிபன் - விசயதரன். என்ன - என்று கண்டோர் சொல்லும்படி.

(313) மன்னராதிபன் (302) மண்டபந்தின்னிலே (313) இருக்க எனக் கூட்டுக.

314. வண்டைமன்னாகிய கருணாகரத் தொண்டைமான். இவனே விசய தரனுக்கு முதல் மந்திரி: (தா. 447.) மந்திர பாரகர் - மந்திராலோசனையில் தோந்தவர்.

316. தரு - வெளியிலுள்ளவர்களை யழைத்து வருகின்ற. ஒலை - வெளியிலுள்ளவர் அரசனுக்கு அனுப்புவதும், அரசன் வெளியிலுள்ளவர்க்கு அனுப்புவதுமாகிய ஒலை. செய்த நோக்கில் - அவர்கள் வரலாம் என்றபொருள் படும்படி பார்த்த பார்வையால்.

316 - 9. வந்தெய்திய அரசர்கள்.

320. கரம் - கப்பம்; இடச்சொன்ன கப்பங்கள்.

321 - 3. அரசர் திறையிடும் விவரம்.

(313) மன்னராதிபன் இருக்க, (314) குடியிருக்க, (315) என்றலும், செய்த நோக்கில் (316 - 19) தென்னவர் முதலிய அரசர்கள் (315) வந்தெய்தி நெருக்க, (அவர்களுள்) (323) மான அரசர் பலர் (320) அடிசூடுகரங்க னொடு (323) தனித்தனி உரைப்பர் என்க.

324. உரைசெயும் - இடச்சொன்ன. ஒழிய - இடாமல். ஒழிய நின்ற அரசரும் எனக் கூட்டுக.

325. கடவ - இடக்கடவனவாகிய. எனலும் - என்று பக்கத்திலிருந்தவர் சொன்னமாதிரித்தல்.

326. முறுவல் - கோபச்சிரிப்பு.

327. கலிங்கம் மலையரணுடைய தென்பதை 262, 453-ம் தாழிசைகளாலும் அறியலாம்.

328. எழுகலிங்கம் - ஏழுபிரிவினையுடைய கலிங்கதேசம்: (தா. 382, 434, 436, 440, 441, 457.) 'அனைமின்' 'கொணர்மின்' எனப் பன்மையிற் கூறக் கேட்டானுதலின், தொண்டைமான் (இதற்குப் பலா வேண்டாம்) சக்கர வர்த்தி கட்டினான் பலத்தைக்கொண்டு நான் ஒருவர் அழித்து விடுவேன் என்றான்.

(323) பலவரசர் தனித்தனி உரைப்பர்; (அவற்றைக்கேட்டு)(324) வைத்திருள், என்றிருபொருளில்; (325) திறை கொடு வருகிலன் எனவும், (327) கொணர்மின் ஓன் லுந், (328) வண்டைநகரசன், எறிவென் என்று தொழுதனன்; (தொழுது) (329) எனக்கு விடைஎனபுலியுயர்த்தவன் விடைகொடுக்க எனக் கூட்டுக. 'அப்பொழுதிலே' என்பது (345) 'எழுந்ததுசேனை' என்பது னேழையையும்.

330 - 36. பொதுவாகப் படை திரளுதல்.

337 - 40. முறையே யானை, குதிரை, தேர், காலாள் என்னும் சதுரங்க சைனியங்களின் வருணனை.

341 - 4. இவையும் சதுரங்க சைனிய வருணனை; இவற்றில் காலாள், குதிரை, யானை, தேர் என்னும் முறையிற் கூறப்படுகின்றன.

345 - 9. படைகளின் புறப்பாடி.

350. அடையக் கண்ணுடைய சோழன் - முற்றிலும் கண்போன்ற * விக்கிரம சோழன். இவன் விசயநாதன் மகன்; சோனுட்டிப் படைத்தலைவன். நிசக் கரமாம் கருணாகரன் - அப்படைக்கும் படைத்தலைவனுக்கும் உண்மையான கைபோலுவதத்தக் கருணாகரத்தொண்டைமான். அவ்விருவரும் வீரரணமேற் கொள என்க.

351. இது கருணாகரனது சிறப்புக்களை யெடுத்துக் கூறுகின்றது. சுரபி துங்க வெள்விடை-காமதேனுவின் வழியில் வந்த பரிசுத்தமான வெள்ளிய இடபம், விடைக்கொடி பல்லவர்க்குரியது. தொண்டையர்க்கரசும், விடையுயர்த்த கோளும், வண்டையர்க்கரசும், பல்லவர்க்கரசும் ஆகிய கருணாகரன் என்க.

352. இது விக்கிரமனது சிறப்புக் கூறுகின்றது. வாணர்கோ... துசி கொண்டு ? முடிக்கொண்டசோழன்: இது விக்கிரமனுக்குள்ள பெயர்களுள் ஒன்று போலும்.

353. கருணாகரன், விக்கிரமனுடன் போர்க்குச் செல்லுதல்.

354 - 6. இவற்றில், படைகள் வடக்கே செல்லும்பொழுது கடந்து சென்ற நதிக்கின் பெயர் முறையே கூறப்படுகின்றன. அந்திகளுள் ஒன்றாக, இப்போது காஞ்சிக்குத் தெற்கே ஓடும் பாலாறு சேர்க்கப்பட்டிருத்தலின், அக்காலத்து இது காஞ்சிக்கு வடக்கே ஓடித் தெனக் கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது.

357. எரிகொளுவுதலும் குறைகொள்ளுதலும் பகைவரைப்போருக்கிழுத்தற்குரிய உபாயங்கள்.

358. ஒருபுறமாக-வடக்குப்பக்கத்திலிருக்க; எனவே, கோதமைக்கு வடக்கேயுமிக்கைக்குத் தெற்கேயும் உள்ளது கலிங்கதேசம் என்பது பெறப்படுகின்றது.

* இவன் கலிங்கப்போர்க்குச் சென்றதும் பிறவும் சோழவமிசசரித்திரத்திற்கான்க.

† வடஆற்காடுஜில்லா; குடியாத்தம்தாலுகா, உதயேந்திரம் செப்புப் பட்டயத்தைப் பிரசுரித்த 'லெபானு' (Lefanu) என்னும் பிரஞ்சுக்காரரும் ஷெ பட்டயத்தின் வாசகத்தைக்கொண்டு பாலாறு நிலப்பெயர்ந்திருக்க வேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்படுகிறார். (S. I. I. Vol. II: pp. 361 - 374.)

359-61. ஊர்கள் அழிவதைக்கண்ட குடிகள் போய்த் தம் அரசன்களில் விழுந்து முறையிடுதல்.

362. அந்தரம் - துணையாவாரின்மை; பஸ்கேடு. ஸூன்று - ஒருசிறிதும். அனந்தமன்மன் - அரசன்பெயர்; சிலாசாசனங்களில் இவன்பெயர் 'அனந்த வர்ம சோழகங்கன்' எனக் காணப்படுகின்றது.

363 - 4. அனந்தபன்மனது வீரவார்த்தை.

365. மானவன் - மானமுடையவனாகிய அனந்தபன்மன்.

366 - 76. கலிங்கமந்திரி தன்னரசனுக்கு விசயதரனது பூடையின்வெற்றித்திறங்களை யெடுத்துக் கூறுதல்.

368. மீனீவர் ஐவர் என்பதனை "ஆர்புனை தெரியல் ஒன்பதுமன்னர்" (சீலப். உதி: ககக) என்பது போலக் கொள்க.

372. தளத்தொடும் பொருதண்டு - அணிவகுப்புக்களோடுகூடிப் பொருகின்ற சேனை.

377 - 80. அனந்தபன்மன், தனக்குப் புத்திகூறிய மந்திரியைக் கோபித்துச் சதுரங்கசனியங்களைப் போர்க்கூழப்பக் கட்டினாயிடுதல்.

381 - 2. கலிங்கதேசத்துப் போர்வீரர்களின் உற்சாகம்.

383 - 7. போர்க்குப் புறப்படும் கலிங்கப்படைகளின் வருணனை.

388 - 90. கலிங்கப்படை கருணாகரன்படைக்கு எதிரிற்சென்று சேர்தல்.

391 - 429. இருதிறப்படையும் நெருங்கிப் பொருதல். இவ்விடம் சற்றுக் கடின பாகமாயினும் விரிவஞ்சிவிளக்காது விடப்பட்டது.

430 - 33. இருதிறப்படையும், சமமாகப் பொருதல் கண்ட கருணாகரன் தன்யானையைச் செலுத்திச் சேனைக்கு முன்னின்று உக்கிரமாகப் பொருது அழித்தல்.

434 - 5. அனந்தபன்மன் ஓடியொளித்தல். அவன் உரை செய்த ஆண்மை, 377 - 80 தாழிசைகளிற் காண்க.

436 - 9. சாகாது எஞ்சிய கலிங்கவீரரும் ஓடியொளித்தல்.

436. அலதிசுலதி - மிகவும் பதறுதல்?

437. வழிதல் - மிகவும் துக்கத்துடன், சோர்ந்து நிற்கல்; 'அழுதுவழி கிறுன்' என்னும் வழக்கச்சொல்லுங் காண்க.

438. ஓடப் பயந்தவர் சிலர், தங்களுடைய நிறையே மாயாநிபத்தோடு வந்த சோழவீரரின் மெண்ணி வணங்கினார்கள்.

439. உபகாரம் செய்பன் - உதவிசெய்தது; முதுகுக்கொடுத்தோடின தனால் உயிர்பிழைத்தோம் என்பது கருத்து.

440. உபயசுலமும்.....ஒருவன் - விசயதரன்; கருணாகரனது வெற்றி அவன் தலைவன்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது.

441. ஒருகலிங்கம் - ஒருஆடை. இடையிலிருந்துஆடை விழுந்தது. தெரியாமல் ஓடியொளித்தபின்னர், அங்கங்கிருந்த சிலர்துணிகளைப் பலர் கிழித்துக் கட்டிக்கொண்டனர் என்பது கருத்து.

442 - 5. விசயதரன், 'மதமலைகள் கொண்டகோயின்' (தா. 327) என்ற தற்கீழ்ப் அவன்வீரர் முதலில் யானைகளைக் கைப்பற்றினார்கள்.

447. 'அவனையுந்தோணர்மின்' (தா. 327) என்றது ஈண்டு நோக்கத்தக்கது.

448. ஒற்றர்க ளொலிகடற்படை - ஒற்றர்களோடிய ஁னரும்படை. புடை தடவீதல் - சுற்றித் தேடுதல். இலைப்புரைதடவுதல் - சிறிதிடமும் விடாது தேடுதல்; "ஈட்டமும் வேறுமாகி யிலைப்புரை கிளைத்திட்டேமே" சீவகசிந்தாமணி. 1741.

449. அவ்வாறு தேடிய படைவீரர் தம்முட் கூடிப்பேசிக்கொண்டமை. சுவடு பெற்றிலம் அவனை - அவனைக்குறித்த அடையாளம் புலப்படவில்லை. அது குணிப்பரிது - அப்பழையினைவு கணக்கிட்டுச் சொல்லுதலியலாது. என லும் - எனச் சிலர் சொன்னமாத் திரத்தில்.

450. காணவரிது - தமக்கு அரணாகச் செய்துகொள்ள முடியாது. னாளும் - பகல்முழுதும். சுட்டுக்கள் கலிங்கர் பற்றக்கூடிய இடங்களைக்குறித்து நின்றன. வளைந்து - சுற்றித்தேடி. சென்று-குறுப்பிட்ட மலைக்குச்சென்று.

452. படைத்தது யாதோ - படைத்ததற்குக் காரணமென்னவோ. என்றும் - எந்நாளும். செய்தது - செய்தலால். என்னும் - என்று சொல்லப்படுகின்ற. என்ன - என்று கண்டோர் சொல்லும்படி.

453. வரைக் கலிங்கந்தமைச் சேர - மலைகளையுடைய குழகலிங்கத்தையும் சேரும்படி. அரைக்கலிங்கம் - இடுப்புலத்திரம்.

(448) கடற்படைபோய், புடை தடவி, இலைப்புரை தடவி, (449) என லும், (450) காணவரி தென்று, வளைந்து, சென்று, (451) வேலிகோலி, காத்துநின்ற, (452) அறுக்கும் போழ்தில் (453) பிழைத்தாரும் அநேகர்என்க.

454. அவிதாவிடல் - அபயமிடுதல்; "எந்தாயென் றவிதாவிடு ஸம்மவ ரவரே" திருவாசகம். திருச்சத்தகம்: ச.

455. சாக்கியர் - பௌத்தரில் ஒருசாரார்; செவ்வாடையை உடம்புமுழுதும் போர்த்துக்கொள்ளுதலும், தலையை முண்டனம்பண்ணிக்கொள்ளுதலும் இவர்க்கு வழக்கம்; இதனை ஸ்ரீசம்பந்த சுவாமிகள் கீழைத் திருக்காட்டுப்பள்ளித் தேவாரத்திலே "ஒண்டிவாராதுகி லாடை மெய்போர்த் துச்சி கொளாமை யுண்டையுரைக்கும், குண்டர்கள்" என் றருளிச்செய்ததனாலும் அறியலாம். (தா. 554 பார்க்க.) அப்பிரமண்ணிய மிடுதல் - அபயமிடுதல்.

கூளி (300) 'சிறிது கேட்டருள்' என்று தொடங்கி (458) தொண்டைமான் அபயினை குழுமுன் என்பதுகாறும் கூறி மேலும் கூறுகின்றது.

459. தேவாசுர.....ஓவாவுரை: பதினெட்டாண்டில் நடந்த தேவாசுர யுத்தமீய், பதினெட்டு மாதத்தில் நடந்த இராமராவணயுத்தமும் பதினெட்டு நாளில் நடந்த பாண்டவதிரியோதன யுத்தமும் உள்ளன என்று உலகத்தார் இதுவரை ஓயாமல் சொல்லும் சொல். உரை ஓயும்படி உளது என்பதற்கு, அப்போர் மூன்றினும் சிறந்தது இது என்பது கருத்து. சீலப்பதிகாரம், நீர்ப்படைக்காதை: சு - கந அழகனும், அவற்றின் அரும்பதவுரையும், மகாம கோபாத்திரியாய வே. சூழ்நிறாதையரவர்களுள் எழுதிய அடிக்குறிப்பும் ஈண்டு நோக்கி இன்புறப்போல.

கஉ.—களங்காட்டியது.

இதில் கலிங்கப்போரை விரித்துக் கூளி கூறக்கேட்ட தாளி, பேடிக்கண்ணு கருடன் புறப்பட்டுப் போட்களத்திற்குச் சென்று அதனைக்கண்டு அதிசயத்து அவ்வதிசயத்தைக் கணங்களுக்குக் காட்டியது கூறப்படுகின்றது.

460. காலக்களம் - யமகளம்; “செயிர்த்தொழின் முதியோன் செய் தொழில் பெருக,.....ஒருபக லெல்லையுயிர்த்தொகை யுண்டி, செங்குட்டுவன்” (சீலப். உள்: எ - கங) என்றார் இவர்கோவடிதரும். என - என்று கூளி கூறி முடிக்க. ஆலக்களமுடையான்மகிழ் அமுது-விடம்பொருந்திய கழுத் தையடைய சிவபெருமான் மகிழும்படியான அமுதம்போன்றவன். அமுதாகிய. (461) அந்நேரிமை என்க.

(461) நேரிமை (460) அக்களமணுகி, (461) அதிசயமுற்று மொழியும் எனக் கூட்டியுரைக்க.

462 - 89. இவ்விருபத்தெட்டுத் தாழ்சைகளும் தேவிகூற்று. இவற்றில், இறந்த வீரர்களின் பராக்ரம சாகசச் செயல்களும் பிறவும் வெகு அழகாக வருணிக்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஆங்காங்குக் காணப்படும் உபமான உபமேயங்கள் அறிஞர் ஆராய்ந்தின்புறத்தக்கவை. அவையனைத்தும் விரிவஞ்சி எடுத்தக் காட்டாமல் விடப்பட்டன.

கங.—கூழ்முதல்.

இதில், அவ்வாறு களங்காட்டிய தேவி கணங்களைப்பார்த்து (490) ‘கள மடையக்காட்டுதற்கு முடிவதன்று; கூழ்மும்’ என்றுகூற அதனைக்கேட்ட கணங் கள் தேவியைக் கும்பிட்டு ஒன்றையொன்று கூவியழைத்துத் தம்முட் பலபடியாகப் பேசிக்கொண்டு காரியங்களைச்செய்து கூழ்அட்டுப் படைத்து உண்டு களித்துப் பாடியாடி விசயதனை வாழ்த்தினமை கூறப்படும்.

491. மோடி, நிணமாலை, கலதி, கூரெயிறி, நீலி, மாடி, குதிரவயிறி என்பன பேய்களின் பெயர்கள்.

495. கருது இக்கட்டு மாட்டாதீர் - நினைத்து வருந்தத்தக்க துன்பத்தில் அகப்பட்டுக்கொள்ளாமல்.

497 - 501. சூடகம், பாடகம், விடுகம்பி, கருளன், இரட்டைவாளி, பாகுவலயம், ஏகாவலி, வள்ளசரம் என்பன ஆபரணங்கள்.

502. கொள்ளும் எனைப்பல கோலம் - கொள்ளத்தக்க ஏலைப் புல கோலங்களையும். கொண்டிட - கொள்வோமாயின். வேளையும் மீதூர - நேரமும் அதிகரிக்க. உள்ளும் வெதும்பும் - பசியும் அதிகமாகும். (ஆதலால்) புறம்பெணுது-வெளிக்கோலம் செய்துகொண்டிராமல்.

503. பிண்டிதிட்டி - கோலமிட்டு. கடுப்பா - விரைவாக.

506. மாத்தாழி - (அடுப்பிலேற்றிய) பெரியதாழி. தம்பின் - நிரப்புகள்.

508. உகிரிள் உப்பு - உகிராகிய உப்பு.

514 - 31. பேய்கள் அரிசி குத்தும் பொழுது உடும் உலகைகப்பாட்டு. இதனுள், முதலிலே தேவியைப் பாடிப் பின்னர் விசயதனைப் பலபடியாகப் புகழ்ந்துபாடுதலும், இடையே கருணாகரத் தொண்டைமாணச் சேர்த்திருத்தலும் காண்க.

535. களப்பரணிக்கூழ் - கலிக்கப்போர்க்களத்தே பரணிநாளில் அட்டகூழ் கலிக்கத்துப்பரணி என்னும் பெயர்க்காரணமும் ஈண்டு றோக்கத்தக்கது. கை - வீரர்கை: (தா. 537 பார்க்க.) "தொழத்தோட்கை துடுப்பாக, ஆடுற்ற ஆன்சோறு" (மதுரைக்காஞ்சி, ௩௪-௫); "தொழத்தோட்டுப்பிற மறை இய லுன்சோறு" (சீலப். ௨௬ : ௨௪௩.) குளம்பு - குதிரைக்குளம்பு.

536. கைப்பு - புதையல். காணும், முன்னிலையசை.

541. விடும்பைநா - கமர்பட்ட நாக்கு.

542. பண்டும் இரும் ஓர் எனப் பிரிக்க. இருதல் - அழிதல்.

547. பெருக்கிக்கொள்ளீர் - புலவாகச் செய்துகொள்ளுகீர்கள். இக்கலங்கள் கூடுதல்தலை பரிமாறுதற்கு.

548. பதம்பெற்றார்க்கு - சாம்பிய சாருப்பிய பதவி பெற்றவர்களுக்கு. விழிக்கன லும் சிணமும், முறையே பகல்விளக்கும் பாலாடையுமாக.

549: கூழைவாரிர் - கூழைபூற்றுங்கள்.

551. மணலார்ப்போர்: பாண்டியரைவருடன் விசயதரன் செய்தபோர்; தா. 368 ; சோழவமிச. பக். 95 பார்க்க.

554. முழுத்தோள் போர்த்தல்-கழுத்தளவும் ஆடைபோர்த்துக் கொள்ளுதல். "பிரியாது வண்டுகிலாடை போர்த்தவர்" என்றார் ஸ்ரீதிருஞானசம்பந்த மூர்த்தியும்; (சீகர்தி: பண் - சீகாமரம்: ௧0. ஆடைபோர்த்துக்கொள்ளுதலும், கஞ்சியுண்ணுதலும் பெளத்தங்க்கு வழக்கமென்பதனை ஸ்ரீசம்பந்தர் தேவாரத்திற் பலவிடங்களிலும் காணலாம். மேலும் அவர் திருவெழுசுற்றிருக்கையில் "அறுவகைத்தோரும்" என்றருளினதனால்பொத்தார் அறுவகையினர் என்பதும், திருவையாற்றுப் பதிகத்தில் "துவராடைவர் தோலுடையார்கள்" என்றருளினதனால் அவருள் ஒருசாரார் தோல்போர்ப்பார் என்பதும் பெறப்படுதலால் 'முழுத்தோல் போர்க்கும்புத்தற்கு' என்னும் பாடமும் கொள்ளத்தக்கதே யாம். புத்தப்பேய் நாக்குமுற (அதற்கு) மூளைக்கூழை வாரிர் எனக் கூட்டுக.

555. பைதுஅல்-பசியதல்லாத=உலர்ந்த. பெரும்பேயாதலால் ஆட்டின் உலர்ந்த இறைச்சி வயிற்றுக்குப் பற்றாது உலர்ந்துநின்றது.

558. இன்னஞ்சொரிகிர் என்றதனால் முன்னே ஊற்றினது கொண்டு பசியினுண்டாகிய காதடைப்பு நீக்கிர்மென்பது பெறப்படும்.

560. நோக்கப்பேய் - தாழ்ந்தசாதிப்பேய்.

562. பரணி நட்சத்திரம் போர்க்குச் சிறந்ததாதலால் 'பரணிக்களம்' என்னப்பட்டது. 'பரணிக்கூழ்க் களம்' என மாற்றியுரைப்பினும் அமையும். பரணி - ஒருபாத்திரம். (இரண்டாம் அடி.)

* இத் தோல்போர்த்தலையும் (455) குஞ்சிமுண்டித்தலையும் பற்றி, பௌத்தமதஆராய்ச்சியுள்ள ஸ்ரீமான் எப். உட்வர்டு [F. Woodward Esq., M. A., (Cantab) Adyar.] துரையவர்கள் தெரிவித்ததாவது:—"பாலிபாஷையிலுள்ள நீகநிகாய (நீர்க்கனிகாயம்) என்னும் பௌத்த கிரந்தத்தால், பௌத்தரிஸ் ஒருசாரார் தோல் போர்த்துக்கொண்டதனாலே 'சம்மவாலின்' (சர்மவாலி) எனப் பெயர்பெற்றிருந்தனரென்பதும், அங்குத்தரநிகாய (அங்கோத்தரநிகாயம்) என்னும் கிரந்தத்தால், மற்றொருசாரார் முண்டனம் பண்ணிக் கொண்டதனாலே 'முண்டசாவகா' எனப் பெயர் பெற்றிருந்தனர் என்பதும் தெரியவருகின்றன."

563. உரித்தோல் - உரியாகியதோல். தேர்ப்பட்டைக்கு - தோலாலாகிய
இறைகூடையில்.

567. உந்திபறத்தல் - குழாங்கூடிய மகளிரின் விளையாட்டில் ஒன்று.

568. நான்முகனார்க்கு நான்குவாயிருந்தும் அவர் இக்கூழுண்ணும் பேறு
பெற்றிலர் என்பது கருத்து.

571. பெருக்க - மிகுதியாக. தாம்பூலம் பிழைக்கச்செய்தல் - வெற்றிலை
பாக்குப் புரையேறச்செய்தல். தலைமயிரை மோர்துபார்த்தால் புரையேறின்
துன்பம் நீங்கும் என்பர்.

491 - 571: பேய்களின் கூற்று.

572. என்று - எனச்சொல்லிக்கொண்டு (கூழ் அட்டு உண்டு.)

(490) அணங்கு (462 - 89) களங் காட்டி (490) 'கூழ்அடும்' என்று
அருள (பேய்கள்) கும்பிட்டு (491) ஒன்றையொன்று கூலியழைத்தி (492 -
571) 'பல்லை விளக்கிக்கொள்ளீர்.....சிரத்தின்மயிரை மோவீர்' (572)
என்று, களித்து.....நடமிட்டன என்க.

573. வாசி - அம்பு அல்லது தாங்கள் ஏறிவந்தகுதிரை. துசி?

574. போகபுரந்தரன் - எல்லாச்செல்வங்களையும் அனுபவிக்கின்ற இந்தி
ரன்போன்ற விசயதரன். தண்டின் இருகைமீ - சைனியத்தின் இரண்டுபக்க
மும்.

575 - 7. பேய்கள் நடக்கும் நாடகங்கள்.

578. இனைய இனைய நாடகங்கள் - இவைபோன்ற பிறநாடகங்கள். நாட
கம்-குறுக்கல்விகாரம். புரந்தரனனைய - இந்திரனைப்போன்ற அபுகழ்தம் என்று-
புகழ்வோமெனப் பேய்கள் ஒன்றோடொன்று சொல்லிக்கொண்டு. 'தொடங்கி'
என்பது (579) 'வாழ்த்தின' என்பதனோடு முடியும்.

579. உபயமெனும் பிறப்பாளர் - இருபிறப்பாளர் = அந்தணர் ; முதல்
மூன்றுவருணத்தார் எனினும்ஆம். அபயம் என - அபயம் என்று முறையிட்டுக்
கொள்ள. புருந்து - தான்போய். புருந்து அஞ்சல் என்றது, தா. 248 - 9-ல்
காண்க.

580. வசையைப்பொறுத்தான் - கண்ணபிரான் ; ஈண்டு விசயதரனைக்
குறித்து நின்றது.

581. கன்னி - குமரியாறு. இதனால்; தெற்கே கன்னியாகுமரி முதல்
வடக்கே கங்காநதிவரை விசயதரனது ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்ததென்பது பெறப்
படுகின்றது.

582. ஆழிகளேமும் - ஏழுசமுத்திரங்களும். ஓர் ஆழி - ஒப்புற்ற ஆஞ்
ஞாசக்கரம். உலகுய்யவந்தான் - விசயதரன்.

583. கரிகால்வளவன், சோழராசபாரம்பரியத்தை இமயமலையில் எழுதிச்
சிறப்புற்றவனாதலால் அவனை வாழ்த்தின. ஈண்டுக் கரிகாலன் என்பது விசய
தரனையே குறித்து நின்றது எனினும் அமையும் ; தா. 260 பார்க்க.

584 - 5. இவற்றிலுள்ளவை சயங்கொண்டார் கூறிய வாழ்த்து.

கலிங்கத்துப்பாணியிற்கண்ட

சேர் முவமிசாவளி.

திருமால்
பிரமன்
மரிசி
காசிபன்
விவஸ்வான்
1மனு
இக்குவாகு
2ககுத்ஸ்தன்
3மாந்தாதா
4முசுகுந்தன்
5பிருதுலாக்ஷன்
6சிபி
*சுராதிராசன்
(முதற்சோழன்)
இராசகேசரி
பரகேசரி
கள்ளிவளவன்
காந்தன்
சுககுரு
சித்திரன்
சமுத்திரஜித்

பஞ்சபன்
வாதராசனைப் பணிகொண்டவன்
தூங்கெயிலெறிந்தவன்
உபரிசான்
பாண்டவர்படைக்கு உதவி
செய்தவன்
சாலீசுகன்
செங்குறான்
கரிகாலன்
விண்ணில் வேழமுகைத்தவன்
புராந்தகன்
இராசராசன்
கங்கைகொண்டசோழன்
இராசாதித்தன்
இராசேந்திரதேவன்
(இராசாதித்தன் தம்பி)
இராசமகேந்திரன்
(இராசேந்திரதேவன் மகன்)
வீரராசேந்திரன்
(இராசேந்திரதேவன் தம்பி)
விசயதரன்

1ஆள்கன்றிவிடர்க்கு மகனுயிரைச் சமமாதனைத்து முறைசெய்தவன்.
2 இந்திரனையிடபுமாக்கி யேறினவன். 3புலியும்மாறும் ஒருதுறையில் நீருண்ண
வைத்தவன். 4அசுரரைவென்று அமராவதியைக்காத்தவன். 5தேவர் அமுதுண்
ண்செய்தவன். 6சேரணடைந்த புறவைக் காக்கத் தன்னுடலின் தசையை அரி
ந்துவைத்தும் பற்றுகையால் துலியேறினவன்.

*இவன்முதலாக வீர சோழர்களின் அருஞ்செயல்களை அடுத்தபக்கத்திற்
காண்க.

அருள் செயல்கள்.

[எண்—தாழ்ச்சையெண்.]

178. சோழமண்டல மமைத்தது.....சுராதிராசன்.
179. காலனுக்கு வழக்குரைத்தது.....கிள்ளிவளவன்.
179. காவிரிப்புனல் கொணர்ந்தது.....காந்தன்.
145. யமன்பால் துதிவிட்டது
163. தன் முனிவுக்குப் பேயும் }சுரகுரு.
அஞ்சச் செய்தது
179. யமனைவன்றிகொண்டது
180. இந்திரனைக் கொடியிற் புலியாகவைத்தது..சித்திரன்.
180. கடலோடு கடல் கலக்கவிட்டது.....சமுத்திரஜித்.
180. குருதியுண்ண வளித்ததுபஞ்சபன்.
180. காற்றை யேவல்கொண்டது
181. தூங்கு மூன்றெயிலெறிந்தது.....
181. ஆகாயத்தில் விமானமுயர்த்தது.....உபரிசரன்.
182. நாககன்னிகையை மணந்ததுசாலீசுகன்.
165. செண்டுகொண்டு இமயத்தைத்திரித்தது
184. காவிரிக்குக் கரை கட்டுவித்தது
184. முகரியைக் கண்கொண்டது
185. பட்டினப்பாலை கொண்டு 16 - லட்சம் } கரிகால்ன்.
பொன் பரிசளித்தது
195. இமயமலையில்சோழராசபாரம்பரியத்தை
எழுதியது
187. யானையை ஆகாயத்திற் செலுத்தியது.....
189. கங்கையுள் கடாரமூல் கொண்டது....இராசேந்திரன்.

கலிங்கத்துப்பராணித்

தாழிசை முதற்குறிப்பக்கராதி.

[எண்—தாழிசையெண்.]

அக்கணமாளு	160	அருத்தியிற்	147	ஆரமிஷையிவை	321
அக்கிரிகுலங்	285	அருமறையி	2	ஆழந்தகுருதி	496
அகளங்கனமர்க்	205	அருமறையொத்	117	ஆழிகளோழு	582
அகிலவெற்பு	334	அலகில்செரு	430	ஆளுங்கொழுநர்	40
அந்தண்ணாலை	305	அலகில்வட்டிகை	333	ஆனைச்சீறுங்	132
அசையவுரத்	424	அலகில்வெற்றியு	340	ஆறலேதரங்க	283
அஞ்சியே	36	அலகிடுடைலகு	387	ஆறுடைய	199
அட்டமிட்ட	129	அலர்மழையும்	223	ஆனேசாய	136
அடக்கமன்றிது	151	அலைநாடிய	42	ஆனைமீதுவரு	275
அடனாக	143	அலைபடைநீரைக	406	இக்கரித்தலை	150
அடிக்கழுத்தி	97	அவ்வருக்கன்	174	இக்குவாகுவின்	175
அடியொர்	410	அவசமுற்	35	இகலிழந்தரசர்	27
அடுகிலைபகழி	408	அவதியில்லாக்	552	இசையுடனெடு	236
அடைத்தசெவி	558	அவரிபஞ்சொரி	480	இட்டவட்ட	413
அடையவத்	329	அவனிபர்க்குப்	224	இடத்திடை	400
அண்டமுறுங்	119	அழகினுலழகு	267	இடிகின்மன	359
அணிகளொரு	431	அழலங்கையிற்	537	இடைபார்த்துத்	523
அதன்முதற்கண்	169	ஆழிந்தகலிங்கர்	546	இடையிடை	386
அதிர்ந்தனநாலு	346	அழைக்கவென்	146	இடையினிலை	53
அந்தநாளாக்	133	அள்ளியருகிருந்	566	இணக்கமில்லா	564
அந்தமுட்ட	170	அளகடாரமிசை	55	இத்துயின்	29
அந்தரமொன்	362	அந்ததோளிரைவ	153	இந்தவுரங்க	513
அந்நெடுமா	4	அறிஞர் தம்பிரா	86	இந்நிலத்துளோ	71
அப்படிக்கலிங்க	442	அறியுமுழை	435	இப்புறத்திமய	195
அப்பேயினொரு	145	அறையுமுழை	251	இரவுகனவு	563
அம்பொள்ளொரு	302	அறையுமுழை	385	இருண்முழுதும்	221
அம்புரிதம	429	அன்நிலங்கை	210	இருசொடையற்	425
அரசர்சீறுவ	366	அனகதான்	268	இருநிலத்திட	339
அரசரஞ்சலென்	324	அடத்தாறுங்கம்	472	இருப்புக்கவர்	476
அரலேவிவெள்ளியி	172	அடியுரைத்	217	இருபொழுது	72
அரவொடு	109	அடியுரைப்பேய்	298	இருவருரத்	426
அரவறையும்	258	அடுகின்மன	67	இலங்கையெறிந்த	61
அரிதுயிலும்	256	ஆதவம்பருகு	68	இவ்வண்ணத்	140
அரிந்ததலை	104	ஆதிமாஸமல	173	இவர்கண்மே	457
அரியுமிடம்	114	ஆர்காப்ப	200	இவைகவார்த	447

ககசு

தாழிசை முதற்குறிப்பகராதி.

இவையுயிவையு	322	எவ்வணங்கு	121	ஒதிவந்த	183
இற்றைவணு	233	எவ்வளவுந்	194	ஒய்கின்றே	201
இறைமொழிந்	328	எழுக்கலிங்க	441	ஒரிரண்டு	12
இன்றுதின	376	எழுதிமந்	196	கீங்கர்கடாரர்	317
இனையவினைய	578	எழுதாளி	349	கீங்காநதி	358
ஈண்டுசெருவிந்	498	எழுந்ததுசேனை	345	கங்காபுரி	550
ஈரிருமருப்	232	எளியனென்	327	கசைகள்	438
உகத்தின்முடி	342	எற்றைப்பக	520	கடல்கலக்கல்	330
உகநான்கும்	5	எறிகடலொடு	393	கடல்கலக்கவெழு	177
உங்கள் குறியும்	213	என்செயப்	291	கடல்களைக்	337
உடலின்மேற்	462	என்றபோதி	155	கடலின்விடமென	52
உணங்கல்வீயிறு	290	என்றவோகை	294	கடவதந்திறை	325
உதிர்ந்தவன்னி	64	என்றிவை	377	கடற்கலிங்க	458
உந்திச்சுழியின்	47	என்றாகளித்துக்	572	கடனமைந்தது	99
உபயகுலமும்	440	என்றுகூடறலு	365	கடிதழிந்து	87
உபயதன	59	என்றுபல	207	கடுத்தவிசை	344
உபயமேனும்	579	என்றமந்திவர்க	183	கடையிற்புடை	357
உய்ந்துபோ	148	என்னுடைய	379	கண்டுகாணுன்	375
உயிரைக்கொல்	553	என்னுமித	288	கதஞ்களிற்	261
உருகுதலைத்	116	என்னையொரு	461	கதம்பெற்	548
உருவியசுரி	576	எனதடங்க	26	கம்பிலிச்சயத்	190
உரைகள் பிற்படு	448	எனவெடுத்த	336	கமலயோனி	171
உரைசெய்ப்பல	235	எனதுரை	212	கயிற்றுநி	158
உரையிற்குழறி	361	ஏதநின்னிறு	149	கருணையொடுந்	258
உலகுக்கொரு	360	ஏறியருள	323	கல்லைக்கறித்துப்	511
உலகையெலாங்	198	ஏனைவேந்த	367	கலக்கமற்ற	414
உவையுவை	107	ஒட்டகங்கள்	420	கலவிகளி	32
உழந்துதா	374	ஒட்டறப்பட்ட	441	கலிங்கமவை	382
உள்ளொடுங்கி	125	ஒருகளிற்றின்	191	கலிங்கர்குருதி	289
உற்றவாயம்பு	482	ஒருதுணிகருது	409	கலியிருள்பரந்த	248
உறுவதென்	326	ஒருதுறைப்	176	கலையினெடுங்	264
உன்னுடைய	161	ஒருமலைமத்	108	கலைவளருத்	111
உணாநதரிக்குங்	556	ஒருவயிற்றும்	3	கவந்தமாட	419
எக்குவடு	450	ஒருவர்க்கொரு	300	கவளமதக்	113
எக்குமுள	282	ஒருவர்தமுட	389	கவனநெடும்	515
எடுத்துக்கை	539	ஒருவர்முன்	186	கழப்பில்	343
எடுமெடு	391	ஒருவரையொரு	247	காப்பரணிக்	535
எண்ணெய்போக	494	ஒருவரொரு	438	காப்போர்	62
எண்மடங்கு	14	ஒருவலம்புரி	270	காப்பவண்ட	45
எதிர்கொருஞ்	479	ஒருவாய்கொண்	540	காமமடையக்	490
எதிர்பொரு	404	ஒன்றுமெய்தம்	518	கரிமுறுவாக்	403
எதுகொலிது	436	ஒகைகொன்ன	295	கனித்தவீரர்	418
எந்நகரங்கரு	320	ஒங்காரத்	118	கனிதுகங்கை	189
எயிறுகளுடைய	401	ஒடியுடல்	567	கறுத்தசெழி	16

தனஈரை	394	சலியாத	95	தழல்படு	407
தாருசியிருக்க	60	சரீதிகளொன்	246	தழுவுங்	403
காட்டியவேழ	522	சாதூரங்கத்	488	தளத்தொடும்	372
காழ்தனைக்	73	சாமனியும்	465	தளவழிக்கூறகை	182
காப்பெலா	249	சாய்ந்துவிழும்	467	தீனித்தனியே	10
காரணிகாரிய	9	சாவத்தான்	203	தனிவிசும்	509
சாழிரும்பின்	91	சிங்களத்தொடு	139	தாங்காரப்	527
கரலக்கள	460	சிக்களர்வங்க	318	தாயர்தரு	228
காலமும்மையு	166	செதந்தவுல்	78	தார்வேயந்த	526
காலனுக்குது	179	செமைபவரைக்	115	தாளமுஞ்செல	311
காலாற்றண்	265	செரமலையிழங்கச்	293	தாளிரண்டா	530
காலரணு	364	செனப்புவி	227	திங்களினிளங்	225
கிடைத்தபொழுது	551	சுரகுருவின்	144	திசையிற்பல	580
குடதிசைபுகக்	238	சுராகிராசன்	178	திருமார்பின்	229
குடைநிரைத்	332	சுரிசுழலசை	93	தியவக்கொடிய	66
குந்தமும்	510	சுவடுபெற்றில	449	தியின்வாயினர்	70
குந்தளரைக்	193	சுவைக்குமுடிவில்	512	துங்கபத்திரை	89
குருதிக்குட்ட	495	சுற்றநினைத்	157	துஞ்சலக்	130
குருதியினதி	397	சூதர்மாகத	309	துஞ்சிலிழ்	152
குலிகைகொ	254	சூதளவள	21	துதிக்கைத்	560
குளமுதிர	240	சூழிமுகக்	531	துவாரிறக்	85
குறியாகக்	455	செண்டுக்கொண்டு	165	துள்ளிவெங்	508
குறுமோடி	491	செந்நெருப்பினைத்	69	துங்குமுன்றையி	181
கூடியநன்	24	செம்மலையா	452	தென்றிசையி	286
கூடுமிளம்	58	செய்யதிரு	15	தென்னராதி	313
கூடாதபடி	142	சேனைமடிகளங்	456	தென்னவரவில்	316
கெண்டைமா	280	சொருகுக்கொந்	46	தேரினமீது	277
கேமுன்மேழி	18	சொல்லாரிய	96	தேவரெலாக்	220
கைதொழு	208	சோருங்களிற்	544	தேவாசுர	459
கைம்மலர்மே	120	தங்கணவ	468	தோடைகொள்	281
கோட்டுமேழி	128	தங்குக்கண்	33	தொண்டையர்க்	351
கொதித்தகரி	569	தடித்தனமினித்	215	தொழுதுமன்னரே	184
கொய்தலைதச்சி	555	தடியான்மடுத்	561	தொழைமுக	388
கொல்வாயாரி	105	தண்கொடை	34	தோலாத	451
கொலையினிற்	507	தண்டநாயகர்	373	நடையயப்பரி	446
கொள்ளிவாய்ப்	90	தண்ணூர்மலர்	350	நனவினிற்	37
கொள்ளுமெனைப்	508	தணிதவளப்	112	நாடகாதி	308
கொற்றவர்கொற்	161	தத்துநிர்	185	நாற்கடலைக்	529
கொற்றவாள்	505	தமக்கொரு	568	நிணங்கார்பார்	154
கோதாவரி	356	தமிழ்கங்கடரு	101	நிணமுந்தசையும்	106
சக்கரமுதற்	234	தயங்கொளி	348	நிருபமசரித	252
சதயநாள்	188	தருமடங்க	307	நிருபரணி	214
சட்டமக்களப	405	தரைமகஞந்	470	நிலத்தைச்	547
சரிகளந்தொழந்	242	தலமுருதினு	20	கிலத்தருதாளி	347

ககஅ

தாழிசை முதற்குறிப்பகராதி.

நிலநான்குர்	6	பிணமெத்தை	141	மத்தயானை	415
நிலம்புடைபூர்	75	பிழைக்கவுரை	378	மீதக்கமருப்	209
நிழலிலடை	257	பின்னாவீழ	296	மஞ்ஞகோள்	497
நிழற்கொடி	399	பிழங்குசோரி	421	மதுரமான	56
நிகைசூநியிர	411	பிழைப்பெரும்	484	மயிர்க்கூத்துக்	92
நிகைவாழ்வைப்	231	புடைப்பட	22	மருப்பொடு	398
நின்முனிவுஞ்	163	புண்டொறுங்	443	மழலைத்திரு	43
நீண்டபலி	98	புயல்வண்ணை	1	மழைகள்திர்	439
நீலமாமணிச்	279	புயலளிப்பதன்	131	முற்றவெங்கட	269
நெடுங்குதிரை	463	புரசைமதுமலை	434	மறிந்தகேடீ	417
நெருங்காக	473	புரமெரிமடுத்த	239	மறிந்தோடி	353
நேர்முனையிற்	423	புலியெனக்	180	மறையவர்	245
பகடிடந்து	100	புலிபுரந்தரன்	481	மன்னர்சீர்	271
பட்டபுரவிக்	500	பூப்பதமத்	583	மன்னர்புரந்	516
படபூன்று	486	பூநாதஞ்	13	மனாவுடுத்த	297
படைவலங்	102	பூவியலுமலை	211	மனாக்கோட்டந்	241
பண்டுதென்னவர்	137	பூவிரிமதுகர	57	மாகாயமத	503
பண்போரத	167	பெருக்கத்தின்	571	மாமழைபோற்	466
பண்மிகுமோர்	542	பெருநெடும்பசி	122	மாவாயிரமும்	299
பண்மெசுதேவன்	226	பேராழியுல	7	மாவுகைத்	244
பண்ணுகவயக்	381	பையாப்போடு	557	மாறுபட்டெழு	371
பண்ணியிவுளிச்	570	பொதுவறவூலகு	253	மிடையுற்ற	474
பணிப்பணத்	306	பொரிந்தகாரை	63	மீன்மாடிகைத்	88
பணியாத	93	பொருகைதவிர்த்து	574	மீன்ம்புகு	41
பண்ணத்தபனை	499	பொருகினவீரர்	501	முசிலின்மேன்	276
பதமுகள்போற்	204	பொருதடக்கை	471	முடிசூடுமுடி	524
பரக்குமோதக்	138	பொருதராதிபர்	243	முடியினால்வழி	525
பரிசில்சுமந்	259	பொருநர்கள்	427	முடிகியபவன	402
பரிசுபடவே	549	பொருபுலி	395	முத்துவடஞ்	31
பரிவகலத்	110	பொல்லா	559	முதுகுலடுப்	489
பரிவிருத்தி	94	பொழிமதத்தா	504	முரசுசைகென்	266
பல்காற்றின்	81	பொன்னித்துறை	581	முரசுகுடைகவரி	577
பல்லரிசி	532	பொன்னிரண்டு	11	முருகிச்சிவந்த	30
பற்றிப்பாரீ	538	பொன்னின்மலை	273	முலைமீது	50
பறிந்தமருப்	492	போகவமனி	39	முழுத்தோள்	554
பனியாழி	8	போதங்கொண்	230	முள்ளாறுங்	82
பழுவலக்கு	192	போதும்போ	218	முதம்பலப்பால்	159
பாணிகாரா	533	போர்தாங்குங்	528	முறுவன்மலை	54
பாந்தலுல்வன	127	போர்மண்டலிகா	545	முறையிடத்தரு	315
பார்சிறுத்தலிற்	335	போரினமேற்	399	முனிபவரொத்	28
பாரதத்திவன	168	பொவமடங்க	519	முனைக்கொட்	338
பாரெலாமுடை	301	மண்டல்கரு	314	முக்கருகே	206
பாலாறுகுகைத்	354	மண்ணேடி	79	மெய்யிலனைத்	51
பிடியின்மேல்	274	மணந்தரு	514	மெய்யே	38

தாழிசை முதற்குறிப்பகராதி.

ககக

மென்கலாப	262	வற்றலாக	126	விலக்குக	216
மென்குடர்	565	வற்றியபேய்	76	விலையிலாத	44
மேதிடிகள்	17	வன்பிலத்தொடு	123	விழிசுழல	77
மேற்கவித்த	304	வாசிகிடக்கக்	573	விழித்தவிழி	341
மோய்த்திலி	303	வாசிகொண்	352	விழுந்துகொழுந்	156
யாவருங்கூரி	584	வாய்மடித்துக்	469	வினாகனல்	396
யாணப்படைச்	478	வாய்கலம்	487	வீங்குதலை	103
யாணமேலினம்	278	வாயம்புகளா	493	விணையாழ்	310
வட்டவெண்	84	வாயினிற்புகு	485	வெண்கயத்தின்	416
வண்டல்பாய்	135	வார்மூரசிருந்து	210	வெங்கீளிற்றி	312
வண்டினுக்குந்	363	வாழிசோழகுல	272	வெடித்தகழை	80
வண்டைவளம்	521	வாளில்வெட்டி	422	வெண்டயிருந்	506
வணங்கிசேரர்	517	விசைபெற	384	வெந்தவிரும்பிற்	541
வணக்குதலுங்	162	விட்டிதண்டெழு	368	வெம்புகுருதி	543
வத்தவார்மத்	319	விட்டவதிகைப்	297	வெயிற்றாரை	475
வந்தருளி	222	விடவிகண்	388	வெருவரவரி	392
வயலாறு	355	விடுத்தவீர	412	வெளியரிதென	390
வயிறுகளென்	292	விடுபடை	428	வெற்றெலும்பை	124
வருகூழ்ப்	562	விடுமினெங்க	25	வேகும்வினைய	49
வருசெருவொன்	263	விண்ணின்	483	வேகைக்கு	202
வருஞ்சேனை	477	விதிமறையவர்	19	வேடத்தாற்	454
வரைக்கலிங்கர்	453	விம்முக்கடுவிகை	74	வேதன்னைறி	585
வரைசிலபுலி	445	விரற்புட்டி	534	வேலைகொண்டு	370
வழிவார்சிலர்	437	விரித்தவாளுகிற்	260	வேழநீரை	284
வழுதியர்வரை	575	விரிபுனல்	250	வேழமிரதம்	380
வளர்வதொர்	237	விருதராச	134	வேழமொன்று	187
வளைகலிப்பவு	331	விருதரிருதுணி	432	வைப்புக்காண	536
வற்றல்வாகை	65	விருந்தினரும்	464	வையகமாங்	197

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

[எண்—தமிழ்சையெண்.]

அகலம் - மார்பு 404, 429.
 அகலங்கண் - களங்கமில்லாதவன் =
 விசயதான் 205, 214, 578.
 அகிலம் - எல்லாம் 334.
 அங்காத்தல் 552.
 அங்குலி - யானைத்துதிக்கை றுனி
 285.
 அஞ்சலித்தல் 130.
 அட்டகம் - வேதத்தின் உறுப்புக்க
 றுள் ஒன்று 170.
 அட்டம் - அருகு 129.
 அடர்த்தல் - பொருதல் 395.
 அடர்த்தெறிதல் 36.
 அடல் - வலிமை 143, 329, 425.
 அடவி 388, 435.
 அடிகள் 577.
 அடிகள் 155.
 அடுக்களை 503.
 அடுதல் - கொல்லுதல் 428; சமைத்
 தல் 503.
 அடுநர் 576.
 அடுப்பு 505.
 அடைய - முழுதும் 53, 325, 329,
 334, 348, 350, 357, 361, 386.
 அடைவே - முறைபாக 224.
 அண்டம் - உலகம் 2, 119.
 அணங்கரசு - காளி 162.
 அணங்கு - காளி 72, 83, 97, 121,
 130, 146, 162, 212, 217, 490;
 தெய்வமகள் 121.
 அணி - படைவகுப்பு 431.
 அணுக்கிமார் 308.
 அத்தமனக்குவடு 450.
 அதரபானம் 56.
 அதரம் - உதடு 115.

அதிஞக - திருவதிகையென்னும் சிவு
 தலம் 286, 287.
 அதிசயம் 336.
 அதிர்த்தல் - ஒலித்தல் 222, 383.
 அந்தம் - வேதத்தினுறுப்புக்களுள்
 ஒன்று 169, 170.
 அந்தரதுர்துமி 222.
 அந்தரம் 222, 362.
 அப்பிரமண்ணியமிடல் 455.
 அபயன் - சோழன், விசயதான் 2, 4,
 12, 16, 42, 82, 86, 88, 117;
 131 - 2, 136, 151, 161, 171 -
 2, 193-4, 197, 199, 236, 242-
 3, 254, 284, 287, 301, 350,
 360, 363, 447, 451, 458, 516,
 518, 524, 526 - 8, 531, 577-
 9, 585.
 அபிடேகம் 250.
 அம்பரம் - ஆகாயம் 487.
 அம்மனை 120.
 அம்மானை 478.
 அமணர் 453.
 அமர் - போர் 380, 434.
 அமரர் 253, 431.
 அமரர்தமுலகு 340.
 அமரி - தூர்க்கை 101.
 அமலம் - அழுக்கின்மை 173.
 அமலன் - திருமால் 171.
 அமுதம் 115.
 அமுதவட்டம் 74.
 அயம் - குதிரை 321, 348, 405, 408.
 அயர்த்தல் - மறத்தல் 216.
 அயன் 2, 85, 173.
 அயிற்றிதலவன் - குமாக்கடவுள் 111.
 அரசர்கொடிகள் 18, 88, 280.

அரண் 26, 358.
 அரண்ம் 364.
 அரணி 172, 258.
 அரத்தம் - இரத்தம் 487.
 அரீவும். - ஒலி 426.
 அரவு 109.
 அரற்றுதல் 556.
 அரன் 255. [256.
 அரி - சிங்கம் 237, 315; திருமால்,
 அரிந்தமன் 548.
 அரிவைமகளிர் 59.
 அரிவையர் 45.
 அருக்கன் 173, 233, 248, 269.
 அருத்தி - ஆசை 147.
 அருவர் 438.
 அருவி 388.
 அருளு, வினைத்தொகை 27, 324.
 அரைக்கலிங்கம் 453. [340.
 அலகு - ஆயுதம் 387; ஏண் 333,
 அலகை - பேய் 121, 150, 198.
 அலகைக்கணம் 461.
 அலத்தல் - அலைதல், துன்புறுதல் 204.
 அலதிசுலதி 436.
 அலந்தலை 298.
 அலம்புதல் - ஒலித்தல் 327.
 அலர்மழை 223.
 அலைசெய் - அலைதலைச் செய்கின்ற =
 அலைகின்ற 46.
 அவசம் - வசமின்மை 35.
 அவதி - எல்லை 552.
 அவந்திபர் - அவந்திதேசத்தவர் 318.
 அவயவம் 224, 340.
 அவனி 225, 254.
 அவனிபர்க்குப்புரந்தரன் 224.
 அவிதரூஷி 454.
 அவை - சபை 235.
 அவைத்தல் - சூற்றல் 512.
 அளக்ககாடு 58.
 அளிகபந்தி 45.
 அளகபாரம் 55.
 அளகம் - கூந்தல் 53.
 அளம் - உப்பளம் 372.
 அளி - வண்டு 45, 327, 344.
 அற்றம் - சோர்வு 567.

அறுகெடுத்திடல் 251
 அனகம் - பாவுமின்மை 268
 அனந்தபன்மன் - கலிக்கத் தாசன்
 அனந்தில் 46. [362.
 அனுக்கை - ஆஞ்ஞை 353.
 ஆகாயமேற்கட்டி 503.
 ஆடகக்கிரி 305.
 ஆடகம் - பொன் 305.
 ஆடவர் வாய்க்குப் பவளம் உவமை
 28, 31, 326.
 ஆண்டலைப்புள் 98.
 ஆணை - கட்டளை 146; சத்தியம் 162.
 ஆத்திமாலை 34.
 ஆதரித்தல் - ஆசைமிகுதல் 556.
 ஆதவம் - வெய்யில் 68.
 ஆதாரர் 309.
 ஆந்தை 127.
 ஆர்த்தல் - ஆரவாரித்தல் 548.
 ஆர்மலர் - ஆத்திப்பூ 350.
 ஆரணக்கூடம் 9.
 ஆரணம் - வேதம் 9, 171.
 ஆரம் - மாலை, முத்து 321, 527.
 ஆலக்கள முடையான் - சிவபெரு
 ஆலவட்டம் 74. [மான் 460.
 ஆழி - ஆஞ்ஞாசக்கரம் 8, 582; கடல்
 7, 8, 582; சக்கராயுதம் 531.
 ஆழிகளோழு 582.
 ஆளிக்கொடி 280. [மான் 199.
 ஆறுடைய திருமுடியான் - சிவபெரு
 ஆணை 323, 334.
 ஆணைக்காற்கலம் 547.
 ஆணைப்பாணை 505.
 ஆணைமணித்தாளம் 456.
 ஆக்கட்டு - துன்பம் 495.
 இக்குவாகு 174.
 இகத்தல் - கடத்தல் 391.
 இகல் - பகை 27, 262, 263; போர்
 61, 288, 298, 353.
 இகலொலி 391.
 இசை - புகழ் 236.
 இசைத்தல் - ஒலித்தல் 331.
 இசைமாது - ஏழிசைவல்லபி 272.
 இஞ்சி 565.
 இடத்தல் - பிளத்தல் 100, 343.

கஉஉ அநுப்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இடாகினி 142, 468.
 இடை - சமீபம் 523.
 இணக்கம் - சேர்க்கை 564.
 இணை - இரண்டு 579.
 இந்தனம் - விறகு 510.
 இந்திரசாலம் 148.
 இந்திரவீல் 210.
 இந்திரன் 232.
 இபம் - யானை 331, 344, 480.
 இம்பர் 271.
 இமயம் 165, 260.
 இமைத்தல் - ஒளிசெய்தல் 333.
 இமையவர் 115, 341.
 இமையோர் 377.
 இயம் - வாத்தியம் 270.
 இரட்டல் - வீசுதல் 331.
 இரட்டைவாளி - ஓராபரணம் 499.
 இரதத்திற்கு மாக்கலம் உவமை 384.
 இரதம் 339, 380.
 இரவி 72, 238.
 இரவிஞலம் 221, 224.
 இரவிகுலோத்தமன் 12.
 இரவிதிருமரபு 578.
 இராசகேசரி - ஒருசோழன் 178.
 இராசராசன் - சக்கரவர்த்தி 221.
 இராசி - கூட்டம் 152, 242.
 இராமாயணம் 459. [436.
 இரிதல் - அஞ்சுதல் 516; ஒடுதல்
 இருக்கு - வேதத்தின் உறுப்புக்களுள்
 ஒன்று 170.
 இரப்புக்கவந்தம் 476.
 இலகடம் - அம்பாரி 278.
 இலங்குதல்-விளங்குதல் 303, 353.
 இலங்கை 61.
 இலங்கையெறிந்த கருணாகரன் 61.
 இலச்சினை - முத்திரை 112.
 இலாடர் - இலாடதேசத்தார் 317.
 இலைப்புரைதடவல் 448.
 இடனி - குதிரை 339, 424.
 இடனிச்செவிச்சுருள் 570.
 இடனித்துணி 539.
 இழிச்சல் - இறக்குதல் 538, 539.
 இழுதை - அறியலி 559.
 இளவாளரி 378.

இறப்பு - வீட்டின் இறப்பு 124.
 இறுதல் - ஒடிதல் 58, 159.
 இறைஞ்சுதல் 251. [523.
 இறைவி-காளிதேவி 288, 290, 460,
 இனைய - இத்தகைய 578.
 ஈகை - இண்டங்கொடி 65.
 ஈச்சோப்புதல் 142.
 ஈமவெரி 210.
 ஈரல் செந்நிறமூடையதென்பது 506.
 ஈரற்புரிதம் 506.
 ஈழம் 187.
 உகம் நான்கு 5.
 உகமுடிவு 342.
 உகிர் 237, 493. [493.
 உகிக்கொள்ளி - நகம்வாங்கும் கருவி
 உருதல் - அழிதல் 238.
 உகைத்தல் - எழுதல் 342; செலுத்
 தல் 88, 136.
 உட்குதல் - அஞ்சுதல் 429.
 உடலுதல் - கோபித்தல் 116, 387.
 உடற்குறைபோர்செய்தல் 408.
 உடன்கட்டையேறல் 467.
 உடு - நட்சத்திரம் 108.
 உடுக்கை 110.
 உடைதல் - தளர்தல் 516.
 உணங்கல் - உலர்தல் 64, 68, 290,
 உத்தரபூமியர் 518. [314.
 உதகை 186, 188.
 உதயக்கிரி 269.
 உதயம் - உதயகிரி 452.
 உதியர் 85, 188, 257.
 உதியர்கோமகன் 16.
 உதியன் 182.
 உதிரஆறு 152.
 உதிரம் 150, 507.
 உந்திபறத்தல் - ஓர்வினையாட்டு 567.
 உபபீடதம் நான்கு 5.
 உபயஞலம் 117, 440.
 உபயகுலோத்தமன் 2.
 உபயம் - இரண்டு 258, 426.
 உபயமெழும்பிறப்பார் 579.
 உய்த்தல் - செலுத்தல் 332.
 உரகம் 113.
 உரம் - மார்பு 404, 424, 425.

அரும்பத் முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௨௬

உராய் 512, 513.
 உரிமை - கோல் 113.
 உருத்திரயோகினி 164.
 உரும் - இடி 100, 150, 337, 396.
 உலக்கை 414.
 உலப்பு - குறைவு 527.
 உலை 534.
 உவட்டு - பெருக்கு 342.
 உவணக்கொழு (ராவட்டரகூட அரசு
 ருக்குரியது) 280.
 உழத்தல் - வெல்லல் 372.
 உள்வெதும்புல் 502.
 உள்ளங்கை 536.
 உள்ளி 508, 566.
 உளப்பு 62.
 உளமன் - கூகை 210.
 உளமைப்பேய் 557.
 ஊழி 582.
 எஃகம்பு 476.
 எயிறு 157 - 8, 292.
 எருமைக்கடாப்பலி 100.
 எருகலிங்கம் 328, 441, 457.
 எருகலிங்கர் 447.
 எறிகடல் 575.
 எறிதல் - அழித்தல் 61, 328.
 ஏகவடம் = ஏகாவலி - ஓராபரணம்
 ஏகாவலி 500. [321.
 ஏப்பமிடல் 572.
 ஏழுமை - அம்புக்கூடு 125.
 ஏழ்கலிங்கம் 440.
 ஏழ்கலிங்கர் 434, 436.
 ஏழ்பரி 233.
 ஏழிசை 272.
 ஏழு பாருலகு 272.
 ஏறுபடுதல் 371.
 ஐம்படைப்பருவம் 136.
 ஐயணர் 318.
 ஒக்கலை 129.
 ஒட்டகம் 129, 321, 420.
 ஒட்டிரட்டி 218.
 ஒட்டிதல் - நெருங்குதல் 240.
 ஒடியெறிதல் - புதர்களை அழித்தல்
 ஒருத்தர் 323. [411.
 ஒருப்படுதல் 502.

ஒருவுதல் - நீங்குதல் 118.
 ஒலிமுழுக்கு 337.
 ஒளிறு - விளங்குகின்ற 518.
 ஒற்றாட்டை 448.
 ஒறவாய் 204.
 ஒன்னலர் 232.
 ஓகை - உவகைச்செய்தி 294, 295.
 ஒங்காரம் - பிரணவம் 118.
 ஒங்காரமந்திரம் 527.
 ஓடை - நெற்றிப்பட்டம் 348, 353.
 ஒதம் 138.
 ஒதி - கூந்தல் 281.
 ஒம்பல் 454.
 ஓமத்தி 96.
 ஒமவெரி 210.
 ஒமை - ஒருமரம் 63.
 ஒரி 105, 210.
 ஒலியம் - சித்திரம் 211.
 ஒலியர் - சித்திரகாரர் 457.
 ஒளவை - தாய் = காளி 163.
 கங்கர் 317.
 கங்காநதி 358. [புரம் 550.
 கங்காபுரி - கங்கைகொண்ட சோழ
 கங்கை 581.
 கங்கைகொண்டசோழன் தேவி 223
 கங்கைமணான் 581.
 கச்சி 287, 521.
 கச்சியர் 318.
 ககை 433.
 கஞ்சி 554.
 கட்செவி 110.
 கடக்கம் - வங்காளராச்சியத்தின்தென்
 பாகத்திலுள்ள ஒரு ஊர் 151.
 கடகரி 337.
 கடதடம் 337.
 கடதாண்ட 348.
 கடம் - மதம் 343, 443; யானைக்கது
 கடம்பர் 317. [ப்பு 400.
 கடல் 256, 266, 271, 278, 330,
 338, 342, 383, 393.
 கடல்ஏழு 346, 382.
 கடல்நான்கு 6, 250.
 கடலரண் 364.
 கடவ - செய்யவேண்டுவன 325.

கட்ச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கடவரை - யானை 239. •
கடவுதல் - செலுத்தல் 238.
கடந்தலிங்கம் 458.
கடாரம் - ஒரூர் 138, 189, 317.
கடிது - விரைவாக 327, 339.
கடுத்தல் - ஒத்தல் 240; விரைதல்
கடுப்பா - விரைவாக 504. [344.
கடுவிசை - மிக்கவேகம் 74.
கடைத்தலை 314, 526.
கடைவோக - முற்றம் 161.
கண்டகாணல் - செய்துபார்த்தல் 375.
கண்ணீர்த்துளிக்கு முத்துஉவமை 28,
கண்மணி 501. [79.
கண்மணிச்சுண்ணம்பு 570.
கணக்கப்பேய் 564. •
கணம் - காலதூட்டம் 160, 344; கூட்
டம் 461; பேய் 160, 162, 217,
கணித்தல் 442, 446. [290.
கணிதப்பேய் 213. •
கணிப்பு 344, 381.
கணை 576.
கணைமறை 396. •
கணையம் - யானைகட்டுஞ்சான் 86.
கதம் - கோபம் 89, 238, 343, 548.
கதலி 282.
கதழ் - வேகம் 338.
கந்தரம் - கழுத்து 281.
கந்துகம் - பந்து 120.
கம்பிலி - ஒரூர் 190.
கமஞ்சுல் - நிறைந்த கருப்பம் 488.
கமலபோனி - பிரமன் 171.
கமுகம் 282.
கயம் - யானை 416.
கயல் 386.
கயற்கொடி 131.
கயிற்றுநி 158. •
கரகமலம் 114.
கரடம் - மதம்பாய்சுவடு 113 - 4, 268.
கரம் - கப்பம் 320; கை 239, 258,
312, 320; துதிக்கை 415.
கரி 113 - 4, 149 - 50, 397, 400,
403 - 4, 428 - 9.
கரிக்குழி 507.
கரிகால்வாவன் 583.

கரிகாலை இமயத்தைத் திரித்து பு
லிக்குறி பொறித்தது 165. • • • •
கரிமருப்பு 87. •
கரியின்கும்பம் 569.
கருஞ்சேவகம் - பெரியவீரம் 477.
கருணாகரன் - கருணாகரத்தொண்ட
மான்ற இவன் தொண்டைநாட்டி
லுள்ள வண்டைநகரிலிருந்த பல்
லவ அரசருள் ஒருவன்; விடைக்
கொடியுடையவன்; மந்திராலோ
சனையிற்றேர்ந்தவன்; விசயதரனுக்கு
முதன் மந்திரி; இவனே விசயதர
னுக்குப் பிரதிநிதியாகச் சென்று
கலங்கத்தைவென்றான்: 61, 314,
328 - 9, 350 - 51, 353, 430,
447, 458, 521 - 2.
கருதார் - பகைவர் 550.
கருந்தலை 85, 99.
கருநாடியார் 43. •
கருநாண் 499.
கருமுகிலொப்பவன் - திருமால் 111.
கருவி 433, 482.
கருவிருத்துதல் 84. •
கல்யாணர் - கலியாணபுரத்தி லுள்
கலசம் 45. [ளார் 190.
கலனை 463.
கலதி - ஒருபேய் 491.
கலப்பை 414. •
கலம் - ஓராடி 547; பாத்திரம் 546-
7, 549, 556-7, 559; மரக்கலம்
கலவி 32, 58, 60, 110. [384.
கலாபம் - 62.
கலாம் 262.
கலி - வறுமை 256, 585. •
கலிங்கப்பரணி 522. •
கலிங்கம் - ஆடை 441; கலிங்கதேசம்
60 - 62, 289, 357.
கலிங்கம் அழியுமுள் பேய்கள் கண்ட
நிமித்தங்கள் 209 - 11. •
கலிங்கம் ஏழு 382.
கலிங்கர் 62, 489, 299, 362, 364,
442, 511, 546, 570, 573 - 4.
கலிங்கர் பதி 325.
கலித்தல் - ஒலித்தல் 331.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. ௧௨௫

கலிப்பகைஞன் 10.
 கலியிருள் 8, 243, 254.
 கலுழி 114.
 கலை - ஆடை 32, 50.
 கலைவளருத்தம் 111.
 கவந்தம் - உடற்குறை 419.
 கவிரி 577.
 கவரிக்குக் கடல்துறை உவமை 386.
 கவளம் 113.
 கவனம் - வேகம் 338, 515.
 கவிகை 198, 254.
 கவிந்தர் 317.
 கவிவாணர் 268.
 கவின் 256.
 கவுள் 343.
 கழங்கு 120.
 கழப்பு - கள்ளத்தனம் 343.
 கழல் - பாதம் 251, 259, 314; வீரக்
 கழல் 60, 254, 381, 411.
 கழாய் - மூங்கில் 475.
 கழுகு 503.
 கழை - மூங்கில் 80, 103 - 4, 407.
 கள்ளி 64.
 களப்போர் 60 - 62.
 களபம்-கலவைச்சாந்து 45, 404-5.
 களம் 572.
 களவழிக்கவிதை 182.
 களன் - களம் 508.
 களிமண்ணால் மயிர்குழப்புதல் 494.
 களிற்றின்படம்-யானைமுகபடாம் 89.
 களிறு 85, 189, 191, 242, 269,
 275, 311 - 2, 323, 351, 353,
 425, 427, 429, 442 - 3.
 களைதல் 226.
 கற்பனை - போதனை 360.
 கரங்கல் - ஒலித்தல் 382, 421.
 கருவு - முனிவு 403.
 கன்னடம் வருகுந்தமிழுங் கலந்த பா
 வையென்பது 43.
 கன்னடர் 316. [கை 15.
 கன்னி - கன்னியாகுமரி 581; தூர்க்
 கன்னிக்கொழுநன் 581.
 கனகம் 115.
 கனம் 509.

களவு 37, 213.
 களவுகண்டபேய் 563.
 கஞ 297.
 களைகடல் 338.
 காசிபன் 173.
 காஞ்சனம் - பொன் 301.
 காஞ்சனம் பொழி காஞ்சி 301.
 காஞ்சி 60, 301.
 காடவர் 316.
 காயம் 503.
 கார்முகம் - வில் 16.
 காரிபர் 316.
 காரை - ஒருசெடி 63.
 கால் - வாய்க்கால் 265, 279.
 காலக்களம் 460.
 காலன் 104, 179.
 காலின்கர் - கலிங்கதேசத்தார் 480.
 காலுதல் 209.
 காவிரிகாடுடையான் 515.
 காளம் 311.
 காளமூதிகள் 485. [கள் 92, 93.
 காளிகோவிலில் தொங்கவிடும்பொருள்
 காளையம் - வீரர்கூட்டம் 479.
 கானரன் 364.
 கிடைத்தல் - கிட்டுதல் 393, 426.
 கிம்புரி - யானைக்கொம்புப்பூண் 190.
 கிழான் 506.
 குச்சார் 318.
 குகைத்தலை - ஓராறு 354.
 குஞ்சரம் 373.
 குடக்கர் 319.
 குடதிசை 238.
 குடர் 505.
 குடர்க்கச்சு 140.
 குடர்மாலை 143.
 குடர்வெண்ணை 565.
 குடிபோதல் 65.
 குடை 386, 517.
 குணித்தல் - மதித்தல் 449.
 குத்தர் 319.
 குத்திரர் 319.
 குதட்டல் 565.
 குதம்பை - காதலி 119.
 குதலை 25, 116,

கஉசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

குதிர்வயிறி - ஒருபேய் 491.
 குதிரை 338, 342.
 குதிரை அடியிடுதலுக்குக்கடலில்லிழும்
 - இடி உவமை 338.
 குதிரைக்குக்கடற்றிரை உவமை 338,
 குதிரைக்குருதியுலை 507. [383.
 குதிரைத்தறி 463.
 குதிரைப்பல்லாகிய உள்ளி 508.
 குதிரைவாய் துறைக்குக் கங்காநதியின்
 துறை உவமை 342.
 குந்தம் 486, 495, 510.
 குந்தார் 193.
 கும்பிடல் 572. [572.
 குமண்டையிடல் - உண்டுதெலிட்டல்
 குமரி - அழியாததன்மை 137.
 குமிழ் 282.
 குமிழிவீடுதல் 490.
 குரக்குவாதம் - ஒருபேய் 138.
 குரகதம் - குதிரை 238.
 குரம் - குளம்பு 500.
 குரவை 116.
 குருக்கர் 319.
 குருட்டுப்பேய் 556.
 குருதி 85, 180, 443.
 குருதிக்கடல் 432, 480.
 குருதிக்குட்டம் 495.
 குருதிநதி 397, 452.
 குருதிப்புளல் 156.
 குருதிப்போறு 543.
 குருதிமடு 494, 496.
 குருமி - ஒருர் 185.
 குலகிரி - அட்டகுலபருவதம் 119.
 குலதிலகன் 328.
 குலதீபன் 6.
 குலிங்கர் 318.
 குலங்கழித்தல் 561.
 குலோத்துங்கன் 520.
 குவடு - மலை 489.
 குவலயம் 161, 167, 193.
 குழல் 310.
 குழி 507.
 குாப்புக்கால் அகப்பை 535.
 குளமடைவிடல் 490.
 குழன் - குறுகியவடிவம் 137.

குறுகலர் - பகைவர் 240.
 குறுவெயர்வல்கு முத்துஉவமை 55.
 குறைத்தலைப்பிணம் 150.
 குறையுடல் கும்பிட்டுநிறல் 97.
 குறையுடல் வினையாடுதல் 99.
 குன்றாணம் 327.
 குன்றி-ஒராறு 355, குன்றிமணி 125.
 குனித்தல் - கூத்தாடுதல் 215, 572.
 கூகை - ஒருதொடி 69.
 கூழ் - சம்மட்டி 484.
 கூடல் 36.
 கூடல்வளைத்தல் 51.
 கூடற்சங்கமம்-கிருஷ்ண பஞ்சகங்கா
 நதிகள் கூடுமிடம் 193.
 கூடு - வயிறு 217.
 கூடுமிளம்பிறை 58.
 கூத்திப்பேய் 561.
 கூரெயிறி - ஒருபேய் 491.
 கூவகர் 316. [60, 562:
 கூழ் 217, 549, 552, 555-7, 559-
 கூளி 147, 207.
 கேண்டைக்கொடி 280.
 கெழுவுதல் 287.
 கேடகத்தின்புளகச்சின்னம் 545.
 கேடகம் 417.
 கேழற்கொடி (சளுக்கியருக்குரியது)
 கைத்துடுப்பு 535, 537. [280.
 கைதவர் 316.
 கைமறித்தல் 482.
 கைமயிகல் 247.
 கைவிதிர்த்தல் 160.
 கைவிசிறிற்றாடல் 574.
 கொக்கரித்தல் 150.
 கொங்கணர் 318.
 கொங்கர் 318.
 கொட்டு - மண்வெட்டியில் 125.
 கொடி - ஓர்ப்பாணம் 322.
 கொடியு - கதுப்பு 125, 215.
 கொண்டல் 270, 472.
 கொந்து - பூக்கொத்து 46.
 கொப்புளத்துக்கு முத்துஉவமை 80.
 கொப்பை - கிருஷ்ணாதிக்கரையிலுள்
 னாதோர்; இது கொப்பம் எனவும்
 வழங்கும் 191.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. க௨௭

கொல்லி - ஓரறு 354.
கொழுநன் 581.
கொள்ளிவாய்ப்பேய் 90, 105.
கொற்றக்குடை 520.
கொற்றம் 269.
கொற்றவர் கொற்றவன் 161.
கொற்றவை - காளி 97.
கொற்று - வேலை 124.
கோக்குலோத்தங்கன் 520.
கோகனதமலர் 223.
கோசலர் - கோசலதேசத்தவர் 316.
கோட்டாறு 82.
கோதமை - ஒருதி 356.
கோதாவிரதி 356.
கோதை 281.
கோப்பு 249.
கோபத்தாற்கைபுடைத்தல் 362.
கோபத்தாற்சிரித்தல் 363.
கோம்பியைப் பாம்பிற் சேர்த்த தாலி
கோயினையகப்பேய் 143. [128.
கோல் 495, 510.
கோழிக்கொடி 280.
கோளகை - கும்புரி 497.
சக்கரக்கோட்டம் - ஒருர் 134, 241.
சக்கரம் 415.
சக்கு - கண் 175.
சங்கிதை - வேதத்தின் உட்புரிவு 170.
சத்தமாதருக்குரிய கொடிகள் 17.
சதி - தாளவொத்து 101, 109.
சதுக்கம் 332.
சதுமுகன் 203.
சதுரர் 404.
சமண்டேய் 553. [553.
சமணர் ஒருபோதுண்ணுவரென்பது
சமைத்தல் - சித்தஞ்செய்தல் 547.
சயத்தம்பம் 10, 458.
சயதரன் 20, 37, 109, 367, 481.
சயதுங்கள் 8, 198, 283, 514, 530.
சயப்பாவை 307, 478.
சயமகள் 242, 404.
சயமந்து 13.
சயிந்தர் 317.
சரம் - அம்பு 410.
சல்லவட்டம் 532.

சலக்குமெலுக் கெனல் - ஒலிக்குறி
சவளம் - ஓராயுதம் 424. [ப்பு 513.
சனபதி - அரசன் 361.
சாக்கியர் ஆமைபோர்த்தல் 455.
சாக்கியர் குஞ்சிமுண்டித்தல் 455.
சாதகர் 101, 468.
சாதனம் - காரணம் 163.
சாதுரங்கம் - நால்வகைச்சேனை 336,
சாம்புதல் 247. [488.
சாமரம் 312.
சாயை 66.
சாலை - காந்தளூர்ச் சாலை யென்னு
மிடம் 370.
சாவகர் - சாவகநாட்டார் 316.
சீங்கவாக்னி - தூர்க்கை 306.
சிங்கவேறு 305.
சிங்களம் 139.
சிங்களர் 318.
சிசுபாலன் 580.
சித்திரமண்டபம் 302. [165.
சிமயம், சிமையம் - மலையுச்சி 115,
சிலம்பு 59.
சிலை - வில் 61, 392, 396, 423,
சிலைக்கலிங்கர் 456. [519.
சிலைத்தல் - ஒலித்தல் 395.
சிலையவர் - சேரர் 575.
சிவிகை 279.
சிதை - சிறகு 67.
சின்னம் 545.
சித்தடித்தல் 78.
சேயணர் 318.
சேறுதல் - கோபித்தல் 366, 376.
சுடலை 78.
சுடலைப்பொடி 78.
சுரகுரு - ஒருசோழன் 144, 163.
சுரநதி 242.
சுரபி - காமதேனு 351.
சுரம் - பாலை 131.
சுரர்விமானம் 479.
சுராதிராசன் - முதற்சோழன் 178.
சுரிசுழல் 23.
சுரிகை - வாள் 85, 426, 527.
சுருதி 228, 245.
சுலாவுதல் - சுற்றுதல் 157.

கஉஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

தவறுதல் - வறுதல் 115.
 சள்ளி - சூச்சாமரம் 54.
 சளகு 532.
 சூடகம் - கைவளை 497.
 சூதர் - நின்றேத்துவார் 309.
 சூர் - அச்சம் 103.
 சூரை - ஒருசெடி 63.
 சூழி 352, 531.
 சூம்பேய் 558.
 சூமை 78.
 சூமைவளி 77.
 செங்கழுநீர் 30, 58.
 செஞ்சோதரச்செய்தல் - சோற்றுக்
 கடன் கழித்தல் 477.
 செண்டு 165.
 செந்தயிர் 506.
 செந்நாய் 70.
 செந்நீர் 293.
 செம்பியர் 18.
 செம்புனல் - இரத்தம் 138.
 செம்மல் 225.
 செரு 240, 263, 300, 392.
 செருக்கப்பேய்கள் 571.
 செருக்களம் 381.
 செருகுதல் 30.
 செருத்தொழில் 377.
 செருநர் 482, 548.
 செருவுறுபுனல் 339.
 செல்வமில்லாதவர் பெற்ற நிதி 50.
 செலவு 311.
 செவ்வி 305.
 செழியர் 142, 257, 285.
 செழியன் 16. [201, 335.
 செறுத்தல், செறுதல் - கோபித்தல்
 சென்னி 13, 60, 273.
 சென்னிமானதன் 84.
 செகுணர் 318.
 செடியர் 313.
 செதிபர் 316.
 செதுபத்தனம் 278.
 சேரர் 369, 516 - 7.
 சேரன் 183.
 சேலகம் - வீரம் 477.
 சேவடி 517.

சேவணர் 318.
 சேனையின் அங்கங்களுக்குக் கடலிலு
 ள்ள பொருள்கள் உவமை 533-7.
 சேனைவீரர் 543.
 சோத்த - குமை 133.
 சொருகுதல் 46.
 சோம்பிதல் 247.
 சோரி 474.
 சோழகுலசேகரன் 274.
 சோழகுலதுங்கன் 380.
 சோழன் 350.
 சோழனெருவன் கிரிகனெட்டினும்புலி
 பொறித்தது 190.
 சோளசேகரன் 89.
 சூலம் 305.
 தகர்த்தல் 295, 511.
 தண்டநாயகர் 373.
 தண்டலை 265.
 தண்டு - ஓராயுதம் 226, 418; சேனை
 363 - 4, 368 - 72, 374 - 5,
 தண்ணளி 527. [380, 574.
 தண்ணுமை 310.
 தணல் 78.
 தம்பிரான் 86.
 தமரம் - ஒலி 407.
 தமருகம் 100, 101.
 தமிழ் 43.
 தயங்கல் - விளக்குதல் 348.
 தரம் - மேன்மை 115.
 தரளப்பொடி 504.
 தரளம் 54, 113, 497.
 தரார்திபர் 243.
 தரு - கற்பகம் 307.
 தரும் 584.
 தலைத்தொடையன் - தலைமான், யணி
 ந்த சிலுபிரான் 116.
 தலைதமோதல் 246.
 தலைமண்டை - தலையோடு 545.
 தலைபெடுத்தல் 251.
 தவளக்குடை 546.
 தவளம் - வெண்மை 112.
 தவிர்தல் - நீங்குதல் 163, 509;
 விடுதல் 162, 349, 515.
 தழங்கொலி 270.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி. கஉசு

தமழ் 78.
 திழலவிழித்தல் 383.
 தழை - பீலக்குடை 392.
 தளம் - அணிவகுப்பு 372.
 தழை 261.
 தறுகண் 35, 362.
 தளராடி - பொருட்டுவியல் 242.
 தனு 226.
 தாதகி - ஆத்தி 34.
 தாம்பூலத்தின் குற்றத்தாலுண்டாகுந்
 துன்பம், தலையிறை மோத்தலால்
 திருமென்பது 571.
 தாமரைமோட்டென்னும் உள்ளி 566.
 தாறகை 303.
 தாரை - கூர்மை 475.
 தாலி 128.
 தாழி 506.
 தாளம் 311.
 தாணை 367.
 திக்கயம் - திசையானைகள் 109.
 திக்குவிசயம் 233.
 திகிரி 239.
 திகிரிவரை - சக்கரவாளிகிரி 194.
 திகை - திசை 341.
 திங்களினிளங்குழவி 225.
 திசைநான்கு 346.
 திசைமுகம் 238, 392.
 திசையானை 10, 81, 227, 331, 341,
 திடர் 339. [344, 363].
 திமிர்த்தல் 341.
 திமிரி - ஒருர் 136.
 திமிலகுமிலம் 433.
 தியாதவல்லி 273.
 திரிபுவனம் 194, 250.
 திருகுதல் 116.
 திருமடந்தை 307.
 திருமாவின் ஐம்படைகள் 226.
 திருமாவின்வாமனாவதாரம் 230.
 திருவுளமடுத்தல் - நினைத்தல் 236.
 திரை 115.
 திரைக்கரம் 81.
 திலகம் 117.
 தினைத்தல் 66.
 தினைதல் - நீசில்வினையாடல் 496.

திமம்பல் 159.
 திமை 324, 5, 518, 523, 525, 577.
 தினகரன் 117.
 தீபக்காந்தகட்டில் 140.
 துகில் 25, 32, 46, 276, 361.
 துகிலுக்கு நிலவு உவமை 32.
 துகிற்கொடிகள் அசைதலுக்குக் கயல்
 பீன்கள் பிழத்தல் உவமை 386.
 துங்கபத்திரை 89.
 துஞ்சல் - சாதல் 130, 152, 417.
 துணக்கைகொட்டல் 296.
 துணித்தல் - அறுத்தல் 144.
 துணை - இரண்டு 400.
 துதிக்கை 149.
 துதிக்கைத் துணி 560.
 தும்பை 64.
 துமிந்தர் 317.
 துரகம், துரக்கம்-குதிரை 152, 402-
 3, 431, 472, 488, 508.
 துரிஞ்சில் 127.
 துருக்கர் 319.
 துருத்தியாளர் 422.
 துலாம் 87.
 துவர் - பவளம் 28.
 துவர்நிறக்களிறு 85.
 துழாவுதல் 156.
 துள்ளி - துளி 536.
 துருநாடியர் 42.
 துரும்பர் 317.
 துறைகள் ஆறு 245.
 தூக்குதல் - தொங்கவிடல் 92, 93.
 தூக்குதல் - தொங்குதல் 103.
 துசிமிட்டாடல் 573.
 துண்டில் 104.
 துணி - ஓரளவு 533.
 துய்மை 441.
 துளிபடலம் 346.
 துறு 437.
 தெய்வமுதலாயகன் 15.
 தெரிவைமாதர் 46.
 தெலுக்கர் 456.
 தெவ்வர் 452.
 தெழி - பேரொலி 392.
 தெழித்தல் 341, 392.

தெழித்தரப்புதல் 580.
 தெற்றுதல் - பின்னுதல் 401.
 தென்குடதிக்கு 302,
 தென்மதுராபுரி 139.
 தென்னர் } 82, 137, 313, 316,
 தென்னவர் } 344, 381, 516.
 தேர் 334, 344, 381.
 தேர்மொட்டு 474.
 தேரின்மேயி 417.
 தேரின்பார் 417.
 தேருக்குச்சிறகுண்டென்பது 339.
 தேவகி 220.
 தேவர் 584.
 தேவாசரம் 459.
 தேறு - தேற்றுமரம் 65.
 தொங்கல் 474, 577.
 தொடுகடல் 383.
 தொடை 281.
 தொண்டைமான் 314, 329.
 தொண்டையர்க்கரசு - கருணாகரத்
 தொண்டைமான் 351.
 தொண்டையர்வேந்தன் - கருணாகரத்
 தொண்டைமான் 522.
 தொழு 451.
 தொனி 382.
 தொற்பட்டை 563.
 நகமாகியஉப்பு 508.
 நகை 281.
 நடகம் - நாடகம் 578.
 நடம் 109.
 நடமிடல் 572.
 நமன்கோட்டம் 241.
 நயனம் 29.
 நரதுக்கன் 24, 529.
 நரபாலர் 580.
 நராதிபர் 313.
 நலிதல் - வருத்துதல் 38, 48.
 நல்வி - மான் 70.
 நவநிதிக்குவை 446.
 நாமணி 321.
 நவிலுதல் - கூறிஅழப்படுதல் 13.
 நவிலை - ஓர் 373.
 நனவு 37.
 நாகம் - யானை 143.

நாச்சி 514.
 நாசிகை 88.
 நாடகம் 308.
 நாபிகமலம் 173.
 நாமாது 13.
 நாரதமுனி 166.
 நால்வணிகப் பெரும்பண் 308.
 நாழி - ஓர் அளவுகருவி 533.
 நாத்டுல் 539.
 நான்முகனார் 568.
 நிகழ்த்துதல் - சொல்லுதல் 118.
 நிகளம் 205.
 நிணக்கலிங்கம் 496.
 நிணக்கூழ் 62.
 நிணத்துகில் 157, 553.
 நிணப்போர்வை 473.
 நிணம் 85, 94, 154, 548.
 நிணமாலை - ஒருபேய் 491.
 நிணமெத்தை 141.
 நித்தகாரர் - ஆட்டுவிப்போர் 419.
 நித்திலம் 279, 285, 303, 321, 403.
 நிதம்பம் 277.
 நிமித்தம் 208.
 நிரந்தரம் 577.
 நிருத்தம் 308.
 நிரபமசரிதன் 252.
 நிரை 340.
 நிரைத்தல் 158, 332.
 நிலநான்கு - நானிலம் - பூமி 6.
 நிலப்பாலை 231, 520.
 நிலமகள் 2.
 நிலை 254.
 நிலைத்தல் 419.
 நிறை 27, 177.
 நிறைக்கவசம் 35.
 நீர்விநோருத்தியாளர் 422.
 நீலமணி 273.
 நீலி - ஒருபேய் 491.
 நுகம் 339.
 நுகர்தல் 57, 112.
 நுதல் 428, 529.
 நுதி 560.
 நுக்குதல் - செலுத்துதல் 81.
 நுழை 413.

நேர்ப்பைத் தகடுசெய்து பூர்ச்செய்த
 நெல்லி 64. [தொக்குந் தரை 69.
 நேமி 226, 418.
 நேரிழை 461.
 நோக்கப்பேய் 560.
 பகடு 100, 259.
 பகல்விளக்கு 548.
 பகழி 407 - 8, 423, 510.
 பகழித்தாணி 533. [357.
 பகைவர்நாட்டைச் சூழைகொள்ளுதல்
 பங்கயப்பொய்கை 474.
 பங்கயம் 301.
 பசியாற் காதடைத்தல் 558.
 பஞ்சசயனம் 141.
 பட்டம் - ஓராபரணம் 322.
 பட்டமங்கைமார் 84. [395.
 படர் - துன்பம் 81, 226; படைவீரர்
 படலம் 277, 346.
 படலமிடல் 218.
 படவு 486.
 படை 237, 428.
 படைக்குஇரைபெறுபுலிவவமை 390.
 படைக்குக் கடல் உவமை 358.
 படைச்செருநர் 381.
 படைஞர் 327, 380, 429, 509.
 படைத்தல் - பரிமாறுதல் 551.
 படையொலிக்குக் கடலொலி உவமை
 படைவீரர் தன்மை 340. [266.
 படைவீரருக்குச் சுறாவினம் உவமை
 பண்டிதசோழன் 519. [384.
 பண்ணுதல் 381.
 பண்ணை - மகளிர்கூட்டம் 494.
 பணம் 108, 306, 330. [306, 330.
 பணி - ஆபரணம் 84, 306; பாம்பு,
 பணிப்புணம் 306, 528.
 பணிமாறுதல் 142, 273, 312.
 பணிமலம் 226, 270.
 பணை 401, 430.
 பந்தக்கம் 321.
 பதடிகள் 204.
 பதம் - சமயம் 237; தைவி 548; வே
 தத்தின் உறுப்பு 169.
 பதலை - ஒருபாத்திரம் 557.
 பதமத்தன் 583.

பந்தி - வரிசை 549, 551.
 பம்பாந்தி 356.
 பயணம் 265, 287.
 பயிர்வி 471.
 பரகேசரி - ஒருசோழன் 178.
 பரட்டின் பிளவு - காற்பரடாகியவெட்
 பரடு 570. [டுப்பாக்கு 570.
 பரணி - ஒருபாத்திரம் 562.
 பரணிக்களம் 562.
 பரணிக்கூழ் 535, 542, 551.
 பரம் - பாரம் 528.
 பரவுதல் 3, 5, 7, 95, 97, 109.
 பரவை 115.
 பராசரன்மகன் - வியாசமுனிவர் 167.
 பரி 136, 242, 338, 383-4, 391,
 பரிசு 357, 549. [393, 428.
 பரிசை 482.
 பரித்தல் - தாங்குதல் 108, 109.
 பரிதி 66.
 பரிதிக்குழவி 225.
 பரிபயம் 339, 526.
 பரிபுரம் 23, 108.
 பரிவிருத்தி, 94.
 பரிவேட்டை 265.
 பருந்து 67.
 பல்லரிசி 511, 532.
 பல்லவர் 316 [மான் 351.
 பல்லவர்க்கரசு - கருணாகரத்தொண்டை
 பல்லவர்க்கு விடைக்கொடி யென்பது
 பல்லவர்கோன் 353. [351.
 பல்லவர்தோன்றல் 521.
 பலம் - படை 426.
 பவதிபிச்சாந்தேகி 552.
 பவளம் 28.
 பவளவடம் 31.
 பவளபூதம் - காற்றின் முயற்சி 402.
 பவனி 27.
 பவித்திரம் - தாய்மை 168.
 பழவரிசி 511.
 பழுவெலும்பு 87.
 பழந்தலை 298.
 பறை - இறகு 476.
 பனவப்பேய் 552.
 பனிமொழி 23,

கூட அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பனுவல் - ஆகமம் 192.
 பாகுவலயம் 500.
 பாடகம் 497.
 பாணர் 311, 456.
 பாணி - படை 533.
 பாதம் - வேதத்தின் உறுப்பு 169.
 பாதவம் 68.
 பாத்தல் - பதுங்கல் 127.
 பாந்தன் 127.
 பார் 69, 306, 432, 542.
 பார்த்திபர் 242.
 பாரப்பேய் - பெரும்பேய் 555.
 பாராவனை 498.
 பாரித்தல் 224.
 பாரிபெர்கம் 242.
 பாரை - ஒரு மரவிசேடம் 63.
 பாலாறு 265, 354.
 பாலமரம் 63.
 பாலாடை 548.
 பாவு 87.
 பாற்கடல் 529.
 பாறு - பருந்து 291, 476.
 பிடக்கர் 319.
 பிடி 274, 278, 322.
 பிண்டிதிட்டல் 504.
 பிண்டிபாலம் - ஓராயுதம் 142.
 பிணங்குதல் 517.
 பிணமலை 503.
 பிணமெத்தை 141.
 பிதிர்தல் 346.
 பிரணவம் 169.
 பிரளயம் 330.
 பிலம் 123, 182, 437.
 பிலன் 435.
 பிழைத்தல் - தவறுதல் 146, 378.
 பிளவு - வெட்டுப்பாக்கு 570.
 பிழக்கிடல் - பின்னிடுதல் 340.
 பிழத்தல் 386.
 பிழைமுகப்பகழி 409.
 புகர்முகம் - யானை 427.
 புகலிடம் 53.
 புகழுக்கு முத்து உவமை 338.
 புட்பகம் - ஓராபரணவிசேடம் 322.
 புடைபேர்த்தோடல் 75.

புணரி. 180, 481.
 புணர் = புண்ணர் - ஹரத்தம் 472.
 புத்தப்பேய் 554.
 புத்தர் உடல்முழுதும்போர்த்தல் 554.
 புத்தர் கஞ்சியுண்ணல் 554.
 புதம் 497.
 புயல் 131.
 புயல்சுரத்தல் 585.
 புயல்வண்ணன் 1.
 புயல்வளர்க்கும் ஓங்காரந்திரம் 527.
 புரகை 434.
 புரந்தரன் 175, 516, 578.
 புரம் - முப்புரம் 239.
 புரவி 334, 380 - 81, 500.
 புரவிப்படி 497.
 புரவியுரித்தோற்பட்டை 563.
 புரிசங்கு 500.
 புலம்பு - தனிமை 75.
 புலர்தல் - உலர்தல் 76; விடிதல் 39.
 புலி 227, 353.
 புலிக்கொடி 18, 20, 131, 280.
 புலனவாழ்க்கை 1.
 புலனி 179, 273.
 புளகம் 545.
 புளிதம் 506.
 புறக்கிடல் - பின்னிடல் 369.
 புறம்பேணல் 502.
 புற 69.
 புறக்கூட்டம் புகைக்கு உவமை 69.
 புன்கு 65.
 புனளு 42.
 பூசல் - ஓசை 58.
 பூதகணம் 137.
 பூதம் - உயிர் 198, 199.
 பூமாத 13.
 பூயிசையோன் 1. [தலைவன் 16.
 பூழியார்பிரிசு - சோபாண்டியருக்குத்
 பேட்டகம் 321.
 பெண்ணை 354.
 பெய்கல் 122.
 பெருந்திருவாய் 514.
 பெருமான் 517.
 பெய்களின் பல பெயர்கள் 491.
 பெய்த்தேர் 77.

பேயன் 141.
 கோர்து 355.
 பையரிப்பு - துன்பம் 557.
 பொடித்தல் - தோன்றுதல் 80.
 பொறுத்தல் - பொறுத்தல் 569.
 பொதுப்பு - பொந்து 76.
 பொய்கை 182.
 பொருட்பெண்டிர் 466.
 பொருநர் 427. [நதி 581.
 பொருறை - சேரநாட்டிலுள்ள கொரு
 பொருறைக்கரையன் 581.
 பொருப்பு 398.
 பொருள்நான்கு 5.
 பொழில் 359.
 பொற்கலம் 546.
 பொற்பணிக்கலன் 333.
 பொற்பரிசை 546.
 பொறி - புள்ளி 330.
 பொன்முகரியாறு 354.
 பொன்னி 283, 581.
 பொன்னித்துறைவன் 581.
 பொன்னிநாடன் 135.
 போகபுரந்தான் 574.
 போத - நிரம்ப 553.
 போதகக்கோடு 133.
 போதகம் - யானை 501.
 போதம் 230.
 போர் மண்டலிகர் - போரில் வியூகம்
 வகுத்துநின்போர் 545.
 போர்வீரர் 334.
 போளவம் - கடல் 519.
 மகரக்குழை 322.
 மகரதோணம் 91, 93.
 மகளிர் தங்கணவருடன் உயிர்விடல்
 மகிழ்நர் 28. [470.
 மங்கலநான் 221.
 மங்கலப்பாடகர் 309.
 மங்கலப்பொரிசொரிதல் 416.
 மச்சர் 319.
 மடிதல் - சாதல் 143.
 மடுத்தல் 561, 569.
 மடை - சமையதொழில் 139.
 மடைப்பேய் 551. [374.
 மண்டலம் - நரட்டின் ஒருபகுதி 86,

மண்டலிகர் - மண்டலத்தையாள்பவர்
 மண்டலிகர் - மண்டலிகர் 214. [545.
 மண்டுதல் - நெருங்குதல் 437.
 மண்டை - ஒருபாத்திரம் 545.
 மண்ணுறு 355.
 மண்ணை - ஓரூர் 189.
 மணலூர் - பாண்டிநாட்டிலுள்ளதோ
 மணலூர் 581. [பூர் 551.
 மணிவடம் 119.
 மத்தகமுத்த 416, 501.
 மத்திரர் 319.
 மதகரி 237, 575.
 மததயிலம் 493. [503.
 மதமலை - யானை 327, 383, 434,
 மதமா - யானை 431.
 மதனவேள் 52.
 மதி 117, 269.
 மதில் 413.
 மதுகரம் 53, 57.
 மதுபானம் 56.
 மதுரை 186.
 மதுரைவெங்களம் 135.
 மந்திரபாரகர் 314.
 மந்திரவோலை 315.
 மந்திரி 430.
 மந்திரிமுதல்வன் 447.
 மயிந்தர் 317.
 மயில் 23, 44.
 மயிலை 521.
 மரக்கலம் 126.
 மரபு - வயிசம் 195, 197 - 8, 328.
 மரம் - சாமரம் 331.
 மராடர் 317.
 மரிசி 173.
 மருப்பு 337, 398, 403 - 4, 432.
 மருகுதல் - நிறைதல் 235.
 மல்லை 521.
 மலங்கல் 382.
 மலர்மடந்தை 229.
 மலை 330.
 மலைத்தல் 393.
 மலைமகள் 1.
 மலைமத்து 108.
 மலையான் 364.

கட்ச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

மழை 418.
 பிறத்துறை 227.
 மழவர் - வீரர் 424.
 மறவி 84, 430.
 மறிகடல் 384, 386.
 மறித்தல் 559.
 மறிதல் - திரும்பியோடுதல் 576.
 மறை 117, 194, 257, 264, 328.
 மறைநான்மை 271.
 மறையவர் 245, 251.
 மறைவலாளர் 271.
 மறைவாணர் 268.
 மன்று - தில்லைக்கனகசபை 286.
 மன்னர்புரந்தரன் 516.
 மனா - அரைப்பட்டிகை 297.
 மனு 20, 174, 192, 228.
 மனுகுலதீபன் 580.
 மனுநீதி 264.
 மனுவெறி 245, 251.
 மனுபரன் 390. [244, 299.
 மா - குதிரை 420, 442; யாலை 88,
 மாகதர் - இருந்தேத்துவார் 309;
 மகததேசத்தார் 319.
 மாசனக்கொடி (நாகவமிசத்தரசருக்
 மாடி-ஒருபேய் 491. [குரியது) 280.
 மாண் - பிரமசாரி 230.
 மாதிரம் 336.
 மாபாரதம் 459.
 மாயவன் 169.
 மாயன் 226.
 மாரன் - மன்மதன் 15.
 மாருதம் 334.
 மாலை - வரிசை 54.
 மாளுதல் 160.
 மாளுவர் 319. [தல் 70.
 மான்செந்நாயின் வாய்நீரை கீழிக்கு
 மானதன் 34, 36, 573,
 மானவன் 365.
 மிசைகொளல் 352.
 மிதறு 114.
 மிடுக்கு 201.
 மிடைதல் 386, 389 - 90.
 மிதிலை 87.
 மிலேச்சர் 319.

மிளிர்ந்தால், 386.
 மிறைத்தெழல் - நிமிர்ந்தெழல் 404.
 மீனி 88.
 மீனவர் - பாண்டியர் 41, 368.
 மீனவாணவர் 368.
 முகத்தல் 156.
 முகரி - ஒருசிறந்தரசன் 184.
 முகில் 276, 334, 337, 343, 389,
 முகிழ்நறை 28. [394.
 முகிழ்நிறை 74.
 முசுருத்தன் 176.
 முடிக்கொண்ட சோழன் 352.
 முத்தம் - முத்து 79, 80.
 முத்தமுண்ணல் 295.
 முத்துப்பொடியாற் கோலமிடல் 504.
 முத்துவடம் 31.
 முதுபாம்பு 76.
 முந்நூல் 229, 454.
 முரசம் 499.
 முரசமாகிப் உரல் 512.
 முரசு 331, 385, 577.
 முரசொலிக்குக் கடலொலி உவமை
 முரல் - ஒலித்தல் 577. [385.
 முரிதல் 65.
 முழங்குதல் 222.
 முழம் 123.
 முழவு 105.
 முழை 378, 435, 439, 575.
 முளிதல் - காய்தல் 65.
 முறுகல் - மிகுதல் 385.
 முறுவல் 28, 54, 116, 326.
 முண்கையெலும்பு 565.
 முனிதல் - வெறுத்தல் 28, 340.
 முனிவர் 584.
 முனிவு 163, 326, 509.
 முனை - போர் 338 - 9, 423.
 முனைத்தல் 304.
 முன்கிலில் முத்துப் பிறத்தல் 79, 80.
 முரி - வலிமை 276, 334, 346.
 முழை - அகப்பை 550.
 முளைவைத்தல் 509.
 முளை 565.
 முளைக்கூழ் 554.
 முளைத்தயிர் 506.